14
M
11

14-26-D-5.

Bibliothecæ S. Mariæ de Scala
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VNIVERSA ASTROSOPHIA NATVRALIS.

Varijs & hucuſque nunquam editis experimentis comprobata: & ab argumentis quamplurimis à falſitate in contrarium deductis, rationibus, ac auctoritatibus vindicata.

IN TRES DIVISA LIBROS.

MAIESTATI

REIPVBLICÆ VENETÆ,

MARCO ANTONIO IVSTINIANO

SERENISSIMO PRINCIPI,

AVGVSTISSIMIS PATRIBVS;

AB AVCTORE

ANTONIO FRANCISCO DE BONATTIS

I.V.D. PATAVINO

humiliter dicata.

PATAVII, MDCLXXXVII.

Sumptibus Petri Mariæ Frambotti Bibliopolæ.

Facta à Superioribus poteſtate.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

MAIESTATI
REIPVBLICÆ VENETÆ,
MARCO ANTONIO IVSTINIANO
SERENISSIMO PRINCIPI,

AVGVSTISSIMIS PATRIBVS

ſeliciter regnare.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

TAndem meis optatiſſima votis illa dies illuxit (MAIESTAS AMPLISSIMA, SERENISSIME PRINCEPS, PATRES SAPIENTISSIMI) qua mea, quæ impatienter vobis animo voueram, qualiacunque ſint, ingenij mei primordia, inuictiſſimo veſtro tutelari Genio ſubmiſsè dicare deſiderabam. Hùc me non ſolum impulerat, debitum potenti veſtræ Reipublicæ à ſubdito inter omnes humillimo, obſequium, ſed illam etiam infractam à natiuitate fidem aliquo reuerenti ſpecimine, ſignificandi vobis cupiditas. Porrò cuncta quæ ſcripſi de Syderum influxibus, his mihi fauſtiſſimis irradiantibus, ſupplex Solio MAIESTATIS VESTRÆ humiliter depono; vt ſic

ad SERENISSIMI PRINCIPIS Aram mei vota honoris perſoluam. Precor igitur generoſitatem veſtram, à ſeculis humaniſſimè aſſuetam, vt meam hanc oblatiunculam in Regium veſtrum Patrocinium benignè recipiatis; quod hoc erit firmum contra Cœlorum hoſtes præſidium. Sic ergo tanta fretus defenſione, tamque firma fortitudine auctus, imperteritè incedam. Atque equidem, ſi hoc preſtabitis, PLACIDISSIMI SENATORES, nulla mihi felicior ſors pertingere poterit, quam prò tutela Sydereum glorioſiſſimam, inter tot Europæ Dominationes, VENETORVM Potentiam ſeligere. Illam dico, cuius in mirificis primordijs prodigioſa incrementa Orbis obſtupuit. Vos inquam, quorum Heroes vetuſtiſſimi, Religionis ſtudioſiſſimi, verique regiminis cupidi, ad arcendos barbarorum incurſus, euertendaſque finitimorum moleſtias, ab illuſtribus Penatibus profugi, inito inter vos fœdere, cœtùque prudentiſſimo ſtabilito, AVGVSTISSIMÆ CIVITATIS fundamenta ieciſtis; quiquidem cum libertatem nulla vi labilem, ſanctiſſimæ aſſociaueritis Fidei nunquam eritis interituri. Nec fallor. Floruere iam, & Athenienſis, Africana, Romana, aliæque nobiliſſimæ Reſpublicæ, quæ litteris, armis ad apicem gloriæ peruenere; at omnes vno eodemque interitù antiquarunt. Sola inter Regnorum cadauera ſtat glorioſior auctoritas Veneta: quæ non ſurrexit, vt caderet, ſed in ſenio ipſo tutior viget, diùque vigebit. Oh feliciſſimos Ciues, qui longæuo Dominij tempore, inter varias fortunæ vices, inter plurimos Vrbium caſus, nullo vos labiles euentù conſeruaſtis; ſed quid vlterius? nullatenus referre poſſem, quæ prò firmando hoc veſtro regimine, & pati, & agere potuiſtis. Quid memorem potentiſſimos hoſtes, qui ab incunabulis experti fuiſtis, quorum potentiam inaudita fortitudine, ad extremum redacti, re-

reſiſtis, ac profligaſtis; quin & ingenti gloria, inter duo tunc temporis Imperia, triumphaſtis; inde inuictiſſimi reſurgentes, ſemper vna Fide conſtantes, vires veſtras vndequaque quaſi lucis radios expanſiſtis. Quid afferam ſubiectas Ciuitates, debellatas Prouincias, fugatos milites, cæſos exercitus? quid vlterius dicam? Imperia ipſa, quæ aperto Marte ſubegiſtis, aliquando profuſa liberalitate donaſtis: multæque Gentes audito formidabili veſtro nomine, ſpontaneo quodam volatù ſub Ditione veſtra iuſtiſſima, ſe ſupplices receperunt. Vos pij, Vos fortes prædicat Orbis; quod non ſemel Summum Antiſtitem à faucibus potentiſſimi hoſtis eripuiſtis, ſinùque veſtro fouiſtis; adeo quod vnico glorioſo certamine omnes inimicorum vires peſſundaſtis: tantaque victoria parta, ad ſacros pedes deuicti Principes humiles procubuerint, veniamque exorarint. Hinc vos de Deo, & hominibus benemeriti, Regios Titulos, ſpecioſiſſimas dignitates, iuridicumque Adriatici Imperium obtinuiſtis, ac poteſtas veſtra euecta fuit. Per vos ſtat decus Italiæ, cuius ſæpiſſimè libertatem, non ſolum armis, & robore, ſed conſilio quoque, & induſtria (quibus virtutibus omnes præcellitis) iam corruentem ſeruaſtis. Nil mirum igitur, ſi ex tanta veſtræ Reipublicæ ſapientia, timendoque Imperio, in aliorum Principum animis, inuidia, ambitioque quandoque ortæ fuerint: & hinc horrendus vndique Gerion in exitium conſpirauerit. Nil attamen timuiſtis, LEO QVE veſter generoſiſſimus excuſſa tantum forti cæſarie, vibratoque in hoſtes minaci lumine, timendo ſemper triumphauit rugitù. Aſt verò hæc vna non fuit Reipublicæ gloria: neque mea rudis lingua, parvuſque codex cuncta quæ geſſit comprehendere poteſt; eloquentia ipſa in tot illuſtriora ſe deperdit facta; neque innumeras per tot terrarum Orbem victrices palmas prò Fide, pro Principibus partas, enumera-

re

re valet. Verum enim verò affirmare poſſum de omnibus fermè nationibus SERENISSIMVM HVNC LEONEM victorias retuliſſe. Porrò illud, quod magis, PATRES CONSCRIPTI, vos exornat, magnamque fortitudinis æſtimationem gignit, profectò eſt, immanis crudeliſſimique Tyranni prodigioſa vicinitas. Iam vaſtiſsimum totius Orientis Imperium, cum tot Aſiæ, Græciæque Principibus depreſsit, ac extinxit. Iam Pannoniæ, Boſsinæ, Daciæque fortiſsimi Reges ex ſuis ſedibus deturbauit populoſve deſtruxit: ac non ſemel (proh Dij immortales!) Italiæ fines vaſtauit, Romaque illa magna Ciuitas formidine tremuit, noſtroque æuo Auguſtiſsimum Cæſaris Thronum, totius Aſiæ, Europæque gentibus vallauit, ac penè vſque ad internecionem compreſsit; ita vt à ſola Diuina potentia Reſpublica Chriſtiana ſeruata, defenſaque ſit; *vt inde quantum fuerit depreſſa, tantum maiori vi triumphis dilatetur.* Tù ergo ſola SERENISSIMA ADRIATICI VIRGO, Turcicam poteſtatem clariſsimis victorijs eneruaſti; quamobrem ſi aliquando Regna à præpotenti barbarorum vi è tuo ſinù erepta fuere, ea non amiſiſti, niſi prius hoſtium profluenti ſanguine in pretium ſoluto: vt inauditum miraculum fuerit, te ſolam per tot annos grauiſsimum bellum in Creta geſsiſſe. Et quid vlterius agere poteras? Modo verò cunctis obſtupeſcentibus paruo temporis ſpatio impauidè, ſed iuſtè, bellum indixiſti, Claſſem ſoluiſti innumeras victorias, ac præſertim de Peloponeſo tibi cumulaſti, & Reges enixè iuvaſti. Quid plura? niſi quod altera vice (maiori tamen gloria), quis à te Imperium Conſtantinopolitanum debellaturum expectet? vt inde repetita liberalitate, iterum donas? Atque vtinam hoc citò vobis (PATRES SAPIENTISSIMI) contingat; vt reſtituta iterum ad priſtinum ſui ſplendorem, quæ iacet inter barbaros Monarchia,

poſſitis

poſsitis tandem, vt meruiſtis omnes Reges, omneſq; Principes eluceſſere: & inde latiori Dominio diſciplinas colligere, quæ ſub veſtro litterario Aſylo ſemper floruere. Me interim ſi loquentem gratiosè audiatis, humilis hæc animi vota ſuſcipite, nolite in magnitudine ſpiritus offerentis tenuitatem muneris ſpernere, & benigno humanitatis ſpecimine animam veſtri cupidam, ad maiores auſus euehite. Valete: & hanc veſtram SERENISSIMAM REMPVBLICAM, DEVS OPTIMVS MAXIMVS inuictam in æternum ſeruet.

Datum Patauij die V. Menſis Ianuarij An. M. DC. LXXXVII.

Veſter humillimus Deuotiſs. Obſequentiſs. Subditus, & Seruus.

Antonius Franciſcus de Bonattis.

PRÆFA-

PRÆFATIO
AD INGENVVM LECTOREM.

ASTROSOPHIAM NATVRALEM, *ſcientiam vnicam eſſe nobiliſſimam, atque ampliſſimam, nunquam à mea mente receſſit* (Lector honeſtiſsime;) *immo cum prò obiecto vniuerſam Mundi alterationem contemplatione amplectatur, omnibus alijs facultatibus præcellere nulli reuocatur in dubium. Ad hanc enim meritò, vſque à prima ætate propenſus, aſſiduitate animi, blandiente ſingulari Genio, eam quam libentiſſimè ſemper ſum inſecutus. At ſanè fateor, cum in tot errorum obſcuritatibus, ac ſuperſtitionum vmbraculis, aliquis veritatis radius vix apparuerit, ferè totam Artem vel falſam, vel impoſſibilem haud ſemel cenſueram. Quamobrem difficultatibus vndequaque aggredientibus, rem tamquam vanam deſerere quam ſæpius decreui. Nam cum inſanam apud homines prognoſticandi curioſitatem, ne dicam luxuriem, agnouiſſem, ſcientiamque ab ineptiſſimis principijs deductam, magis ad impietatem, quam ad veritatis cognoſcendæ deſiderium (quod Deus hominibus liberum elargitus eſt) vergere probaſſem; in tali dubitationis ambage adeo mens mea immerſa fuit, vt plus confuſionis, quam ſpei aliquam veritatem concipiendi elucratus fuerim. Tandem oculis ad Cælum ſublatis maximam Supremi Numinis catenam ex ima, ac Superiori cernens, Natura, venerabili admiratione excuſſus, immutabilem illum ordinem cauſarum, Prouidentia Diuina connexum, per ſumma cum infimis, & per infima cum ſummis, mirabiliter conſtitutum percepi. Quare cum nullus certiſſimè enaſcatur effectus, quin ſuam præcedere cauſam, manifeſtò deprehendatur: hinc mutationes omnes, quæ in his inferioribus accidunt, à ſuperiorum corporum influentijs, ac latione, iugiter prouenire edoctus ſum. Prætereà ſi nullis ex cauſis aliquis effectus oriretur, id de nihilo principium duceret neceſſum foret; quod abſurdum, ac in natura fieri, à nullo conceſſum dabitur: neque caſus poſſibilis dari poteſt à quocumque temerario motu, nullaque cauſarum connexione productus; quarè neceſſariò ſequitur affirmandum concurrere influendi virtutem in infimis, ab ineffabili Sapientia, prouenientem, quæ cuncta ſuis locis, temporibuſque diſponit. Hæc autem ſanè veritatis ra-*

tio

tio (Lector humaniſſime) mihi ſummam ſcientiam in his ineſſe demonſtratam præbuit; ſed adhuc modus, & præcepta latebant. Cepi igitur omnes quos potui, huius facultatis, Auctores ſub oculis voluere, & eorum opiniones, puſillitate ingenij mei perpendere; hinc plurimas earum inueni, quæ à phyſica veritate receſſerant, aliaque diſſona experimentis apparuere. Euidens ſanè argumentum, antiquorum Sapientum diſciplinas, falſis interpretationibus, ad nos deriuaſſe, vel enigmatibus exaratas, tradidiſſe, vel demum peruerſitate hominum nobis adulteratas aduentaſſe; proptereà impoſſibile videbatur, ex tot difficultatibus in diem enaſcentibus, modum illum inuenire, qui naturæ conſonus, & à veritate non diſcedens, à motibus quoque ſuperioribus (hoc noſtro æuo exactiſſimè delimatis) haud aberraſſet. Fortuna, ſed aliqua adfuit propitia, ingenio meo conſolationem afferens, non ſanè ad opes augendas, propenſa, ſed ad Clariſs. Viri D. Io: Franciſci à Confalonerijs Patritij Patauini Præceptoris mei ſemper laudatiſſimi, nobiliſſimas in hac ſcientia lucubrationes detegendas, atque elucrandas. Quæ quidem cum ſimpliciſſima ſint, necnon à naturali methodo deprompta ferè omnibus euentibus, ac mutationibus in naturam euenientibus exquiſitè correſpondent. At verè fateor latere nobis plurimas cauſas, quarum effectus ſolumodo ad cognitionem noſtram enaſcentes, eas tamen penitus ignoramus. Quamobrem, cum in ipſa Aſtronomia, aliqui ſtellarum motus hucuſque occulti maneant: itemque influentia, ex ipſo motu, lumineque procedant, affirmare etiam poſſumus, non omnia in hac ſcientia patefacta ſatis conſiſtere; licet aliquando tranſactis ſeculis (crediderim) omninò ſapientibus inoteſcere debuiſſe. Porrò animaduertendum eſt, ſummos Philoſophos multa præcepta huius altiſſimæ ſcientiæ inuicè adumbraſſe, arcanaque nobiliſſimarum facultatum obſcurioribus inuolucris occulta exhibuiſſe; vnde attentiori meditatione ea, quæ ſcripta ſunt conſideranda venere; & licet multa commentitia, ac falſitatibus repleta appareant: attamen ex omnium opinionibus, atque ſententijs, aliquid ad veritatem probabile, ſcientificumque ſemper decerpitur. Nos enim in examinandis aliorum præceptis, illum modum tenere conſultò decreuimus, quem optimus ſterilium agrorum cultor obſeruare conſueuit; qui ſanè diligentiſſima cura venenoſas plantas euellit, ne ſalutares lædantur. Omnia enim viridaria quanquam inculta ſint ſuos flores progerminant. At verò ne hic facilè mireris (Lector benigniſsime) ſi ad conſtruendum maximum

Opus.

Opus; me adhuc iuvenem fatear, ac obſeruationum (ætate prohibente) haud ſufficienter ſuffultum. Nam profectò quis fallitur, ſi credat, ducentorum, vel tercentorum annorum curriculos requiri ad firmandum probabile iudicium ex Aſtrorum influxibus obſeruandis. Infinita propèmodum experimenta, indeffeſſo labore, quiſque huius ſcientiæ amator aſſequi poterit, dum aliqua annorum ſerie improba defatigatione, ſe ſubmitti quam libentiſſimè patiatur. Siquidem debemus, noſtro hoc æuo, prò fundamento Aſtronomiæ quamplures obſeruationes, quas anteactis ſeculis, vſque ad præſens tempus, per accuratiſſimos Cœli inſpectores, continuato tempeſtatum ordine, annotatas extitere, ac in Tabulis ad perpetuitatem digeſtas. Nos verò, præcipuè, circa ea exempla, tempus non inſulsè contriuimus, quæ vltimum vitæ terminum ex euentibus diuerſis patefaciunt: ex quorum occaſione varia generum accidentia curioſitati hominum (quæ occurrunt) exhibuimus. Cæterum eam naturalem Cœlorum ſcientiam, nunc tractandam ſuſcipio, quæ animum ad Diuinitatis contemplationem ſubleuat, ac in ſummum Deum venerationem excitat. Hinc ſi quis odioſè in ea quæ ſcripſi debacchari contingat, nimium ſcilicet me virtutibus ſydereis tribuiſſe, ſciat, me tantummodo afflatibus Cœlorum vim ineſſe credere, quantum mortales (paſſionibus proprijs indulgentibus) illis agere concedant; per ſyderum enim actionem libertas humana nequaquam adimi poteſt, ratio quoque nullo pacto, à ſenſibilibus, & phyſicis vllo modo vincitur; ſed neque etiam opinionibus noſtris, ſublimiores facultates temerè deſtruere paſſi fuimus. Concludamus ergo cum Boetio. Eſt igitur Summum Bonum, quod regit cuncta fortiter ſuauiterque diſponit. *Interim nil magis affectans quam diſtinctam breuitatem in dicendo, cum ipſa perſpicuitate coniunctam, omnia in ordinem illum ita diſpoſui, qui ſeriam vtilitatem ingenua delectatione deliniat; quæ demum ſit mihi mens, quale conſilium, in decurſu ipſius Operis deteges. Vale, & veritatem fac vt diligas.*

Lib. 3. de Philoſoph. conſol.

Noi Reformatori dello Studio di Padoua.

HAuendo veduto per fede del Padre Inquiſitore nel Libro intitolato *Vniuerſa Aſtroſophia Naturalis*, Authore Antonio Franciſco de Bonattis non v'eſſer coſ' alcuna contro la S. Fede Catholica, e parimente per atteſtato del Segretario noſtro niente contro Prencipi, e buoni coſtumi, concediamo licenza à Pietro Maria Frambotto di poterlo ſtampare, Oſſeruando gl'ordini in materia di ſtampe, &c.

Dat. li 21. Maggio 1686.

(Zuanne Baſadonna Proc. Ref.
(Nicolò Venier Proc. Ref.

Gio. Battiſta Nicoloſi Segr.

VNI-

VNIVERSA ASTROSOPHIA NATVRALIS;

Varijs, & hucuſque nunquam editis experimentis comprobata.

AVCTORE

ANTONIO FRANCISCO DE BONATTIS I.V.D. PATAVINO.

LIBER PRIMVS.

CAP. I.

De ſyderum contemptoribus, eorumque certitudine in infimis agentium.

CVm pluries haſitauerit animus meus, an opus quam maximũ de ſcientia ſyderea moliretur: dum à maiori noſtrorum tẽporum Philoſophantium parte, hoc ſtudium in deriſum repoſitum, obſeruauerim; haud ſemel idcirco manus à calamo (ne opus finem optatum conſequeretur) quamſæpè abhorruere. Porrò eo quoniam hæc magna Philoſophorum vulgarium pars, inſcitia cęleſtium principiorum præcipue laborare videbatur: vicit ea propter ſuaſio, ut illa tandem quam libentiſſime ſuſciperem onera, quæ caterua ſapentium, virorumque prudentia præditorum, ex ſententijs, ac ampliſſimis doctrinis, ratione profundiſſima, non eſt verita in medium proponere. In tantis igitur Aſtrologicæ ſcientiæ decertationibus, ac ambiguitatibus, cum nimium laborem, ſupputationumque moleſtiam reuiuiſſem, nil tamen deterrit ingenium, ſed capit animus, nonnulla de eiuſmodi ampliſſimæ facultatis, antiquitate, præſtantia, ratione, auctoritate, ac experimentis in unum colligere, inſuperque prò eius deffentione, quamplura ſimul connectere, nec ad id ſuaſit (credi vellim Lector humaniſſime) ingenioli mei oſtentatio, non laudis apetitus (cum ex his paruin ſperare potuerim) ſed prò ſcientificæ veritatis auiditate, utque ab adulterina damnataque diuinatione, nec non à maledicis deſertoribus, experientiæ preſidio quoad fieri potuerim ſcientiam altiſſimam vindicare prò viribus conatus ſum. Velint itaque nolint ſyderum hoſtes, inconfeſſo tamen apud ipſos erit hanc ipſamnet ſcientiam maximam quidem in ſuis experimentis eſſe, ex quibus ſanè veram ut videant, ac teneant neceſſariò oportebit; ut ex dicendis probabitur.

Sed quidem obſeruatione dignum eſt, quomodo deſiderio vehementi unuſquiſque propenſione incaleſcat, ad præſcienda aliqua, quæ ſuæ vitæ contingere habeant futura, adeo ut fiat uniuerſalis recurſus, etiam apud circulatores, aliquandoue ad infames prҿſtigiatores; & uno eodemque tempore, quo ad hos Ariolos accedunt, veram Aſtrologiam, ex illorum verborum fallacia deturpant. cum neſciant incauti, inſipientes, à ſapientibus dignoſcere; ſequuntur illi vulgarem opinionem, ac deliramenta, omnes autem æqualiter dementia laborant.

Circumferuntur quotidie per vicos, & compita ab homunculis lunaria titulis facetis inſignita; in quibus vel facinus magni Regis, aut mors cuiuſdam Matronæ, ſeù Bellum graue, & ſimilia caſu, non ſtudio deprompta, ariolantur; eo tantummodo fine, ut aliquid lucri faciant, vulgumque decipiant. Sunt ergo ex his qui annuum cenſum mediantibus eiuſmodi nugis exauriant, & ſubludendi ſpecie, aſtù blebeiorum crumenas arripiant. Inſuper ſe omnes, præ manibus aſtronomicas regulas habere iactitant; cum lunationes quæ in iſtis libellis neceſſariæ ſunt, ab alio modicè inſtructo accipiant, eaſque in ſuis ridiculis temporum prognoſticis, tamquam ab eorum ingenio partæ inſerant: inde fucoſis, ac ſuperuacaneis verbis circumuallant, ut omne quod caſu mens fingit abſurde ſcriptitent, & apud vulgum prò vaticinio iactitent: ſic cum euentus oppoſitè plerumque ſortiantur laus, & gloria ſimilium ſapientum, vileſcunt; ſed quod magis refert, iſtrionum nomina eluctantur ‹ attamen licet linguæ verberibus affecti, tamquam indurati Aſini ſilent. Glocitant tantummodo in nouis Almanachis, ut ea quæ dixerint, non ex Aſtrologia (quam ignorant) ſed ludi gratia ſcripſiſſe affirment; adduntque, non ut homines credant talia, vel talia protuliſſe, ſed ut magis à fallaci ſcientia abſtineant, & auertant. Pecudes verò ſunt eiuſmodi, & tanquam brutta iactanti ore balent, & hinniunt. Hi prò redarguenda aſtrologia argumenta tam futilia proferunt, ut ne quidem argumentorum nomen, vel neque contradictionis re vera uſurpent. Maximum quod habent illud eſt, quod euentus prædictionibus non correſpondeant: & certè veriſſimum hoc eſt, ſi ſcientiam ignorant, quomodo de ipſa verba emittere poterunt; etenim quis legum peritus poterit ægrotos mederi, ſi medicus non fuerit; quo nam pacto fullo de philoſophia ratiocinabitur, dum nihil unquam de philoſophiæ arcanis, ne minimum quidem olfecerit? fabuloſa comenta hæc fuiſſent talia prò certis ſupponere. Sed infrà copioſè eorum argumenta diluere nequaquam pigebit, hic autem aliquid de ſcientiæ nobilitate, ac vetuſtate perſtringimus, & primo de eius antiquitate.

Quod autem hæc praſtantiſſima ſcientia vetuſtiſſima ſit, priſci eius ſcriptores
clarè comprobant; primò namque Chaldæi poſt diluvium; deinde Ægyptij eam
colerunt, à quibus tales Mileſius primus inter Gracos illam edocuit, ut refert
Diogenes Laertius, & Morinus eximius inter Gallos Aſtrologus late de eius
In præfat. antiquitate dixerit; ſimiliter Diodorus Siculus hæc habet. *Aſſerunt etiam in*
Aſtrolog. Gal. *Babilonia Chaldæos Ægyptiorum colonos, Aſtrologiæ, ut qui eam ab Ægyptiorum*
l. 1. c. 8. *Sacerdotibus acceperint, peritos eſſe*. Sed Diodorus videtur contradicere Laertio, dum ipſe teſtatur; Ægyptios à Chaldeis, non iſtos ab ipſis hanc habuiſſe
l. 4. facultatem; ſicut confirmat Herodotus in Euterpe; primos hominum Ægyptios
annum comperiſſe, diſtinguentibus eum in duo decim. temporum menſes, &
reddit rationem, propter ſerenitatem perpetuam illius regionis, à vaporibus
imunis, ad Aſtrorum obſeruationes validiſſimè accomodata. Confirmat hoc

Q. Curtius cum ſcripſerit. *Chaldęos ſyderum motus, & ſtatas temporum vices* l. 5.
oſtendere. Sed hæc quæſtio, an qui fuerint primi inuentores parum conducit,
dummodo de eius antiquitate ſatis conſtet. Nec ſanè riſum parum commouet
quorundam glocitatio, ſpernentium hanc ſcientiam ampliſſimam, quam fal-
ſam pronunciant, ex hominibus præſtantioribus, nullos cultores habuiſſe. Nam
vel eiuſmodi hoſtes hiſtorias haud perlegerunt, vel certè minime intellexiſſe
dicendum eſt: qui verò ſcripſerunt de Perſarum Regibus, ac Orientis, ferè
omnes eos ſapientes fuiſſe ſeù magos, hiſtoriæ tradunt; veluti illi tres fuere, qui
ex ſtella viſa in Oriente ad Chriſti adorationem, ſe contulerunt ut ſacra teſtatur l. 2.
pagina. Diodorus idem confirmat, dicendo. *Vranus Rex primus Atlantiorum*
(ideſt Cælum) cumque ſyderum obſeruationi impenſe deditus eſſet, multa in mun-
do ſuperiori euentura prædixit, & ex motu Solis vulgo anni rationem patefecit:
menſes quoque, ex curſu Lunæ, & certas ſingulis annis horas deffiniuit. Et qui-
dem profectò regalis erat hæc ars apud Argiuos, ut habet Lucianus, qui ita pa-
rum diuerſimodè tradit. Vt contendentibus Atreo, & Thyeſte de paterni re- *Tom. 1. d. de Aſtrol.*
gni ſucceſſione, publico conſenſu ſtatuerunt Argiui, ut uter ſcientia precelle-
ret, his imperio potiretur: & Thyeſtem demonſtraſſe illis Arietem Cœleſtem;
ſed Atreum Solis curſum, & diuerſum, à raptu primi mobilis, & qui nunc vi-
detur Occaſus alijs exortum eſſe; regnum ei ultrò dederunt, maximamque lau-
dem fuit aſſequutus. Confirmat hoc ex dignitate ſcientiæ Strabo. *Sacerdotes* l. 1.
Philoſophiam, & Aſtronomiam exercitabant, & cum Regibus conuerſabantur.
Item alibi eodem libro. *Et apud maiores noſtros Sacerdotibus Ægyptiorum, Chal-*
dęis, Magiſque ſapientia alios ſuperantibus, honores, & Imperia ſunt delata. In-
ter Imperatores Romanos multos quoque fuiſſe Aſtrologos clarè patet. Adria-
num etenim fuiſſe inſignem Spartianus edidit, adeo ut ex initio anni, totam *Suet. in eius vita.*
illius reuolutionem egregiè prognoſticaſſet; ſicut etiam ſibi mortis annum prę-
dixit. P. Nigidius Senator grauiſſimus ex Themate Octauiani Auguſti, illi im-
perium indixit.

Diocletianus ita fuit huius ſcientiæ amator, ut auſus ſit affirmare Senatui, aut
filios ſibi ſucceſſores, aut neminem, ut ex ſua, ſuorumque genitura conſtabat.
Similiter complures alij ex vetuſtioribus fuere. Hinc Antonius Bonfinius ſcri- *Dec. 4. l. 5. n. 2.*
bit, Mathiam Regem Vngariæ fuiſſe Aſtrologiæ peritum. *Adeo ut nihil incon-*
ſultis patribus (ſunt verba Authoris.) *Legibuſue & Aſtronomis adoriri placue-*
rit, ne ac temerè quidquam auderet. Vnde ſi Aſtrologia res vana eſſet, Rex ille
prudentiſſimus haud quaquam ipſi ſcientiæ tantopere conſuluiſſet. Fridericus
Imperator, eius coetaneus, huic arti pariter ſtuduit, eiuſque filius Maximilia-
nus, ut idem Auctor tradidit; confirmat, & de Ludouico, qui ante Mathiam *Dec. 2. l. 10. n. 12.*
regnauit, dicens. *Item nil ſibi prudentia liberalitate propagatione Regni, ac*
gloria ſuit antiquius, omnia litterarum ſtudia auidiſſimè nouit, ac in primis Aſtro-
nomiam qua inconſulta nihil ſibi placuit auſpicari. Omnes autem Principes iſtos
prudentiſſimos fuiſſe conſtat ex rebus ab illis geſtis, quæ planè in ipſa Hiſtoria
Hungarica leguntur; quinimo Religionem mirifice coluere, ut de Ludouico
citatus tradit Auctor. Videlicet. *Quam pius, ac Deo gratus fuerit &c.* cum ſe-
quentibus, quæ eius fidem exatè probant.

At ſi cætum digniſſimum Aſtrologicum hic enumerare vellem, fortaſſe nec
tempus ſufficeret, aut tedium nimium legentibus inſenſum videretur. Sat igi-
tur in medium erit proferre ea nimirum, quæ Lucianus miratur, nec non ad quę- *Tom. 1. ex de Aſtrol.*
ſtionem reducit. Cur homines in cæteris ſcientijs ſe exerceant ſuiſque omni-

Sed quidem obſeruatione dignum eſt, quomodo deſiderio vehementi unuſquiſque propenſione incaleſcat, ad præſcienda aliqua, quæ ſuæ vitæ contingere habeant futura, adeo ut fiat uniuerſalis recurſus, etiam apud circulatores, aliquandoue ad infames prçſtigiatores; & uno eodemque tempore, quo ad hos Ariolos accedunt, veram Aſtrologiam, ex illorum verborum fallacia deturpant. cum neſciant incauti, inſipientes, à ſapientibus dignoſcere; ſequuntur iſti vulgarem opinionem, ac deliramenta, omnes autem æqualiter dementia laborant.

Circumferuntur quotidie per vicos, & compita ab homunculis lunaria titulis facetis inſignita; in quibus vel facinus magni Regis, aut mors cuiuſdam Matronæ, ſeù Bellum graue, & ſimilia caſu, non ſtudio deprompta, ariolantur; eo tantummodo fine, ut aliquid lucri faciant, vulgumque decipiant. Sunt ergo ex his qui annuum cenſum mediantibus eiuſmodi nugis exauriant, & ſubludendi ſpecie, aſtù blebeiorum crumenas arripiant. Inſuper ſe omnes, præ manibus aſtronomicas regulas habere iactitant; cum lunationes quæ in iſtis libellis neceſſariæ ſunt, ab alio modicè inſtructo accipiant, eaſque in ſuis ridiculis temporum prognoſticis, tamquam ab eorum ingenio parctæ inſerant: inde fucoſis, ac ſuperuacaneis verbis circumuallant, ut omne quod caſu mens fingit abſurde ſcriptitent, & apud vulgum prò vaticinio iactitent: ſic cum euentus oppoſitè plerumque ſorciantur laus, & gloria ſimilium ſapientum, vileſcunt; ſed quod magis refert, iſtrionum nomina eluctantur [illegible] licet linguæ verberibus aſſecti, tamquam indurati Aſini ſilent. Glocitant tantummodo in nouis Almanachis, ut ea quæ dixerint, non ex Aſtrologia (quam ignorant) ſed ludi gratia ſcripſiſſe affirment; adduntque, non ut homines credant talia, vel talia protuliſſe, ſed ut magis à fallaci ſcientia abſtineant, & auertant. Pecudes verò ſunt eiuſmodi, & tanquam bruita iactanti ore balent, & binniunt. Hi prò redarguenda aſtrologia argumenta tam futilia proferunt, ut ne quidem argumentorum nomen, vel neque contradictionis re vera uſurpent. Maximum quod habent illud eſt, quod euentus prædictionibus non correſpondeant: & certè veriſſimum hoc eſt, ſi ſcientiam ignorant, quomodo de ipſa verba emittere poterunt; etenim quis legum peritus poterit ægrotos mederi, ſi medicus non fuerit; quonam pacto fullo de philoſophia ratiocinabitur, dum nihil unquam de philoſophiæ arcanis, ne minimum quidem olfecerit? fabuloſa comenta hæc fuiſſent talia prò certis ſupponere. Sed infrà copioſè eorum argumenta diluere nequaquam pigebit, hic autem aliquid de ſcientiæ nobilitate, ac vetuſtate perſtringimus, & primo de eius antiquitate.

Quod autem hæc praſtantiſſima ſcientia vetuſtiſſima ſit, priſci eius ſcriptores clarè comprobant; primò namque Chaldæi poſt diluvium; deinde Ægyptij eam colerunt, à quibus tales Mileſius primus inter Græcos illam edocuit, ut refert Diogenes Laertius, & Morinus eximius inter Gallos Aſtrologus late de eius
In præfat. antiquitate dixerit; ſimiliter Diodorus Siculus hæc habet. *Aſſerunt etiam in*
Aſtrolog. *Babilonia Chaldæos Ægyptiorum colonos, Aſtrologiæ, ut qui eam ab Ægyptiorum*
Gal.
l. 2. c. 8. *Sacerdotibus acceperint, peritos eſſe*. Sed Diodorus videtur contradicere Laertio, dum ipſe teſtatur; Ægyptios à Chaldeis, non iſtos ab ipſis hanc habuiſſe
l. 4. facultatem; ſicut confirmat Herodotus in Euterpe; primos hominum Ægyptios annum comperiſſe, diſtinguentibus eum in duodecim. temporum menſes, & reddit rationem, propter ſerenitatem perpetuam illius regionis, à vaporibus imunis, ad Aſtrorum obſeruationes validiſſimè accomodata. Confirmat hoc

Q. Curtius cum ſcripſerit. *Chaldęos ſyderum motus, & ſtatas temporum vices oſtendere*. Sed hæc quæſtio, an qui fuerint primi inuentores parum conducit, dummodo de eius antiquitate ſatis conſtet. Nec ſanè riſum parum commouet quorundam gloriatio, ſpernentium hanc ſcientiam ampliſſimam, quam falſam pronunciant, ex hominibus præſtantioribus, nullos cultores habuiſſe. Nam vel eiuſmodi hoſtes hiſtorias haud perlegerunt, vel certè minime intellexiſſe dicendum eſt: qui verò ſcripſerunt de Perſarum Regibus, ac Orientis, ferè omnes eos ſapientes fuiſſe ſeù magos, hiſtoriæ tradunt; veluti illi tres fuere, qui ex ſtella viſa in Oriente ad Chriſti adorationem, ſe contulerunt ut ſacra teſtatur pagina. Diodorus idem confirmat, dicendo. *Vranus Rex primus Atlantiorum (ideſt Cœlum) cumque ſyderum obſeruationi impenſe deditus eſſet, multa in mundo ſuperiori euentura prædixit, & ex motu Solis vulgo anni rationem patefecit: menſes quoque, ex curſu Lunæ, & certas ſingulis annis horas deffiniuit*. Et quidem profectò regalis erat hæc ars apud Argiuos, ut habet Lucianus, qui ita parum diuerſimodè tradit. Vt contendentibus Atreo, & Thyeſte de paterni regni ſucceſſione, publico conſenſu ſtatuerunt Argiui, ut uter ſcientia precelleret, his imperio potiretur: & Thyeſtem demonſtraſſe illis Arietem Cœleſtem; ſed Atreum Solis curſum, & diuerſum, à raptu primi mobilis, & qui nunc videtur Occaſus alijs exortum eſſe; regnum ei ultrò dederunt, maximamque laudem fuit aſſequutus. Confirmat hoc ex dignitate ſcientiæ Strabo. *Sacerdotes Philoſophiam, & Aſtronomiam exercitabant, & cum Regibus conuerſabantur*. Item alibi eodem libro. *Et apud maiores noſtros Sacerdotibus Ægyptiorum, Chaldęis, Magiſque ſapientia alios ſuperantibus, honores, & Imperia ſunt delata*. Inter Imperatores Romanos multos quoque fuiſſe Aſtrologos claré patet. Adrianum etenim fuiſſe inſignem Spartianus edidit, adeo ut ex initio anni, totam illius reuolutionem egregiè prognoſticaſſet; ſicut etiam ſibi mortis annum prędixit. P. Nigidius Senator grauiſſimus ex Themate Octauiani Auguſti, illi imperium indixit.

l. 5. *l. 2.* *Tom. 1. in de Aſtrol.* *l. 1.* *Sua in eius vita.*

Diocletianus ita fuit huius ſcientiæ amator, ut auſus ſit affirmare Senatui, aut filios ſibi ſucceſſores, aut neminem, ut ex ſua, ſuorumque genitura conſtabat. Similiter complures alij ex vetuſtioribus fuere. Hinc Antonius Bonfinius ſcribit, Mathiam Regem Vngariæ fuiſſe Aſtrologiæ peritum. *Adeo ut nihil inconſultis patribus* (ſunt verba Authoris.) *Legibuſue & Aſtronomis adoriri placuerit, ne ac temerè quidquam auderet*. Vnde ſi Aſtrologia res vana eſſet, Rex ille prudentiſſimus haud quaquam ipſi ſcientiæ tantopere conſuluiſſet. Fridericus Imperator, eius coetaneus, huic arti pariter ſtuduit, eiuſque filius Maximilianus, ut idem Auctor tradidit; confirmat, & de Ludouico, qui ante Mathiam regnauit, dicens. *Item nil ſibi prudentia liberalitate propagatione Regni, ac gloria fuit antiquius, omnia litterarum ſtudia auidiſſimè nouit, ac in primis Aſtronomiam qua inconſulta nihil ſibi placuit auſpicari*. Omnes autem Principes illos prudentiſſimos fuiſſe conſtat ex rebus ab illis geſtis, quæ planè in ipſa Hiſtoria Hungarica leguntur; quinimo Religionem mirifice coluere, ut de Ludouico citatus tradit Auctor. Videlicet. *Quam pius, ac Deo gratus fuerit &c.* cum ſequentibus, quæ eius fidem exatè probant.

Dec. 4. l. 5. n. 2. *Dec. 2. l. 10. n. 12.*

At ſi cætum digniſſimum Aſtrologicum hic enumerare vellem, fortaſſe nec tempus ſufficeret, aut tedium nimium legantibus inſenſum videretur. Sat igitur in medium erit proferre ea nimirum, quæ Lucianus miratur, nec non ad quęſtionem reducit. Cur homines in cæteris ſcientijs ſe exerceant ſuiſque omni-

Tom 1. et de Aſtrol.

bus tradant? Solam verò aſtrologiam nec habere in prætio, nec exercere curant? cum hoc doctrinæ genus nobiliſſimum ſit & peruetuſtum, inuentum priſcis illis Regum temporibus, quos Deus amabat homines, refert autem rationem, & cauſam ob quam illam antiquarunt, cum dicit. *At huius ætatis homines, non ſolum inſcitia ſocordiaque, verum etiam odio laboris diuerſa ab illis ſentiunt.* Morbus ſanè inſanus noſtrorum temporum; ſi namque conſideremus quo nam tempore Lucianus vixerit, illud fuit antiquiſſimum, nempe anno circiter centeſimo ſupra quinquageſimum. Sed tamen etiam verum eſt per poſteriores ætates hanc ſcientiam reſtitutam extitiſſe, nempe à Ptolomęo, alijſque quampluribus; itemque per Alphonſum Regem penitus illo tempore prærogatiuis ſingularibus cumulata. Nouiſſimè verò fuere poſt Tychonem Principem, Cardanum Iunctinum, Argolum, & demum Ioannem Baptiſtam Morinum Sorbonæ Præſidem, qui omnes magni, ac ſapientiſſimi Viri fuere. Modo etiam adſunt & peritiſſimi, veluti nec deſunt dementiſſimi, qui inſana verboſitate contra ſapientiam inſeuientes, hanc ſumma nequitia, ac iniurijs vituperant, atque in deriſionem conducunt. Sed ipſi rudes prorſus apparent, ſcientia nihil detrimenti in ſe admittente. Et equidem, quid abſurdius dicere Sydereas facultates nihil in hæc inferiora agere? Si nullam ſanè virtutis poteſtatem exercere valerent, quænam eſſet in rebus ſuperioribus philoſophandi contemplatio? Hæc profectò in omnes ætates, & apud omnes gentes quamvalde viguit, veluti teſtatur Cicero. *Gentem quidem, ait, nullam video, neque tam humanam, atque doctam, neque tam immanem, tamque barbaram, quæ non ſignificari ventura, & à quibuſdam intelligi prædicique: poſſe cenſeat.* immò eam magnopere laudat, & in omnibus commendat, ſubdit enim eod. lib. *Magnifica quidem res, & ſalutaris, ſi modo eſt ulla quæque proxima ad Deorum vim, natura mortalis poſſit accedere.* Aſt. ab auctoritatibus, ad rationes me conuerto.

De Diuin. L. 1.

Quamobrem quæro, quid eſſet ſi Stellis Cælum careret? Si Sol nunquam appareret? prò certò nulla res ſubſiſtere poſſet, & Chaos in uniuerſum circumuolueretur? inueniuntur tamen homines, qui hoc inconueniens aſſerentes, cum illi prò tempeſtatum mutatione diuerſitatem aeris conſtitutionemque ſentiant, euidenterque experiantur in veſtibus, quibus induuntur, quandoque leuioribus, quandoque grauioribus: gliſcente hyeme accedunt ad ignem, & negant ex Solis receſſu calorem ſenſibiliter imminuere; æſtuante tempore indumentis ſpoliantur, auraſque frigidas captant; & tamen adhuc pertinaces, ex acceſſu Luminaris, eiuſque crebra circulatione calorem nihil agere affirmant. Ergo caſu hæc accidunt? ſed ſi caſu, cur ſtatis temporibus mutationes ſenſibiles fiunt? eorum profectò fallax eſt opinio, neque intellectum ſuadet. Nullus enim ſanæ mentis tali euidentiæ agendi ſyderum aduerſabitur.

Rurſus clarè patet, cum Sol peruenerit ad Arietem terram vireſcentem, flores, ſegetes, ac ſimilia generare, veluti in pubertate: mox ad Cancrum accedens, cum ſenſim, à principio quartæ calorem augeat, paulatim etiam ad maturitatem fruges perducit, dum calore maximo ipſas afficit, veluti in iuventute; cum verò Libram ſeu autumnale æquinoctium attigerit, poma alioſq; fructus, duriores perfeciſſe conſtat, veluti in virilitate, ac ætate conſiſtenti; tandem adueniente brumali ſolſtitio, omnia tamquam in ſenectute propter caloris imminutionem, ac tenuitatem tabeſcere perſpicuum fit, & tota anni vita compleri videtur. hoc ergo euenit ab obliquitate Zodiaci; nam duplici modo dicuntur ſydera prope, vel procul eſſe, tum per Zodiacum, ut diximus, mox per appogæita-

gritatem; dum Luna eſt perigæa, nempe prope terræ centrum, vim ſuam maiori virtute exercet, quam in appogæo, unde procul inde fit. eadem ratio de alijs ſtellis ſtatuitur, de quibus Manilius Aſtronomus cecinit.

Namque Aries Phœbum repetentem ſydera Cancri
Inter principium reditus, finemque cohercet, l. 3. c. 8.
Tempora diuiſio iungens concordia mundo,
Conuertitque vices victumque ad ſydera brumæ
Exuperare diem iubet, & ſuccumbere noctes
Æſtiui donec veniant ad ſydera Cancri.

Hinc recenſet omnes dierum diuerſitates, noctiumque deſignante Sole in quatuor Cardinalibus punctis, & illorum effectus particulares, quos uniuerſaliter, in hæc ſublunaria expandit, ut clare in his duobus ſequentibus teſtatur carminibus.

Tum primum, muta pelagus conſternitur unda,
Et varios audet flores emittere tellus.

Item cum ſequentibus paucis verbis omnia adamuſſim. Strabo de Solis influxu explicat. *Signiferum per quem Sol decurrit ſuiſque conuerſionibus diſcrimina climatum, & ventorum efficit.* Fracaſtorius ſimiliter conciné canit de ſyderum virtute. l. 1.

In primis tum Sol rutilus, tum ſydera cuncta
Tellurem, liquidaſque auras, atque æquora ponti Sybil. ſiue morbi Gal. l. 1.
Immutant, agitantque, utque ipſo ſydera Cælo
Mutauere vicem; & ſedes liquere priores
Sic elementa modis varijs ſe grandia vertunt.

Sed quis præcipue ſtatim hic contra Solis influxus ſolita inſcitia, ac temeritate inſurgere poterit, ac præſertim concedendo Solem eſſe cauſam harum mutationum, quas veré experimur, ex eius acceſſu, & receſſu, ergo omnes alij Planetæ nihil agere; cum ſemper æquinotio verno terra germinet, ſolſtitio æſtiuo maturet, & ſic de reliquis. nam ſubducunt ſi aliquid cæteri Planetæ agerent proculdubio alias mutationes cauſarent. Reſpondetur quod profectó etiam alij Planetæ mutationes faciunt ingentes, non tamen omnino illam generalem Solis immutant; quinimó aliquando accidit, quod ver non ſit adeo fructifera, & ſalubris propter cauſas, quæ optimam impediunt, & quandoque, hyems non adeo frigidus apparet, dum aliæ cauſæ in illa tempeſtate accedunt, quæ, frigori moderantur, non propter hoc tamen penitus conſtitutio vernalis, vel hyemalis euertitur. Nam virtus ſolaris uniuerſalis eſt manifeſtiſſima, ad mentem Galeni dumtaxat. *Verum qui maxime hunc Orbem exornat & concinat, & diſponit eſt Sol, quippe veris æſtatis, autumni, & hyemis author alius nemo æſtat: nec alius tam manifeſtè, vel ex terreſtri limo animalia generare poteſt, neque fruges maturare, neque ad coitum, & generis propagationem animantia prouocare.* Hic loquitur Galenus tanquam de cauſa magis principali, nam & cæteri Planetæ quodammodo in anni tempeſtatibus dominium exercent, ut Franciſcus de Verulanco ſcribit. *Habent enim Planetæ, ſinguli, non minus quam Sol ſuas æſtates, & hyemes; in quibus fortius aut infirmius faciant, propter ratione m perpendiculi.* alio autem modo ſuis mixtionibus alterant tempeſtates, veluti exempli gratia, ſi in ſolſtitio brumali, Mars, Mercurius, & Iupiter concurrant aliquo aſpectu cum Sole, profectó tepiditatem producent, & aſperitatem hyemis mitigabunt, cum hos Planetas, experientia crebraque obſeruatione compertum ſit, eſſe magis l. 3. c. 2. l. 3. c. 4.

gis calidos, & ſicos, quam humidos, & frigidos; tum propter eorum colores, & lumen, quod iaculant, tum propter eorum effectus ſępius animaduerſos. Similiter dum æſtiuo tempore Saturnus, Venus, & Luna dominauerint, cum hæ ſtellæ maximam humiditatem,& frigiditatem poſſideant, ut in Saturno habetur, in dies frigus iminui, vel creſcere æſtus videbitur, tum cauſa Lunationum eorumque quartarum, in diuerſis ſignis, ac aſpectibus correſpondentium, tum per circulorum declinationem, & mutationem, tum apogæos perigæoſque Planetarum,perque alias innumeras cauſas, quæ diuerſis locis incidentes diuerſas conſtitutiones facere poſſunt.

Minime ergo nouerim quomodo ad deſtruendos corporum Cęleſtium influxus nonnulli omnes conatus intendant ac præcipue, dum tantas ac tam diuerſas mutationes Regnorum, legumque, & conſuetudinum inter gentes, diuerſimodè inter ſe differentes, ex diuerſis Cœli conſtitutionibus, ac parallelis videant, & non credant. Nam quidam alij apparent calidi, alij verſuti, illi Religioſi, & fideles, iſti ingenio tardi, aliqui prompti, & acutiores, ut Ptolomęus
Quad. l. 1. c. 2. in his verbis tradit. *Sunt quippe quædam gentium proprietates, quæ generaliter*
Aſtr. l. 1. c. 4. *in lineis parallelis, & angulis terræ contingunt, propter eorum ſimilitudines cum circulo ſignorum, ac cum Sole.* Et Iulius Firmicus pariter ait. *Vnde manifeſtis rationibus comprobatur, Zonarum quidem eſſe, quod nigri, vel candidi ſunt, ſtellarum verò, quod in illa varietate coloris, diſſimilium formarum varietatibus com-*
Aſtrol. nat. memb. 2. *parantur:* cum quibus Origanus conſentit ita dicendo. *Ad morum quoque diſcrimina occaſiones dant tum alia, tum ipſorum locorum conditio.* Ibique tradit totam doctrinam à Ptolomęo deſumptam, prò ut idem teſtatur Manilius.
l. 4. c. 3.

Quot partes orbis, totidem ſub partibus orbes,
Et certis deſcripta nitent rationibus Aſtra.

Rurſus motus tam ordinati Orbium Cæleſtium, & tam varij nihilque diſcrepantes, quoad illorum ordinem, & nunquam errantes,(nam qui annuum, qui menſtruum, qui tardiorem, qui velociorem circulum perficiunt) non ne fatendum, hoc ad aliquid in hæc inferiora agendum eſſe factum? non ſanè caſu, cum hoc eſſet negare Diuinitatis prouidentiam, ſi & ipſe Manilius omnia à Deo Regi fateatur.

l. 1. c. 4.
Hoc opus immenſi conſtructum corpore mundi
Membraque naturæ diuerſa condita forma
Aeris, atque ignis, terræ, pelagique iacentis,
Vis animæ diuina regit ſacroque meatu
Conſpirat Deus, & tacita ratione gubernat.

Similiter Cicero tradit per ſcientiam Diuinam, Dei exiſtentiam agnoſci; quid enim poteſt eſſe apertiùs tamque perſpicuitate clarius, quam dum Cælum ſuſpicimus cęleſtiaque contemplatione miramur, aliquod ibi Numen præſtantiſſimę mentis quo hæc regantur pernoſcere id Fracaſtorius dum ait: *Hinc primò de*
l. 1. de Stel. c. 1. *Dijs cognitio habita, hinc eorum amor, & veneratio, hinc prima æternitatis admiratio fuit.* Dicunt aliqui ſtellas eſſe factas à Deo in Cœlo ut in pulchritudinem ſuæ conſtructionis oſtenderet,ſtellatuſque Orbis tamquam tectus varijs floribus coruſcans æterni Opificis magnitudinem comprobaret. Ridicula ſanè, ac puerilis aſſertio. inconfuſo enim ſydera ſunt, nullaſque accommodatè figuras repreſentant, immo informes omnium oculis patent. ad quid igitur quælo Luna modo plena, mox falcata, aut dimidiata, carenſque lumine laboranſque interdum Eclypſi? hoc quidem ad aliquid à ſummo Opifice fuit præordinatum, cum

in

in natura nil fruſtra, ſit ut docuit Cicero. *Nihil enim fieri ſine cauſa poteſt, nec* De Div.
quidquam ſit, quod fieri non poteſt, nec ſi id factum eſt, quod fieri potuit portentum l. 2.
debet videri.

Claré autem ad ſenſum mutationes quæ à phaſibus Lunæ eueniunt in hæc in-
feriora percipimus, & qui eas negaret, eſſet peius lapide: cum marmorea ipſa l. 3. con.
ſentiant, & aliquid ab illis percipiant, ut ait D. Thom. *Manifeſtum eſt etiam,* Gent. c. 92.
quod etiam inanimata corpora quaſdam vires, & efficacias à Cæleſtibus Corporibus
conſequuntur. Hinc exundationem reciproca pelagi Lunari curſu euidenter
attribuitur, ad mentem eiuſdem Diui. *Non enim dicimus quod fluxus, & reflu-* l. 3. c. 100.
xus maris ſit motus violentus, cum ſit ex impreſſione Cæleſtis Corporis, licet naturalis
motus aquæ ſit ſolum ad unam partem, ſcilicet ad medium. Idē canit Fracaſtorius.

Nec dubium quin, & noctis nitor aurea Luna, Morb. Gal.
Cui maria alta, omnis cui rerum obtemperat humor. l. 1.

Sed hæc opinio apud omnes philoſophos tum veteres, tum recentiores tenet:
ita ut Ioannes Bapt. Du Hamel inter neotericos clarus apertè, & ſine dubio af-
firmauerit. *Nihil quoque ut puto neceſſe eſt hic de Lunæ in hæc inferiora influxibus* Tom. 1. l.
diſputare. Quis enim ignorat Lunam creſcentem corporibus humorem effundere, 2. c. 4.
quem, ſeneſcens quaſi reſorbet? Aſt de hoc infrà dicemus; modo verò difuſius
ad argumenta, quæ in contrarium aducuntur deueniamus; ſed prius aliqua de
vi ſyderum præmitamus, & quomodo ipſa Aſtrologia ſit ſentienda.

Variæ opiniones circa Stellarum influxus & quæ nam ſit admittenda. Cap. II.

Citra dubium eſt, illorum opinionem eſſe damnandam, quæ exiſtimant ſtel-
larum influxus ex neceſſitate agere, ita ut ratio, aut prudentia humana,
eos auertere nequeat. Hæc autem ſententia à Stoicis amplectebatur, ut notat
Sunctinus factumque appellabant, & adeo adoleuit illis temporibus, ut Chal-
dęi, Babylonique negligerent in Deum Sacrificia, & ad immolandum ſangui-
nem humanum intelligentijs mouentibus, ad corpora cęleſtia confugerent, cap-
tarentque oracula, conſulentes omnia ab ipſis Aſtris; in quem ſanè errorem ce-
cidit Iulius Firmicus, cum dixit. *Cedamus itaque fide veritatis oppreſſi, & confi-* l. 1. c. 3.
teamur, veræ rationis ſecuti iudicia, nihil in noſtra, ſed totum in fatorum eſſe po-
ſitum, poteſtate, ut quicquid, vel facimus vel patimur, totum hoc fortunæ nobis iu-
dicio conferatur. Sed Vir Ethnicus, erat nec lumen veritatis gnorabat. attamen
videtur aliquid ſubumbra agnouiſſe, illis in verbis, in præfatione ad Lollianum.
Scire itaque nos præcipue in loco oportet, Lolliane decus noſtrum, quod ad imagi- l. 3.
nem ſpeciemque mundi, formam hominis, ac ſtatum totamque ſubſtantiam, Deus
ille fabricator hominis, natura monſtrante perfecerit. aliaque quamplura do-
cumenta ad ipſum Lollianum ſcribit, ita ut ille, licet vim fato attribuerit, paſ-
ſiones animi cohercendas exiſtimauerit, ad hoc ut homo prudens euadat. Me-
lius hanc veritatem agnouit ipſe Aſtrologorum Princeps Ptolomęus, in illa cent. l. 5.
ſententia, dicens ut verè Chriſtianus, potiusquam Idolorum cultor. *Poterat*
qui ſciens eſt multos ſtellarum effectus auertere, quando naturam earum nouerit,
ac ſe ipſum ante illarum euentum præparare; ſicut etiam clare aſſerit in Centil. 8.

Verum enim verò, ſi ratio illa naturalis, quæ in homine ineſt, proueniens ab

ipſa

ipſa immortali anima, tolleretur, à Brutis ipſis minimè diſtingueretur; quod abſurdum, & homini Chriſtiano pœnitus indignum; nimis enim eſſet attribuendum influxibus ſtellarum, ſi ab ipſis operationes noſtræ ad libitum gubernarentur. Neque meritum in operibus bonis erga Deum haberemus. Hinc eueniret quod mala abſolute ſummus Creator permitteret, cum homines aſtris ſubjugaſſet; ita ut ipſa animi ratione paſſiones non poſſet moderari. Sed quia cum infidelibus, nec nomina debemus habere communia, ne ex eo conſortio poſſit ſummi erroris occaſio, nomen fati non eſt à fidelibus admittendum, ne illis videamus hac tam arcta aſtrorum neceſſitate aſſentire: ſicut ipſi male crediderunt omnia ſyderum influxibus ſubijcientes, & cum D. Auguſtino dicamus; *ſi quis*
l. 5. de Ciu. Dei c. 8. *virtutem, vel poteſtatem Dei nomine fati appellat, ſententiam teneat, linguam corrigat*. Titus Lucretius Carus ille qui arcana naturæ præſcrutauit, omneſque eius latebras, luſtrauit, libertatem noſtram operandi, & cohercendi fatetur, licet multum à Diuinitate tollere ſtuduerit. hæc ſunt eius carmina.

Vt videas initum motus à corde creari:
Ex animique voluntate id procedere primum;
l. 2. de rer. nat. *Inde dari porrò per totum corpus, & artus.*
Nec ſimile eſt, ut cum impulſi procedimus ictu
Viribus alterius magis, magnoque coactu.
Nam tum materia totius corporis omnem
Perſpicuum eſt nobis inuitis ire, rapique,
Donec eam refrenauit per membra voluntas.

Quanto magis igitur à nobis fidelibus amplectenda erit opinio de libera noſtra voluntate. omneſque autem cauſas ſoli ipſi Deo ſubeſſe, ita ut ſuo nutu, & arbitrio eas moueat regatque; nihil enim abſurdius quam liberum arbitrium captiuum ſtellis facere, ſi liberum quotidie experimur, agnoſcimuſque, ut nil clarius videamus. neque inſulsè quæritandum eſt cur mala ſuccedant? quia ſi homo liber eſſet ipſa non patraret, cur Deus hæc permittat? Impropria prorſus quæſtio eſt, & noſtra noxa, cum paſſionibus indulgeamus, nam Deus nos ita creauit, ut bonum vel malum, in noſtra poteſtate ſit, utrum elegiſſe; nec ſummum illam perfectionem nobis conceſſit, ut mortalibus inconueniens fuiſſet. Deus enim per hoc author mali non extitiſſet, quia perfectionem non tradiderit, quam dare non tenebatur, licet potuiſſet? *Deus autem concedit mala* (inquit D.
In Enchy. Auguſtinus) *ut naturarum bonarum optimus eſt creator, ita malarum voluntatum, eſt iuſtiſſimus ordinator*. Concludamus igitur contra Ethnicos cum Ethnico.
Sen. lib. 2. quæ: nat: *Quædam enim a Dijs immortalibus ita ſuſpenſa relicta ſunt, ut in bonum vertantur, ſi admotæ Dijs preces fuerint, ſi vota ſuſcepta.*

Secunda opinio, vel potius dementia eorum eſt, qui influentias omnino Cælis tollunt, ita ut nihil operentur, ſed Deus per ſe ipſum omnia abſolute regat. proculdubio cuncta gubernat Deus, attamen ſecundis cauſis virtutem dedit, ut perpetuis circulationibus ipſi ſeruiant, iuxta illud Iob. *Quæ luſtrant per*
c. 37. l. 4. de cõs *circuitum quocunque eas voluntas gubernantis duxerit, ad omne quod perceperit illis per faciem orbis terrarum.* Et in hac ſententia Boetius ſcripſit. Deum per ſe ſolum cuncta diſponere, ſed quantum ad executionem inferiorem per ſuperiora diſpenſare: corporalia quidem per ſpiritualia, & ita omnia tam ſupter quam intrà colligata ſunt inter ſe, ut una aliam cauſam moueat, adeo ut neceſſe ſit in hoc mundo infimum ſuperno, ſupernum infimis creaturis eſſe ſine interruptione ordinis contiguum, ordinatiuumve; ſecundum D. Auguſtini placitum

tum

tum. *Quemadmodum corpora craſſiora, & inferiora per ſubtiliora, & potentiora quodam ordine reguntur.* In 3. de Trin.

Neſcio verò qua ratione fulti dicant Cęlos nihil influere, cum ad finem aliquem procuﾠldubio facti ſint ab infinita illa ſapientia, quæ eſt magna in magnis, quæ non ſit parua in paruis. caſu autem, vel fortuitò res non generantur, & corumpuntur, neque ex puro caſu, quis citius moritur, vel tardius: præcedunt cauſæ ipſis effectibus, ſine quibus nulla res in natura dari poteſt inſinuatum eſt à Deo ſtellis ut ſint ſigna ad ſignificandum, quæ futura omnino ſunt, eique in miniſterio ſint, ut D. Tho. ait. *Inferiora corpora Deus per ſuperiora gubernant quoad executionem, licet quoad ordinationem diſponat per ſe*, & Scotus. *Stellæ per naturam operantur in corporibus noſtris, & inclinant animam noſtram non cogunt.* Demens equidem ille erit, qui Aſtrorum actionem negauerit, cum cognitio ex illis, licet non perfecta perfectionem animo conferat; ut D. Thom. *ex quibus omnibus apparet, quod de rebus nobiliſſimis quantumque imperfecta cognitio maximam perfectionem animæ confert.* Neque ignauia aliquorum nos ab hac ſcientia colenda detrahere debet, quia, ea quæ quis intelligere non poteſt falſa non ſunt, immo extremæ inſcitiæ eſt, illa deſerere, ad mentem eiuſdem D. Tho. *Sicut igitur maximè, amentiæ eſſet idiota, qui ea quæ à Philoſopho proponuntur falſa eſſe aſſereret, propter hoc quod ea capere non poteſt.*

Con. Gent. l. 3. c. 86. 2. diſt. quæſt. 3. l. 1. c. 5. l. 1. c. 38.

Tertio tandem ſententia illa eſt, & profectò ſana, & quam omnes homines, qui ingenio ſunt præditi tenent: quæque ſecundæ omnino aduerſatur, primam cohercet, & in medio utriuſque exiſtit. admittit cęleſtes influxus, qui propenſiones moueant, non verò adſtringant; hanc Chriſtianus Aſtrologus ſequi debet, moderatoque animo eam tractare, non ad res particulares, minimaſque, cum ſolum lumine afflati prædicant particularia; ut Cardanus teſtatur. *Cum neque hæc de futuris propriarum veſtium ab Aſtrologo poſſit prædici, quippe minus ſingulare eſt, ratio quia ſupra artem hæc ſunt, quæ tamen lucri cauſa illi præſtare pollicentur.* Et præcipue contra eos inuehit, qui multa ſuperſtitioſa fingunt, ad vulgus decipiendum, & velamine Aſtrologiæ muniunt quaſdam artes ſola imaginatione conceptas, audiamus Ptolomæum. *Præterea bona pars quæſtus gratia huius ſcientiæ nomen, & dignitatem alijs artibus vaticinatricibus prætexere conſueuere, qui cum fidem apud vulgus inuenerint, illis quidem imponunt, cum videantur prædicere multa, atque ea quoque, quibus prædictis naturalis nulla ratio ſubſit &c.* Hinc artis contemptus ac obſcuratio. Homo prudens tamen, qui eam tractare debet, ſolum ea ſcire poteſt, quæ legitimo ſtudio longa obſeruatione eruerit, quæque ad uniuerſales propenſiones in quocunque indiuiduo pertinebit: illa ſue etiam ſibi prauſ las iuvare, ſi bonæ, auertere ſi malæ fuerint: à te autem, & à ſcientia à periculis caueas, & videbis vim nullam adſtringentem in ſyderibus eſſe, aliàs ſi tamquam res inanimata non mouebis, optima non habebis feliciora, & mala ultro offenderis. *Hinc plerumque Aſtrologis*, (inquit D. Thom.) *verum dicunt in iudicandis hominum moribus, pauci enim ſunt, qui reſiſtant ſenſui, unde ex ſola voluntate hominum ſtellæ omnino in nos operantur, cum ipſas inclinationes undequaque ſequantur.* Alias non adeo valide influxus paterent, & iudicia quamplurimum inania eſſent; non per hoc tamen ipſa ſcientia eſſet falſa, cum tantummodo Planetæ præordinent, & diſponant, non verò abſolutè determinant, ut inquit Damaſcenus. *Alij & alij Planetæ diuerſas complexiones, & habitus, & diſpoſitiones in nobis conſtituunt.* Illi autem qui dicunt, neminem Aſtrologiam poſſe probare, ratione, aut auctoritate, nunquam certè ullos Authores

In comm. l. 1. Ptol. c. 2. l. 1. de Iud. c. 2. p. 1. quæſ. 115. ar. 4. l. 2. c. 7.

legerunt, cum paſſim ab omnibus fateantur dari influxus; quinimo ab ipſa Eccleſia Sanctiſſima admittuntur, per modum tamen inclinandi, non cogendis ſatiſque ſuper hoc à Patribus determinatum eſt, & in hoc opere eorum auctoritates recenſentur, ratione verò quamque aſtrologia, non videatur uberrimè defenſa, attamen eius facultas non indiget probatione, ut iam in primo capite diximus, eamque vallabimus cum opus erit: peculiariter tamen experientia comprobabitur, præclariſſimum ſcientiæ nitor, clarumque certitudinis argumentum.

Argumenta in contrarium adducta diluuntur, paſſimque ſcientia probatur, & defenditur. Cap. III.

CVm autem omnes illi, qui contra Aſtrologiam inſurexerunt, aut illius fuerunt expartes, aut aliquo odio in eam blaſphemarunt, aliquid iniuriæ ab aliquo huius ſcientiæ profeſſore accipientes, vindictæ gratia ad ſubuertendam nobiliſſimam artem, (quam ab illis quandoque profitebantur) omnes vires intenderunt: neſcientes quantum apud Doctos ludibrij fuere. horum unus Princeps fuit Piccus Mirandulanus; cui cum mors citiſſima in iuventutis flore à Lucio Bellantio Senenſi pronunciata eſſet, in furorem verſus, argumenta quamplurima paſſionis veneno imbuta, ut mens eius effrenata effinxit, euomuit, quibus omnibus Doctiſſimus Morinus in ſua Aſtrologia Gallica, tum, ipſi, tum etiam Alexandro de Angelis, egregiè reſpondidit. Eiuſmodi ergo cum omnibus alijs eodem morbo laborantibus, cæcitate ducti negant Cœleſtia corpora agere in hæc ſublunaria, contra Ptolomęi ſententiam ait enim, *euidentiſſimum eſſe, & non indigere verboſa confirmatione, diffundi quamdam vim à Cœlo in omnia, quæ circa*
l. 1. c. 1. de Iud. *terram ſunt, & in natura mutationibus obnoxia.* Aliàs opporteret Cœlos Deum
David. p. 18. creaſſe ad ſuperfluitatem, vel nihil agerent, quod non eſt dicendum. cum Regius Propheta cecinerit. *Cœli enarrant gloriam Dei, & opera manuum eius enun-*
c. 37. *tiat firmamentum.* Et alibi Iob. *ab interioribus egredietur tempeſtas, & ab Arcturo frigus.* Paſſimque in huius comprobatione, a ſacra pagina teſtimonium eruitur. hoc tamen prò certo habetur diuerſimode ſtellas influere vel recurrere, ſi Deus illis præceperit, hæc tamen præter rerum ordinem miracula, & mirabilia ſummæ ſcientiæ ſunt. his iactis tranſeamus ad argumenta contraria, multiſque, tum Iunctini, tum Morini virtute, & præcipue D. Thomæ Doctrina reſpondebimus, omnibuſque prò viribus conabimur ſatisfacere, licet ſatis ſuperque ab illis Clariſſimus, & à Titiana doctrina reſponſum ſit.

I. Primò ita arguere incipiunt ſolum Deum ſcire futura, ergo apud homines nulla ſcientia de diuinis præſciendis. Et quis negare audeat hanc ſcientiam apud ſummum Opificem ineſſe? & quis dubitet omnia ſub eius occulis patefieri? abſolutè tamen conſequentiam reſpuitur, immo datur ſcientia, ut longa, ac penè æterna ſeculorū obſeruatio, experientiaq; demonſtrat; & cum Mundus traditus ſit diſputationibus hominum, mirum non erit, ſi eius arcana interpretentur.
Part. 1c. c. 4. *Homo enim* (inquit Triſm.) *Effectus eſt diuini operis contemplator, quod profectò dum admiratur auctorem eius agnoſcit;* & alibi. *Genus hominum ad diuinarum operum cognitionem teſtimoniumque naturæ ad imperandum omnibus quæ Cœlo teguntur.*

II. Subiungunt inconſultè. Cauſam effectricem harum rerum in ſubluna-

ribus, euenientium, & mutantium, Deum ſolum eſſe: ſuperfluum igitur Pla-
netas agere, ac influere. Huic argumento à D. Thom. ita reſpondetur. *Quam-* *Con. Genti.*
quis autem Deus ſolus ad electionem hominis operetur: tamen actio Angeli operatur *l. 3. c. 92.*
aliquid ad electionem hominis per modum perſuadentis, actio verò corporis Cæleſtis per modum diſponentis, inquantum corporales Cæleſtium corporum impreſſiones, in corpora noſtra diſponunt, ad aliquas electiones. quanto igitur magis in alijs rebus operabuntur, quæ ſub Cœlo ſunt? & ſic non obſtat adductum.

III. Ita. Si darentur influxus corporum cœleſtium, homo non haberet liberum arbitrium operandi, ſed hoc non eſt de fide admittendum, igitur nulla de Aſtrorum influxibus ſcientia. Aſt facillima equidem erit huius obiectionis reſponſio: prius tamen ad maiorem intelligentiam præmittamus aliqua, ad hanc rem ſpectantia, ad hoc ut euidenter libertas noſtra tueatur, & influxus admittantur.

Omnes igitur paſſiones animi, eiuſque propenſiones, ab influxibus ſtellarum proculdubio proueniunt; iſtæ autem cum ſint intra nos, dependent etiam à noſtro arbitrio prò earum electione, ita ut penitus libertati noſtræ, duce ratione, ſint ſubiectæ. nam eà quæ ſunt circa intellectum, corpora cœleſtia cauſæ eſſe non poſſunt, cum intellectus ordine naturæ omnia corpora, & materialia excedat: indirectè tamen concurrunt ad electiones noſtras, iuxta D. Thom. ſenten- *l. 3. contr.*
tiam. *Sciendum tamen eſt quod licet corpora cæleſtia non ſint directè cauſa electio-* *gent. c. 85.*
num noſtrarum, quaſi directe in voluntates noſtras imprimentia, indirectè tamen ex his aliqua occaſio noſtris electionibus præſtatur; ſecundum quod habent impreſſionem ſuper corpora. Vnde patet quod liber remanet homo ad agendum, & ad cohercendas paſſiones animi. Aliæ autem ſunt res quæ eueniunt, & accidentia à vulgo vocantur, quæque extra nos exiſtunt; ut tempeſtates, quæ ſegetes bonaque abripiunt, & diſsipant, paupertas, quæ ab ortù, non à prodigalitate dependet, opreſſiones Potentum, Frigus, æſtus ſimiliaque nobis inſcijs ſuccedunt, hæc
autem difficillime homo poteſt auertere. D. Thom. in hoc propoſito ſic ait. *Vno* *Loco c. 85.*
quidem modo ſecundum quod impreſſiones corporum cæleſtium in exteriora corpora, ſunt nobis cauſa alicuius electionis; ſicut cum per corpora cæleſtia diſponitur aer ad frigus intenſum, eligimus calefieri ad ignem, vel aliqua huiuſmodi facere quæ congruunt tempori, attamen etiam illa quæ ſunt extra nos auertere quodamodo poſſumus, & ratione noſtra moderare, citato loco confirmat D. Thom. *Manifeſtum eſt autem, & experimento cognitum, quod tales occaſiones, ſiue ſint exteriores, ſiue interiores non ſunt cauſa neceſſaria electionis, cum homo per rationem poſſit eis reſiſtere.* præcipue ſi ſcientiam agnouerit, ut recte ſubiungit: *Sed plures ſunt qui impetus tales naturales ſequuntur, pauciores autem, ideſt ſoli ſapientes*; ſicut Ptolomęus idem fatetur; ex his igitur patet quam parui momenti ſit argumentum ſuperius aductum.

IV. Aducunt illud Iſaiæ c. 47. Vniuerſa euenerunt ſuper te propter multitudinem maleficorum tuorum, & propter doctrinam incantantium tuorum vehementem; & poſtea ſubiungitur. Defeciſti in multitudine conſiliorum tuorum, ſtent, & ſaluent te Augures cœli.

Reſpondetur ibi ſacra pagina increpare Chaldęos, & Babilonicos, omnia conſilia captantes, à ſyderibus, tamquam à Deitatibus, & à cauſis neceſſitatem inducentibus, quod aperte reprobatur, ut optime teſtatur Bartolomęus Placentinus ordinis Prædicatorum Sacerdos, & prauitatis hæreticorum inquiſitor acerrimus. Vulgus enim antiquitus errore ductus cum mirabilia ex ſtellis videret

in eam deuenit opinionem, ut dijceſſent. Diodorus Siculus ita ſcribit. *Is* (nem-
[illegible] pe Atlas) *cum ad explorandos ſyderum motus Atlantis verticem conſcendiſſet nim-
bo ſubitò abreptus euanuit; eiuſque caſum plebs comiſerata, ut immortali eum ho-
nore adficeret pulcherimum in Cœlo ſydus eius nomine inſigniuit.*

V. Opponunt aliqui dicendo. Quomodo Aſtrologus poteſt ſcire futura? quid eſt hæc ſcientia, aut hæc ars, qua utitur? cum ſtellæ ſint tam paruæ, & minimæ, noſque tam inferius degentes, ut impoſſibile ſit corpora noſtra aliquo modo tangere? Multa dicunt iſti, quæ non agnoſcunt. an neſciunt Aſtrologum fundamento aſtronomiæ, quæ ex diuerſis cœlorum motibus ortum traxit, proculdubio certiſſimæ, & varijs obſeruatis influxibus (qui aliquibus diſtantijs, & parallelis enaſcuntur) certiſſimis menſuris coniecturaſſe? an fortaſſe vetuſtiſſima experientia ductum, agnitaque cuiuslibet natura Planetæ iudicia ſua protuliſſe? aliquaque moderate protuliſſe? hiſque cauſis bene intellectis firmatur ipſa ars, ita ut Cicero ſcribat. *Siquis modo talis poſſit eſſe, qui coligationem cauſarum*
De Diui. l. *omnium perſpiciat animo, nihil eum profectò fallet. qui enim tenet cauſas rerum*
2. *futurarum idem neceſſe eſt omnia teneat quæ futura ſunt.* Et D. Thom. *Aſtrologi*
P. 1. quaſ. *verum dicunt in iudicandis hominum moribus, pauci enim ſunt qui reſiſtunt ſenſui.*
115. Art. 4. unde patet ex auctoritate, quod quis ex hac ſcientia poteſt prædicere. Secundo, ad illud, quod aſſerunt impoſſibile; quomodo ſtellæ, quæ minime videntur ex imenſo ſpatio diſtare, uſque in tellurem emittant effluvia. Ex ipſa ignorantia dubium hoc naſcitur. Nam veriſſimum eſt aſtra, præter tres inferiores Planetas, undequaque ſuperare magnitudinem terræ, & cum ſint imenſæ molis effluvijs maximè exuberantia vehiculo lucis uſque ad nos, eos tranſmittere. ut inquit
Du Hamel Philoſophus. *Atque ut è ſemita in viam redeam: Lux eſt quaſi horizon naturæ*
to. 1, l. 1. *ſpiritualis, & corporeæ, ſubſtantiæ, & accidentis; vinculum eſt totius uniuerſi,*
c. 1. *quod luce deſtitutum nihil foret propter materiam indigeſtam, corpus exanime confuſionis abyſſum: eſt quippe lumen omnium elementorum virtute fæcundatum, ac cœleſtes influxus ad nos tranſmittit.* Quid igitur clarius de ipſa luce? & licet nos ſydera non tangant craſſioribus ſuis corporibus, attamen uſque ad nos corpuſculis proueniunt, & ſufficit, ut eas videamus, ut Lucretius confirmat.

Quod ſimul ac primum ſub diuo ſplendor aquai
Ponitur: ex templo cælo ſtellante ſerena
Sydera reſpondent in aqua radiantia mundi.
De rer. nat. *Iam ne vides igitur, quam puncto tempore imago*
l. 4. *Ætheris exorta in terrarum accidat oras?*
Quare etiam atque etiam mitti hæc fateare neceſſe eſt
Corpora, quæ feriant, viſumque laceſſant.

Tamen adhuc dubitatio durat in iſtis, qui cum hæc effluvia non videant, dicunt oculorum aciem non ferire, cum non cadant ſub ſenſu; quærerem autem ego ab his, quomodo odores videant? & tamen eos olfatu percipiunt, ergo feriunt ſenſus, & non cadunt ſub obtutum; ſimiliter dicendum venit de ſtellarum effluvijs; de quibus quæſo audiant Lucretium.

Tum porrò varios rerum ſentimus odores:
l. 1. *Nec tamen ad nareis venienteis cernimus unquam;*
Nec calidos æſtus tuimur, nec frigora quimus
Vſurpare oculis, nec voces cernere ſuemus.
Quæ tamen omnia corpora conſtare neceſſe eſt
Natura: quoniam ſenſus impellere poſſunt.

Tam

Tangere enim, & tangi, niſi corpus nulla poteſt res.
Afflatus ſydereos ruere per imenſa ſpatia in tellurē & ad corpora illius pertinge- *l. 5. de Ciu.*
re D. Auguſtinus teſtatur. *Non uſque quaque abſurde dici poteſt ad ſolas corpo- Dei.*
rum differentias afflatus ſydereos peruenire. Vnde ſatis ſuperque ſatisfactum fuit
eorum ignauiæ, qui de his dubitauerant, & non intellexerant: ſed ſi adhuc eorum
intellectus in cecitate manet, proculdubio in æternum ſepultus iacebit. Nimis
autem prolixum eſſet, ſi cuilibet argumento ita reſponderemus, ſed cum omnes
expoſtulauerit, ſimili modo faciemus.

VI. Aducunt verba D. Pauli ad Galat. c. 4. Dies obſeruatis, & menſes, & tem-
pora, & annos; timeo vos ne fortè ſine cauſa laborauerim in vobis. Iunctinus
huic obiectioni reſpondet. Apoſtolum obſeruationem illam temporum dam-
naſſe, quam illi ad Sacramenta facienda ſuſcipiebant, ſecundum Aly Aberagel,
doctrinam; qui voluit circumciſionem cadere ſub Luna eleuata ſuper Venerem,
ut habet in p. 7. ſuæ ſum. c. 33. Cum autem huiuſmodi obſeruationes ſuperſti-
tione redolerent, merito ab Apoſtolo damnantur, cum inducant animos ad cor-
porum Cœleſtium adorationem, ut ex ipſius Diui verbis, quæ aductis præce-
dunt; *nunc autem agnoueritis Deum, immo cogniti ſitis à Deo: quomodo conuertimi-*
ni iterum, ad infima, & ægena elementa, quibus denuo ſeruire vultis? Manifeſtè
igitur patet, Galatas ſe ipſos à Deo abdicaſſe, & ad adorationem Stellarum, ele-
mentorumque conuertiſſe, non cogitantes hæc omnia facta fuiſſe à numine, ut
ei ſeruirent, non prò viuentium cultu: ut habetur in Iob. *Cum me laudauerint* *c. 38.*
ſimul Aſtra matutina, & iubilarent omnes filij Dei?

VII. Arguuntur ex Concilio Ancyritano ubi dicitur, qui diuinationem expe-
tunt, & morem Gentilium ſubſequuntur, ſub regula quinquenij iaceant. Fa-
cillime tollitur argumentum ſi verba Patruum conſideramus. nam dicunt qui
diuinationem expectant, & more Gentillium; apertè ibi loquitur de arte diui-
natoria, & Necromantia, quas per Diabolum exercebant, non de legitima
Aſtrologia, quæ ſcientia phiſica eſſe deberet, & non prohibita, quatenus cum
moderatione exerceatur. Illæ autem artes incautationibus, & præſtigijs exer-
centur, non verò medio virtutum corporum cœleſtium, quoniam ex ipſis ſolis
ſydereis qualitatibus magorum mirabilia fieri nequeunt; nam redduntur reſpon-
ſa de furtis ſublatis, & de alijs huiuſmodi, quod non poteſt fieri niſi per intelle-
ctum ut D. Thom. & Aug. confirmant. Pari reſponſione tollitur illud dedu- *l. 3. cont.*
ctum ex Concilio Toletano in c. ſi quis, ubi Clerici ſuſpenduntur conſulentes *gen. c 101.*
incantatores, Ariolos, Augures, profitentes, ut dixi, artes Magicas, & ſuperſti- *De Ciui.*
tioſas, & de eis ſemper ſacer teſtus intelligit: unde omnes obiectiones unica tol- *Dei c. 11.*
luntur reſponſione. Hinc liuore inſanientes omneſque cuniculos anſa inueſti-
gantes, leges tum Pontificias, tum Ciuiles prò eorum opinione confirmanda ad-
ducunt; neſcirem an aliorum dictu potius, quam cecutientes eas non intelligen-
tes perlexerint. & primò inſurgunt per c. ex tuarum tenore de Sortil. ubi dicitur.
IIX. Præsbitero qui cauſa cuiuſdā furti Eccleſiæ recuperandi Aſtrolabiū ex ſim-
plicitate inſpexerat, imponatur pęnitentia per annum. Dicit Abbas Panormita-
nus, quod ſuſpenditur ab altaris miniſterio, ergo &c. Primo reſpondetur, quod
Præsbiter ille acceſſit cum quodam infami ad captandam interogationem ab
Aſtris, quæ doctrina eſt Zaelis pernicioſiſſima; nam ſuperſtitioſum eſt has res par-
ticulares quærere; reſeruatum ſolum afflatis Numine. Doctrinam autem electio-
num, & interogationum, nemo per Aſtrolabium poteſt ſcire, pœnitus ergo re-
probatur, nota quod in c. citato Abb. Pan. n. 2. vocat illos ſortilegios, & di-

uina-

uinatores, ad differentiam Aſtrologorum, ut ait citato loco n. 6. quærens, an ſit prohibita ſcientia Aſtrologiæ per ius Canonicum, & Ciuile, & numquid eam exercentes peccent? & concludit, hanc artem non eſſe in ſe malam nec prohibitam, cum ſit una ex ſeptem artibus liberalibus, & Iura permittant has ſcientias exercere l. 1. ff. de varijs, & extraordinarijs cogn. At abijt in diſuetudinem, quia ex eius occaſione homines quandoque incidebant in idololatriam, redditurque ratio, quia credebant neceſſitate adſtrictos eſſe mortales in agendo, à corporibus cœleſtibus: concludit etiam Abbas quod exercentes eam, non peccent, dumodo tamen non credant dictam neceſſitatem ineſſe, quia Deus poteſt aliter facere, ſecundum etiam opinionem D. Tho. diſtinguendo: aut enim volunt Aſtrologi prædicere caſus fortuitos hominum cum certitudine, hoc aſſerentes, & peccant, quia licet corpora cœleſtia habent inclinationem, non tamen neceſſitatem: ſed ſi Aſtrologi dicunt quem inclinatum ad tale vitium, quod quia Aſtra inclinant, ad tale quid, non tamen imponunt neceſſitatem, non peccant hæc ille. unde manifeſtè patet, quis poſſe eam exercere, & ſine peccato. Tolluntur etiam hac reſponſione omnia argumenta, quæ ex legibus deducuntur, ut ex l. Nullus Auruſpex C. de maleſ. & Mathem., ex l. multi C. eod., ex l. artem Geometriæ eod. titulo. ubi dicitur quod ars mathematica damnabilis eſt: intelligitur de Necromantia, & veneficio, & ſimilibus ſuperſtitionibus, nam in Tituli præfatione clarè explicatur, qui impropriè Mathematici vocentur his verbis.

Cle. c. n. 7.

2. 2. quæſ. 90. art. 5.

Continentur etiam magi qui carminibus, diris deuotionibus defigunt alios, qui fingunt cereas imagines hominis necandi cauſa. Hi propriè ſunt malefici. Mathematici autem ſunt impoſtores, qui Mathematicorum liberali nomine adumbrantes ineptias ſuas profitentur ſe fata cuiuſque noſſe, & natalitias ſyderum obſeruationes. Indeque concluditur eſſe falſos augures, & Ariolos. Explicat etiam gloſa in l. Nemo Aruſpicem, qui intelligantur Arioli. in §. Ariolum, ideſt aris, vel altaribus, & ſacrificijs Dęmonum deſeruientem: Chaldęi vero, ideſt incantatores: & in l. Nullus aruſpex, explicat Gloſa in eod. §. nullus. ideſt momentorum inſpector, vel horarum, quo puncto aliquid ſit inchoandum, dicens. *Et dicitur ab aue, & inſpicio: quia ex auium garrutu quandoque percipiunt.* Quod eſt idem dicere de electionibus, & interogationibus, ex doctrina reprobata Zaelis, & de Planetarum horis, ex doctrina Bethem, aliorumque qui hæc ſuperſtitioſa ſequuti ſunt. Si quis autem mihi non crediderit, accipiat ipſum Codicem, & hunc titulum legat de maleficijs, & euidenter agnoſcet, ibidem loqui de incantatoribus, & Sacerdotibus Gentilium Dęmonibus deſeruientibus, non verò de bono Aſtrologo. neque ego tam fatus ſum, ſequendo hanc ſcientiam, me velle captiuum Diabolo tacere; cum dependeat ſcientia à veris, & naturalibus cauſis. Vulgus autem ignarus, quia non intelligit, quomodo quis poſſit prædicere, ſtatim clamat Aſtrologum incantatorem eſſe, & cum maxima admiratione tamquam Dęmones eos fugiunt, ut inquit D. Thom. *Et quia una, & eadem cauſa, a quibuſdam interdum eſt cognita, & à quibuſdam incognita, inde contingit quod videntium ſimul aliquem effectuum aliqui mirantur, & aliqui non mirantur.* Sed id quod admirationi dignum eſt; quidam etiam Docti (qui ita tales creduntur) ignorantes Aſtrologiam, ad captandam laudem, potius pecuniam dixerim, vulgus opiniones ſequuntur: manifeſtantes ſe velle hanc ſcientiam ſubuertere, utpote Diabolicam, ſumma verboſitate componentes libellos, ad vulgarem intelligentiam, qui poſtea apud Viros grauiſſimos, omne id quod boni antea habuerant, deperdunt. hinc populorum ludibria ri-

l. 3. con. gent. c. 10.

tui-

ſuſque: tandem vulgus ex eorum fabellis deceptus ridiculoſa ſuplicia de eorum libellis pupllce captant.

IX. Plurimi conſtanti animo, & meritò dubitantes de huius artis certitudine, cum D. Auguſtino inſurgunt, dicentes. Multi naſcuntur gemelli, & eodem tempore ex utero liberantur, & tamen diuerſam currunt fortunam, adducentes exemplum Iacobi, & Esaù, qui ſimul nati, diuerſas habuere inclinationes, ac *l. 5. de Ciu. Dei.*
fortunas; ergo falſiſſima Doctrina. cum ipſe Auguſtinus dicat. *Nos autem nouimus geminos non ſolum actus, & peregrinationes habere diuerſas, verum etiam diſpares ægritudines perpeti.* Facillimè reſpondetur huic obiectioni, & omnibus illis, quas D. Auguſtinus de gemellorum diuerſitate, adducit: ſi attentè conſideramus horum inexperientiam; nam quis poteſt eſſe magnus in aliqua arte, vel probitate, & in alia non eodoctus. primo namque raró euenit, ut duo pluresque eodem momento temporis naſcantur, neque intra ſpacium minutorum triginta, ſed unius binæue horæ, unus ab altero petit lucem, ut aperte interogatæ obſtetrices teſtantur. hinc propter hoc interuallum, mundana Planetarum poſitio penitus diuerſificatur, ut clarè patebit, ab experimentis in tertio huius operis libro adducendis. Quare cauſa effectrix genituræ unius, non eſt alterius, ut ex rectificationis doctrina videbitur, & aliquid ſuo loco de illa dicemus, (diximus aliquid, cum noſtra non ſit, & ſapientiori Præceptoris calamo declarandam relinquam.) Si iſti autem hæc omnia agnouiſſent, illiſque interdum ſtuduiſſent, forſitan haud temerè fuiſſent locuti. videre igitur eſt quam facili negotio, dubitatio quæ ingens apparebat nullius momenti euadet.

X. Denuo per ipſum D. Auguſtinum aiunt. Nam ſi multum in cœlo intereſt, *Eod. lo. 3.*
quod conſtellationibus comprehendi non poteſt; ut alteri geminorum hæreditas, alteri non obueniat: cur audent cœteris, qui gemini non ſunt, cum inſpexerint eorum natalitia ſydera talia prædicere, quod ad illud ſecretum pertinet, quod nemo poteſt ſcire, & momentis annotare naſcentium? hæc ferè ad verbum dicus.

Reſpondetur. nos credere, non omnibus notam diuerſitatem mundanorum aſpectuum fuiſſe, qui tempore diuerſo ab alio, ex Geminis, nato accidunt: unique poſſunt eſſe boni, alioque mali. ideoque ex iſtis, & hæreditatem prædici poteſt alteri illorum, ſicut prædicuntur cæteris, ex eorum particularibus conſtellationibus: neque pendet hoc, ex uno tantum temporis momento (ut putant) ſed ex horario interuallo. ut in geminorum natiuitatibus accidit.

XI. Ludouicus Viues in annotationibus ſuper l. 5. de Ciu. Dei D. Aug. ſic arguit contra Aſtrologos. Si enim tam breui temporis momento, mutantur omnia, ut non diuerſa modo, ſed aduerſa quoque fiant, quis unquam de nato puero poterit aliquid prædicere? cum momentum illud: vel qua conceptus, vel quo natus eſt nemini poſſit eſſe certum? ſubit deinde, data ſyderum poteſtate, illorum tamen poſitionem neminem agnoſcere. Reſpondetur quod in eodem errore verſatur Viues, ſicut alij inceſpitant. nam neque breuiſſimo momento mutantur omnia, cum familiaritates in Zodiaco non tam citò tranſeant ut ipſe putauit, quod quidem in mundanis eueniunt. hinc ignorauit momentum natiuitatis poſſe inuenire, & ſyderum poſitiones quoniam haud erat nec Aſtronomus, neque Aſtrologus, ideo de facili excuſandus.

XII. Rurſus ipſe Ludouicus ait, D. Th. irretiri, cum dixerit in ſuo opuſculo de fato. Propterea eſſe in geminis varia ingenia, quia in locis maternis, non quod in momento totum ſemen recipitur, tum etiam centrum cordium ambo-

rum

tam geminorum, cum non ſit idem: ſed varia varijſque in locis, eſſe quoque orizontes varios neceſſum eſt. Interpretat Ludouicus verba illa, ſed varia varijſque in locis, de varijs vicis ſeu cubiculis, quod inſulſum hoc cogitaſſe D. Thomam, non eſt credendum. cum potius intellexerit de orizonte genetliaco, ſeu horoſcopo ad diuerſitatem horarum ſignificandam, nec tam ignarus fuit in Aſtrologia, ſicut ipſe Viues, ſuis verbis clare demonſtratur.

XIII. Ex D. Auguſt. quæritant. Cur enim ſimiliter eodem tempore, non alter prior, alter poſterior egrotent, ſicut nati ſunt? quia utique ſimul ambo naſci non poſſunt, quia diuerſis temporibus peregrinarunt, & vxorem duxerunt, filioſve. Cur igitur non potuerunt etiã diuerſis temporibus ægrotare? Irretitur autem hic D. Auguſt. nam & ſi nati fuerant diuerſimodè, neque ambo eodem tempore, vel ſecundum ordinem natiuitatis ægrotari poterant, quia diuerſimodè proportiones peculiares habebant; neque Stellæ in agendo obſeruant præcedentiæ rationem, aut honoris, ſed configurationum familiaritates.

XIV. Quęrit eod. c. D. Aug. Si tanta diſtantia in tẽpore natiuitatis geminorum eſt in cauſa conſtellationis diuerſæ, propter diuerſum horoſcopum, & cardines; ubi tanta vis ponitur, ut hinc etiam diuerſa ſint fata? unde hoc accidere poteſt ſi eorum conceptus diuerſum tempus habere non poteſt? Reſp. fata in tempore conceptionis ineſſe hoc compertum adhuc non eſt, (& ſi aliquo fuit tempore modo ignoratur). Secundo credit D. Aug. conceptio gemellorum eodem tempore fieri, quod incertum eſt. ſed reiecta conceptionis doctrina, utpote fortaſſe nulla, quæ diuerſimode ſortiri poteſt, aut concoqui, cum diuerſo tempore fœtus in lucem prodeant, ideoque ſola exitus infantis hora eſt exaranda, quia tunc temporis momento uterus aperitur influentiaſque recipit, quæ antea inconfusè per matrem recipiebat natus in membranulis clauſus. ex illa igitur exitus diuerſitate, & planetarum conſtellationibus, in Zodiaco, & in mundo contingentibus prædictiones ſumuntur, non verò ex diuerſitate horoſcopi, aut Cardinum, qui ad differẽtias temporum agnoſcendas inſeruiunt, non verò ad accidentia eruenda, dumodo in illis, & ad illos ſtellæ ſint, in aliqua inter ſe ipſas proportiones, quia tunc multum conferunt, & valent. ſimili modo omnibus alijs obiectionibus D. Aug. reſponderi poteſt, cum in ſola geminorum dubitatione verſentur.

XV. Non nulli autẽ ingenioſè dicunt. ſi vera eſſet Aſtrologia verũ, & eſſet, ut duo nati ſub eodem momento, & ſub eadem habitudine Cœli, ambo eſſent Reges, vel ambo alterius conditionis, unicamque fortunam currerent: ſed videmus, quod ex talibus, alium ad ſceptrum, alium ad aratrum natura perducit, ergo falſa de prædictionibus doctrina.

Horrendum & pęnè indiſſolubile videtur argumentum, ſi tantum verborum ſuperficies conſideratur, attamen nullo labore tollitur. Iunctinus namque primò dicit nunquam hoc fuiſſe obſeruatum de duobus, pluribuſque eodem loco, & hora naſcentibus: quod ſi diuerſis locis accidit, propter Cœli variam poſitionem, & diuerſitatem tum Orizontum, & Meridianorum, generaliumue conſtitutionum, differentia maxima reſultat, unde hoc modo obiectio non obſtat; ſecundo concedatur iſtis, ut volunt plures naſci eodem momento; dicamus cum eodem Iunctino: quod ſydera non ſunt in cauſa pęnitus fortuitorum noſtrorum, ſed ſecundum materiam ſubiectam, quæ agit ſecundum ſuam diſpoſitionem, unde magis, unde minus hæc inferiora corpora afflatus recipiunt, ut Lucretius teſtatur.

Hus

Huc accedit, uti non omnia, quæ iaciuntur
Corpora cumque ab rebus, eodem prædita ſenſu; De rer. nat. l. 6.
Atque eodem pacto rebus ſint omnibus apta.

Adde etiam parentum conditionem diuerſam, quorum lex naturalis eſt, ut unus ſit Rex, aut Princeps, alter verò minoris conditionis. Nichiloſecius tamen dico, quod ſi ita ut volunt naſcantur, ſimillimam fortunam current, ſeruata tamen conditionis propriæ differentia: hoc eſt ſi quis ex Rege naſcatur, ille erit ſummæ vel minimæ auctoritatis inter æquales conditionis realis. Si alter eodem tempore à nobile, vel à quouis alio ciue oriatur, erit & ille inter alios ſuæ conditionis pares, vel potens, vel infimus; & quiſque eorum multa faciet, quæ inter ſe conuenient, tam reſpectu conditionis, tam naturæ euentus. ut ſi Rex aut Princeps Bello acquirat Ciuitatem, aut Prouinciam, alter coetaneus nobilis, vel plebeius poſſeſſionem agrorum, vel aliquid aliud litiuum iurgiis ab aliquo ademerit; & è contra conſidera. Sed eiuſmodi qui ſic Aſtrologiam perimere tentant, dicunt, & non adducunt exempla inſcriptis, ea tantum in verbis, & imaginatione ſupponunt.

XVI. Oſcitantia ducti aliqui dicunt, quomodo duo eodẽ tẽpore inter ſe contumelijs iurgiſque contendunt, & alter eorum fato cedit? vel etiam quomodo quis ab alio extemplò, & proditoriè interimitur? proculdubiò, duò euentus diſſimiles eodem momento temporis accidunt; cum iſdem planeta ambos diuerſimodè moueat, quod non poteſt eſſe; ergo falſa Aſtrorum doctrina.

Iſti ſuis verbis ultra fatentur ſe non intelligere, & veriſſimè dicunt cum artem ignorent. proculdubio diuerſa cauſa diuerſos parit effectus, non eſt unus planeta ut credunt. nam eorum natiuitates diuerſæ ſunt, & in ſua quaque particulari directione, aliud ab altera demonſtratur; ſicut etiam in reuolutionibus cum annuis tum menſtruis diurniſue. quomodo igitur quæſo erit eadem cauſa? quarè cum in diuerſo tempore nati ſint, unus eorum patitur, quia ita ex ſuis genetliacis familiaritatibus erruitur. alter, ſcilicet, eſt agreſſor, ex altera diſſimili cauſa; pariter ex proprijs criſibus unuſquiſque eorum moueri patet ſicut familiaritatem habet cum illis. Rurſus reſponderi poteſt quod una eademque cauſa ſeu ſtella agit in hæc inferiora ſecundum ſubiectam materiam, & mouet corporum diſpoſitiones, ſecundum magis illis aſſimilatur, & ſecundum eorum temperamentum ad mentem Hippo. *Non enim omni animantium generi eadem, aut non conferunt, aut commoda ſunt, ſed ſunt alia alijs magis conuenientia;* pariter D. Thom. ait. *Vnde nihil prohibet, quod etiam aliquis homo habeat ex impreſſione corporis Cæleſtis aliquam efficaciam in aliquibus corporibus faciendis, quas alius non habet: puta medicus in ſanando, & agricola in plantando, & miles in expugnando; itaut adiuvent ad elligenda conuenientia ad finem illud.* Quid clarius igitur, quid lucidius? ſtrepant ergo quantum velint nunquam hanc ſcientiam interiment. L. de Fla. l. 3. cõ. Gẽ. c. 92.

XVII. Quidam ridiculosè inſurgit dicens, quod Ariſtot. in problematibus l. 1. Mimum cum Aſtrologo comparat atque præſtigiatore; liuor linguæ, ad eius oculos tranſiuit, ideoque litteras non bene diſtinxit: cum ipſe Ariſtoteles nunquam hoc intellexerit, immo eod. lib. Part. 12, ait (laudando ipſos Aſtrologos) *Cur aliqui in prauis interdum libentius, quam in honeſtioribus ſtudijs verſantur? V. g. præſtigiatorem aut Mimum ſe aliquem potius velit, quam Aſtronomum, aut Oratorem?* quis igitur tam abſurde Piccum (ſi tamen ita ſcripſit) hoc argumentum protuliſſe fatebitur? tamen temporibus noſtris, vulgus ignauia, etiamque No-

C bilium

bilium ingenia obtorpeſcunt, ita ut quidam fucoſi, de hac arte loquentes, circulatoriam vocent. quod ſanè ridiculum eſt, hos audire quandoque obiurgantes aliquem aſtrologiæ ſtudioſum, cum prò ignominia vocare Aſtrologum, adeo ut quid infame ſignificaret: cum ex Græco nil aliud ſignificet, quam ſcientiam de ſyderibus. ſicut Theologia, verbum de Deo. unde pariter, ad horum dementiam, quem appellare Theologum, aut Philoſophum, erit illum conptemnere, aut irridere. Pròcul hoc exiſtat ab animo verè ingenuo, & ſi quis diverſum ſenſerit, hoſtis potius quam amator ſcientiæ dicendus erit. Hinc obſtupeo, cum audiam aliquas ab Aſtrologo petere hyanti ore prò riſû, ut geneſin ſuam faciet; petulanti, & ſuperciliοſo impudentis vultu ita recquirunt, tamquam ſi res minima, ac perfacilis eſſet: credentes fortaſſe, ut Aſtronomiæ ſuputationes pares in calculis ſint, culinarum teſſeris; & ſi aliquando amicitiæ communis gratia impetrent, derident poſtea Aſtrologum, qui aliquid fauſti, vel funeſti eis prædixerit: & tunc rabia ducti negant ita dixiſſe, immo erraſſe; ſicque laborantes morbo mentis, & corporis, cum nihil interim patiatur Aſtrologus, ſuarum calamitatum factus ſpectator, nec minus pavet, cum ignoret eos aliquando ante ſe deceſſuros, inque in ſuis fatuitatibus relinquit.

XVIII. Sic arguunt alij aſtrologos mutationes temporum, ſyderibus imputari, ſed hoc falſum videtur, cum immò ex ventis oriantur, ergo nulla ſcientia. Poſſumus quid ridiculoſius audiri? viciſſitudines tempeſtatum ad ipſos effectus pertinere? proculdubio ventus non eſt cauſa, ſed effectus ſtellarum conſtellationumque; nam exhalatio producitur à Sole cæteriſque Aſtris, ut inquit Philoſoph. *Iam*
Du Hamel *cur ortivi plerumque venti ſub ortum Solis, occidui ſpirant veſpere? ratio in medio*
Metheor. *eſt, aerem noctu condenſatum, Sol exoriens dilatat, & vapores uberiores excitat,*
l. 1. c. 3. *qui utrinque in partes Soli oppoſitas cientur.* Et alibi fuſius explicat. hinc videmus per quatuor anni tempora, quæ generaliter ipſe Sol conſtituit, mutari univerſales ventus in punctis ſcilicet ſolſtitialibus, & æquinoctialibus, ut Ptolom.
De vent. latè tractat in libro de inerranc. ſtell. ſign., & Comes de Verulamio ait. *Poſt*
cas. art. 2. *motum aeris naturalem, inquiramus de Sole, qui eſt genitor ventorum præcipuus,*
n. 2. *videndum numquid ſit tribuendum Lunæ, & alijs aſtris, ex experientia clara*. quæ
Aſtrol. nat. omnia ad comprobationem noſtræ ſcientiæ tendunt. pariter Origanus ſcribit de
memb. 2. cauſis ventorum, & eas reffert ad ortus occaſuſque ſtellarum fixarum. ita Carda-
Tex, 6. l. 2. nus, & alij quam plures, exhalationes, à radijs ſolaribus cauſari fatentur. neſcirem igitur quomodo caſu erumpant ſine cauſarum impulſû, dicant quid vellint, ſua verba ignorant.

XIX. Aſtrologos iudicare per cœlorum imagines, cum ſint illæ fictæ, ac imaginariæ, increpant quidam inſulsè dicendo, quid abſurdius ponere Arietem, Taurum, Pegaſum cæteraque alia figmenta in cœlis, cum re vera neque illorum animalium figuras repræſentent aſtra? Reſpondet Iunctinus horum dementiæ; quod licet imagines ſint fictæ, attamen ſic nomina fortaſſe ſortita fuere, quia effectus ſtellarum illam figuram componentium, ſimilitudinem illius animalis experimento, peritos cognovere: vel potius dicere poſſumus eſſe diſtincta ſigna nominibus, ut melius cognoſcerentur, quod probabilius eſt. ſicuti enim homines agnoſcuntur diſtinctè propter nominum differentiam, aliàs in conſuſo eſſent; ad noſtram verò intelligentiam nomine, una res ab altera diſtinguitur. ſic de imaginibus cęli dicere poſſumus. effectus autem illarum ſtellarum ſicut reffeuntur ad ſeptem Planetas, ſic inſpecta earum natura, ita ab experientia iudicatur. Quis enim fuerit, qui hæc nomina planetis, ſtellisve indiderit nemo affirmare

mare potuerit. hoc autem prò certo habetur, Græcos plurima ſuorum Heroum nomina ipſis aſtris dediſſe. Comes de Fliſco ait. *Conſtat enim ex Chaldeorum monumentis: ante Argonautas in cælo nauin ſignatam fuiſſe, aliaſque ſtellas quæ Prophetæ memòrantur; qui multis temporibus Græcos præceſſerunt.* hæc ille; habemus hoc confirmatum ex ſacra pagina. *Numquid coniungere valebis micantes ſtellas Pleiades, aut girum Arcturi poteris diſcipare?* hinc etiam Pſalm. 146. clare legitur. *Qui numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina vocat?* & ſimiliter ſacer textus de Sole & Luna mentionem facit. verumtamen multa ad hominum libidinẽ mutata fuere, at inquit ipſe Fliſcus in principio ſui operis. *Quæquidem nobiliſſima ſcientia, tandem fuit Chaldeorum, Arabum, Græcorum aliorumque ſuperſtitionibus inumeris conſpurcata.*

In l. de cauſimut. Imp.

Iob. c. 38.

XX. Arguunt ratione ducti cõplures ſic. Aſtrologi ponunt Stellas maleficas, illaſque prauitatem in homines influere; unde Deus eſſet Opifex, & Creator malorum; ergo ſi hoc maleficium iure ſyderibus impingitur, Deum fateri cogimur vitiorum Auctorem. Stringunt illi rationes ſuas, pietate inſigniti (potius ſimultate dixerim malitiaque recondita præditi) cum obiectionibus, quarum concluſiones aliquid impudens contra religionem præſeferant; ideoque omnibus conatibus ad hanc ſcientiam deſtruendam nituntur: ſed eorum caliditas ab ipſa verborum paſſione ſingulariter elucet. Quid enim peius dicere Deum eſſe impietatis Auctorem? hæc autem ſententia apud Aſtrorum Peritos proculdubiò non eſt. Equidem conſtituunt Saturnum, & Martem, eſſe maleficos, quoniam affectus exitiales producunt, non ex eo quia in Cœlis malum ſit, nec inordinatio, ſed propter varias configurationum poſitiones; cum materia ſubiecta nòn poſſit illas impreſſiones ſufferre, operantur quoad nos malum, & ſic per accidens; cum corpora Cęleſtia influant ſecundum inferiorum paſſionem. Creauit autem Deus Stellas, quæ maleficæ vocantur in Cęlis, ſicùt ſerpentes aliaque animalia venenoſa in terris, & quod uni fortaſſe non prodeſt alteri tamen qaandoque iuvat, ſecundum eorum naturam, & relationem: & ſi mala patiuntur homines, per hoc Deus non eſt Auctor.

Fracaſt. in Syphil. l. 2.

Nam quamquam fera tempeſtas, & iniqua fuerunt
Sydera, non tamen omnino præſentia divum
Abfuit a nobis, placidi, & clementia Cęli.

XXI. Sequuntur & alij arguendo, quod hæc ars ſit occupatiſſima vanitas, cum multi Mathematici fefellerunt, quia multa ſibi lucra promiſerint, & damna inuenerint. Verum quidem hoc eueniſſe putandum, quia inſecuti fuerint Chaldeorum, Arabumque doctrinam, cum procedat obiectio de nimis curioſa Aſtrologia, & fatuitate Geomantica, ut habet Iunct. licet multi inconſultè, & abſolutè eam vocent vanam, & inutilem, redarguit tamen eis auctoritas D. Hieronymi ſcribens ad Paulinum, affirmans Medicorum, Aſtronomorum, Aſtrologorumque ſcientiam mortalibus utiliſſimam eſſe; cum autem vanitates, quæ ipſam ſcientiam coinquinant reiciantur, vera eſt, & non vana ad mentem Ioa. Baptiſtæ Senij Genuenſis. *Huiuſmodi labem* (ait ille) *ab Ægyptiis, Chaldeis, ipſiſque Græcis diuinæ ſcientiæ aſperſam detergere, ſuo pro conatu eſt Claudius Ptolom. at tamen omnia cribro non expurgauit, maximè ea quæ ſub aliorum verborum intelligentia occulta latebant.* Quod equidem partim ingenium Titianum, & Verulamenſe, cum Clariſſimo Confalonerio, alijque compluribus, ad claritatem eam deduxerint, & quod magis intereſt ad naturales regulas, & ſimpliciores, ut in exemplis intrà copioſè demonſtrabimus, aptauerint.

In Orig. Præfat.

 XXII. Si

XXII. Si quis autem dicat; ſi vera eſſet Aſtrologia, & aliquid ex ea prænoſci poſſet, certiſſimè etiam Aſtrologus mala ſibi euentura euitaret, ſæpiuſque pericula mortis euaderet: ſed contrarium experimur, cum plurimi cœleſtia contemplantes incidant in foueam; ergo nihil ſcienter prædicere poſſunt. Reſpondet D. Thom. in lib. de ſort. huic obiectioni dicens. *Pauci enim ſequuntur intellectum, ſed plurimi ſenſum, quare ut in pluribus ſequuntur diſpoſitiones cæleſtes, veluti beſtiæ faciunt; homo autem licet ſcientificus à ſenſu ſæpiſſime regitur, ideoque ſinit ſe ab illis gubernari, quam à ratione, ſenſus autem ſubijcitur corporibus cæleſtibus, non intellectus, ideoque Stellæ operantur ſuos effectus.* Obſeruandum tamen (ut iam diximus) quod multi ſunt euentus, qui extra noſtram operationem ſuccedunt, & illos neque ſapiens euitare poteſt: illi vero, qui adhuc à noſtro intellectu dependent, ut in electionibus, poteſt ſciens reſpicere, & adiuvare, ſi boni ſint, ſi mali, reſpuere, ad mentem D. Th. & Scot. aſſerentes quod per ſyderum poſitiones ad bene, vel ad male eligendum aptatur, & diſponitur homo, ut liberè eligendo, per malam electionem miſer, per bonam felix euadat; verba D. Tho. circa hoc propoſitum ſunt hæc. *Nam impreſſiones corporum cæleſtium in corpora noſtra cauſant in nobis naturales corporum diſpoſitiones, & ideo ex diſpoſitione relicta ex corpore cæleſti in corpore noſtro dicitur aliquis, non ſolum bene fortunatus, aut male, ſed etiam bene natus, aut male.* Obſeruandum eſt etiam, quod quamplurimi aſtrologi ducti odio, vel amore falſa prædicunt, unde conſiderantes proprias genituras, ſi aliquid boni vident magnificant illud, ſi mali, minuunt, præterea hic exempla quam plurima Virorum ſapientum, qui mala ſibi iminentia præuidentium, aufugendo, in illa inciderunt. Sufficiat hic unicum enarrare, quod refert Iacobus Philipus Tomaſinus, de Valentino Naiboda Mathematico Excellentiſſimo in eius vita, ait enim. *Conſtat enim ſuis amicis ſignificaſſe non rarro, ſibi ex ferro ſubitæ mortis periculum iminere. quo cum directiones infauſtæ acceſſiſſent, timore correptus illico inter domeſticos parietes ſeſe penitus abditum occultauit.* inde proſequendo ſcribit. *Cum ecce domi Dominus de numis exigendis ab illo cogitat, & apparente nomine, Prætorem adit, ut eius auctoritate clauſæ fores aperiri queant, quod petit impetrat, effringuntur à ſatellitibus fores, euolant ad ſuperiorem ædium partem, ibique fetens, & lacerum Valentini cadauer, haud procul ab eo loco in quo ſtudens ſedere conſueuerat humi iacere (triſte plane ſpetaculum) ſtupore defixi altiſſimo, deprehendunt.* Cur igitur hoc quandoque eueniat Dei ſumma, ac inexplicabilis ſapientia videt: noſtrum autem hoc non eſt perſcrutari. dicendum ſanè eſt quod Naiboda euentus paſſus fuit, illius conditionis, qui exteriores vocantur, quorum eſſe non dependet à ſensù, & paſſionibus humanis.

l. 3. cont. Gent. c. 94. 2. Sent. diſt. 14. l. eod. c. 92.

Illuſt. Vir. Elog. P. 2.

XXIII. Sed quia etiam Cicero aliqua deduxit contra Aſtrologos argumenta (licet nihil crediderit) nonnullis eorum ſatisfaciemus; & primò cum dixerit, & admirationem ceperit, de illis, qui dicunt, omnium omnes ortus quicumque gignantur in omni terra, eoſdem eſſe eodem omnibus, qui eodem ſtatu cœli, & ſtellarum nati ſunt accidere neceſſe eſt. increpat poſtea, quod nec nomen quidem interpetrum merentur; cum diſſimiles finitores varietatem maximam habeant; alijſque in alijs locis ſint; ergo concludit, ut confitendum ſit illis, eos quos natos eodem tempore poſſe in diſſimiles incidere naturas propter cœli diſſimilitudines. Reſpondetur quod ſi Chaldæi hoc dixerint falſum profectò perhibuerunt, cum non poſſit eſſe ortus unius, ortus alterius aliunde degens, licet eodem momento ſit natus, propter varietatem (ſicut ipſe dixit) orizontiuum, aliarumque

Lib. 2. de Diui.

rumque ſtellarum diuerſam poſitionem in mundo, & Zodiaco tenentium, tum propter diſcrimen meridianorum, tum propter alia. ſed non Chaldæos illos ſapientes, verum impoſtores illa dixiſſe exiſtimauerim.

XXIV. Quid verò ſibi vellit dicere illis verbis, quibus contra ſapientes inſurrexit, neſcio, ſcribit autem. Hæc igitur cum ſit tum ſerenitas], tum perturbatio cœli: eſt ne ſanorum hominum hoc ad naſcentium ortus pertinere, quod non certè pertinet? proculdubio ipſa ſerenitas ad ortus hominum non pertinet, cum ſit mutatio tempeſtatis, ſed pertinet eo modo, quo recipiens eſt aptus ad illam mutationem, ſeù influxum recipiendum, nam in ipſo aere cauſabit ſerenitatem, vel tempeſtatem, in hominum autem ortû aliquid aliud, ſecundum ut ſæpe diximus aptitudinem ſubiectæ materiæ. Variæ verò aſtrorum ſituationes, ac familiaritates ad inuicem tum in mundo, tum in Zodiaco occurrentes variè influunt; ob idque igitur, tum eſt ſerenitas, tum perturbatio cœli, variéque etiam in naſcentium ortus diſponunt, ut inquit D. Thom. *Impreſſiones enim cauſarum naturalium recipiuntur in effectibus ſecundum recipientium modum*. Sed hæc Cicero vel ignorabat, vel ad riſus ſic ſcribebat, ut in omnibus fecit. *col. 1.* *l. 3. cont. Gent. c. 86.*

XXV. Rurſus ſic ratiocinatur. Quis enim non videt, & mores, & formas, ac pleroſque ſtatus, à parentibus liberos effingere? ſed hoc non contingeret, ſi non procederet à natura gignentium, ſed à temperamento Lunæ, & moderatione cœlorum, ergo &c.

Reſpondetur omnia concurrere ad viuentium generationem, ut Ariſt. ſcripſit. Sol, & homo generant hominem, & D. Thom. *Animalia enim perfecta non ſolum generantur ex ſola virtute cœleſti, ſed ad hoc requiritur determinatum ſemen*. Et Galenus confirmat. *iam verò & in terrenis animantibus, quum exata fruuntur valetudine, aliud etiam impraegnationis, partus incrementi, perfectionis, vigoris, inclinationis, & diſſolutionis numeri proportionem*(nempe aſpectus ſtellarum) *poſſidere*. Aſt plerumque videntur filij à Patribus diſcedere moribus, virtutibus, alijſque ſignis, unde cum non ſemper parentibus aſſimillentur dicendum ſequitur, propenſiones a ſtellis etiam dependere, ac prouenire. *Lect. 10. 12* *l. 2. de dieb. decret. c. 2*

XXVI. Quærit autem, cur multi, cum ita nati eſſent, ut quædam contra naturam deprauata haberent, poſtea reſtituerentur, & corrigerentur, ab ipſa natura? ſed ſi ab aſtris ingenerata eſſent, profectò nulla res poſſet mutari, & mutatur; ergo non ab aſtris mutationes dependent. Reſpondetur facillimè, quod immò mutantur, cum ſubſequentibus conſtellationibus, quæ poſt diem natiuitatis ſequuntur, multaque diſponunt, vel ad perfectionem, vel ad diſſolutionem. Galen. enim hoc probat dicens. *Nam cuiuſque animantis conceptum ſuum generis ſtatumque tempus exactè ſeruatur; natura videlicet ordinatos motus ſemper habente; ſic enim poſt editionem, ſeù partum unumquodque animans, increſcit, abſoluitur, & declinat, præfinitis temporibus*. ſed ipſe Cicero idem fatetur, & contra ſe, cum alibi dixerit. *In Lunæ quoque curſu eſt brumæ quædam, & ſolſtitij ſimilitudo, multaque ab ea manant, & fluunt, quibus & animantes alantur, augeſcantque & pubeſcant, maturitatemque aſſequantur, quæ oriuntur è terra*. unde quid magis, de inconſtantia Ciceronis? *l. col. c. 13.* *De natur. Deor. l. 2.*

XXVII. Rurſus arguit. diſſimilitudines locorum, diſſimiles homines faciunt; ergo plus terrarum ſitus, quam Lunæ tractus ad naſcendum valet. Tulius malè intellexit aſtrologiam, & cauſatum prò cauſa ponit; ſed melius adderem ego; terrarum ſitus concurrere cum cauſis ſecundis, ad diſſimilitudinem naſcentium gignendas. Interuella enim locorum diuerſos homines faciunt, veriſſimum eſt;

ſe; ſed ex ſyderibus cauſantibus, ex poſitionum diuerſitate influendi, & diuerſimodè apparentibus. audiamus autem ipſum Ciceronem ſic contra ſe loquentem. *Et ſunt partes agrorum aliæ peſtilentes, aliæ ſalubres: aliæque acuta ingenia gignant: aliæque retuſa. quæ omnia fiunt, & ex cœli varietate, & ex diſparili aſpiratione terrarum*. quid igitur contra ſe ipſum, clarius?

De Diuin. l. 1.

XXVIII. At inſtat quærens. omneſnè qui cannenſi pugna ceciderunt uno Aſtro fuerunt ſubiecti? exitus quidem omnium unus, & idem fuit. Reſpondetur exitum quidem unum fuiſſe: ſed multis modis Aſtra in diuerſis genituris poſſunt mortem portendere violentam, & etiam diuerſimodè maleficos Luminaria lædere eodem modo, eodemque tempore in multis, licet diuerſis temporibus nati. Notandum tamen eſt, quod omnes iſti, qui bello, qui fame, qui peſte aliaque inſigni calamitate moriuntur, cedunt conſtellationibus generalioribus, de quibus ſuo loco dicemus.

Loco cita.

XXIX. Deducit aliud inſuper argumentum à falſitate iudicij, ait enim. Quam multa Craſſo, quam multa Pompeio, quam multa huic ipſi Cæſari, dicta memini; neminem eorum, niſi ſenectute, niſi domi, niſi cum claritate eſſe moriturum? quod falſum planè fuit; ergo &c. Reſpondetur multa quandoque falſa prædicta fuiſſe, conceditur. ergo ex hoc falſitatem ſcientiæ deducere, hoc negatur. neque enim profectò ars propter imperitiam artificis falſa exiſtit, ſed ipſe artifex, ex ignorantia, aut negligentia, amore, odio, ac timore fallitur, ut ipſe Cicero teſtatur. ait enim. *Male coniecta, maleque interpetrata falſa ſunt, non rerum vitio, ſed interpetrum inſcitia*, & alibi etiam idem pronunciat.

De Diuin. l. 1.

XXX. Aliqui tandem inſani, inſurgunt, dicentes; ſi Stellæ ſunt cauſæ uniuerſales, quomodo Aſtrologus de particularibus poterit iudicium proferre? videmus etiam, quod cum in una Regione, immò particulari ciuitate pluat, in altera ſerenum cęlum eſſe; ergo ſicut plerumque falſum de mutatione temporum pronunciant, quia ad particularia deſcendere volunt: ita etiam poteſt eſſe falſum ab ipſis aſtris has mutationes dependere. Vtraque imaginaria dubitatio, ac obiectio exiſtit; verum tamen fateor, ſtellas eſſe cauſas uniuerſales, & verum affirmo Aſtrologum deuenire poſſe ad indicanda particularia, non verò curioſa, (ut ſuperius dixi) & D. Thom. *teſtatur cum ſcripſerit. Virtus autem actiua uniuerſalis, ad particularem effectum producendum determinari poteſt*. quod attinet verò ad illud ſecundum, ex pluribus cauſis euenire poſſe diuerſitatem tempeſtatum in diuerſis locis. procedere hoc maximè, à mundanis aſpectibus, ideo ſubitaneæ Pluuiæ oriuntur, & particulares alicui Ciuitati, de quibus inferius tractabimus, pariter ipſe Ptolom. in l. 1. c. 2. diſſerit. Aſt ſi omnium argumentorum aceruum, quem contra ſcientiam rabide cumulant, diſſoluere vellimus, prius tempus deeſſet, & nimis tedioſæ prolixitati ſtuduiſſemus. ſatis fuit paucis inter plurima ſatisfeciſſe, quorum aliquibus, & ab alijs reſponſum fuit; ſed maior pars illorum ſunt, quæ per ſtultorum garulitatem gloccitantur, ideo ad magis eorum dementiam confirmandam, denuo nos diluere, auctoritate, & ratione ſtatuimus: hic autem Mirandulani iurgijs non arguimur, tum quia ab alijs clarè, maximèque à Clariſſimo Viro Ioan. Bapt. Morino reſponſum fuit, tum quia, cum de diebus decretorijs aliquid explicabimus, aliquibus eius obiectionibus auxilio Lucæ Gaurici propulſabimus. his igitur ſic breuiter iactis, reliquum eſt, ut ad maiora explicanda tranſeamus, ſcil. ad influxuum differentiam atque diuiſionem, ex quibus totum opus, immò ipſa ars clareſcit.

l. 3. con gent. c. 99.

De

De generalibus, & particularibus influxibus. Cap. IV.

OBiectiones ſupradictæ illorum ſunt, qui penitus Aſtrologiam ignorant; ſolum autem in libellulis, qui annuatim venduntur, dies feſtus ab alijs operibus ſacratis, diſcernunt, & notant, ipſaque Lunæ quartas difficilimè oculis perluſtrant. Immò ad hanc ſtulutiam deueniunt, quod die Lunæ, nunquam Luna cum Sole coeat: ferè ut planeta prò reuerentia diei nomini ſuo dicati nunquam mortalium oculis abſcondatur. Hanc ſuperſtitionem vel ignauiam craſſiſſimam, ſolum hæreditaria imaginatione firmatam habent, & inde tanquam magiſtri, ac ſapientes contra ſcientiam inſurgunt, neſcienteſque prò falſa oſtendere conantur, quam nunquam didiſcerunt. ita ut cum D. Hieron. exclamare poſſim. *Puerilia ſunt hæc & circulatorum ludo ſimilia, docere quod ignores, immò, ut cum ſtomacho loquar, te hoc quidem ſcire quod neſcies.* Attamen illorum verba inania ſunt, neque Mimorum luſu veritas tollitur, neque garula annus, nec delirus ſenex, ac ſophiſta verboſus virtutem abluere poſſunt. iactitent quid velint, ſemper rabidè loquentur, & prò fatuis ſeſe oſtendent. ad inſtitutum igitur redeamus. *L. 2. epiſt. famil. 1.*

Stellarum influxus, in uniuerſalem, & particularem diuiditur, ſicut duplex eſt eorum prognoſticatio, iuxta mentem Ptolomęi. *Dicemus ergo quod quia ſtellarum prognoſticatio, in duo diuiditur, quæ ſunt maiores, & potiores eius partes, quarum prima, & quæ eſt uniuerſalis, illa pars eſt, quod in regionibus ac aeris futurum ſit, vocaturque pars uniuerſalis; ſecunda verò pars quæ prædicta minus eſt uniuerſalis, eſt illa, qua quid unicuique futurum ſit depræhenditur, nominaturque natiuitatum, ſcientia.* Clarè autem demonſtrat Auctor, duos eſſe modos influendi in hæc inferiora, pluresve cauſas uniuerſales, & minus uniuerſales, quæ mutationes omnium generum conſtituunt. Comes de Fliſco ordinatim oſtendit, quales, & quot ſint primi generis, mutationum cauſæ, nempe magnæ, & maximę coniunctiones ſuperiorum planetarum; traslationes ſyderum de ſigno in ſignum, verticalitates aſtrorum fixorum, quæ poſt multum temporis ſpatium, crebraſque circulationes ſupra Polum quarumcumque Regionum, & Ciuitatum fiunt æquales, vel complemento Regionis, quæ horizontales dicuntur, maximaſque mutationes pariunt, cum ex aliqua planetarum configuratione ſimili, ac correlatiua, impulſum habuerint. tunc bella, incendia, ſi de natura Martis, peſtes fames diluvia, ſi de natura Saturni, ac Veneris, Lunæque ſimul; & ſic de ſingulis effectus gignunt, ſecundum ſtellarum naturam, quibus aſſimilantur. hinc ſequitur mutationes abſidum planetarum de ſigno in ſignum, Stellæ nouæ in firmamento exorientes, Cometæ, qui gignuntur ex præcedentibus maximis, ac diuturnis conſtellationibus, Eclypſes Luminarium, non negligendæ illæ, quæ à maculis ſolaribus fiunt, cum partem luminis impediant, neque etiam, quæ in ipſis Planetis cauſantur, ob aliorum interpoſitionem, vel ab ipſa Luna, quæ planetas omnes obſcurare poteſt, ſi abſque latitudine cum eis coeat; ſicut Iupiter Saturnum, & ſic de cæteris. Origanus fusè de Eclypſibus tractat in ſua Aſtrolog. naturali, & de alijs cauſis generalibus; ſicut Meſſahalachi de ratione circuli, & ſtellarum c. 5. & c. 7, tum etiam de magnis coniunctionibus, de quibus ita loquitur in c. 9. *Scitò quod res maximæ atque mirandæ accidant ex coniunctione planetarum ſuperiorum, & hoc ſit propter tarditatem motus eorum.* ex quo colligitur, quod propter crebras circulationes, & maximam durationem effectus grandiores

Quadr. l. 2. c. 1.

Membr. 2. c. 1. & 2.

tes oriuntur. quibus omnibus præuiſis, ac bene conſideratis, de particularibus poſtea poterit quis coniecturam facere, quomodo unicuique in ſuis natiuitatibus (quæ eſt ſecunda pars diuiſionis influxuum) ac directionibus, reuolutionibuſque conueniat. Hinc elicitur, quod uniuerſalis conſtellatio comprehendit,
l. 1. c. 1. & ſuperat illam particularem indiuiduorum, ut Ptolom. teſtatur. *Quapropter* quia *debiles naturæ ſub fortioribus, & particularia ſub uniuerſalibus, in ſuis omnibus qualitatibus continent, neceſſe eſt, ut qui obſeruare quærunt particularia, ea quæ ſunt uniuerſaliora, & maioris occaſionis prius obſeruare feſtinent*. Vnde Aſtrologo, tam facile credendum non eſt, pronuncianti, de alicuis geneſi, niſi
De rat. prius generales conſtitutiones Regnorum agnouerit, ut ait Meſſahalach, & ob
ſirc. c. 2. hoc neceſſaria eſt ſcientia rationis climatum, atque regionum. Ex hoc autem euenit, quod licet quis in ſua particulari natiuitate cauſam euidentem alicuius euentus, ut puta, mortis violentæ, vel quid aliud deprehenderit, attamen, ſi ab aliqua ex ſupradictis conſtellationibus uniuerſalibus Bellum, peſtis, vel populi furor, indicabitur, ferro, vel morbo perierit, ad mentem aſtrologiæ Principis l. 2. quadr. c. 8. Vnde quando quis quærit quomodo tot gentes occidantur in unica pugna, aut Bello, ſi diuerſis temporibus nati ſint? Reſpondetur ſubiacere omnes, illę generali conſtitutioni, ſub qua regio illa verſatur: ſed hic ſtatim aliquis inſurgere poteſt dicendo, inter duos exercitus unus eorum victor euadit, alter deletur, ſed ſi generalis conſtitutio influeret proculdubio vel ambo perirent, vel uterque triumpharet: at multoties unus eorum victor remanet, cum maxima mortalitate alterius, ergo falſum, quod dicitur de generalibus influxibus. Facillimè tollitur obiectio, ſi conſideramus qualis exercituum exiſtant Duces; qualis eorũ genitura potentior ſit, nam milites omnes inferiores, non ſolum ſubijciuntur influentijs uniuerſalibus, illius Ciuitatis, aut loci, ſed illæ Imperatoris exercitus: ita ut ſi Dux ſupra alterum hoſtem potentiorem habuerit genituram, aut directionem, plus reſiſtet conſtellationi generali alterumque ſuperabit, & vincet, omnes enim alij fortunam ſui Ducis ſequuntur, quod hoc naturale exiſtit. ſicuti verò ſubditi felices, vel infelices ſunt reſpectũ Regis, ac ſui Principis gubernantis, cui parent; ut hoc facilè experitur in priuatorum familijs, ubi fortunæ patri familiæ ſubiectæ ſunt. ſortemque ſiue bonam, ſiue malam illius ſequuntur. hoc tamen generaliter intelligendum, nam ſi aliqui ſaluantur in Bello, vel aliquo alio infortunio, ratio ea eſt, quia minus ſenſerint de illa generali conſtellatione, vel quia eorum genituræ potentiſſimæ ſint, vel quia minus correſpondent generalibus: attamen in periculo omnes verſantur, ac panico timore de illo diſcrimine ſentiunt, ac aliqualiter patiuntur. idem eſt dicendum de illis, qui naufragio ſubmerguntur; verticalis aliqua ſtella illi loci inſiſtens, vel aliqua alia cauſa, tum ipſius Nauis, aut claſſis Domini infortunium, cui omnes alij obediunt, iminens cauſatur illud naufragium; aliqui verò miraculosè (ut ſcitur) periculum ſuperant, quoniam, ut dixi, eorum natiuitates, directiones fortiſſimæ ſunt, vel quia minus uniuerſali correſpondent: attamen adſunt omnes in periculo fortunamque currunt. Sed quæſo cur iſti, qui ſic prolixè argumentantur, numquam natiuitates horum, qui ſic pereunt inueniunt? nam fortaſſe habebunt etiam particulares cauſas, & correlationes, quæ cum illis generalibus aliquo modo correſpondebunt. ut inquit Iunctinus, reſpondens obiectioni de morte Sanctorum Inocentium, quod ſcilicet poterat eſſe, omnes illos innocentes habuiſſe particulares conſtellationes, ex quibus in mortem violentam incurrerent, quæ diuerſis modis à Cœlo cauſari poteſt; vel quod pote-

rat

rat eſſe generalis influxus, qui ſuper infantes dominaretur. nam iſtæ maiores familiaritates ſyderum, eos conſumunt, qui maiorem cum ipſis affinitatem habent, cum generalis ſecum trahat minorem, quod ab ipſa etiam lege Ciuili confirmatur fundata in natura, quod acceſſorium ſcilicet ſequitur naturam ſui principalis l. cum principalis ff. de reg. iur. neque hic obſtat Picci Mirandulani argumentum; Aſtra cauſas uniuerſales eſſe, & ut tales nullum indiuiduum attinere, vel attingere poſſe, niſi æqualiter ad omnia, & ſingula. Etenim Piccus concedit cęleſtes cauſas uniuerſaliter influere in omnia ſubiecta corpora (contra ſuam ſententiam cum alibi influxus neget) ergo effectus euenientes erunt ſine diſcrimine inter ſe ſimiles, & æquales in omnibus, & ſingulis: adeo ut ipſe Sol pari modo ceram liquet & lutum; & omnes homines aut iracundi, aut patientes; ſed contrarium manifeſtè experimur; ergo abſurdum profert. D. enim Thom. apertè diluit eamdem Mirandulani obiectionem, ita ſcribens. *Alio modo ſecundum quod imprimunt in corpora noſtra, ad quorum immutationem inſurgunt nobis aliqui motus paſſionum, vel per eorum impreſſionem efficimur habiles ad aliquas paſſiones, ſicuti cholerici ſunt proni ad iram*, cum ſequentibus. adde etiam quod ſæpe diximus, quod omne agens, agit iuxta paſſibilis ſubiecti materiam, & ſic quando in corporibus influxus uniuerſales inueniunt diſpoſitionem, & potentiam proximam ipſis correlatiuam, ibi operantur. hinc manifeſtè patet, quod effectus qui ad actum educitur ſimilis eſt ſuæ præſiſtenti cauſæ; unde ver. gr. cauſa caloris, non poteſt producere frigiditatem, ſicque colligitur, & quidem naturali ratione, quod influxus uniuerſalis faciat aliquem effectum, in aliquo indiuiduo, qui præſiſtenti potentiæ aſſimiletur, quę in ipſo indiuiduo exiſtit. Mirum igitur non eſt, ſi ex uniuerſalibus ad particularia Aſtrologi deueniant pronuncianda. vocantur autem cauſę uniuerſales reſpectu propriæ eſſentiæ, particulares verò reſpectu corporum inferiorum. quid ergo explicandum remanet circa obiecti relo utionem, niſi horum ignauiam deteſtari, qui non inſpecta aſtrologia, impudentes, atque odio laboris contra eam inſurgunt; quid dementius, quam velle ſuperare artem illam, quam non agnoſcunt? & ſi aliquis ex illis aduerſarijs quandoque aſtrologiam tractarunt, tam ineptè & ignoranter eam crediderunt, quod mirum non fuit, ſi illam tamquam vanam proclamauerint. noſtri temporis ſcientia corrigenda eſt, & quam maxima cenſura reuiſenda, in illaque verum quod inuenitur amplecti, & à falſitate ſuperſtitioſa vindicare; myſteriaque ſane interpretanda, non verbaliter intelligenda, de quibus breuiter verba faciamus.

Lib. 3 cont. Gent. c. 85.

Quæ ſequenda ſint, & quæ reijcienda in Aſtrologia. Cap. V.

Licet autem ex profeſsò materiam hanc de examine Aſtrologiæ veteris inſtituendam non aggrediar; (cum hoc clariſſimo ingenio Præceptoris mei relinquam) attamen aliquid ſtrictè dicam, adeo, ut quis ex ſtatutis directionibus intelligere poſſit eaque naturali ratione, & fundamento eſſe formatas cognoſcat, & proinde iudicium minus fallax reſultare videatur.

Siquidem verum eſt, tot & tam fucoſas nugationes eſſe adinuentas in hac nobiliſſima facultate, & tam varia ab hominibus, qui ignorantes, ipſa tradiderunt documenta, & præcepta, ab alijs deprompta, & minimè intellecta, quæ à natura-

turalibus rationibus prius remota, inde ſuperſtitionibus fundata, penitus illam euerterunt: ac quamplurimum ex eorum regulis inter ſe diſcordantibus fallacia, & nihil veritatis relucet; adeo ut in deſuetudinem ferè abijt, ut notatur in præfatione Rubricæ C. de malef. adde auaritiam, animumq. lucrandi illorum qui falsè vocantur ſapientes, ipſaque auri cupiditate, ex qua multa fingunt, & dicunt, de his Cardanus ſic ait. *Cum lucri cauſa alias artes inanes tractando,* Supra pri. li. de Iud. *illas aſtrologiæ vellamine muniunt, quemadmodum Geomantici, qui prima figura certo ſigno tribuunt.* Et Prolo. pariter ſcribit. Ptol c. 2. l. 1. de Iud c. 2. *Primum quidem intelligendum multa errata eorum, qui parum accuratè in re magnæ, & multiplicis conſiderationis verſantur, derogare fidem ſcientiæ, & facere, ut fortuita videantur etiam quæ veritatem complectuntur.* Rurſus ſapientes, qui hanc artem tradiderunt, eam nimis occultè, & ſub verborum ambage vellatam ſcripſerunt, ut ſunt omnes nobiliores ſcientiæ, nulla profectò alia ratione, niſi illa, quam Nicephorus Gregora refert. Hiſt. Rom. l. 8. *Illi enim vetant ne arcana Philoſophiæ impuris adhuc animis communicentur. nephas enim eſſe, ut ea quæ magnis laboribus parta ſint cuivis offerantur. præterea publicè philoſophandi conſuetudine magnam apud mortales rerum diuinarum contemptum peperiſſe.* hæc ille. acceſſerunt etiam linguarum traductiones, de Chaldęa in Arabicam, indeque in Græcam & Latinam, ex quo factis ſenſuum mutationibus, male conuerſæ fuere, de quó D. Hieron quæritur ita; Epiſt. 14. l. 1. *Quod etiam ſapientiſſimo cuidam nuper apud Græcos accidit, ut interdum ſcripturæ ſenſuum relinquens unuſquiſque interpretis ſequeremur errorem.* Hinc etiam quod omnium malorum fuit maximum, Biblyothecarum incendia ſecuta ſunt, Bellorum direptiones, Ciuitatum euerſiones, difficultates tranſcriptionum propter Typographiæ vacationem, multarumque aliarum cauſarum euentus. Propterea meliores ſcientiæ, ac facultates deperditæ ſunt. ſolummodo non nullis fragmentis relictis, tempore ita abraſis adeoque conſumptis, ut ipſe l. 1. quadr. Ptolo. fateatur non ſe bene intelligere eorum rationem: unde mirum non eſt ſi vanitatibus repleta videatur aſtrologia quapropter exclamat Com. de Fliſco. In lib. de mut. Regn. *Quæquædam nobiliſſima ſcientia tandem fuit Chaldæorum, Arabum, Græcorum, aliorumque ſuperſtitionibus innumeris conſpurcata.* & alibi etiam dicit. *reformanda ergo eſt aſtrologia, cum naturæ ſignorum, neque circa generalia, nec circa particularia perſeuerare poſſint, ſed ex introductione ſyderum in nouo ſigno naturæ mutantur.* hæc ille.

Nam ſtellæ ex diuerſis apparentibus locis diuerſimodè operantur, ideoque tempore Ptolomęi erant in uno loco, ex quo receſſerunt, ad alium proprio motu tranſiuerunt, mutationeque ex eo prouinciarum Regnorumque tranſlationes ſequutæ ſunt. Illud autem quod abſurdum eſt in hac ſcientia fictione ſortioneque aliqua inuentum; fortunarum ſcilicet partes, horoſcopus Lunaris, aliorumque planetarum. Nam Arabi, partes Amicorum, itinerum, Religionis fabuloſo cõmento inuenerint; ut ait Card. comm. ſup l. 1. Ptol. *Quarum genus eſt eorum, qui ob lucri, eiuſdem cupiditatem res inanes confixerunt, ut partes, & gradus debilitatis, & puteis aliaque multa.* Siquidem enim non ſunt ponenda ſydera in cœlis, quæ in rei veritate non apparent, & tantum parti fortunæ tribuerunt; ut ſi Sol, neque Luna reſpiciant horoſcopum, pars fortunæ verò illum aliquo radio illuſtret, ei totius vitæ gubernaculum dare tradunt; ut Ptol. docet: Quadr. l. 3. c. 10. quod certè res fictitia exiſtit; nam aut adeſt hæc ſtella ſeu pars fortunæ, & videtur, vel non. ſi extitiſſet proculdubio quis aliquando eam vidiſſet; ſed nunquam neque nudis oculis, neque perfectiſſimo Theleſcopio decteta fuit, ergo nulla ratio militat propter eius exiſtentiam.

Rur-

Rurſus, ſi partem fortunæ dicant eſſe Orizontem ipſius Lunæ, & tantum ab
ipſa diſtare, quantum Solem ab horoſcopo, eamdemque virtutem actiuam ha-
beat, ac illius Solis; hoc falſiſſimum demonſtratur, cum Sol nihil agat in horo-
ſcopum, niſi in ipſo, vel prope ipſum ſit, ſicut etiam omnes aliæ ſtellæ faciunt,
ergo neque Lunaris horoſcopus operabitur, niſi in natiuitatis horoſcopo dege-
rit. omnes autem planetæ, cæteraque aſtra agunt in corpora inferiora reſpectù lo-
ci in quo degunt, & permeant, ita etiam ipſa Luna prò mundana, aut Zodiaca-
li conſtitutione influit; neque planetarum radij ad lineam aſcendentis operan-
tur, niſi aliud ſydus in eo degens, eos aſpiciat, vel æquidiſtantia coſmica, vel
aſpectù in Zodiaco, non verò inter ipſum planetam, & lineam cum ratione ca-
reat; in illud enim expanſum radius non poteſt recipi, & inde comixtionem fa-
cere, cum aſcendens, vel alteræ domorum lineæ lumen ex ſe non habeant, niſi
ſtella aliqua illas partes illuminet, ad hoc ut radios alterius aſtri, prò ſua paſſi-
bilitate, ac actiuitate recipiat.

Inſuper conſtituunt partem fortunę, prò ſubſtantiarum ſignificatione, ut Ptol. *Quadr. l.*
tradit. *Qualiter rerum ſubſtantiæ qualitas adueniat, & à ſola parte fortunæ noti* *4. c. 1.*
tiam depræhendamus oportet &c. cum potius rationabiliter ab ipſa Luna hoc
eueniat, ut etiam ipſe contra ſe fatetur, cum dixerit. *Duas ſtellarum erratica-*
rum, Iouem ſcilicet, & Venerem, Lunam etiam ſecundum priſcæ viros auctoritatis, *Lib. 1. c. 5.*
fortunas eſſe dixere. reditque rationem, *eo quia earum eſt complexio temperata,*
& quod eis multum caloris, & humoris ineſt. Et Cardanus pariter ſcripſit ita. *Comm. li.*
Manifeſtum eſt igitur quod Luna dum luminibus plena eſt, maximas adducit felici- *1. de Iud.*
tates, quoniam calida ſatis eſt prò humidi ratione, ubi verò vacua debiliter quidem *c. 4.*
nobis benefacit. Sed ſi tantum tribuunt aſcendenti ipſius Lunæ multo magis de-
berent ipſi corpori Lunari donare, cum poſt Solem multum Luna in hæc infe-
riora agat. ita ut ipſe Ptol. dicat. *Sol eſt fons vitalis Luna naturalis.* Sol nam- *Aphor. 86.*
que maximum undequaque calorem diffundit, Luna verò magnam humidita-
tem. unde ab illo qualitates actiuæ, ab hac paſſiuæ egrediuntur, atque adeo vita-
lem calorem humiditatemque naturalem procedere, quod neceſſarium eſt ad vi-
tam tuendam, multum verò augumenti circa ſubſtantias in hæc inferiora Luna
agit, veraque fortuna exiſtit, ut docet Argolus. *Ipſa autem cum prò luminis co-* *De dieb.*
pia corpora affatim humectare credatur, ex his depræhendi poterit rerum incre- *criti. l. 1.*
mento eſſe Lunæ momenta, ac plantationibus accomodata. hinc agriculturæ, & *c. 5.*
Nauticæ multum confert, atque in dies illarum artium peritis manifeſtatur; idem *De dieb.*
Galenus aſſerit dicens. *magna ſanè, Lunæ opera in hanc rerum ſubſtantiam appa-* *decr. c. 2.*
rent, verum Solis effectibus poſteriora; Exempla etiam quamplurima, & experi-
menta, quod ab ipſa Luna ſubſtantiæ eueniant, apud Virum grauiſſimum Con-
falonerium extant, (quæ annuente Deo aliquando dabit). ſed quam magis veriſ-
ſimum experimentum inueniri poteſt, quàm in me ipſo, cum tenuitas infelicis
fortunæ meæ, ab ipſa Luna demonſtretur, à nullo beneficorum radio irrorata,
carente lumine, in occidentali cardine genituræ meæ degente, tamquam forma
ſine materia; & id quod magis conditionem deprimit, ex eo infertur, ipſam Lu-
nam æquidiſtantem ab angulis rectis cum Sole, dediſſe ortui meo impulſum.
Equidem verò niſi directionibus cum beneficis aliquando communicauerit, nul-
lam mihi rem ſecundam tribuerit, & ſi proportiones etiam fauſtiſſimæ accide-
rint, totas ſuas actiones non exercebunt fauſtas, dum mea nimis infelix genitu-
ra exiſtit. quod maximum aduertendum eſt in omnibus Genethliacis figuris. Reij-
ciatur igitur figmentum partis fortunæ, ad mentem Ioa. Baptiſta Senij, cum dixe-

fit. *Alij Phyſices prorſus ignari naturales effectus fictitijs quibuſdam cauſis, utpote*
In præf. Orig. *partibus, vel nodis adſcribunt, quarum cum nulla ſit exiſtentia, nulla profectò eſſe*
poteſt actiuitas. quod verò nodi aliquid operentur hoc dicere non audeo, cum
nihil aliud ſint, niſi puncti, per quos tranſeunt Planetæ, cum aſcendunt, vel de-
ſcendunt, ab ipſa latitudine. horrenda indiderunt illis nomina, Draconis capi-
tis ſcil. ſeptentrionali puncto, caudæ Auſtrino, ferè ut ex capite bonum omen,
ex cauda peſſimum, ſignificauerint, portendere, & quaſi venenum à cauda, anti-
dotum à capite extraheretur. Poſſumus tamen non ſinę ratione coniecturare,
ex ipſis nodis vires aliquando planetarum inualeſcere, ac remittere. quandoqui-
dem in ſeptentrionali puncto (hoc eſt in capite Draconis) degentes Stellæ ma-
gis vires ſuas exerceant, reſpectu loci ad perpendiculum; remittant vero in cau-
da, nempe in puncto auſtrino, propter loci depræſſionem: ſed tamen parui mo-
menti hanc obſeruationem exiſtimo; tum quia non multum hoc experientia edo-
cuit; tum quia ſolumodo inſeruit ad exarandam latitudinem. quicquid ergo ſit,
modo quo mox præcepimus obſeruandum eſt, & maiori interim diligentiæ relin-
quendum.

Hin nugæ ſunt electiones, & planetarum dominia in horis, potius à magica
arte inuentæ, quam ab Aſtrologis: cum ſæpius aliquid alicui acciderit, de natu-
ra Veneris, in hora Saturni, & aliquid de natura Iouis, in hora Martis, ideo
ap. l. 1. falſiſſima habetur hæc doctrina, de qua Cardanus ſic ait. *Alij verò quod Natus*
Ptol. de *ſit in die Martis, vel Mercurij, Luna quinta, vel ſexta menſe Octobris, fabuloſam*
Iud. c. 2. *texentes hiſtoriam de futuris, artem naturalem, & egregiam, infamem reddunt.* de
quibus pariter D. Auguſt. loquitur, & Piccus increpat lib. 11. aduerſus Aſtro-
logos. hinc artis deriſio & contemptus, ita ut comes de Verulamio exclamet.
Lib. 3. c. 4. *Aſt Aſtrologia multa ſuperſtitione refferta eam potius expurgandam, quam prorſus*
abijciendam eſſe cenſemus. quæ Viri grauiſſimi ſententia contra illos clamat, qui
cum credant omnia in hac arte eſſe fictitia, & falſa, ſtatim eam reijciunt, vel
potius alijs verboſis, & non minus vanis commentis circulatorum more, detur-
pant: & inde ſola rudi erectione Cęleſtis figuræ, ad inſtar Tyronum, ac dire-
ctionibus domorum, medijque Cęli, credunt uniuerſalem ſcientiam poſſidere.
alij ſola directione corporis Lunaris ad aſcendentem vitæ finem prognoſticant,
quidam quadrato Saturni, vel Martis ad ipſam Orizontis lineam mala minantur,
& cum ſæpe ſæpius exitus fruſtrentur, furore æbrij inſurgunt contra aſtrolo-
giam, cum nunquam eam didiſcerint, niſi mulierculoſè à fœminis. contra hos
E. 1. epiſt. famul. D. Hieron. ſic loquitur. *Alij diſcunt, prò pudor! à fęminis. Quod viros doceant:*
& ne parum hoc ſit, quadam facilitate verborum immo audacia ediſſerunt alijs,
quod ipſi non intelligunt. Quandoquidem iſti ſuis directionibus vera dicunt,
quia fortuitò in veras proportiones incidunt, ut ſæpius in Solaribus euenit, quia
tunc nobiſcum concordant: licet in hac noſtra directione omnes motus compi-
lati videantur, ſuęque etiam menſurę, ac directiones. Multiplicauerunt autem
tot modos ſignificandi, ut exempli cauſa, ad prænunciandam mortem, quęrunt
aſcendentem læſum, ſi minus ita inueniatur, ad dominum illius confugiunt:
denuo ſi adhuc ille non ſit corruptus, ad fines, ac terminos recurrunt, modò ad
planetarum foueam, hinc ad domum octauam, & ſi nihil in ſupradictis cauſis
ad vitam dirimendam inueniant, ſexcenta alia Arabum figmenta ſomniant: ita
ut in vitæ decurſu Luminaria negligant. cum hęc re vera ſint gubernacula vitę,
ut infrà dicemus. Illud autem alterum quod inconſonum eſt, radiationum
amicitias, ac inimicitias notant. dicunt enim quadrata beneficorum infelicia, &

male-

maleficorum trigona, & ſexagona fauſta eſſe, cum aliud ſentiat ipſe Almanſor, ait enim. *Non prodeſt aſpectus trinus, & ſextilis infortunarum, ſicut nec obeſt* Prop. 9. *quartus, & oppoſitus fortunarum*, & Bethem. *Luna in quarto Veneris dies laudabilis in omni opere*. Neſcirem autem qua ratione, ita definierint de aſpectuum Cent. 60. inimicitijs, quę nulla prorſus exiſtit. aſpectus verò qui ex beneficis eueniunt (niſi beneficus à maleficis ambobus lędetur, quia tunc ſemper eſt malus) ac ciaculantur, boni ſunt, cum ex bono nunquam malum oriatur; qui autem à maleficis expenduntur ſemper infauſti ſunt, niſi ab ambobus beneficis moderentur. hęc experientia me docuit: quod ſi aliquando ex ipſis radijs verum aliqui prędixerint, fortaſſe tunc temporis alia beneficentia in illis maleficorum, aut malum, in illis beneficorum, reperiebatur, aut occurrebat. Cauendum tamen eſt, prędicere ex aſpectibus ſeruata luminis quantitate, quia paſſionibus iſtis multum aliquando detrahuntur, vel augentur à planetarum viribus; non rarò etiam ex maxima illorum latitudine (quod ſępius in Luna contingit) aſpectus redduntur vacui, ac inanes. at explicare hęc omnia ad me non attinet, nec ad operis inſtitutum, cum tamen occurrerit aliquid dicemus.

Quę verò de domicilijs planetarum prędicantur, non omninò fabuloſa ſunt, ſi bene perpendantur; Solis namque domicilium Leo ſtatuitur, non quia ſignum Leonis virtutem illam calorificam habeat, vel ab ipſis ſtellis fixis maxime augeatur, cum deberet hoc facere, licet Sol ibi non maneret; & ſi aliquid tribuunt, ſecundariè tantum actionem caloris vigent, & non principaliter, eo magis quoniam omnia aſtra quæ Leonis aſteriſmum componunt, de natura Martis non ſunt, immo quamplurima de natura Saturni, Veneris, & Lunæ, quæ omnes, vel humiditatem, vel frigiditatem præſefferunt. Sed ratio caloris ea eſt, quia Sol in eo ſigno multum ſupra nos eleuatur, ideo intenſione luminis vires ſuas exercet; quod ſi fortè aliquis dicat, ut magis hoc debuerit facere, Sol in Cancro, quam in Leone conſtitutus, cum tunc ſit in ſua magna eleuatione, magnumque arcum ad perpendiculum conficiat. Reſpondetur verum eſſe; ſed tamen magis in Leone calefacit, propter crebras circulationes iam factas effuſoſque ad angulum rectum radios, adeo aerem inflammauit, & æſtus adauxit, ut cum ad Leonem peruenerit, tunc paruo illo receſsu magis virtus calorifica intendatur. Sicut enim ignis accenſus, non ſtatim adſtantes calefacit, licet in magna quantitate flammas euomeat, ſed poſt crebras ignitũ corpuſculorum expanſiones, calorem magnum fereque inſoportabilem adſtantes ſentiunt; quod ſi etiam ille ignis incipiat extingui, attamen corpora illa ſubiacentia, ac vicinia, eumdem calorem ſentiunt, immo grandiorem. nam cùm nitantur corpuſcula illa ignita retrocedere, ſeu exire, alia tepidiora ſubeuntia, impediunt illorum exitus, atque adeo magis ea lucta intus intenduntur: ſimili prorſus modo de operatione Solis in aere ratiocinandum eſt. ita mihi perſuaſit ratio, ac experientia me edocuit. Mora igitur eſt illa quæ calorem intendit, ſed perpendicularis, audiamus Ptol. meam firmantem opinionem, dicit enim. *Firma quidem quæ tropica, & Æquinoctialia ſequuntur, Taurus, Leo, Scorpius, Aquarius, quod per illorum peculiaria tempora, ubi ad hæc Sol acceſſit multò vehementius ſen-* Lib. 1. de *tiamus humores, calores, ſiccitatem, & frigus. Non quod tum aeris ſtatus ſim-* Iud. c. 10. *pliciter ſit natura ſua, ſed quia nos aliquantulum in illis temporibus verſati ipſa mora vires eorum magis experimur*. Sic de alijs paſſionibus aeris intelligendum, magis nos pati eas in ſigno ſubſequenti, quam in ipſis ſolſtitijs, ac æquinoctijs.

Exaltationes dignitateſque planetarum, non omninò ſpernendæ ſunt, nam

V. S.

V. g. Sol exaltatur in Ariete, non quia Aries, aliquam dignitatem, Soliumque ei præbeat, quod fallacia eſt, ſed quia in illa ſituatione, ab æquinoctio verno incipiat vires ſuas magis calorificè exercere; ideoque videmus tunc terram vireſcere, ac omnia pullulare: tunc fimbræ calore ſuo aperiuntur, indeque ſemina coquuntur, ac fermentantur. Simili modo philoſophandum eſt de alijs domicilijs, dignitatibus, & exaltationibus, attenta tamen aſtrorum natura, quam recipere omninò debemus in Aſtrologia, ad mentem Clariſs. Bacconis, ait enim ille. *Poſtremò recipiuntur etiam ex traditione naturæ, & inclinationes planetarum,* Lib. 3. c. 4. *particulares, atque etiam ſtellarum fixarum.* dicit ex traditione, quia nemo ad eas translatus eſt, ut agnoſceret ex qua materia conflatæ ſint. ſolidam tantum ignoramus eſſe, quia non tranſparent, & quia etiam ex illarum effectibus, expanſione, ac luminis colore, aliquo modo percipimus, ut Author ſcribit. *recipiatur* Lib. eod. *quæ natura ſtellarum, ſiue erraticarum, ſiue fixarum in propria ſua eſſentia, & actiuitate, reſerare, & detegere ullo modo queant, qualis magnitudo, color, & aſpectus, ſcintillatio, & vibratio luminis.* hinc recenſet omnes paſſiones, quæ obſeruandæ ſunt; utpote quales ſint inferiores, quales ſuperiores, quæ mixtæ, quæ peregrinæ, quæ tardiores, quæ velociores, quæ moueantur in eclyptica, quæ peruagentur, quæ ad auſtrum, quæ ad boream verſus tendentes, omneſque etiam cujuſcumque generis aſpectuum, quos inter ſe Stellæ, tam fixæ quam errantes facere poſſunt, tum in Zodiaco tum in mundo Verba Philoſophi ſunt hæc. *in Aſtrologiam ſanam percipiatur doctrina de comixtionibus radiorum, coniunctionibus, op-* L. eod. *poſitionibus, & reliquis ſyzignijs, ſiue aſpectibus planetarum inter ſe.* Vnde ſi illorum differentiam inimicorum aſpectuum neceſſaria fuiſſet, recenſuiſſet, ſicut etiam dixiſſet aſpectus ad Horoſcopum domorumque lineas: ſed tantum ſpecificè nominauit radiorum commixtiones quarumcumque ſtellarum inter ſe combinantes. hinc non eſt reijciendus acceſſus, vel receſſus planetarum, ſecundum tamen regionum climata, confirmat hoc Lactantius Firmianus ait enim. *& tum* De ira Dei. c. 3. *longius ad meridiem, tum acceſſus proprius ad ſeptentrionem, hyemis, & æſtatis* De dieb. decr. c. 3. c. 2. *viciſſitudines facit.* & Galenus. *Huius rei gratia omnino frigus locum noſtrum occupat, cum Sol ad hyemalem plagam declinauerit, tunc calor omnino nos exercet, ubi ſupra verticem noſtrum, aut prope ipſum fertur.* ſed non ſolum à Sole viciſſitudines temporum oriuntur, ſed etiam ab alijs planetis, ad mentem ipſius Verulami, intelligendum tamen reſpectû quantitatis planetarum luminis, non verò quod cauſent hyemem, vel æſtatem, ſed augeant, vel minuant calorem, friguſque reſpectû eorum eleuationem ad perpendiculum, & commixtionum. hinc obſeruanda ſunt appogea, parigea. *Planeta enim* (citatur Philoſophus ait) *in appogeo ſiue exaltatione ſua magis alacer eſt, in parigeo, autem ſiue caſu ſuo magis communicat.* nec ſpernendæ ſunt ſtationes, retrogradationes prò ut apparent, quales diſtantiæ à Sole, viciſſitudines, Eclypſes omnis generis, omniaque alia, quæ poſſunt naturaliter, & ſine fictione oculis noſtris apparere. *Etenim faciunt* Citato loco (philoſophus ait) *hæc omnia, ut planetarum radij, vel debilius, vel fortius diuerſis denique modis, & virtutibus operentur.*

Illud autem quod eſt in hac doctrina maximum poſt directiones, obſeruandę occurrunt Reuolutiones, tum maximæ tum minimæ, ut Bacc. inquit. *Reuolu-* Eod. lib. *tiones maiores retineantur valeant minores horoſcoporum, & Domorum.* quid enim intelligat, de magnis, vel minoribus reuolutionibus, non clarè patet, ſed coniectandum eſt, maiores eſſe, quoad mundum, & uniuerſales influxus pertinentes, minores horoſcoporum domorumve, quæ ſolumodo ad indiuidua pertinent.

tinent. quod verò ipſe admittat generales, & particulares ſyderum afflatus ex illius verbis ita patet. *Cæleſtium operatio ad maſſas potius rerum extenduntur, quam ad indiuidua, obliquè tamen peruenit etiam ad indiuidua non nulla: illa ſcilicet, quæ ex indiuiduis eiuſdem ſpeciei ſunt maximè paſſibilia, & tanquam cera molior.* (explicat modo his verbis) *veluti cum conſtitutio aeris peſtilens, corpora minus reſiſtentia occupat, magis reſiſtentia præteriȷt.* Quæ verba uniuerſam ferè ſcientiam continet, nam influxus agunt ſolum in illis corporibus, quæ habent aliquam correlationem, reſpectù illorum mixtionis, undè conſtellatio calida, vel martialis, mouet animos corporaque temperamento calidiora, non verò illa, quæ contrariæ mixtionis ſunt: in illis autem verbis, *minus reſiſtentia occupat magis reſiſtentia præteriȷt.* intelligit fortaſſe de illis uniuerſalibus, quæ maximam mutationem faciunt; omnia autem illa corpora ſubiecta, quæ debiliora ſunt abſumunt; illa verò quæ fortiora minus offendunt: quod idem eſt dicere, ut iam explicauimus, in aliquo bello, vel fortuna maris plures moriuntur, & obruuntur, nempe quorum genituræ, aut directiones, reuolutioneſve, correlatiuæ illis conſtellationibus ſunt, & per conſequens, debiliores cum ſint particulares, reſiſtunt tamen ſi fortiſſimæ, & minus ſimiles exiſtant. Lib. [illegible]

Omnia igitur hæc animaduertenda, ac examinanda ſunt, ab illis, qui Aſtrologiam ſanam exercere queunt, adhibeant tamen ad præditionem eam fidentius, ad electiones cautius, ad utramque autem inter terminos debitos.

Hic autem aliud commentitium, & ridiculoſum mihi in mentem venit, cui Aſtrologaſtri nituntur, neſcio quidem qua ratione ducti prognoſticandi, de domino, ſcilicet, alicuius domi, ita ut exempli gratia; ſi Sol reperiatur in ſeptima, & eius domus, quę eſt Leo, ſit in m. c. magna apud Principes ſtatim decernunt illis, qui ſic in ſuis Thematibus habent, munera, ac offitia, dignitateſque famoſas; quod penitus reijciendum eſt, ibi nec Sol enim adeſt, nec radios mittit, niſi fortaſſe, Iupiter ibi extiterit faciatque cum ipſo Sole aſpectum, vel etiam Sol in eodem ſupremo angulo ſtaret beneficus. ubi autem corpus non eſt ibi profectò ſuas vires non exercet, niſi medijs radijs, ab aliquo alio acceptis. ignis accenſus. V. g. in uno cubiculo, alios adſtantes in altero, & inde procul, non calefacit, ſed calorem ſuum exercet in illo ſitû, in quo exiſtit, & illa corpora tantummodo quæ actiuitate ſua poteſt calefacere, calefacit. rurſus ſi duo corpora accenſa, nō adeo inter ſe diſtauerint, ut ſua actiuitatis ſphera ſe tetigerint, proculdubiò maiorem calorem facient illis qui in medio, vel competentia diſtantia ab illis erunt. ſic pariter de corporibus cœleſtibus ratiocinandum venit aliquo modo adhoc ut intelligamus: & licet ſimilitudo aptiſſima difficillimum ſit inueniri, percipiatur tamen eo modo, quo mens noſtra capere poteſt. tranſeamus modo ad alia.

Quæ Apheta, & quæ Anareta intelligantur. Cap. VI.

Miror autem cum Aſtrologorum quæſtiones perlego, quas conſtituunt, adhoc ut datores, & interfectores vitæ inueniant: nam tot cauſas prò aphetacis locis eruendis commentarunt & tot fabulas compoſuerunt, ut abſurdum ſit, quo termino vitæ ſpatium tradiderint, & qui eas credunt mente grauiſſimè laborant, atque confuſione. Summum quidem in hac ſcientia habetur de vitæ ſpatio terminando, ac prognoſticando: meo verò iudicio facillimè coniecturatur, ſi has directiones ſequamur, quas in exemplis tradam, non ut meas, ſed

partim

partim ab eruditiſſimo Placido de Titis adinuentas, complectaſque à Clariſſimo Confalonerio, adeo ut omnes conatus noſtri ad vitæ iudagandum curriculum tenderint, adiuvante Deo Optimo Maximo, ſcopum veritatis ſi perfectè non tetigimus, non procul ab eo ſaltem aberrauimus. per hoc tamen neque diem, neque horam ignoramus, cum hoc nondum certitudine compertum ſit, ſed ſolum criſium doctrinam coniecturatum, & ſuboſcuro lumine notum. Summus autem Creator ſi voluerit, & hoc etiam homines pernoſcere poterunt, ut iam aliqui ſapientiores agnouerunt, tam dono prophetiæ, quam medio cauſarum naturalium: ſed ſi de facili hoc concederetur, & paruo cognitionis ſtudio acquireretur, homines qui potius ad malum, quam ad bonum proni ſunt, ad teterrimum finem religionem perducerent. Vitæ igitur ſpatium aliquo modo per
1. de gener. cauſas ſecundas indagari poteſt, & hoc confirmat D. Thom. ait enim. *Qui ſciret virtutes ſignorum, & ſtellarum in eis poſitarum dùm naſcitur res aliqua, quantum eſt de influentia Celeſti poſſet iudicare de tota vita rei generatæ, licet boc neceſſarium non poneret, quia poſſet impediri per accidens.* dicit *ſi quis ſciret*. nam imperiti ut multi faciunt aſinino ore de rebus humanis, vel aliqua circulatorum ſorte pronunciant, & cum falſa quæ dixerint poſtea appareant, vileſcunt ſcientiam, de quibus Albertus Magnus, ita ſcribit. *Multa ſignorum, quæ ſunt in
Lib. 5. de ſomn. & vig. trat. 1. c. 5. corporibus noſtris, ex quibus prognoſticantur Medici, non eueniunt: & ſimiliter eſt in corporibus Cœleſtibus, & ideo multi ocies dicipientur aſtrologi, quia ignaui putant neceſſarium eſſe, quod eſt contingens? & pronunciant tanquam abſque impedimento eſſe futurum, & cum non euenit faciunt ſcientias vileſcere in conſpectù hominum imperitorum, cum defectus non ſit in ipſa ſcientia, ſed in illis.* hęc ille. Quæ verba precioſiſſima ſunt, cum ex illis, & influentiæ tanti Viri auctoritate firmentur, & ars in ſe conſiderata certiſſima concludatur; malitiæ verò hominum quam plurimæ, ad eam euertendam, ac vituperandam agnoſcuntur. De iudicijs autem aſtrorum D. Thom. ad Frontonem Reginaldum ordinis prædicatorum, ita ſcribit. (reſpondet autem eidem Sacerdoti petenti, an ſtellarum iudicium ſit licitum, vel non) concedit hoc, & in decurſu litteræ, hæc habet. *Et ideo ſi ali-
Opuſc. 26. quis iudicijs aſtrorum utatur ad prænoſcendum corporales effectus, puta tempeſtatem, & ſerenitatem aeris, ſanitatem, vel infirmitatem corporis, vel ubertatem, vel ſterilitatem frugum, & ſimilia, quæ ex corporibus, & naturalibus cauſis dependent, nullum videtur eſſe peccatum.* Vnde ſatis patet auctoritate Sanctorum Doctorum poſſe aſtrologum ſemper moderatione attenta, de vitæ ſpatio prædicere. deueniamus modo ad declarandum breuiter tamen, qui vitæ moderatores dicantur.

Primum igitur Arabum, Chaldęorum cęterorumque commentis abiectis, utpote phyſica ratione carentibus, dum per loca Aphetica conſtituerunt præter aſcendentem, illas ſtationes, quæ ſextili, aut quadrato trigonoue radio ipſam lineam aſpiciunt: nulla alia ratione niſi cauſas aſpectus irradiationis. quando ergo in illis, Sol, Luna, vel Fortunæ pars, alijque benefici Planetæ conſtituti reperiantur attenta dignitatum exaltationumque prærogatiua, tum illæ qui potior eſt moderatorem ſtatuant. Rurſus ſi nullus horum, in illis ſupradictis locis Hylegalibus non reperiatur tunc ipſum aſcendentem accipiunt. quid abſurdius? lineam imaginariam prò vitæ termino dirigere? equidē ille locus à Planetis deſtitutus nihil operatur aut influit; ſtellæ enim fixæ exortentes, non inſeruiunt ad vitam cuſtodiendam, ſed ad Planetarum vires augendas, ſi tamen eos aliquo commixtionis radio, aſpiciant, prorſus tam magnificè exiſtimarunt planetam

pluri-

pluribus dignitatibus onuſtum, ut in electione datoris vitæ poſthabito Sole minus condecorato, illum huic præponerent, immò ipſam partem fortunæ, ſi potiorem eligerent. ſed tot cauſas prò vita indaganda adauxerunt, ut ſi fortè ex una, ſuas directiones accidentibus accõmodare non potuerint, ex altera, & iterum ex alia haurirent, adeoque penitus inuentionibus niterentur. Nugæ autem ſunt hæc, & tamquam ſpuriæ reijciendæ; ſicut non minores fabellæ illæ, quæ ex Arabum ſcola, de Alchocode comentantur: tribuentes videlicet unicuique planetæ annos determinatos ad vitam nati propagandam, ſecundum eorum in Themate dominationem. per hoc tamen non omninò ſubuertitur doctrina Ptolomæi, ſed ex ſupradictis omnibus apheticis cauſis, duæ ſolum, & potentiſſimæ, & ad ſenſum conſonæ ſine dubio eliguntur. ſcilicet Sol, & Luna. Sol autem maximus inter aſtra lumen diffundit, omnibuſque alijs impartitur, cum ſit fons caloris, moueatque cuncta prò eiuſdem poteſtate calefaciente, ut
Argol. ait. ita ut omnia generaliter mutentur, prò eius acceſsù, & receſsù, *De dieb.*
ſicut manifeſtè experimur, calorem in terram diffundere indeque germinare, *crit.l.1.c.4.*
omniaque naſci, & mori. hinc Peripateticorum Princeps ſcribit. *Mare, & ele-* *De Hiſtor.*
menta plantaſque creſcere, & minui propter calorem Solis, eiuſque circulationem, *anim.c.19.*
minui autem ex eius receſsù propter radiorum debilitatem. Omnes verò Philoſophi
conſentiunt de innato calore Solis, & eſſe in cauſa vitæ, ut Hermes excla- *Aph.1. de*
mauit. *Sol & Luna poſt Deum omnium viuentium vita ſunt*. & Gauricus. *Sol eſt* *dieb. decr.*
ſpiritus, & fons vitalis origo. Sol propter eius maximum calorem, Luna propter *Trat.7.*
terræ vicinitatem, & ſui luminis expanſionem, ut ſentit Dù Hamel. *Iamque me-*
lioris notæ Philoſophi eum actu, atque ut loquuntur, formaliter calidum eße non *Philoſoph.*
inficiantur, qui autem hoc negant extra mundum, ſi fieri poteſt reponantur, mente- *l.2.c.1.*
capti, & inſania laborantes iudicantur. Quinimò Sole adempto omnis tollitur generatio, & chaos reuertitur. ubicunque igitur Sol reperiatur locus Apheta dicitur cum ſit ille, qui poſt Altiſſimum, vitam gubernet, nam profectò nemo viuit ſine calore ab eo emanante; igitur dator vitæ conſtituendus eſt: cum hac tamen obſeruatione, quod ſi in Signis borealibus reperiatur, tunc maiorem vim habeat, quod dicendum ſequitur etiam reſpectu ſituationis in mundo, adeo ut alacrior exiſtat proximior culmini, quoniam ibi radij magis ad perpendiculum vibrantur. Rurſus animaduertendum ſi à beneficis adiuvetur, tunc enim potior extiterit, ſi verò à maleficis irradietur, tunc debilior ſuas exercebit vires. Et hoc tum reſpectù radiorum in Zodiaco, tum in mundo. per hoc tamen haud nego Sole aliquando exiſtente in orientali cardine multum ad vitam influere, beneficentiaſque ſi bonus erit exercere, attamen affirmo ipſam lineam per ſe nihil agere, ſi à quolibet Cœleſti corpore fuerit deſtituta.

Sicut verò à Sole vitalis potentia, calorque emanant, ita à Luna ſecundo loco, humor radicalis diffunditur, tum propter eius luminis (ut ſupra dixi)
expanſionem, tum etiam ex eius ad terram vicinitatem; inquit enim Placid. *De dieb.*
de Titis. *Cumque a Sole ortum ducant formæ ſubſtantiales corporeæ, cum ſuis acti-* *decr.c.5.*
uis proprietatibus, à Luna verò adminiſtrari materiam cum ſuis proprietatibus paſ-
ſiuis. Hinc apparet validus eius influxus in elementarem plagam atque omnia
ſubiacentia, de illa ita Galen. *Atque principium non Aſtronomis tantum, vel* *De dieb.*
naturalibus Philoſophis, ſed agricolis quoque, & nautis, hominibuſque omnibus *decret.l.3.*
receptum aſſumi, Lunam videlicet terreſtrem plagam, veluti Hipparchum quem- *c.8.*
dam magni Regis Solis, gubernare. tandem Du Hamel. *Luna igitur multos humo-* *Phil.Tom.*
res excitat corporum poros laxat, & aperit, unde ægris multum obeſſe, vel prodeſſe *1 l.2.c.4.*

perhibetur. Ex his igitur manifeſtè patet eius maxima potentia quam negare eſſet ſtultitia, ac vanitas.

Quod autem diximus circa obſeruationem Solis, in genituris, ita etiam de ipſa Luna intelligendum venit, attenta beneficorum, & maleficorum irradiatione; de eius validitate circa vitam tuendam erit pronunciandum. hæc verò doctrina ab omnibus amplectitur, licet de alijs ſupradictis cauſis aliter philoſophentur, quæ tamquam fabuloſæ reijciuntur. hæc verò quæ dixi cum ſint rationi, & ſenſui congruæ recipiuntur; cum in ſimplicitate conſiſtere debeat vera ſcientia, & in rebus naturalibus, non ſuperuacaneis, fictitijſque inherendum. credimus nanque nos omnes illas cauſas inuentas eſſe, ad hoc ut eorum directiones euentibus correſponderent. fatentur equidem has duas ſolas ſupradictas cauſas vitales eſſe, tum Almanſor, cum dixerit. *Vita omnium animantium eſt ſecundum gradum Solis, & Lunæ, & hoc ab Altiſſimo datum ſecundum Aſtpham*. tum ipſe Ptolomæus, *Sol eſt fons vitalis potentiæ, Luna naturalis*: unde probatione clariori non indiget. illud autem quod de gradibus aſcendentis prædicatur, medijque cœli circa directiones, non eſt abſurdum, ſi rectè intelligatur, dum illi gradus diriguntur, per ipſas aſcēſiones ab arcubus prouenientes, prò ut in noſtris exemplis demonſtrabimus, ea ratione nempe, ut verus planetarum ſitus directionis tempore inueniatur, non ut illi gradus, ſeù lineæ vitam demonſtrent.

Prop. 104. Cent. 86.

His poſitis, alij planetæ benefici, vel indiferentes beneficentia inducti ad vitæ tutamen non excluduntur, immò plus minuſve proſunt, prò ut ipſa Luminaria aſpiciunt. ſicut enim benefici vitam tuentur, ita malefici illam deſtruunt, qui vitæ Abſciſores conſtituuntur, ad mentem Ptolomęi aliorumque Aſtrologorum; cum hac tamen intelligentia, ac ratione, nam Saturnus utpote natura ſua magis frigidus, obſtet calori ſolari, mars ut ſupremè calidus offendat humorem radicalem ipſius Lunæ, adeo ut ſi Luminaria directionis tempore inueniantur, ita læſa ab ambobus maleficis, vel à quouis alio planeta horum natura inducto, ſine ſufficienti fortunarum auxilio, de vita nati timendum erit, veluti experientia docet. ridiculoſum eſt enim dicere, vel credere, Lunam ad aſcendentem ſuo corpore peragrantem, vitam poſſe deſtruere. profectò ſi malefica non extiterit nihil ad vitæ exitum faciet, ſicut nec radij quadrangulares, aut ex oppoſito, ipſo Aphetæ deſtructores erunt, niſi à maleficis projciantur: nec minus fabula de planetarum fouea, ac octaua domo recipienda eſt, cum illi loci nihil operentur, ſed tantum prò ratione ſituationis planetarum in eis degentium & prò eorum configuratione cum Luminaribus influent: quod ſæpe ſæpius Argolus falſum compertus eſt, cum dixerit. *Cæterum in his conditionibus, quas ſimpliciter ponit Ptolomęus abſque alijs conditionibus, quod Anareta in occurſu Aphetæ non interimet, quilibet contrario experitur in praxi. moriuntur Luna poſita Apheta cum lati. Boreali, aut auſtrali directione ad Saturnum, vel Martem præditum latitudine contraria moriuntur celebrata directione in terminis beneficorum; moriuntur aſpicientibus Venere, & Ioue locum directionis, cum ſequentibus*. unde colligitur falſiſſimam antiquorum doctrinam de directionibus fuiſſe. (at potius credidegim non fuiſſe rectè interpratatam) nam quid proſunt termini fineſque, ſi imaginarij ſunt, & non fideliter expoſiti? fatetur hanc veritatem Ptolo. *erat enim* (ſunt ſua verba) *in eo ſermo valde longus, in quo ipſi termini multis neceſſarijs probabantur, ſed propter eius nimiam vetuſtatem, & crebram ſoliorum perforationem eum conſcribere nequiuimus, eiuſque rationes nobis difficiles, & obſcuræ videbantur*. quid autem eſſent, vetuſtas, & voluminis conſumatio eorum intelligentiam prohibe-

Ptol par. ſi. de vita ſpatio.

Quadr. l. 3. c. 21.

bibebant, & quid ſub terminorum nuncupatione ſignificarent nemo certiſſimè agnouit. Sapientes illis temporibus latebris inuolutis ſcientias tradebant, adhoc ut ab omnibus non intelligerentur, inquit enim magnus Angliæ Cancell. *ſed viæ, ac rationes, quæ ducere putantur ad hos fines tam in theoria illarum artium, quam in praxi, erroris, & nugarum plenæ ſunt, neque autem traditio ipſarum, ut plurimum candida eſt, ſed artifitijs, & latebris minuta*. per hoc tamen ſpernendæ non ſunt facultates ſcientificæ, ſed ponderandæ, examinandæque, demumque illæ eligendæ, quæ ratione, & experientia ſufulta ſunt. inſanum enim prò certo eſſet, ſi quis librum legens, & non intelligens, diceret, hæc quæ lego, & quæ Auctor tradit falſa ſunt, cum ille ignoret potius: & ſi quandoque obſcuri ſenſus præbentur, ſubitò reijci non conuenit, ſed conſiderandi rationeque examinandi. At plures regulas tritas conſpurcataſque magnifaciunt, eaſque ulla ſine conſideratione tractant, indeque fabellas componentes, nihil veri pronunciant totamque artem damnant; cum potius ſe ipſos mimos oſtendant, ſi abnegantes etiam omnes regulas, puerili ſorte futura ducunt, lucraque captioſè captant, & vanitatem reprobantes, vanitatibus utuntur; de quibus Verul. ita ſcribit. *illos etiam homines vanos, & leues exiſtimamus, qui aut falſa creduli, aut in rebus exigui vſus curioſi ſunt*. unde nihil mirum ſi in vulgi ludibrium tandem conuertantur. His igitur ſic expoſitis, de vitæ datoribus, ac Abſiſoribus, non profeſſo explicatis, ſed tantum ad cognitionem demonſtratis, tranſitum faciamus ad reliqua in hoc opere oſtendenda.

de augum. ſcient. l. 1.

L. 1. de augum ſcien.

De Directionibus. Cap. VII.

DE corporum cœleſtium motibus, cum inequalitatibus apparentibus, nempe de vulgari Primi mobilis raptu, reliquorumque peculiari Aſtrorum circuitu non diſputo; neque an ſimus excentrici, vel extra centrum diſcutio. illud ſanè eſt dicendum, contrarietates, implicationeſque eſſe minimè credendas; neque aſtra inequalibus motibus moueri, neque nos eos æqualiter videre poſſimus. apparentes igitur ſunt obſeruandi, ac ſequendi; nam aſpectus tantumodo efficaces exiſtunt, quatenus nobis in illa diſtantia apparent. hinc directiones ex iſtis motibus eruuntur, à naturalibus tamen, & prò ut omnes à tempore natiuitatis mouentur, prò ſuo quolibet curſu, non à fictitijs, vel imaginarijs, ut quam plurimi impoſtores excogitarunt. fictitij ſunt, dum de directionibus rectus ſignificatorem faciunt mobilem in mundi ſitu, ſub eadem poli eleuatione, progredientem ſub ipſo Primo mobili motu ſuo proprio, ab occidente in orientem: occurſantes verò faciunt immobiles ſub ipſo Primo mobili, ſed quod moueantur motu raptus, ab oriente in occidentem. contra autem in directione conuerſa determinant. Quod verò hæc ſint contra rationem ordinemque & omninò abſurda facillimè demonſtrabimus. conuertunt iſti Cœlorum ordinem, & ex ordinato confuſionem componunt. omne verò quod eſt pulchrum, ac ſuo ordine concinnum à Cœlo prouenit, ut inquit Galenus. *Atque pulchrum omne quod hic pulchrum ſit, atque etiam ordinatum, & erraticum, ex materia, quæ hic verſatur prouenire*. Modò verò deueniamus ad falſitatem directionum oſtendendam.

De dieb. decret. l. 2. c. 7.

Aſtra omnia proculdubio à tempore natiuitatis voluuntur ſuo quolibet peculiari motu, & ordinatè tam in Zodiaco, quam in mundo eodem momento temporis ſeruata tamen ſuorum motuum proportione; vnde e. g. Iupiter in natiui-

tate alicuius erit in grad. 4. min. 3. 69, diebus ſequentibus à die & hora genituræ, tam ſub Primo mobili, quam motù diurno mouebitur; ſimiliter facient, tam occurſantes, quam promiſſores. inconſonum equidem eſt, quem planetam conſtituere ad libitum immobilem vel in Zodiaco, vel in mundo, cum realiter moueatur, per utramque horum locorum ſituationem; ergo falſum quod de illis directionibus prędicatur. omnes autem proportiones, quæ ad accidentia inuentæ ſunt prædicenda, vel falſiſſimæ exiſtunt, vel rationi repugnant. dirigere aſcendentem ad ſydera, vel planetas ad illum, incaſſum eſt, cum lineæ, quæ ſunt ad diuiſionem introductæ imaginariæ ſint, & nihil operentur, niſi aliquod corpus ex illis, cum altero æquidiſtet, vel præſentia ibi commoretur, ad recipiendum alterius luminoſi corporis aſpectum, ad hoc ut vim habeat, ad nos uſque lumen tranſmittere. Hinc domorum directiones nullæ prorſus exiſtunt: attamen omnia hæc phenonema, & apparentiæ in noſtris directionibus videntur. quippe aſcendens dirigitur, non eo quia ex illo agnoſcatur vitæ ſpatium, aut aliquod aliud, ſed prò temporis diuiſione, reſpectù ſolaris decurſus, motuſve diurni. Compilatæ autem ſunt etiam illæ M.C. aliæque planetarum, tam reſpectù Æquatoris, quam Zodiaci, ſecundum verum, & naturalem motum, & ut realiter ubicunque aſtra mouentur, ex hiſque regulis, omnes cuiuſcunque generis aſpectus cognoſcuntur.

Rurſus contra rationem, & naturalem decurſum, eſt illa lunaris directio, cui pro quolibet anno gradum unum longitudinis tribuunt ſub ipſo Primo mobili, ſicut ipſi Soli tradunt. proculdubio Luna quandoque 14. plureſque, & minores unaquaque die gradus conficit, eodem temporis ſpatio, quo Sol unicum circiter gradum peragit. quomodo igitur huic directioni erit credendum? commenta autem ſunt iſta ad concordiam euentus reducendos, excogitata; cum quamplurimum falſa eueniant quę dicunt: ſed & multiplicauerunt in infinitum cauſas, ut aliqua ad ſua prædicenda inuenirent prognoſtica, quod ridiculum ſit audire, vitæ ſpatium dirimi ab aliquo maleficorum quadrato, vel oppoſito ad aſcendentem, vel M. C., vel etiam ex aliquo alio planeta licet non malefico, cum ſolum ſufficiat, illum vitæ datorem à principio conſtituiſſe: immò ipſam domum quartam, vel octauam Anaretam faciunt, Luminaribus abiectis; quid plus? ipſum Iouem interfectorem quandoque faciunt, ut habet Arg. in Geneſi Ioannis Columnæ Patriarchæ Hyeroſolimitani, dirigit enim, eo caſu, Iouem ad quadratum aſcendentis, & propter hoc vitam Præſulem deceſſiſſe autumat. quid lentius? quid abſurdius? ut notat Plac. de Titis in examine illius geniture in ſuo Primo mobili. cum nunquam contra aſtrologię fundamenta intercimat. Veruntamen eſt quod benefici aliquando malefici euadunt, per hoc tamen ſi Luminaria non lędant, non poſſunt dici Anaretę, neque radio (ut fabulantur) hoſtili poſſunt aliquod malum portendere. Bonum verò in ſuo genere boni, bonum ſemper exiſtit, niſi à malo corrumpatur, quod tunc fit peſſimum. Sed ſi omnes vanitates recenſere vellem, examen totius aſtrologię opus eſſet ſtruere, quod cum ad me haud pertineat, relinquo. hoc tamen dicere pro certò habeo, ex genituris omnibus ab Argolo, cęteriſque profeſſoribus, traditis, cum ad lethales directiones peruenerint examinandas, ſępe ſępius vaniſſimas cauſas, & penè ratione deſtitutas, contraque aſtrologica fundamenta, morti, tribuerunt. Hoc opus autem examinis geniturarū omnium ab Auctoribus expoſitarum, ſi tempus permiſerit pręſtantiſſimus Confalonerius Pręceptor meus, expoſuerit, in quo quiſque ſenſu percipiet, quantum illi veteres, à veriſſimis cauſis diſceſſerint;

rint; cum tempore interitus ad Luminarium læſionem recurrendum ſit, non ad alia ſexcenta figmenta, quę ſuarum regularum commodo fuere excogitata, ut clarius etiam in meis experimentis apparebit.

Directiones autem, quę ſecundarię à Placid de Titis vocantur (cum potius primarię, ac unicę ſint) aliqualiter à ſuo acutiſſimo ingenio fuere dilucidatę, non inuentę, cum ab antiquiſſimis credo emanaſſe; percipitur hoc ſuboſcurè, ex Iulio Firm. in Genitura Loliani, ſcribit enim. *Sed deficere huiuſmodi Iouis beneficia in prioribus partibus diximus, ab hoc, quia tertio die* (ſcilicet à natiuitate) *Lunam Leone conſtituta de diametro plena lumine Martis radijs impegit*. & clarius alibi hoc explicat, & pariter Origanus aliquid de illis, ſed confusè & indirectè tractat Aſtr. naturali membr. 4 c 2. Mirum ergo non eſt, ſi de illis pauca habemus, cum tempus omnia conſummet, ut Fracaſtorius cecinit. *Aſtron. l. 4. c. 32.* *l. 4. in fine præfat.*

.... *quoniam longa vetuſtas*
Cuncta ſitu inuoluens, & res, & nomina delet:
Nec monumenta Patruum ſeri videre nepotes. *Morb. Gal. l. 1.*

Noſtris verò temporibus, à Clariſſimo Confalonerio ſuſcitatæ ſunt, & ad compilationem perfectam, naturalemque ordinem fuere redactæ, adinſtar illius Archimedis Machinæ in qua omnes cœleſtes motus apparebant. res autem aliquando, quæ antea fuere reuiuiſcunt. nihilque eſt ſub ſole novum. Fracaſtorius.

Tempus erit cum nocte atra ſopita iacebit *Loco;*
Interitū data: mox iterum poſt ſæcula longa,
Illa eadem exurget, cœlumque auraſque reuiſet,
Atque iterum ventura illam mirabitur ætas.

Similiter in noſtris directionibus, omnes motus, qui à die natiuitatis naturaliter ſecuti ſunt oculis noſtris patent; immò omnia illa excogitata, quę recenſuimus videntur. differunt tantum ab illis conuerſis, & rectis, cum in his nec prorogatores, nec promiſſores, occurſanteſque planetę conſtituantur immobiles; neque aliquod ficticium inuenitur, ſed omne quod oſtenditur naturale exiſtit, & rationi conſonum. Si benè verò eas conſideramus, non multum ab alijs differunt, ſolum autem in hoc diſcriminantur; illas omnes eſſe ſeparatas, has verò in unum collectas, cum etiam directiones primarię (quę vocantur) abiectis illis immobilitatibus, includantur. Quomodo autem hę directiones ſupputentur, facili negotio tradam, aliqua tantum attamen attingam in uniuerſale, nam ad omnia particularia deſcendere aliud tempus, opuſque requireret.

Data igitur erectione Radicis, per tabulas nouiſſimas, & exactiſſimas ſupputata, dataque eiuſdem vera rectificatione (de qua, & de horis putatiuis aliquid dicemus) omnes ſubſequentes planetarum configurationes, quæ à die, & hora natiuitatis naturaliter decurrunt, per ipſos dies directiones conficiuntur. quot enim dies ſequuntur, tot anni ſunt, ipſiuſque partibus, æqualitate ſeruata, correſpondent; ut affirmat Galenus, cum dixerit. *Partes diei naturalis partibus ipſius anni correſpondent*. Rurſus configurationes omnes, quæ ſingulis diebus ad Luminaria, & ad cardines contingunt, habent ſuos effectus, à ſingulis diebus ad ſingulos annos, cum hac tamen obſeruatione, quod ſemper planetæ in directionibus, hora ipſa natiuitatis ſupputetur, & ſit dies completus ad annum, & horam natiuitatis poſt meridiem: ita ut vigintiquatuor horarum ſpatio includatur dies, ab ipſa geniture hora, & ita prò ſingulis menſibus horæ duæ ſupputationi correſpondere debeant. Quotieſcunque igitur familiaritates ſequantur felices, ad ipſa Luminaria, vel inter alios planetas, fauſtos exitus pronunciant. *in 6. Epid.*

ciant, ſi autem malæ funeſtos denunciant euentus. ex his ergo ſubſequentibus
Quadr. l. 4 c. ult. lationibus ad diem, anni climaterici ortum duxere: cum probabile ſit, Ptolo-
mæum, nomine locorum annuorum hos intellexiſſe motus. nam Luna ſuo motu
ad quadratum, oppoſitum, & coniunctionem, reſpectù loci natalis, perueniens
ipſos climatericos annos deſignat, & quæ ab illis potiſſimum dependeant. quod
ſi tunc temporis in aſpectus maleficorum incidat, & quod Sol pariter læſus repe-
riatur, de vita nati maximè eſt timendum, cum Luna ſit cauſa impulſiua, ad
aliquid actum reducendum, ac ſuſcitandum.

Hæ verò aſtrorum lationes, quæ poſt ortum nati ſequuntur, præordinant, ac
diſponunt, ea quæ vitæ mala, feliciaque fieri debent: neque ad ſuum effectum,
vel ad actum erumpunt, niſi ſuo tempore perficiantur determinato. nam illa
conſtellatio, quæ immediatè à primo die ſequitur integrum annum requirit ad
eius perfectionem. Latio autem planetarum ſuo quoque ſtatuto tempore perfi-
citur, neque infans omnes familiaritates, quæ ſequentibus diebus contingunt
perfectè poteſt pati, ſed eas recipit, ita ut ad ſua tempora eruantur determi-
nata. ideoque primus dies deſignat annum unum, ſecundus, alterum ſequen-
tem, & ſic de cęteris: & eo, quo magis à die natalis aſpectus elongantur minus
perfectionis habent, ideoque magis temporum ſpatio requirunt, ad eorum
effectus eliciendos. videmus enim ſemina frugum ſtatim hæc erumpunt, non
maturari, ſed ad tempus paulatim lationibus ſolaribus aliiſque ſtellis præordi-
nantibus, & diſponentibus: & tamen ibi à principio ſubſtantia omnis reperie-
batur, at inconcocta immaturaque, quæ ad ſingulos dies ſenſim ad perfectio-
nem conuertitur. ut ait Ioannes Nardus. *Vbi quæſo latitabat ambita ſuauitas?*
fructus namque illos immaturos, ſi contriueris nil præter acerbitatem comperies.
In Euerer. lib. 1. animad. 4. *Noui diuturna, blandaque ignis opera acerbos nonnunquam cicurari ſuccos, inque*
dulces euadere. Non diſſimilli modo, etiam in natos ſtellæ operantur. experi-
mur enim ſtatis temporibus res euenire, & ætati conſonæ, & temperamento,
quæ ſi infauſtæ ſint vitam deſtruunt, ſi felices eam confirmant. Omnes tamen ipſæ
directiones ſubſequentes, ad illam Radicis aut correlationem habent, aut con-
trariæ exiſtunt, ex his ergo effectus auſpicantur.

Rurſus impreſſiones Aſtrorum, & principaliter Solis, cuius normam ſequi-
mur, omneſque menſuras ad eius motum, ſiue alterius diurnum conficientis,
reducimus, ac æquamus: multumque in temperamento nati, inter alias, latio
Solaris pollet; quippe quod impreſſio eius validiſſima exiſtit, & ex illa inclina-
tiones generales agnoſcantur, eo quia ex ipſo Solis ſitù mundano ſequentes la-
tiones, aſpectuſque omnes conficiantur, tam ſub Primo mobili, quam in mun-
do, quod maximè obſeruandum eſt.

Sol enim in eo loco reſpectu vniuerſi, in quo momento natiuitatis tempore
reperitur, validiſſimè influit, & quotieſcumque ſecunda die, aliiſque ſequen-
tibus ad illum (ſeruata arcuum proportione) redierit, qualitatem illam prima-
riam ſuſcitat, ac mouet, prò familiaritatum ſignificatione, reliquorumque pla-
netarum, ad influendum: ideoque ſemper in directionibus retinendus eſt, in
eodem loco mundano, quatenus à die poſt natiuitatem, & poſt diurnam latio-
nem, reali, ac naturali ſuo motu, curſuve peruenerit: & ſi aſpectus occurant, vel
in Zodiaco, vel in mundo, quales illis ſingulis diebus contraxit, & eadem hora
natiuitatis, plurimum in vita nati decernunt, ad ipſos annos correſpondentes;
hoc tamen magis in experimentis infrà examinandis patefiet, quibus, quiſque
veritatem agnoſcet, modumque, ſi vellet, operandi acquiret, cum ſimpliciſſi-

mus

mus ſit. Si quibuſdam verò hæc quæ dixi obſcura videbuntur, error non eſt meus, ſed legentis intellectus. explicationem autem diffundere, non ad me attinet, neque huic operi: ſat equidem erit, ſi regulas ipſas ſucceſſibus correſpondentes demonſtrauero. in omnibus igitur, quæ hoc capite dixi tota doctrina continetur, & latet. Siquidem nefas eſt, ut ea quæ magnis laboribus Præceptoris mei parta ſunt cuiuis offeratur. præterea publice philoſophandi conſuetudo magnum apud mortales rerum diuinarum contemptum edidit. ſic Nicephorus Gregora oſtendit cum autem ipſe Aſtronomiam à Theodoro Metochita acquiſiuiſſe fateatur, ita ab eo non omninò percepiſſe, ratione ſui ingenij nondum à Præceptore agniti, cum dicat. *Quamquam iſquoque initio parcius* *Hiſt. Rom. l. 8. c. 11.* *mecum diſſerebat neque ipſam Aſtronomiam affatim mihi communicabat, ſiue ingenij mei adhuc ignarus*, cum ſequentibus. unde patet maximam parſimoniam Profeſſores ſeruaſſe in communicandis ſcientiarum arcanis: & confirmat hoc pariter Strabo, ait enim. *Iſti Sacerdotes* (nempe Ægyptij) *cum rerum Cœleſtium ſcientia præſtarent, cæterum arcana ea ſeruarent, neque cum quotcunque communicare vellent: tamen, & tempore, & obſequio deuicti, nonnulla præcepta enarrauerunt, cum plura interim Barbari occultarent*, ego tamen cum non ſim omnis huius doctrinæ, quam breuiter ſcribo, neque inuentor, neque auctor, parſimonia illa non utor ad abſcondendam ſcientiam, ſed ratione reuerentiæ, quam ſapienti Præceptori meo, debeo.

De Rectificatione geniturarum, deque incertitudine horarum, quæ notantur. Cap. VIII.

QVamquam in generatione hominum, duo principalia Aſtrologi conſtituant, primum ſpermatis momentum, ſecundum horam exitus infantis ab utero materno attamen probabilem de ſecundo certitudinem tantum habere poſſumus. Quicquid igitur de conceptionis ſtemate Hermes ſcripſit, vel alij tradiderunt, aut ob eius certiſſimam incertitudinem non conſideratur, tum quia ſtatim ac uter ſemen recipit, clauditur, & non niſi influxus, fœtus à matre recipiat (ſi tamen hoc quomodo fiat notum ſit;) aut quia illud momentum in dubio exiſtat, unde nihil certi de afflatibus ſydereis illo caſu dici poteſt. quomodo verò embrio fiat, ad Medicos pertinet, & ad illos, qui corporum penetralia luſtrant; ideoque regulæ, quæ de Cœleſtis figuræ erectione, prò conceptionis momento prolantur, omninò fictitiæ, ac in certiſſimæ ſunt. maximum pulcherrimumque fundamentum eſt, ſi momentum exitus ab utero ſcire poſſimus.

Incertitudo igitur omnis, ex Horologiorum fallacia, emanat; ut Ptolomęus confirmat: *Exatam horam aurire nemo poſſe, niſi fortaſſe per ſolum aſtrolabium* *Quadr. l. 3. c. 2.* *obſeruauerit, & ex hoc etiam poterit quis errorem ducere ob inſtrumenti in perfectionem*. Horologia quippe omnia, etiam ſolaria propter eorumdem declinationem in poſitione ſciotericorum, eorumque tortuoſitate falſas horas ſignant: communia verò, quæ per Ciuitates pulſantur fallaciſſima ſunt, quoniam cum crepuſculis rotantur, tum quia etiam ab eorum cuſtodibus maxima negligentia notantur, ponderaque vel tardius, vel citius mouent, vel ab aliquo alio impedimento horæ alterantur: unde difficillimum ſit non dico momentum, ſed neque ſępius ſpatium horarium iuſtè adnotare.

Sed

Sed quis eſt hominum, qui ſuorum filiorum exitus, accuratè per Aſtrolabium, vel aliquod aliud inſtrumentum perfectiſſimum notent? pauci profectò; neque enim omnes Principes naſcuntur, neque Mathematici. Verum tamen eſt quod inueterata conſuetudine omnes, etiam plebei, horas naſcentium obſeruant, & ſcribunt: ſed tam abſurdè, rudiue modo, ita, ut ſi aliquam pulſare ſentiant, antequam infantulus oriatur, & poſtea, à media hora naſcatur, illam, quam prius audiuere, ſignant. propterea differentia maxima, à veriſſima intercalatur. nam media illa hora negleta, cum altera crepuſculorum media. & aliquod aliud tempus per errorem non obſeruatum, maximum diſcrimen augumentatur. Rurſus aliquando Nutrices addunt horas, ſed illas, quas poſt editum partum pulſarunt. quandoquidem ex errore aliam pro altera, in Baptiſmiorum albis inſeruntur: ut euenit in mea natiuitate.

Mea autem Mater dixit mihi, ortum me fuiſſe tertia hora noctis, ſed illam audiuiſſe, poſtquam in lectulo cubuiſſet, exactis partus moleſtijs. Supputaui igitur genituram illa hora tertia noctis nullamque inueni cauſam originis impulſiuam, ideoque bene conſideratis planetis, viſoque Sole à declinatione beneficorum adiuto, ipſaque Luna prope cardinem occidentalem degente, neceſſario cogitaui ſecundum regulas naturales, idem Luminare impulſum mei origini dediſſe, cum in diſtantia æquali fuit cum Sole à cardinibus rectis, Luna à m. c. Sol. verò ab Imo. Erat autem tunc hora 6. m. 37. ſec. 36. poſt meridiem, ergo hora 2. min. 16. horologij. ex hoc ergo tempore exactiſſimè rectificatio correſpondet. Mater namque mea audiuit poſtquam in lecto quieuit pulſare tres horas noctis, unde ſi conſideramus tempus quod præceſſit, & quod conſumatum fuit, ab ab exitu meo, ad eius tranſitus in lectum, multum certè decurſit: adeo ut min. 44. antea ab utero erupui, ut luce externa fruerer, ex proprio igitur exemplo patet quantum in alijs ſit obſeruandum.

Hinc multi varia dixerunt, & excogitarunt, ad requirendam natiuitatis horam (reiecta conceptione utpote incertiſſima) ſolum infantis ortus eſt attentè obſeruandus. Citrà dubium eſt ex aliqua cauſa dari, ut quis in hunc mundum veniat, neque nos ab utero eximus niſi perfecta maturatione partus, cauſa aliqua cœleſti impellente, quæ celerrima in motu eſſe debet. neque ad alias cauſas referri poteſt, niſi ad motus cœleſtium corporum, cum mundus de neceſſitate conti-
Ariſtotel. 2. Meteo. nuus ſit ſuperioribus lationibus, ut omnis ipſius virtus inde gubernetur. Ptolomeus quamdam rectificationem excogitauit, quæ neque rationi congruit, neque experientiæ, vult enim ipſe, quod ſit recurrendum ad coniunctionem Lumina-
Quadr. l. 3. c. 2. rium, quæ natiuitati præceſſit, vel eorumdem oppoſitionem, & ad illum planetam, qui maiores dignitates habuerit in loco coniunctionis, gradus illius in aſcendente, vel m. c. collocandus ſit, prout aſcendenti, aut m. c., figuræ ad horas æſtimatiuas conſtitutæ, numerus fuerit propinquior. ſi verò præceſſerit oppoſitio tunc conſpiciendum quis ex Luminaribus fuerit ſupra terram, & tunc illius dignioris planetæ gradus, quos obtinuerit in figura cœleſti, reponendus erit in aſcendente, vel m. c. obſeruata partium propinquitate ut ſupra.

Primo autem hic modus omnino imaginarius exiſtit, cum reſpiciat conſtellationem iam, tranſactam; quæ cum fuit ante ortum infantis ſuper illum non influebat.

Secundo poteſt eſſe, quod ſit planeta maleficus ille, qui plures dignitates obtinuerit, quæ maleficentia, non poteſt ad rectificationem reduci, vel ad vitam tuendam, alias naturæ ordo ſubuerteretur, & quando malefici ſunt in cauſa ortus

tus

tus infantium, vel ſtatim moriuntur, vel breui vitæ ſpatio fruuntur. (ut clare in exemplis inſtà patebitur.

Tertio illi gradus ſunt accidentales, ut ad propinquitatem aſcendentis, & M. C. conueniant.

Quarto nullo modo fieri poteſt, ut quis naſcatur ſine cauſa inſtanti, ac veloci quæ in aſpectibus ſub Primo mobili erui nō poteſt, utpote tardiores ſint. Neceſſariò igitur debent eſſe proportiones in Vniuerſum, quæ celerrimæ, ad motum diurnum contingunt. Iſtæ autem ad Cardines ſuccedunt, quando æqualiter ab ipſis planetæ undequaque cum ipſo Sole decurrunt, tunc temporis figuram æquicruriam faciunt. Sol quando non eſt læſus à maleficis (utpote ſemper vitæ fautor) tunc ſi æquidiſtantia non iuuat, in centro duorum Cardinum orizontalium, & rectorum, aliquod ex Luminaribus ibi prope degentibus, vel ex aliquibus planetis non longe ſtantibus, includendus erit; quæ rectificatio certiſſima ſuccedit, & rationi confert; cum naturalis ſit, & ſimpliciſſima, aliàs ſi hæc cauſa in aliqua geneſi, non reperiatur, vel nunquam ille fętus in lucem eueniet, vel tempus ad duas horas adulteratus erit, quod maximum ſpatium exiſtimatur.

Hic modus tam euidens eſt, & certus, ut data bona rectificatione, dentur, & exatæ directiones; neque nos ad accidentia recurrimus, ut alij faciunt. quippe quod nimis infirmus requirendi modus ſit, neque ſemper accidentia nota ſunt, ſicut haud ſemper ſeniorum, adultorumque natiuitates conficiendæ veniunt. Reiecto igitur modo Ptolomęi tamquam fallaci, ut ipſe teſtatur Argolus, cum dixerit. *Hæc via multoties exata reperitur licet non perpetuò*: & alibi eodem loco *quod planeta eſt minus diſtans, à gradibus aſcendentis, vel m. c. tunc recurrendum eſt ad gradus antiſcij ſui imperantis*. quæ quidem incertitudo cum viciet actum, ut notant Iuriſtæ in l. incertitudo ff. de reg. iur. reijcienda omninò venit, ad mentem etiam Lactantij Firmiani, ait enim. *Stultiſſimi eſt hominis, præceptis eorum velle parere, quæ utrum vera ſint, an falſa dubitatur, & ideo nemo paret, quia nemo vult ad incerta laborare*. Rurſus rectificatio per accidentia licet non falſa ſit, attamen quia non ſemper hoc accidit, relinquenda venit. Nos autem inſpecta figura natiuitatis ad horas æſtimatiuas erecta, ſtatim eam modo ſupradicto rectificamus, ſine euentuum obſeruatione. Profeſſores verò quamplurimi; cum voluerint ſuas directiones accidentibus accomodare, tempus maximum ab horis æſtimatiuis ſubuerterunt, ut notat Clariſſimus Confalonerius, in ſuis obſeruationibus, ſæpeque contingit, ut una eorum directio, ad tempus accomodata, ad alteram poſtea, non congruant horæ correctę: unde ſtante hac incertitudine, nihil ad exarandas horas antiqui inuenerunt; (dico antiquos, nam & ante, & poſt Ptolomęum, plures ſapientiſſimi fuere). Hinc videre quis poteſt, quomodo Iunctinus in ſuis rectificationibus, acceſſit ad hanc noſtram regulam, cum ſępius planetas, ac Luminaria in centro cardinum orizontalium, intrudat, ad originem vitę demonſtrandam. Sed cum facile ſit inuentis addere, quippe etiam neque inſpecto Iunctino Pręceptor meus diuino prope ingenio hunc modum ſpeculauit, ac in trecentis, pluribuſque natiuitatibus adamuſſim veriſſimum inuenit, veroque tempori congruere.

Ptol. par. c. 10. l. 1.

Deſal ſapi. l. 3. c. 173.

Huius autem rectificationis intelligentiam quis percipere non poteſt, niſi prius omnes Cęli motus intellexerit, & prę manibus habuerit, ita ut in ipſa Aſtronomię facultate, niſi perfectè ſaltem doctè verſatus fuerit. Hinc poſitum in cęleſtis figuræ typo, adhibitum, ut res expoſtulauerit, mutare, non ſit ignarus, ita ut illud quod eſt m. c. ſtatim in aſcendentem conuertere, vel data ali-

qua angulorum aſcenſione domorumque, per ipſas aſcenſiones obliquas, rectaſque, figuram conſtruere: neque omnes diſtantias, tam in Zodiaco, quam in mundo, ad ipſos Cardines, lineaſue omnes, ignorare. quæ cuncta neceſſaria ſunt, non ſolum ad Aſtronomiæ, ſed etiam Aſtrologiæ intelligentiam.

Sed hic quis inſurgere audebit; dicendo, non poſſe dari cauſam in Cęlo efficientem, ut quis naſcatur; cum hoc ad naturæ motus, & perfectionem pertineat, ad partus edendos. Reſpondetur abſurdum hoc eſſe dubitare, & contra rationem naturalem negare: nam cauſam generationis, & corruptionis, cæleſtibus influxibus (qui ſecundum ordinem naturæ ſunt) Philoſophi tradiderunt, ut ultra opinionem Ariſtotelis, Auerroes ſimiliter ita confirmat. *Manifeſtum quod generatio cuiuslibet ſpeciei iſtius mundi non perficitur, niſi per aggregationem corporum Cęleſtium.* quid igitur clarius cum cęleſtibus cauſis perfectionem aſſignet? idem ſimiliter alibi confirmat tali pacto. *Sol & aliæ ſtellæ quæ ſunt principium vitæ cuiuslibet viuentis in natura; & calor Solis, & ſtellarum diuiſus in aqua, & terra generat animalia.* Quod confirmant etiam Sancti Patres concurrere ad generationem; & equidem validiſſime, ſunt rationes, quæ ducuntur, propter quod uniuerſa corpora Cęleſtia creata fuerint ab Altiſſimo, hinc quo fine, qua ratione moueantur, luceant, ac influant. ſi quis verò hæc omnia negare audebit, ſtulteſcere cenſendus erit.

In 2. Cal. 12 Metap. comm. 18.

De Reuolutionum Viribus, Cap. IX.

POſt directionum vires, reuolutiones in poteſtate influendi locum obtinent: quæ in duplici differentia ſunt. Generales ſcilicet, & particulares. Generales autem intelliguntur illæ, quando Sol ad puncta Cardinalia peruenerit, in quibus quatuor anni qualitates, ex diuerſitate influendi in hæc inferiora conſtituit. Ex illis enim quid eo anno futurum erit, in uniuerſali prognoſticatur, & prò unaquaque Regione, vel Ciuitate, attenta reuolutione, & quomodo ſitus illarum ſtellarum cum ſtellis fixis, illis locis verticalibus, in familiaritatibus, aſpectibuſque, ſeſe habuerint. tum etiam natiuitate Principis, non neglecta locorum diuerſitate in parallelis. Verum hæc dicuntur generales in mundo reuolutiones, ſicut etiam eas poſſumus ſub hoc genere comprehendere, quæ Regibus, Principibuſque contingunt, nam multum ſuper populos ſubiectos eorum Domini poſſunt. Fortuna autem Regis populorum eſt, de quibus in hoc loco non eſt ſermo.

Particulares ergo vocantur ſingulæ, quæ unicuique indiuiduo occurrunt. hinc reuolutio nihil aliud eſt, quam reditus Solis ad id punctum ſub Primo mobile, in quo tempore natiuitatis erat. Multum verò valet, & influit, tum ratione naturali, tum experientia: & ratio ea eſt, quia cum Sol validiſſimè influat in hæc inferiora, maximamque vim faciat eo loco genituræ; tunc quando denuo ad illum reuertitur, ſuſcitat illam impreſſionem, & renouat, ita, ut reuolutio dici poſſit alia natiuitas, reſpectu tamen, ſecundæ, ad primam: influit ſecundum familiaritates, quas eodem tempore contrahit, quæ ſi primis qualitatibus natiuitatis, aliquo modo aſſimilentur, maximam vim in Natum exercebunt; non omninò tamen, ſi contrariæ erunt effectus ſuos emittent; cum ſucceſſiuæ ſint directiones in agendo poſt primam radicis qualitatem, neque etiam per reuolutiones deſtrui poſſunt. Hinc patet quod ſi aliquando aliqua directio aliquid fauſti pronunciet, & effectus non ita ingens enaſcantur, hoc procedit propter

reuolutionum contrarietates, in aſpectibus, aut ſyderum poſitionibus, tam in Zodiaco, quam in Vniuerſum, ut Origanus in Aſtrol. natur. membr. 4. c. 1. teſtatur patet ergo quantum reuolutiones poſſint directionum vires minuere, atque augere.

Quapropter, & ſi Franciſcus Bacconius Clariſſ. Vir dixerit, non eſſe adamuſſim locum Solis quærendum in natiuitatibus, ad ipſam conſtruendam reuolutionem: attamen omninò putamus ſecundum communem Doctorum ſententiam eſſe exatiſſimè exarandum. Et profectò, quomodo verum planetarum locum quis poſſet habere, ſi fundamentum temporis deeſſet? & illud, quod eſt magis obſeruandum, quomodo mundanum ſitum gnoraremus, ſi paruo temporis horæ ſpatio, maximum in mundo propter motum diurnum diſcrimen oriretur? unde ſi hoc non eſſet neceſſarium, Solem, vel cęteros planetas, potius in quarta, quam in quinta eſſe iudicaremus; cum plurimum ex mundana poſitione diuerſitas influendi eueniat; ut cecinit Fracaſto.

In primis tum Sol rutilus, tum ſydera cuncta Morb. Gal. l. 1.
Tellurem, liquidaſque auras, atque æquora ponti
Immutant, agitantque: utque ipſo ſydera Cælo
Mutavere vicem, & ſedes liquere priores;
Sic elementa modis varijs ſe grandia vertunt.

Igitur cum ad ſenſus mutationes magnę, prò varietate ſitus conſtituantur, neceſſariò momentum temporis (eo modo quo poſſumus accuratum) habere debemus, ac ipſum Solem reuoluere, ad locum natiuitatis, Figuramque cœleſtem ut Profeſſores tradunt inde erigere, ex illaque de prædictionibus coniecturam facere animo moderato, nulloque prorſus amore, odioue, ac temeritate coinquinato.

Illud autem quod de profectionibus tum annuis, tum menſtruis, prædicatur omne fabuloſum eſt, & omninò incredibile. Volunt enim, quod Sole verſante primo anno, V. g. in 2. parte alicuius Signi, ſecundo anno, ſit in alterius ſequentis Signi ſecunda: quæ intercapedo triginta gradus continet. quomodo igitur ad annum unum poteſt illa ſumma protrahi? Miratur Argolus, quantum antiqui magni fecerint has profectiones, cum nihil ſucceſſibus correſpondere compertus ſit, inquit enim. *Admiratione ſemper affecti fuimus, primarios antiquiores Aſtrologiæ Profeſſores tantum exiſtimaſſe profectiones, præcipuè in mundi annorum reuolutionibus* (poſtea ſubiungit) *nam præter quam quod ex Ptolomæo ſint minimæ inter alias temporum diuiſiones; experientia eorum tam magnifica aſſignata, non congruunt cum effectibus.* quod idem confirmat Placid. de Titis Philoſoph. cœleſt. L. 3. c. 9. Alia fortaſſe eſt ratio harum profectionum, ut citatus Auctor inquit, nempe in Lunationibus Embolifmicis, poſt natalis diem, ut docet in ſuo Primo mobili can. 40. attamen attendendæ ſunt directiones, & reuolutiones, utpotè magis certè, & primariæ. Hinc non ſunt ſpernendæ criſes, immo religioſè obſeruandæ (de quibus infrà): item reuolutiones Lunares, ad inuenienda temporum accidentia, ut Argolus tradit in ſuo Primo mobili c. 19. Puto tamen ego, primo loco conficiendas eſſe reuolutiones Lunæ, nempe cum redierit ad natiuitatis locum, ex his autem ad eius Auctoris mentem, quæ magis directioni acceſſerit, vel ex eius quadraturis aſpectibuſque correſpondebit, effectus in lucem prodire; & maximè obſeruandæ ſunt omnes coſmicæ familiaritates, cum ex illis maiores euentus, qui citiſſimi enaſcuntur, auſpicentur, qui præcipue à Diarijs noſtris apparent.

Ptol. parui l. 3. c. 9.

De ratione Antiſciorum, ſeù declinationum. Cap. X.

SYdera autem inter ſe per Antiſcia aſpicere dicuntur, quando æqualiter ab Æquatore diſtant, circuloſve ab eo parallelos faciunt. Iſti verò aſpectus in duplici differentia decurrunt, alij vocantur imperantes, & ſunt quando ſtellæ Signa ſeptentrionalia permeant, alij obedientes, quando auſtralia petunt. Aſt ratio ea eſt, nempe prò virium poteſtate, ac differentia. Aſtra igitur prò ut magis magiſque ad noſtrum verticem accedunt, maiorem intendunt lumen, propter perpendiculi rationem; hoc enim faciunt cum ſigna borealia rotantur, demitunt vires, & obediunt, quum meridionalia labuntur, vel à noſtro vertice recedunt; ideo illa imperantia, hæc obedientia pro facultate influendi, nun-
Quadr. l. 1. cupantur, ut Ptolom. affirmat his verbis. *Iſtarum autem partium illæ, quæ in*
1, & 15. *medio æſtiualis circuli formantur, ſublimes dicuntur, & quæ ſunt in hyemalis circuli medio, nominantur infimæ*. Et hoc propter quantitatem arcuum, quos ſupra horizontem faciunt. Quæ autem Antiſcia nil aliud ſunt quam ſtellarum declinationes, ut dixi ab Æquinoctiali circulo. Quiquidem aſpectus, ex tabulis declinationum eruuntur, ſano tamen modo ſunt accipiendi, non ut vulgo traduntur. Verum ſtellæ nullum aſpectum proijcere poſſunt, neque eorum lumen colligere, niſi inter ſe; quod quidem à paucis hoc intelligitur. Si Planeta aliquis. V. g. ſit in ſecundo gradu ♒, Antiſcium ſuum vibrabit, in vigeſimum nonum ♏, neque efficax declinatio erit, niſi in illo vigeſimanono ♏ alter planeta extiterit, qui radios prouenientes, ex altero conſtituto in ſecundo ♒ reci-
Centil. 38. piat; ut ſubumbre docuit Almanſor. *Notabis ſemper configurationem ſtellarum, non per ſigna, ſed per radios*. Rurſus ſi unus eorum Planetarum diuerſam latitudinem habuerit ſimul non declinabunt neque efficax erit Antiſcium, ut tradit
Centil. 97. Ptolom. quadr. l. 1. c. 24. ſed clarius locutus fuit Hermes. *Variantur ſemper ſignificationes ſtellarum, quando in configurationibus earum ad inuicem ipſarum latitudines variantur*. Quamplurimi autem nulla alia attenta latitudinis ratione, accipiebant Antiſcia, ad illas partes, in quibus Signa, ſe inuicem aſpiciebant, quod vanitas fuit, neque enim, ut puto, ſapientes ita intellexere, neque tradidere; ſed ſolum declinationum rationem, per Signa æquidiſtantia ſimulque orientia, ſignificarunt; cum illæ partes, quæ à punctis æquinoctialibus pari & eadem velocitate temporis oriantur, & occidant in quolibet poſitionis circulo, propter quod ipſe Ptol. hæc loca ſe inuicem intuentia opinatus fuit; ſed quia loca ipſa nihil faciunt niſi planetæ inter ſe ſub ipſis intueantur: clarè igitur agnoſcitur intellexiſſe, quando in ipſis Aſtra reperiantur. locus verò ſine lumine non agit, niſi corpore aliquo luminoſo ſuperueniente, tunc enim prò ſitus varietate operantur Planetæ; ſimiliter animaduertendum in fixis, ſed ad res, mutationeſque generales; cum tempus maximum requirant, ad effectus parturiendos, crebraſque circulationes, & planetarum impulſus. Hinc reſpuenda venit opinio, quod declinationes, ſeù antiſcia, ſemper in Ecliptica ſumentur, neglecta latitudinis ratione; adeo, ut hæ familiaritates fiant tantum inter partes, non inter ſydera, communicari poſtmodum ipſis aſtris, nō niſi ab illis partibus dependenter, quod contra naturalem rationem eſſet. Nam ſupra diximus partes locorum ſub Primo mobile nihil agere, niſi ſydera ſub ipſis ſint, neque aſpectus dici poterit, niſi
Philo. cal. duo luminoſa corpora ſe inuicem aſpiciant, ſecundum Placid. de Titis ſenten-
l. 2. c. 6. tiam, aſſerit enim ita. *Nunc partes Eclipticæ, a Ptolomæo definitæ intuentur alias*

par-

partes,ſed aſtra in ipſis partibus inuenta reſpiciunt alia ſydera in alijs portibus,quæ per Ptolomæum ab illis dicuntur aſpici, reperta. Et explicat, Antiſcia non fieri ullo modo inter partes Eclypticæ, ſed inter corpora ſtellaſve luminoſas: cum paulo ſuperius, ad mentem noſtram reddat rationem, dicens, *quia non influunt Cęli loci, qui lumen non habent, omne enim influxum puto cum lumine proficiſci, ſine lumine nequaquam.* Et equidem, cum lumen ſit cauſa ſyderum inſtrumentalis, & eorum influxuum vehiculum. hãc rationem etiam Ptolomęus attingit, cum dixerit. *ab hoc quod cum Sol per æſtiuali circuli medietatem illuminat, dies noctibus breuiores eſſe demonſtrat.* Vnde patet intellexiſſe quando ſtellæ in illis locis ſunt. Porrò conſiderandam diximus eſſe planetarum latitudinem, nam per ipſam paralleli diuerſi fiunt; & cum Antiſcia ſint æquidiſtantię ab Æquinoctiali circulo, vel ambo planetę debent eſſe in Eclyptica, vel ambo eadem latitudine pollere. Vt habetur ex Placidiana doctrina Philoſoph. Cœl. l. 2. c. 6. Et pariter ſecundum Ptolomęi ſententiam, cum dixerit neceſſarium eſſe quod ęquali ſpatio temporis perorientur, eoſdemque parallelos deſcribant, quod accidere non poteſt, ſi latitudo diuerſa interceſſerit, aliàs aſpectus vani redderentur, ſicut Almanſor ita confirmat. Cum *verò duæ latitudines diuerſificantur, circuli eius circularis motus diuerſificantur.* & adiungit. *in hoc autem capitulo nullus ita perfectè locutus eſt.* Rurſus ſunt planetæ in æquali diſtantia, quando hinc inde ab Æquinoctijs permeant, paralleloſve deſcribunt, ſi tamen latitudinem æqualem habuerint, dummodo in ipſa non excedant per quatuor partes, in longitudine Signi diſtantes. nam per tres agere poſſunt, (ultra experientia nondum aliud edocuit) & ſunt hæ familiaritates tanti roboris, ut ipſe Placidus de Titis affirmauerit dicens. *hæc autem familiaritates tanti roboris ſunt, ut ipſe ſint efficaciſſimæ, ferè ſicut coniunctiones, quæ item ſunt proportiones æqualitatis.* Inſuper Antiſcia ſunt aſpectus longioris durationis, cum ſeſe habeant ad motum Zodiaci, tam in longitudine, quam in latitudine, ſunt etiam in mundo reſpectù ipſius Æquatoris, ſed tamen ad Signiferi gradus ſpectant; unde effectus non ſunt tam vehementes, ac præcipites, excepta Luna, quæ quotidie, & ad horas crebras facit mutationes, prò ut cum reliquis planetis fluendo declinat. Hæc autem Antiſciorum doctrina, tam neceſſaria exiſtit in aſtrologia ut retificatio ſine ipſa fieri nequeat. Nam Sol poteſt eſſe offenſus maleficorum aſpectibus in Geneſi, & poteſt eſſe defenſus à declinatione beneficorum, ita ut valeat rectificatio, ſine beneficorum parallelis cum ipſo Sole. ut accidit in mea figura, in qua Luna in parallelo recto cum Sole tempus correxit, & tamen Sol à Saturni quadrato læſus exiſtebat, attamen etiam à beneficorum declinatione adiuvabatur.

Quad. L. 1. c. 15.

Profe.

Videant igitur iſti Aſtrorum hoſtes, quomodo de rebus futuri pronunciare poſſint, ſi partem neceſſariam Antiſciorum ignorent: & ſi declinationes quandoque agnoſcunt: de illis ſine ulla intelligentia pronunciant, eaſque reducunt ad impoſſibilitatem ac falſitatem. Quomodo quæſo ſtella in 3. gradu ♑ degens, Antiſcium proijciet, in gradus 27. ♐ ut autumant, ſi ibi nullum luminoſum corpus extiterit? tunc aſtra vibrant, & parallelos deſcribunt, quando adſunt aliæ ſtellæ, ſeu planetæ validè ad recipiendũ lumen ab alijs eiaculatum, inſpecta, & habita ſemper latitudinis ratione; nam Planeta in eodem v. g. 3. gradù ♑ exiſtens, in 27. ♐ gradus nullum declinationis parallelum faciet, ſi ibi planeta non extiterit, & ſi ad fuerit cum latitudine diuerſa, vel magna, adhũc non declinabit; quia Saturnus in 3. gradu ♑ ſub Ecliptica declinabit ab Æquatore partes 23. & Iupiter, in 27. ♐ cum latitudine meridionali grad. 4. declinabit

p. 27.

p.27. unde per 4. gradus cum minutis non neglectis à partilli parallelo diſtabunt; & per unum extra actiuitatis Sphæram,(cum ſolum per tres gradus aſtra in antiſcijs agant) ideo ex his colligitur, quod ſine latitudinis ratione declinationes pęnitus ignorantur. Hinc melius, & clarius patebit in exemplis infra explicandis, in quibus ferè omnes aſtrorum paſſiones, & quæ poſſunt ſub oculis differentiæ occurrere, omnia trademus. Hucuſque igitur ſatiſdictum ſit; hinc tranſitum faciamus, ad aliquid de parallelis dicendum, & æquidiſtantijs, quæ in uniuerſum occurrunt; quæ familiaritates admodum utiles, ac neceſſariæ exiſtunt.

De parallelis, & æquidiſtantijs mundanis. Cap. XI.

PArum autem nihil antiqui de coſmicis diſtantijs tradidere, niſi quia aliquid circa parallelorum doctrinam inſinuarunt, fortaſſe de omnibus coſmicis aſpectibus ſuboſcurè intelligere voluere. Præterea citrà dubium eſt, quod multum in hac doctrina traditionibus dubijſque inuolutum, aut non ſcriptum ob temporis vetuſtatem, rerumque viciſsitudinem, deperditionemque habebus.

Priſci autem, nempe ante Ptolomęum, ſapientiſſimi fuere, regulaſve omnes adamuſſim fortaſſe habuere, illaſque enigmatibus ſcriptas, ſubſequentes interpretarunt: indeque maximi errores exorti, Aſtrologia vera antiquata fuit. Haud negauerim tamen, & poſt Ptolomęum fuiſſe Viros ſapientes doctiſſimoſque, qui parcè ſcripſerunt, & ſi aliquid dilucidarunt, nihil habemus, propter magna incendia direptioneſque, quæ varijs temporibus ſequutæ fuere Verum de iſtis æquidiſtantijs, quæ motu diurno ad Cardines perficiuntur, obſcurè quidem loquuti fuere, inter quos Almanſor, ſic ait.
Prop. 140. *Cum non fuerit inter aliquem planetarum, & ſignificatorem ictiſal aſpectus, & fuerit uterque in eodem circulo, & ex circulis parallelis; in nadir, vel anabat, vel in æquinoctiali itinere, erit melius quam ictiſal aſpectus*. Ratio autem cur hæ familiaritates efficaces ſint, &
Philo. cal. l. 2. c. 1. in numero aſpectuum ponendæ, ea eſt, quæ Placid. de Titis adducit, ait enim. *tot eſſe genera radiorum, quot ſunt aſtrorum motus, quibus ſucceſſiue influunt, & diſtantijs efficiunt*. Clarum enim eſt, duplicem eſſe ſyderum motum, ad ſenſus & ſecundum apparentiam, unum ſub Primo mobile, ab Occidente in Orientem verſus, nempe ſecundum Signorum ordinem, qui realis, & verus exiſtit, alterum eſſe ſecundum motum Vniuerſi, (qui vulgò raptus vocatur) ab Oriente in Occidentem, & cum Aſtra tam in uno quam in altero, quatuor luminis paſſiones efficiant, igitur duo familiaritatum genera dari oportet, in Zodiaco, & in mundo, ſecundum diſtantiam ab Æquinoctiali circulo deſumptam, ac ad quatuor angulorum cardines, qui paralleli in Vniuerſum vocitantur redactam. Ptolomęus recenſuit has familiaritates in illis verbis, quæ ita expoſuit. *Ex quibus*
Quadr. l. 3. a vlt. *omnibus euidens fit habitudines ſtellarum ſingularum exquirendas, tum ex propria natura earum, tum de natura ſigni in quo fuerint, nec non ſecundum configurationem ad Solem, & cardines, quæ cuncta à nobis indicata ſunt*. Perficiuntur igitur aſpectus ad cardines motu Primi mobilis, cum duo ſydera à cardinibus æquidiſtent, vel amba ſint in parte deſcendenti; vel altera earum in aſcendenti, altera autem in deſcendenti. Eruuntur verò arcubus ſemidiurnis, ac ſeminocturnis, qui arcus cum per differentiam aſcenſionalem innoteſcant, cum latitudine agnoſcuntur; attamen non ſunt efficaces hæ æquidiſtantiæ ita ſumptæ, niſi fuerint apparentes, cum ſola familiaritatum apparentia effetrix ſit; ſi autem per ipſas aſcenſiones, & diſtantias ſummentur, non correſpondebunt apparentiæ, cum poſſint

eſſe

eſſe duæ ſtellæ, à cardinibus æquidiſtantes, quoad apparentiam, & per aſcenſiones, deſcenſioneſve obliquas ſumptæ, non æqualiter diſtare (quod hoc euenit propter arcuum in latitudine, diuerſitatem) ideo ſeruãda erit proportio ad cardines, lineaſve domorum, ſicut ad oculos ſeſe demonſtrant, enumeratis gradibus intercipientibus, ut clarius in exemplis, ad ocaſionem explicabimus.

Familiaritates igitur in mundo, ſeu ad cardines, nihil aliud ſunt, *quam proportionalis aſtrorum influxus ſecundum motum circa mundum acquiſitum, prò ut in æqualitate apparent*. neceſſarium equidem eſt proportionalitas, ad hoc ut aſpectus vires habeant, inconſonantiæ verò nihil agunt, ut patet in omnibus rebus, quæ inter ſe diſcriminantur: proportio', & vniſonitas in omnibus ad agendum requiritur. dicitur ſecundum motum, quia ſydera ſine motu familiaritates non componunt, quare neceſſe eſt ut moueantur, & realiter permeant ad aſpectus cuiuſcunque generis, ſequuntur verba illa in definitione, *circa mundum acquiſitum*, ad differentiam aliarum familiaritatum, quæ in Zodiaco perficiuntur. Tandem ponuntur ultima, nempe, *prò ut in æqualitate apparent*; ad hoc ut intelligatur (ut ſupra dixi) quod paralleli ſummendi ſunt ſecundum diſtantias apparentes, ad ipſos cardines, lineaſve domorum; non verò ſecundum ipſas deſcenſiones, aſcenſioneſve, arcuumque quantitates.

Obſeruandum autem hic eſt, quod fabuloſæ illæ imobilitates planetarum, non ſunt admittendę (ut iam diximus) ſed ſecundum verum, naturalemque motum excurrere debent, incidentes planetæ in coſmicos parallelos; ita, ut eodem memento temporis, quo ſub Primo mobili vertuntur, ita etiam circa vniuerſum voluantur, aſpectuſque ad ęquidiſtantias deſcribant. Hinc illud quod ab incerto Auctore profertur, circa parallelos in Zodiaco ad aliquem planetam, qui inter duos iaceat, experientia nondum me docuit eſſe obſeruandum: attamen contra probabilitatem haud eſt; cum ad ſimilitudinem parallelorum ad cardines, etiam in Zodiaco ad planetas occurere poſſint, & producere efficaces effectus, pręcipue ſi in eodem ſigno fuerit; adeo, ut intermedio, lumen utriuſque à lateribus, ex actiuitatis ſphęra, participent, & hoc caſu regulę illę ab altero Auctore traditę, nempe obſeſſum eſſe planetam, cum à duabus, corpore, vel radio fuerit circundatus; quicquid ſit ipſa coniunctio obſeruanda venit quomodo fiat, & cum qua paſſione; reliquum autem non ſatis comprobatum, obſeruationibus fuit.

Quid ſtatuendum ſit circa luminis actiuitatem in planetis. Cap. XII.

STellę omnes, & pręcipue planetę triplici inſtrumentali cauſa in hęc inferiora agunt, lumine, motu, & influentia oculta. Lumine autem, & profectò, cum ad ſenſum pateat, ſine lumine nos nihil percipere, immo lumen ſine motu ſtare non poſſe; ideoque à plurimis, cauſam motus eſſe dixerunt. ut Du Hamel ait. *Summa & incredibilis eſt huius motus celeritas, cum ab inito contra, atque grauia corpora, quam poteſt velociſſimè moueatur*. Sicut in igne flammaque experimur, nec ad ſenſum percipi poteſt tempus, quo fit radiorum tranſmiſſio. Sol enim cum ad Orizontem peruenerit ſubitò lumen quaquauerſum diffundit, & ad oculos noſtros peruenit nulla mora temporis intercepta, & tamen exeunt radij, donec inflectantur per aliud corpus quodcumque ſit. Cum aer circa terram

Philoſoph. Tom. 2. l. 1. c. 11.

ram fuſus, fumò ac vaporibus refertus ſit, hinc euenit quod radij per aſtra, ad
nos deducti multum inflectantur, maximè cum ſtellę Orizontem ſtringant. ibi
enim fuliginoſus aer, & craſſus exiſtit, inflectuntur etiam radij, per aliud cor-
pus luminoſum, ſeù planetarium, & vibrantur, cum retrocedant, mixtique ad
nos uſque pertingant. Vnde autem hęc mixtio fiat, hoc non eſt compertum, ſo-
lum effectus diuerſos corpora cęleſtia producunt, prò ut inter ſe familiaritatem
contrahunt. Stellę igitur lumine influunt, quia eſt ſubſtantiale quodam efflu-
vium cum iugi motione coniunctum.

Secundo motù influunt cęleſtia corpora; & equidem ſine motione lumen
non diffunderetur, neque animalia generarentur, cum in illo vis omnium re-
rum ſit, & cuncta in illo moueantur. Auerroes idem teſtatur. *Manifeſtum eſt*
3. Cæli. *quod generatio cuiuslibet ſpeciei iſtius mundi, non proficiſcitur niſi per aggregatio-*
nem corporum Cæleſtium, ſed cum aggregatio ſine motù fieri non poſſit, neceſſa-
rium igitur eſt, moueri corpora cęleſtia ad influxus inferius tranſmittendos, cum
ex ipſorum lationibus configurationum diuerſitates proueniant, ac influxuum
varietates, ſecundum D. Thom. ſententiam. ait enim. *alteratio non poteſt eſſe*
L. 2. con. *niſi præſiſtente loci mutatione*. & alibi dicit. *Corpora cæleſtia agere per motus.* In
Gent. c. 82. motù igitur generatio fit, & calore, unde non niſi fatuitate laboraret ſi quis
& 84. negaret ex lationibus ſyderum diuerſos influxus non prouenire. Res autem nimis
trita eſt, ideoque ſilentio inuoluenda, cum explicare motus naturam ad inſti-
tutum non attineat; particulare enim eſt Philoſopho, non Aſtronomo, ſufficit
autem demonſtraſſe corpora cęleſtia moueri, & influere.

Tertio influentia occulta agere ſydera, & quamquam videatur Lux, eadem eſ-
ſe cum influentia, lumenque vehiculum eſſe cęleſtium afflatuum, attamen loqui
poſſumus, aſtra lumine ſuo, occulto quodam modo influere. Cum autem ingen-
tes, totque differentes ſuperiora lumina producant effectus, virtutemque eorum
operandi non percipiamus, neque agnoſcamus, & quomodo Solem ſuo lumine
vſque ad viſcera terræ pertingere percipere poſſimus; poteſt tamen, ſicut faciunt
alia ſydera, ſubordinato aliquo alio inſtrumento, nempe per calorem influere.
Videmus enim Solem liquare pinguia mediante calore à lumine producto. lux
namque producit calorem, calor ignem. Rurſus negare abſolutè non poſſumus
lumen, non peruenire ad viſcera terræ, licet ſenſui noſtro non ſit manifeſtum.
quandoquidem plures ſunt effectus in rerum natura à ſenſibus noſtris abſcondi-
L. 3. c. 4. ti. ut Bacconus tradit. *Audiamus & illud (in quo in partes Aſtrologia ſi fuerit*
emendata non obſcurè venire videbimus) nimirum quod nobis prò certò conſtet cæle-
ſtia in ſe habere alios quoſdam influxus præter calorem, & lumen. Quod autem
hoc verum ſit, multa profectò eueniunt quorum cauſæ, vel penitus ignoramus,
vel ſi agnoſcimus, quomodo & quando agant neſcimus. Hinc euenit aliquando
Aſtrologum falſa prædicere, & præterire etiam aliquos euentus propter noſtræ
ſcientiæ imperfectionem, ac intellectus imbecillitatem. Omnia enim ſcire non
poſſumus, & omnia quæ intelligimus omninò non percipimus, ſaltem quoad
ſuam veram eſſentiam, ac naturam, cum ſolum ex effectibus aliquid dicemus
atque coniectemus, experientiaque firmamus: nec propter hoc omnino deſpe-
rare, nec paſſim ad illud ignorantiæ Aſylum confugere debemus; cum ſatis ſit
aliquid probabile, & rebus ipſis aliquid conſentaneum ſuſpicari. ita, ut Philo-
Dum Ha- ſophus circa hoc propoſitum ita dicat. *Quocirca non ideo remedijs uſu probatis*
mel Tom. *fides erit detrahenda, quod fortaſſe modus ille non lateat quo vires ſuas exerunt,*
2. l. 2. de *aut cum anticipatis opinionibus nulla ratione conſentiant.* Similiter de aſtrologiæ
corp. affect. occul-

occultis dicere poſſumus, quæ & ipſa cum medicina eſt coniecturalis ſcientia.

His igitur breuiter ſic expoſitis, ad propoſitum redeamus. Diximus enim lumen eſſe cauſam ſyderum inſtrumentalem ad influendum, & quidem potiſſimam, ac neceſſariam, cum nulli dubium ſit quod ſecundum eius quantitatem, ac diſtantiam agat, ita ut magnum lumen maximam influentiam, minorem non uberiorem, producat, & ſic ſeruata proportione augumenti, & diminutionis.

In Sole verum, cum ſemper idem ſit, ſemper etiam æquo modo agit, diuerſimodè tamen influit, reſpectù acceſſus, & receſſus ratione perpendiculi radiorumque ad verticem noſtrum accedentium: magis namque, ac potiſſimum, vim ſuam exercet reſpectù vicinitatis ad Zenit, in Zodiaco, quam in mundo; in Zodiaco enim cum Signa ſeptentrionalia permeat, lumen diffundit, caloremque maximum intendit ratione rectanguli, ſecus ſi fuerit in Signis meridionalibus, propter radiòrum obliquitatem. Rurſus diuerſimodè Sol influit reſpectu deffectionis proprij luminis, tũ propter Eclypſes, tum propter maculas, prò ut in maiori, minoriq; quantitate in eius dyſco apparent: attamen eius lumen, per accidens ſolummodo diuerſificatur in diffundendo calorem. Cęteri verò planetę cum ab eo lumen recipiant, ideo ſecundum maius, minuſve, influunt, & agunt.

Hinc illud quod per traditionem habemus, de quantitate actiuitatis Sphęrarum, non inconſultè recipiendum ſine examine venit æqualiter in omnibus aſpectibus, ſed prò quantitate corporis illuminati, ac familiaritatum qualitate, tribuendum eſt etiam proportionalem actiuitatis Sphæræ quantitatem.

Statuerunt autem Saturnum agere per decem gradus, & per hoc ſpatium planetas ſuo lumine in familiaritatibus pulſare. Non negamus hanc ſtellam per illam quantitatem agere in alia corpora luminoſa, ſed dicimus non in omnibus Syzigijs eamdem proportionem dilatationis retinere: & licet Saturnus, Iupiterque ſupra Solem exiſtant, ſemperque pleni appareant, nihilominus, æqualiter in omnibus diſtantijs lumen non diffundunt, ita, ut eadem ratio tam in ſextilli, quam in oppoſitione ſtatuenda ſit.

Familiaritates ergo inter ſe differunt, tam reſpectù quantitatis diſtantiarum intuentium, quam reſpectù luminis receptionis, & effectuum. Minima autem illarum eſt ſextillis, nempe quando per ſextam partem totius circuli ſe inuicem planetæ aſpiciunt, ideo cum ſit minima, ac debilior, parumque luminis, ut clarè in Luna apparet; ergo etiam ſtatuenda erit minor actiuitatis Sphęra, ita ut proportionem quamdam ſeruent inter ſe altra in agendo, ſecundum majores fortioreſque aſpectus.

Retinendum verum eſt, illud quod decretatum fuit de quantitate Orbium lucis, ſolum tamen minuatur familiaritatum ratione, adeo ut quantitas illa in oppoſitione, ac coniunctione valeat cum ſint pleni aſpectus. Placuit igitur ad maiorem intelligentiam tabellam de quantitate luminis cum proportione familiaritatum, ſub oculos ponere qualis eſt iſta.

	⚹		□		△		☍		☌	
	G	l	G	l	G	l	G	l	G	l
♄	3	20	5	0	6	40	10	0	10	0
♃	4	0	6	0	8	0	12	0	12	0
♂	2	30	3	45	5	0	7	30	7	30
☉	5	40	8	30	11	20	17	0	17	0
♀	2	40	4	0	5	20	8	0	8	0
☿	2	20	3	30	4	40	7	0	7	0
☽	4	0	6	0	8	0	12	0	12	0

Exemplo autem res clareſcit. Saturnus v. g. agit ad ſummum per decem gradus, ergo ſtatuenda eſt hæc proportio, nempe per p.3.20. aget in ⚹, & ſicuti □ eſt 90. gradus, & ſuperat ⚹ qui eſt 60, media illius parte, nempe per 30. ita etiam ſuperabit in actiuitate ſui Orbis in agendo, per medietatem prioris portionis, & ſic per p.1.40. ergo per 5. in □ aget. Hinc ſicut △ eſt in dupla quantitate reſpectu ⚹ ideo in duplo etiam ſuperabit in ipſa quantitate luminis, & ideo per p.6.40. aget, eadem analogia in ☍, ac ☌ ſtatuitur, cum ☍ ſit tripla ⚹, ideo plus in tripla quantitate operabitur, quam in ⚹; quare cum 10. ſit triplum 3, 20. per ipſam abſolutā quantitatē, & determinatam ſui orbis ſpheram influet. Eadem prorſus ratio in ☌ habetur, ut ſit altera ☍ vicinior: & licet lumen planeta inferior non tranſmittat, attamen totam vim ſuam per ſuperiorem exercet; accidit autem hoc in inferioribus ſub Sole nam ſuperiores ſemper illuminantur. hac regula ſeruata facillimè agnoſci poteſt ex tabella ſuprapoſita, quid animaduertendum ſit in reliquis planetis. Aſt alia proportio in aſpectibus coſmicis decretatur; nam ſicut experientia eſt rerum magiſtra, ita etiam ratio expoſtulat, ut minor actiuitatis Sphæra in eis decernatur. Obſeruandum verò eſt, quod in omnibus familiaritatibus ſub Æquatore ſecundum Vniuerſi motum, contingentibus, per quinque gradus ad ſummum planetas agere, & hoc in △, □, in ⚹ verò per 3. ; in parallelis ad cardines, ſe habent ad inſtar declinationum ſcil. per 3. gradus tantum. Ratio ea eſt; nam familiaritates in Zodiaco ſicut ſunt tardiores, cauſa motus peculiaris aſtrorum, ita etiam ex illo tempore, poſſunt ſenſim qualitates ſuas intendere, & lumen crebrius vibrare, ideoque maiorem actiuitatis ſphæram obtinent. Familiaritates autem, quæ in mundo contingunt, ſicut motu velociſſimo contrahuntur, lumen non poſſunt ita ſenſim intendere propter breuiorem actionem, ideoque citò euaneſcunt, & non agunt niſi ad partiliter viciniores; eo modo quo quis. V. g. tenens maximam facem ardentem citatiſſimo curſu erga aliquem properat; ille verò, ad quem accedit, non ſentiet calorem, niſi cum vicinior extiterit cum ipſa face ardenti. quod ſi pedetentim accedat paulatim etiam calorem patietur in aliqua diſtantia, & prò ut magis, magiſque acceſſerit, vehementiorem etiam calorem experietur. Simili modo, ſi quis ad ignem properabit paſſu velociori calorem, niſi in vicinitate non percipiet, quod ſi gradatim acceſſerit, paulatim etiam calefiet. Eodem quoque modo aſtra ſub Primo mobili tam citiſſimè non properant, ſicut quoad apparentiam excurrunt motu diurno, ideoque efficaciam ſuam, inter ſe non miſcent, niſi viciniora,

niora, ad aſpectuum partillitates.

Hinc ſi quis Spheram Orbium Celeſtium in agendo negaret (ſicut quoſdam impudentes audiui,) citrà dubium ſtulteſcere eum, dicendum eſſet. Etenim hoc in igne, aut aliquo alio corpore calorifico, ac luminoſo experimur. Ignis namque in aliquo determinato ſpatio calorem ſuum ſenſibilem proijcit, & cum magis ad illum accedamus maiorem etiam calorem ſentimus: ita candela, ad aliquem determinatum locum lumen vibrat, hoc autem prouenit, quia magis in illa diſtantia radiorum actiuitas, ſeu luminoſa corpuſcula, non ſunt ita expanſa, & attenuata, ideoque pro ut magis ad corpus luminoſum petamus, magis etiam corpuſcula illa uniuntur, propterea magnopere illuminant, ſimili modo ratiocinandum eſt de corporibus Cœleſtibus.

Contra hæc, quæ dixi, quis poſſet inſurgere dicendo, aſtra in omni diſtantia agere, cum ſemper in motu ſint, lumenque diffundant; ergo non ſtatis locis, ac aſpectibus. Reſpondetur, verum eſſe ſemper ſydera in hæc inferiora agere, & nuſquam in actione quieſcere; attamen effectus non maturantur, niſi in proportionibus determinatis; ibi autem efficaciam exercent, atque id quod crebra vibratione per motum diſpoſuerunt, ad effectus reducuntur in illis familiaritatibus, ideoque obiectio non obſtat. Proportiones ſeu diſtantiæ illæ ſunt efficaces, quia ſic experientia comprobauit, atque ab omnibus traditum, & confeſſum fuit. Ad ſenſus hoc patet in lunaribus ſyzigijs vulgoque etiam notum. Hic verò quæri poteſt, ac dubitari, an ſydera agant in puncto familiaritatum partili? & quidem ſanè deberet ſic procedere, nihiloſecius propter incertitudinem certiſſimorum locorum planetarum, hoc ſtatui non poteſt; attamen hoc noſtro æuo per nouiſſimas obſeruationes in Aſtronomia, illud prope verum gnoramus. L. 3. c. 4.
Comes de Verulamio circa hoc propoſitum ſic ſcribit. *Omnis operatio Celeſtium non in puncta temporum, aut anguſtias minutas, ſed in ſpatia maiora defluit, & adminiſtrantur.* Concedo autem Celeſtes operationes non perſtringi poſſe ad anguſtias in operando, efficacias tamen ſuas propè terminum aſpectuum defluunt, aliàs effectus in tempore non contingerent, & familiaritatum (quas auctor admittit) determinata ſpatia irrita, vanaque ſtatuta eſſent; neque in totum probabile eſt, quod ſubiungit, nempe: *itaque prædictiones de temperaturis anni veræ eſſe poſſunt, de diebus ſingulis, prò vanis meritò habentur.* Hic ſi Auctor concedit, poſſe prædici, de annuis tempeſtatibus, cur negat de diurnis? ratio, quæ prò illis militat, eadem eſt in iſtis; quanquam non negamus eſſe modum difficiliorem, ſi hoc abſolutè negat, non bene ſe habet; poteſt bene eſſe reſpectù noſtræ imbecillitatis, non verò artis. Rurſus tota doctrina de diebus decretorijs nulla eſſet, quod contrarium à profeſſoribus experitur. Ait enim Galenus. *De dieb. decret. l. 3. c. 6.*
Porrò illud denuò repetendum eſt, quod nos quoque obſeruantes veriſſimum ſemper eſſe comperimus, ab Ægyptijs Aſtronomis inuentum, Luna non modo ęgris, ſed etiam ſanis dies, quales tandem futuri ſint poſſe pronunciare. cum ſequentibus paſſim ab ipſo probatur. Præſertim in præcauendis diurnis tempeſtatibus, modus non obſcurus, licet perdifficilis, propter aſpectuum diuerſitatem, ac parallelorum mutationem, aliorumque cauſarum Regionibus peculiarum igitur non abſolutè eſt negandum, ſed cautè ſecundum ingenij noſtri imbecillitatem coniectorandum.

Quid ſit intelligendum circa Cœleſtes domos. Cap. XIII.

VOcauerunt Profeſſores domos cœleſtes ſpatia illa, quæ totum cęlum in duodecim partes æquales diuidunt, & quamquam imaginaria hæc diuiſio videatur, attamen realis & phyſica exiſtit, omnis enim magnitudo, in ſpatia determinata diuidi poteſt, ſiue æqualia, ſiue inęqualia. Lineæ autem per circulos maximos, Æquatoris, Meridiani, & Horizontis, ductæ, ita vocantur ad communem intelligentiam, non quia duodecim in cęlo ſint ductæ lineæ, ſed quia ad partium diſtinguentium commodum, ab ipſo toto, ita ratiocinari oportet, & quodammodo illas ducere, & fingere. Partes enim per illas diſtinctæ realiter ſunt, ſed cauſa motus per ſuos permeant circulos, indeque poſitionem apparentem in uniuerſum mutant.

Diuerſimodè verum hæ domorum ſtationes, à multis traditæ fuere, ita, ut ob hanc opinionum diuerſitatem parum fidei habeant. Aſt illud, quod à Monte Regio edocetur in tab. ſecund. mob. c. de conſtr. dom. omninò eſt admittendum; concordatque cum Argolo alijſque accuratioribus Aſtronomis. Adducit enim loco citato tres opiniones circa has diuiſiones. Et prima eſt illorum, qui arcum ſemidiurnum diuidunt puncti eclypticę orientalis, aut arcum Æquatoris, in tres partes æquales, totidemque arcum ſeminocturnum in ipſo puncto Eclipticę orientalis, ac mundi Polum, finguntque circulos magnos quinque, qui cum Meridiano totum Zodiacum, totumque Cęlum in duodecim partes ſecernunt; quam opinionem, ſeù modum falſum exiſtere probat Auctor dicens. Certas magnitudines in domorum ſpatijs ſeruandas eſſe, quod ſupradicto modo fieri non poteſt, ratione arcuum, qui modo maiores, modo minores ſunt. Oriente quippe ♋ in regione ubi longiſſimus dies eſt 16. horarum, tunc una domus maiorem ſpatium obtinebit, & duplum ei, quod habet tempore aſcendente ♑; & ubi maius eſt dies, in proportione tripla erit illa domus, cum die breuiori; unde ſequeretur abſurdum, quod non ſemper ſex domus ſupra horizontem eſſent, ſex autem ſub ipſo non degerent, contra Philoſophorum placita. Rurſus conſiderat, quod ſtellarum ortus, occaſuſque confunderetur, eaſque impudenter Aſtronomus in falſos locos intruderet.

Secunda opinio eorum exiſtit, qui diſtingunt domos per circulos magnos, Meridiani, & Horizontis, coincidentes, in utraque earum communi ſectione, ſuper alteram huiuſmodi ſectionem, tamquam ſuper Polum magnum, circulum deſcriptum intelligunt per verticem capitis, aut Regionis tranſeuntem; hos autem quadrantes, per Horizontem, & Meridianum interceptos æqualiter imaginariè diuidunt, per punctaque dictarum ſectionum, ducunt quatuor illos circulos, qui cum Meridiano, & Horizonte, circulum verticalem, & Eclipticam, totumque Cęlum in duodecim ſpatia partiuntur, ad hoc, ut æquales inuicem magnitudines ſortiantur. Quamquidem opinionem Auctor reprobat una cum prima, cum ambo ſint contra mentem antiquorum, quare non poſſe, (ait ipſe.) hoc modo æqualitates partium ſeruare, tum propter duodecim partes Eclipticæ inęquales, quæ ſemper ita reperiuntur, tum quia circulus verticis fictitius, & imaginarius exiſtit nihilque virtutis habeat.

Tandem tertius modus, medius eſt inter duos allatos rationalis, & ſine ulla hæſitatione admittendus. Diuidit enim quatuor quadrātes Æquatoris, Meridiano, & Horizonte obliquo, interceptos in trinas æquales portiones, per puncta-

que ſectionum, quatuor circulos magnos, Meridiano, & Horizonti concurrentes ducit in duabus eorum ſectionibus, taleſque ſex circuli ducti in Meridiani, & Horizontis ſectionibus, totum Cęlum duodenariè diuidunt. Et quamquam hæ partes ad inuicem ſint inęquales, nihilominus in omni obliquo horizonte ſuam magnitudinem ſeruant; & ſic hic modus concordat cum primo, quia in Æquatore ſummuntur ſectiones, non in circulo verticali, ut in ſecundo, concurſus autem, qui domos diſtinguit, in ſectione communi Meridiani, & Horizontis, ut in ſecundo, non in polo mundi, ut in primo.

Hæc igitur opinio ſeruanda eſt utpote rationalis, & congrua, experientiæque conſona, quæ euenit ex domorum ſituumque ſignificatione propter ſydera ſub ipſis vertentia. Hinc certum eſt, nec probatione multa indiget, aſtra ſecundum diuerſam Cęli poſitionem, tam reſpectû Zodiaci, quam reſpectu mundi, diuerſitates influxuum ad nos tranſmittere; unde nihil contra rationem profertur, quando Aſtrologus de domorum ſignificatione pronunciat. Videmus enim quando Sol eſt in Signis ſeptentrionalibus, multum valide calorem diffundere, quod debilius in meridionalibus facit ratione ſituationis in Zodiaco, cum minus vel maius ad angulũ rectum accedat. Similiter operatur reſpectû Æquatoris circuli; perueniente enim Sole, ad primam quartam, ab oriente ſcilicet uſque ad meridianum, modicum calorem facit, magnum verò intendit à culmine, uſque an angulum occiduum, eodem modo quo ab Ariete, ad Cancrum, ab hoc verò ad Libram, & ſic de ſingulis quartis, ut eleganter l. 2. c. 15. Manilius tradit. Tempore vero hyemis hoc experimur, quod cum peruenerit ad meridianum glaciem quodammodo laxat, & liquat, donec occiduum cardinem attingat; tunc cum reſpectu mundi recedat, calorem moderat, & non amplius niuem, ſeu glaciem fundit; aſt cum imum Cęli tetigerit, maximus, prò ratione temporis, frigus inualeſcit: cum ibi vires ſuas non poſſit validè exercere, donec iterum ad orientalem cardinem perueniat. Sic omnes alij planetæ prò, ut nobis magis verticales fiunt, tam ſub Primo mobile, quam ſub Æquatore, magis etiam impigrè influunt, & hinc euentuum diuerſitates ſortiuntur, prò ut etiam alijs ſtellis commiſcentur.

Dicunt enim Aſtrologi, primam domum, ſeu Horoſcopum, multum prò vita fouenda, & prò animi qualitatibus ſignificandis, valere: & non abſque ratione. Nam cum ibi Sol ſupra terram incipiat lucere, vires ſuas, & calorem magis etiam intendit, & quod eſt principium lucis, poteſt etiam dici principium vitæ; ideoque ſi ibi Sol extiterit, vel alius beneficus planeta multum vitæ beneficerit; deſtitutus autem ille angulus à lumine, ſeu corpore Cœleſti, nihil poteſt agere; cum ſit pars, aut punctum cœli, ſicut omnes aliæ portiones eiuſdem; unde maximè quidam errant (ſicut ſuperius dixi) in dirigendo illam lineam pro ipſa vita, dum eſt imaginaria; nam ſequeretur, quod omnes aliæ partes; hyegales eſſent, licet à corporibus luminoſis deſtitutæ. Hoc tamen verum non eſt, neque locus influit, niſi ibi planeta exiſtat ad operandum, ratione illius poſitionis.

Rurſus quod de ſignificationibus infauſtis duodecimæ prædicatur, non abſque re Doctores tradiderunt. Locus enim ille paululum ſupra terram eleuatus, vaporibus eſt refertus, Solque non adeo exquiſitè lucet, immo radij impingentes in illo fuliginoſo craſſoque acre, communicant lumine, nobis vapores illos, non attenuatos, ideoque ſi maleficus ibi extiterit, vel cum Luminaribus coiuerit influxus infauſtos, ac peſſimos denunciabit, & ſic euentus vitæ actionibus, contrarij ſortientur. Ferè æquali ratione philoſophandum eſt de domo octaua, & ſex-

ſexta, cum diuerſitate tamen influxum, reſpectû ſituationum, planetarumque ibi degentium: quamquam ſi in ipſis domibus, benefici, aut Luminaria benefica extiterint, malignitates eorum locorum modificabuntur. Sicut enim maleficus à beneficis irroratus poteſt fieri beneficus, ita poſitio mala ab eiſdem fortunis minus infauſta conſtituitur. Præterea non omnino ſit fidendum de maleficis, licet à fortunis irradiatis, ut Hermes rectè admonet. Centil.78. *Eſto ſuſpicioſus atque ſolicitus, quando beneuolus eſt cum maleuolo, nec valde confidas, quod mali malitia penitus euertatur.* Progrediendo igitur à duodecima Sol, alijque planetæ, ad undecimam, & Culmen cœli vſque, magis, & magis vires ſuas exercent ratione perpendiculi, Signorumque ſub quibus permeant; ideoque multum valent ad fauſta ſignificanda, ſi tamen benefici erunt, cum hac differentia; quod benefici in ſupradictis domibus, adaugent vires ſuas, nihilque deperdunt, ob loci ſituationem. Angulus namque m. c. cor mundi dici poteſt, cum validiſſime lumen ab eo Aſtra regerant; præſertim Sole ibi benefico exiſtente, ſicut etiam Luna, quæ Luminaria magnas fortunas pollicentur, propter loci eleuationem; ideoque dignitates, magiſtratus aliaque fortunæ inſignes, quæ in ſola actione conſiſtunt, prò planetarum natura Sapientes autumarunt, ſicut è contra magna infortunia, quæ paſſibilia ſunt, à maleficis Luminaria ibi degentia, pulſantibus, ſignificarunt.

Illud verò quod de Religione, ex domo nona, & tertia, de amicitia ex undecima, & ſic de reliquis domorum ſignificationibus, prædicatur, ex longa, & non interrupta obſeruatione, experientiaque confirmatum iam fuit, ut Nicephorus ſcribit. *Nihil enim, (inquit) eſt, cui ad ſcientiæ demonſtrationem minus refra-* Hiſt.Rom. l. 9. *gari liceat, quam ſenſui, & experientiæ; experiētia verò, principia ſuppeditat ſcientiæ, quia ſenſus Auctore philoſopho experientiam gignit.* & Cicero pariter idem De Diuin. l. 1. ita confirmat. *Eſt enim ab omni æternitate reperta: in qua cum pene inumerabiles res eodem modo euenirent, iiſdem ſignis antegreſſis, ars eſt effecta, eadem ſemper animaduertendo, atque notando.* Illud verò prò certo habetur, Aſtra diuerſis poſitionibus, & ſyzigijs, alijſque paſſionibus, diuerſos influxus intendere, ad L.3 c.4. mentem Verulamij. *Etenim faciunt (ait ille) hæc omnia ut planetarum radij, vel debilius, diuerſis denique modis, & virtutibus operentur.* Rurſus quod de domibus cadentibus traditur, ibique planetas vires ſuas deperdere, ſine ratione hoc exiſtimo aſſertum fuiſſe; cum cadentes vocentur, non ex loci pernicie, ſed reſpectû angulorum, à quibus quodamodo cadunt, ſicut ſuccedentes appellantur, quoniam ipſis cardinibus ſuccedunt. Hæ autem illis præcedere autumant. Nos tamen exiſtimamus (ut ſuperius diximus) ibi ſtellæ operari ſecundum poſitionem cœleſtem quam obtinent, non quia ſint in locis cadentibus, vel ſuccedentibus; nomina hæc ſunt poſita illis domibus, ob aliorum diſtinctionem, non quia virtutem aliquam poſſideant. ex ſitû enim ſtellarum prædictiones ſuas habet Aſtrologus, ut Com. de Verul. tradit loco ſupra citato.

Aſt obſeruandum venit quod potentiores ſtellæ fiunt, quando magnos arcus ſuprà verticem Regionis obtinent, quandoque magis ad meridiem accedunt, ex ipſa coſmica poſitione, tunc enim virtutes ſuoſque influxus, ſiue bonos, ſiue malos, prò ut planetarum natura requirit in hæc inferiora demittunt; ſimili modo, quando in Apogæis exaltantur, contrà verò in Perigæis ubi deprimuntur, vel quando minorem ſupra terram arcum deſcribunt, aut longe à Meridiano circulo exiſtunt. Loco cit. Tradit enim magnus Angliæ Cancellarius: *recipiatur apogæa, & perigæa planetarum, cum debita diſquiſitione, ad quæ pertineat planetæ vigor in ſe ipſo,*

ipſo, ad quæ [illegible] ad nos, & ſimilia. Ex qua auctoritate grauiſſimi Philoſophi, colligitur, quantum Aſtrorum vicinitas ſupra nos valeat, & ex hoc conſtat, varietates conſtitutionum Regionum; cum poſſit eſſe prò ut verum eſt, quod conſtellationes, ſiue ſint fixarum, ſiue erraticarum, magis influant in una, quam in altera Regione, ideoque mutationum diuerſitates, in tempeſtatibus, eodem momento accidunt, contra illorum oſcitantiam, qui impudenter proferunt falſum eſſe, quod de temporum mutationibus prædicatur, cum in una Regione pluat, in altera cœlum ſerenum ſit. Ignorant Aſtronomiam, vixque eam ex limine ſalutarunt: quinimò ex ipſis aſpectibus coſmicis ſubitaneæ tempeſtates, aliæque aeris mutationes, terræque motus particulares, Regnibus, Prouincijs, Ciuitatibus, cauſantur. Ratio ſanè ea eſt, quoniam familiaritates ad Cardines, & in Æquatore ſumptæ, mutantur ad diuerſitatem locorum, latitudinis. iſti autem qui tali pacto loquuntur, cum neſciant mutationum cauſas agnoſcere, quæ in Vniuerſum fiunt, temporum viciſſitudines ipſis ventis tribuunt; ita ut exclamare poſſim, cum Doctiſſimo Nicephoro Gregora contra huius ſcientiæ impoſtores, tali pacto. *In hanc autem abſurditatem, iſti deuoluti ſunt, quod eam, quæ cauſa eſt, cauſam non putarunt, & quæ cauſa non eſt cauſam putarunt.* Venti profectò cauſæ non ſunt, ſed ex cauſis generantur, & quidem ex ipſis Aſtris; circa coniunctiones planetarum non fugere hominum obſeruationem flare ventos maiores, Verulamius aſſerit de Hiſt. Vent. art. 2. n. 5, cum plurimis in locis Venti particulares, vel uniuerſales ſint Regionibus locisque, prò ut dependent ab ipſis conſtellationibus Aſtriſque peculiaribus illis locis, ut ſupra docuimus. *Hiſt. Rom. l. 9.*

Sciſcitantur igitur Aſtrorum hoſtes contra hanc ſcientiam, nam ſi falſa prædixerunt, mirum non eſt ſi falſis, & ſuperſtitioſis regulis incubuerint. Hinc prò vaniſſima iracundia excandeſcentes, ad inſtar transfugæ militis vexilum mutant, libelloſque ſuos fabellarum more, plebeio faſtu publicant, læuiſſimiſque dicterijs ad ſortes puerorum ductis, prognoſtica rabioſo exalant riſu, & quidem ludibrium euadunt, proque fatuis hominibus ſeſe oſtendunt: adeo ut de illis ſapientiſſimus Bacconus ita ſcripſerit. *Illos etiam homines vanos, & leues exiſtimamus, qui aut falſa creduli, aut in rebus exigui uſus curioſi.* quod pariter Gregora ſic confirmat. *Turpe eſt generoſum hominem, ingenium vilibus in rebus oſtentare.* Attamen nihil curant de bono nomine, quin potius credulorum crumenas quærant exaurire. Sed ad diuerticulum redeamus. Diximus Aſtra diuerſis varijſque modis influere, ad poſitionum varietatem mundanarum, quæ contingit, circa domorum partitionem; hinc euenit, quod ſæpius, ad ſolas horas æſtimatiuas, erecta Geneſis, plerumque falſas, nullo modo iudicium rectum facere nemo poſſit; igitur neceſſarium momentum exitus ex utero infantis, rectificatione ſupradicta, ſcire debemus; ex illaque enim hora denuò erecta figura, aliquid certi coniecturari fas eſt, reiectis omnibus alijs rectificandi, modis, utpote commenticijs, ac adulterinis. *Lib. 1. de aug. ſcien.* *Hiſt Rom. l. 9.*

Ignorantes verò hunc rectificandi modum, cum plerique illum non agnoſcant, ex hac inſcitia reſultat, ſcientiæ tam nobiliſſimæ detrimentum, & deriſio; ſtatimque, ſignificationem domorum falſam proclamant, ſi potius ab horis decepti, à toto vero iudicio aberrant; proindeque nugas proferentes, artem vileſcere faciunt; cum neſciant quid dicant, ſicut contra hos Niceph. dicto l. 9. loquitur. *Ne verò & tu triſtis ſis, & diſciplinæ grauitas, in tales ſordes demerſa perſcindatur: age media incedentes via, pauca ex meridianis iſtis nugis, ac potius terreſtribus planetis, qui æthercam prouinciam plurimis mendacijs infamant, coar-*

gua-

guamus, ut à fimbria totum contextum ſoluatur, & ut illa Penelopes tela retexatur. Sequitur inde Auctor redarguendo hos circulatores, ſcientiaque deceptores, aperteque oſtendit uniuerſam doctrinam ignorare, & ex hoc, veritatem funditus, puerilibus nugis ſubuertere: ſed incaſſum, cum nihil aliud ſint eorum verba, ut Verulamius inquit. *quam imagines rerum, ut niſi rationum vigore animatæ ſint, adamare illas idem ſit, ac ſtatuam deperire.*

Lib. 1. de aug. ſcien.

De Dierum Criticorum cauſis. Cap. XIV.

HActenus ſi prò viribus, quibuſcunque de certitudine ſcientiæ, non ſatisfecimus, non voluntati noſtræ hoc erit imputandum, neque auctoritatum, rationumque vacationi, ſed potius ingenij imbecillitati, propriæque debilitati, notandum. Verum non omnia artis præcepta probauimus, quæ innumera obſeruanda ſunt, ſed ſolum ea, quæ magis neceſſaria, ad indiuiduorum prognoſticationem, tradidimus, & quæ huic conueniunt operi. Multa verò ſub capitulorum breuitate dici non poteſt: ſed neque tam breuitati ſtuduimus, ut quiſque perſpicuitate intellectus, quæ ſub hoc opere comprehenſa ſunt, facillimè intelligere non poſſit; præſertim ſi Aſtronomiam quandoque didiſcerit, in eaque nouus non ſit. Sapientibus enim, quæ ſub ſcientiæ arcanis, non prorſus obſcuris ſcripta ſunt, propriè adiudicamus, non cuique de ignauiſſimo vulgo. Si pauca expoſuimus, non erit de hoc quærendum, nam etiam parua, & debili conſideratione aliquid poſſe inſpicere iucundiſſimum eſt D. Thomas ultrò fatetur. Hinc maxima lectitia a cognitione Cęleſtium cauſatur in illis, qui extra inſipientium multitudinem diſtinguntur, & infra Regalem ordinem ſeſe intrudunt. *cum omnino apud veteres* (ait Cicero) *qui rerum potiebantur, ijdem auguria tenebant.* Contrà Summi Dei voluntatem, ac iudicium quis peccaret, ſi Cęleſtia ad nos nihil pertinere dementia ductus proferre auderet. Per ipſa enim homo à brutis diſtinguitur, ut Lactantius Firmianus tradit. *Cum igitur ſtatuiſſet Deus ex omnibus animalibus ſolum hominem facere cęleſtem, cætera uniuerſa terrena, hunc ad Cęli contemplationem rigidum erexit, bipedemque conſtituit, ſcilicet, ut eadem ſpectaret, unde illi origo eſt.* Ingratus proculdubiò homo eſſet, ſi cognitionem altiſſimarum rerum reſpueret, & propter intelligentiæ difficultatem Artem ipſam reprobaret.

D. 1. contra Gentil. 8.

De Diuin. lib. 1.

De Opif. Dei. c. 8.

Hic autem primi libri terminum ponere ſtatuiſſemus, in quo ratione auctoritate omnia, quæ diximus ſatis probauimus, & ad ſecundum tranſire, experientia, ac exemplis tandem firmare quæ diximus, ac ſtabili præſidio munire; ſi mens noſtra quædam alia non minus neceſſaria reminiſceretur. Aſt quia de Criticis diebus diſcurrere, proprium volumen requireret, ſolum ea, quæ ad eorum cauſas agnoſcendas præcipua erunt, explicabimus, & ratione, auctoritateque Virorum ſapientum contra deceptores breuiter vallabimus.

Quæcumque igitur mutationes, quæ in hanc elementarem plagam naſcuntur, non ad alias cauſas referre poſſumus, quam ad illa Cœleſtia corpora, quæ cum ſint ſublimiora, conſentaneum eſt inferiora gubernare, ad mentem D. Thom. *ſicut autem* (inquit) *in ſubſtantijs intellectualibus, eſt ſuperius, & inferius, ita etiam in ſubſtantijs corporalibus, ſubſtantiæ autem intellectuales reguntur à ſuperioribus, ut diſpoſitio Diuinæ prouidentiæ deſcendant uſque ad inferiora, ergo pari ratione corpora inferiora per ſuperiora diſponuntur.* Et equidem hoc verum eſt, & quis tam inſanus erit ut ordinem naturæ peruertat? Nam quod eſt in ſua natu-

D. 3. contra Gentil. c. 82.

rã perfectum, eſt fortior in virtute, ſicut ſunt corpora cæleſtia ſine ulla contrarietate in ſuis perpetuis circuitibus; in inferioribus autem contrarietas exiſtit; ut in eorum motû experimur; igitur rationabilis erit, hæc inferiora ab illis virtute pollentibus diſponi. Clarè igitur patet ſecundum D. Thom. doctrinam, cœlum eſſe cauſam omnis motus in iſtis inferioribus corporibus, & per conſequens etiam Criſium: cum nihil aliud ſint ad Gaurici mẽtem: quam virtutis, & morbi motus ob influentiam inſtigantem, vel materiæ morbi motus contra virtutem. Hæc verò definitio non diſcrepat ab illa Galeni; cum dixerit. *Nos ſanè turbationem in morbo adeo ſubitam indicium ſeù criſim appellamus, atque finire ipſam plerumque ad ſalutem, interim ad exitium ægrotantis affirmamus.* Turbatio igitur fieri in corpore non poteſt ſine aliquo euidenti motû, à conſtellationibus, ac ordinatis proportionibus, in materiam preparatam, cauſato; quæ turbatio, vel ad ſalutem, vel ad perniciem tendit, ſecundum quod bonæ, aut malæ configurationes, cęlique diſpoſitiones ſunt, ad reſoluendam, vel ad augendam humoris prauitatem, ad putrefationem, vel ad concotionem tendentis, ut Galenus affirmat. *Si enim* (ait ille) *ad planetas temperatos ſteterit* (nempe Lunam intelligit) *quos iam & ἀγαθοποιοὺς Græci nominant, ſalutares Latini, fauſtos, ac bonos dies producere, ſi ad intemperatos, graues, moleſtoſque.*

De dieb. crit. Trac. 4. — *Lib. 1. de dieb. decr. c. 1.* — *Eod. l. c. 6.*

Neſcio profectò quomodo Fracaſtorius, aliàs grauiſſimus Vir, & Aſtroſophię religioſiſſimus cultor, criticorum dierum cauſas ad humorem refferrat, qui cum mutationibus ſubiectus ſit, neceſſarium eſt ab alio mouenti perturbari. contra Sapientiſſimi Pręceptoris ſui Galeni (ut aſſerit) placitum; cui multum ſe fatetur ſtuduiſſe; & contra etiam ſententiam ſuam, cum diuerſum alibi nos edoceat. Inquit enim ipſe. *Dicunt enim quæcumque agunt, & patiuntur omnia certa inter ſe ratione proportioneque conſiſtere, & certo tempore agere, hæc quidem maiori, illa minori, ut accidit: quare & circa criſes, quæ die ſeptima, aut quartadecima, humores mouentur in nobis, nulla certe alia cauſa, ni quia talem accidit eſſe proportionem naturæ ad humorem.* Ex quibus dierum criticorum numeros enaſci autumat. Sed facile tollitur hęc obiectio, ſi conſideramus duas eſſe cauſas efficientes, quę ad omnem alterationem cuiuſcunque naturalis generationis, concurrunt, propinquam unam, & elementarem, remotamque alteram cęleſtem: ad mentem Galeni. *Porrò* (inquit) *cauſas horum ratione nobis indagantibus, duo prima omnium quæ fiunt, primordia eſſe ſtatuenda videntur: inordinatum videlicet, quod ex hac mundi materia proficiſcitur: ordine verò ornatuque procedens, quod cæleſtibus originem fert acceptam.* Quomodo igitur poterit Fracaſtorius criticorum dierum cauſas tribuere ad ipſum humorem, ſi ſubiectus influxibus cęleſtibus exiſtit; à nobiliori ſemper inferior regitur. Sed quęſo mihi enucleare non dedignetur, unde eiuſmodi naturę proportio progrediatur, ad ipſum humorem alterandum: & quis eum tanto tempore concoxit, concotumque coegit expellere? profectò non ad aliam cauſam, quam cęleſtem refferri poterit, ut ipſe Fracaſtorius contra ſe fatetur. *Neque enim ſumus, qui Solem, & Lunam, & alia ſydera negemus multa hic operari, & mouere, & ad criſes quoque accedere poſſe, quemadmodum ad alia, ut uniuerſales multorum cauſæ.* nec valet poſtea ſubiungere corpora cęleſtia non eſſe proprias, ac particulares criſium cauſas, ita ut alia ad motionem humoris non concurrant. Nam huic reſpondebit Gauricus, quod omnia debent concurrere, ad hoc ut criſis fiat. Ait enim ille. *At natura inſtinctu ſuo, & ordine, à ſuperioribus ſibi inſcito, atque inato cauſa eſt proxima, & particularis, efficiens criſes, & morbi, qui eueniunt à natura, &*

Lib. 1. de criti dier. cauſis c. 2. — *Lib. 3. de dieb. decr. c. 6.* — *De crit. dier. cauſis c. 5.* — *De dieb. d crit. Trat. 1.*

principio extrinſeco, ut quæ fiunt in quartis, & ſeptimis, nec non ab extrinſeco, ut ab aere circumfluo Lunam ipſam ſequuntur. Clarè igitur patet omnes cauſas tam proximas, quam remotas ad motionem in ęgris cauſandam concurrere, cum hac tamen obſeruatione, quod infima craſsaque materia non moueatur, niſi à ſuperiori, ac ſubtiliori. Concludamus igitur cum Peripateticorum Principe, quod

1. Meteor. de neceſſitate iſte mundus continuus ſit ſuperioribus lationibus, ut omnis ipſius virtus inde gubernetur.

Nequaquam verò eſt admittenda illa Pytagoreorum opinio, quę numeris dignitatem quandam tribuebat; principiaque rerum omnium, ab ipſis conſtituebantur. Per hoc enim omnis actio ſyderum deſtrueretur, neque ab Aſtris Criſes dependerent, ſi puris quantitatibus incumberent. Et ſanè ad mentem Placid. de Tir. putus numerus, cum ſit pura quantitas diſcreta, non eſt ullo pacto per ſe actiua, cum non habeat contrarium; at actio inter contraria tantum intelligitur; ergo non poteſt numerus fieri cauſa actiua in diebus decretorijs. Rurſus numeris, ad ſyderum aſpectus, ac familiaritates cognoſcendas utuntur: non quia in illis aliqua virtus inſit, ſed quia tota à ſyderibus dependeat, nobiſque per ipſos communicetur; & licet à Macrobio tradatur, nos per numerum notas morbos, & ęgritudines colligere; & tum periculoſas criſes nos indicare, cum numerorum compago laxetur; tunc proſperos, cum eorum robore firmetur. Hoc tamen non poteſt eſſe niſi ſyderum numeris præbeamus auxilium, quæ potentiſſimè per illos agunt: & ſi aliquam virtutem habere videantur, in illis tam celebratis ſeptenarijs, & nouenarijs, eam habent ab ipſis Aſtris, præcipueq; à Luna, propter eius ad Solem aſpectus, locumq; ſui circuitus. At ſi numerorum partes obſeruare vellimus, omnes ferè aliqua inſigniti dignitate, priuilegio, aut infamia inueniemus, quibus varijs de cauſis ab antiquis attributum fuere: ſed merè nugæ iſtæ, quiſquilięque ſunt, & inanes geræ; prout ad vim naturalem pertinent, ut inquit Argolus de dieb. crit. l. 1. c. 17. qui omnia de numerorum ſecundum antiquorum placita refert, ac reprobat. Multum ad hoc propoſitum facit auctoritas Galeni, qui tradit, quod ſi à numeris criſes dependerent, hoc eueniret ſeruato ſemper ordine, ac ſtato numero, non verò in diuerſis periodis, modò paribus, modò imparibus contingerent, eius verba hæc ſunt. *At ſi dierum numerus ipſe decernendi facultatem haberent, non frequenter diebus imparibus, rarò paribus, verum*

De dieb. decre. c. 4.

L. 3. de die b. decr. c. 4. *perpetuò imparibus numquam paribus, de acutis morbis fieri iudicium opporteret.* Non enim in diebus criticis ille numerus tam efficax eſt, ita ut numerico ſuo ſitu lędat, aut offendat interdumque iuvet, ſed quia ſtatuto illo die, ac termino, ad quem Sol, Luna, cęteraque aſtra, ſuis aſpectibus phaſibuſque perueniunt, & valide ſub illo lumen diffundunt in poteſtate plenitudinis, aut decrementi, ut in ipſa Luna accidit; hincque ab eo accepta poteſtate ſymptomata, criſeſque ſiue bonæ, ſiue malæ, prout à maleficis vel beneficis dependent, cauſantur. Et quando quis antiquorum ſapientum, nos edocet, facere aliquid ſtatuto quodam die, hoc non intellexit, quia in numeris illis virtus aliqua ſit, ſed habita Aſtrorum luminis, aſpectuumque ratione ita faciamus, ut melius ad bonum finem res perducantur; præcipue ab ipſo Lunæ motu, ut confirmat Galenus. *Quippe non à numeris, ſed à Luna mutationes terrenis aduenium. At cum in motù mutans*

Loco cit. *conſiſtat, tempus mutationibus neceſſariò coniunctum eſt, quare etiam numerus neceſſarius.* Ex his omnibus ergo patet, quomodo numeri ad ſyderum familiaritatum inſeruiant, quaſque inſanias de illis Pytagorici ratiocinauerint: ſi tamen (ut reor) ſuo illis veritatem, & ex illis rerum intelligentiam ſignificare voluerunt.

De

De modo influendi Solis, & Lunæ per eorum quartas, & de circuituum conſenſu in hæc inferiora. Cap. XV.

QVam admirabilis ſit ineffabilis mens illa Diuina, & quam ſpecioſa, in cunctis operibus, quæ ordine pulcritudine, intelligentia, & ratione, in Vniuerſum conſtituit, ſummaque inexplicabili concordia diſpoſuit, oculis noſtris, quaquauerſum patet, & manifeſtatur; ut iudicare nemo poſſit, & fateri, quin à Summo Creatore Optimo Maximo, tam mirabilia proceſsiſſe. Quis erit igitur tam ineptus, vel tam ocioſus, cum oculos ſurſum tollens, cœlum videat Aſtris fulgentiſſimis exornatum, motu lumine, virtute præditis, etiam ſi nullam Dei cognitionem habeat, aliquam tamen eſſe intelligat prouidentiam, ex ipſa rerum magnitudine, diſpoſitione, conſtantia, ac utilitate? Cicero ipſe hoc fatetur in his verbis. *Multo magis in tantis motibus, tantiſque viciſſitudinibus, tam multarum rerum, atque tantarum ordinibus, in quibus nihil unquam imenſa, & infinita vetuſtas mentita ſit, ſtatuat neceſſe eſt, ab aliqua mente tantos naturæ motus gubernari.* Sed id, quod magis nos omnes Diuinæ Sapientiæ debemus, eſt, totum id, quod in Vniuerſum infinitis propemodum ſpatijs comprahenditur, prò mortalibus factum fuiſſe, & ſolius hominis, inter animantia utilitati deſtinatum; ut Lactantius Firmianus aſſerit. *Apparet ergo* (inquit), *animantium cauſa mundum eße conſtructum, quoniam rebus ijs, quibus conſtat animantes fruuntur, quæ vt viuere, & conſtare poſſint, omnia his neceßaria temporibus certis ſubminiſtrantur.* Quis ergo inficias ibit? omnia ordine certo non conſtare, & ad finem aliquem creata? nil profectò in Cœlis ſuperuacaneum exiſtit; ſimiliter cætera quæcumque fiunt certo ordine fieri; ſtatuendum venit concordia, & mutuo cauſarum nexu, & quæ in mundo ſunt inter ſe amplecti, ac deuinci. De nat. Deor. l. 2. De Diui. præm. l. 7. c. 4.

Aſt hic concordiæ ordo in Aſtrorum circuitibus experimur, præcipueque Solis, & Lunæ, tam arctè in ſuis diſpoſitionibus, & qualitatibus inter ſe aſſimilantur, ut id quod ab ipſis ratione temporum præordinantur eumdem ordinem, ac methodum ſeruent, habita ſemper potioris luminis in influendo obſeruatione. Ab ipſis præſertim Luminaribus annuas, menſtruas diurnaſque viciſſitudines oriuntur, & immutantur ſuis perpetuis, ſimiliſue lationibus, cæteris planetis minime excluſis, prò ut ab ipſis magis, & minus illis attribuant in influxibus, facultates; ſicuti ſapientiſſimi, illi Antiquiores tradiderunt teſte Diodoro Siculo. *Maximam vero* (ſcribit ille) *conſiderationem, & ſingularem motum efficaciam eſſe in quinque ſtellis, quos alij. Planetas, ipſi interpretes nominant.* Quemadmodum igitur annum integrum Sol diſponit, ità Luna menſem immutatione per ſeptimanas, ſcilicet per quartas, diſtribuit. Sicut igitur per circuitum annuum Sol quatuor qualitates producit, ita Luna per ſuas quadraturas: & hoc pacto inter ſe conueniunt. l. 2.

Primus, ſcilicet, Solis quadrans ab ♈ nempe vſque ad ♋, ubi Ver conſtituitur, humiditaſque ineſt, aſſimilatur quadranti Lunæ ab occultatione, nempe, ad ſiniſtrum □. Siquidem ea creſcente, corpora implentur, atque humoribus exuberant: ita etiam eadem diſpoſitio attribuitur mundi parti, quæ ab ortu ad culmen interiacet, ut docet Galenus. *Verum* (inquit) *qui maximè hunc orbem exornat, & concinat, & diſponit eſt Sol, quippe Veris, æſtatis, Autumni, & Hyemus*

mis auctior alius nemo extat (& paulo inferius ſubiungit) *tempus enim quod à menſis principio ad uſque plenilunium eſt totius lunaris circuitus dimidium exiſtens, eadem rationem habet, cum interuallo, quod ab hyeme ad æſtatem.* De ſimilitudine verò cum diurno, Ptolomæus hæc habet. *Et quod non ſolum terræ, ex quatuor anni temporibus alterationes adueniunt, velut in animantium conceptionibus &c. Sed etiam ex diurna volubilitate in qua quotidie continetur; ob hanc etenim volubilitatem, terra calefacit, & infrigidat, deſiccat, & humectat, uno eodem modo propter conſimiles in ſpecie figuras, quæ formantur ſecundum eorum loca, à Zenith noſtrorum capitum.* In ſecundo verò quadrante, à ♋ ad ♎ calor maximus inualeſcit, æſtaſque conſtituitur; ſic Luna à prima quarta ad plenilunium, ſimiliter à culmine cœli ad occaſum deſignatur. Hinc à ♎ ad ♑ aquea qualitas oritur; ſimiliter à plenilunio, ad ſecundum quadratum; in mundo ab occaſu ad imum, à quo quadrante autumnus oſtenditur. Etenim experimur in Sole, cum recedat ab orizonte calorem minuere, & in Luna lumen deficere. Vltimus tandem hyems frigidus terreuſque à ♑ ad principium ♈ generatur, ſimiliter ab ultimo quadrato Lunæ ad occultationem uſque, & ab imo, ad orientem. Cum à maxima Solis elongatione, & amiſſione luminis in Luna, frigus maximus cauſetur, vaporeſque exuberantes Luminaria calore tenui diſſoluere non poſſint, ideoque crebræ, & continuæ pluuiæ præcipitant. Apparet ex his itaque, quo conſenſu inter ſe circulationes cœleſtes correſpondeant. Nam ſi circuitus diurnus, & menſtruus, in actione ſunt ſimiles annuo, ergo inter ſe omnes erunt concordes, & ſic quadrantes unius quadrantibus alterius, & partes partibus eamdem proportionem ſeruabunt. Hinc colligimus, mirum non eſſe, ſi motus diurni in diebus poſt natiuitatem præordinent, ac diſponant ea, quæ ad annos futura ſunt: & è contra circuitus annuus, menſtruuſque diurnos effectus præſignent ſecundum Placidianam ſententiam, de dieb. decret. c. 9. Inde enim ſi vitus inordinatus ex qualitate, vel quantitate fuerit in uſum aſſumptus, præordinantur morbi ad diem lethalem. Et reddit rationem in his ſequentibus verbis. *Etenim morbus non erumpit ad lucem niſi præſiſtente praua diſpoſitione, quæ in præcedentibus circuitibus annuo, & menſtruo præordinantur.* Aſt ab ipſa ſola Luna impulſum habere mutationes, & criſes quæ fiunt, experientia monet, tum ex celeritate ſui motus, tum vicinitate, luminiſque expanſione, prout motu ſuo celerrimo conſtellationibus planetarum ſe coniunxerit, erumpunt effectus, ſiue boni, ſiue mali, ſecundum beneficam, aut maleficam familiaritatem, quam cum aſtris contraxerit, teſte Galeno, ex ipſa vicinitate multam potentiam Lunam exercere cum lumine, confirmat hoc pacto. *Luna verò ut Hyparchus (quaſi ſub principem dicas) non exiguus, inter illum enim, & nos media conſtituta terreſtrem regionem merito gubernat, non potentia cæteros planetas, ſed vicinitate exuperans.* Euidentiſſimè igitur deducitur, quantæ ſint Luminarium inter planetas vires, ad hac inferiora mouenda, ac immutanda. Quod ſi quis tàm inanis, ac mentecaptus hæc negare voluerit, ſciat ſe eſſe, nec nomine hominis vocandum dignum; cum ea quæ tot ſeculorum periodis, & à tot excellentiſſimis Philoſophis tradita, experientiaque multoties repetita comprobata, labefactare, & poſt longum tempus inſectari, detur pareque conetur. Infulſum enim eſſet neſcire ea, quæ non ſolum Aſtronomis, & Philoſophis, verum etiam agricolis, nautiſque notiſſimum exiſtit, Lunam videlicet terreſtrem molem poſt Solem gubernare.

Lib. 3. de dieb. decr. c. 2. & 7.

Quad. lib. 1. c. 2.

De di. l. 1. c. 4

De

De Criticis momentis eorumque principijs. Cap. XVI.

CVm autem ex dictis notum ſit, ex circuitibus Luminariũ mutationes omnes in mundo infimo fieri, neceſſariò etiam Criſes habere conſtat ſuarum motionum principia, certis temporibus à ſyderum locis in influendo contrarijs. Sed antequam dies criticos aſſignemus animaduertendum venit morborum diuerſitates, cum criſes eorum naturam ſequantur. Alij igitur morbi à circuitu Solis oriuntur, qui Chronici ſeu longi, diuturnioreſue ſunt, & ab atra bile cauſantur, proueniuntque à Saturni qualitate, cum ſint frigidi & ſicci, ægrè etiam mouentur, tardeque quam alij humores caleſiunt, & calefacti diutius manutenent calorem, & medicamentis reſiſtunt, atque concoctioni: hinc febris quartana oritur, & melancholia. Soluuntur namque Chronici, cum Sol ad quadratum ſui principij ægrotationis tempore, peruenerit, vel eius oppoſitionem, cum contrarias qualitates in influendo ſuſcitet; ut Galen. ait. *Quemadmodum ſeptimana acutorum morborũ decretoria eſt, ſic temporis annui mutatio dicitur horum morborũ erit ſolutoria, ut in hyeme quidem co-ſtitutum morbum, Ver ſoluat, in Vere conſtatũ æſtas &c.* patet igitur ex his ſecundus morborum genus, qui à bili flaua naſcitur ex Martis natura; humor autem eius cum ſit calidiſſimus, & aridiſſimus facillimè incenditur, ſed non ita facile putreſcet, unde ſequitur, quod ferè omnis in acceſſione expurgetur, & ad puriorem quamdam integritatem reſtituatur, tex. Galeno l. 2. de diff. febr. c. 4. Hinc oritur febris tertiana magiſve periculoſa, quam ſit quartana gubernaturque à circuitu Lunæ, & ſoluitur in quadraturis, vel oppoſitione. Tertium genus tandem prouenit à pituita, quæ ex humiditate, atque frigiditate cauſatur, ab ipſaque Venere, (cum malefica erit) ut placet Placido de Titis. De dieb. decret. c. 19. & Ptolo. l. 1. c. 4. Cum igitur humoris copia abundet, diutius calorem extraneum fouet, & putredinem; ut videre eſt in accenſis viridibus lignis, qui ob humidi quantitatem, longo tempore calorem tenent, & ſi extinguantur, cum humiditas remaneat facili negotio denuo accenduntur: idcirco febris continua oritur, & ferè ſine intermiſſione, & cum humiditas ſit valde paſſiua à circuitibus Aſtrorum diurnis inflammatur, ſæpiuſque etiam horam acceſſionis anteuertet. Morbi huius naturæ ergo gubernantur, à lationibus diurnis, ſuaſque iudicationes, ſecundum eorum motum, vel tardiorem, vel breuiorem, ut Galenus ita aſſerit. *Morbi tamen ipſi partim quidem diebus, partim menſibus, partim annis ſortiuntur ſuas iudicationes.* Ita, ut in Chronicis criſes ſingulis tribus menſibus accidant, in menſtruis, quando Luna ad quadraturas peruenerit, reſpectũ initij morbi, in diurnis ſingulis ſex horis, in quibus Luminaria in radijs quadratis coſmicis erga locum initij morbi ponuntur ſecundum Galeni placitum. *Aſt quia* (inquit ille) *non ſemper pares in numero, & diebus accidunt criſes; ideoque multum quam plurimi dubitarunt, non ab Aſtris dependere, ſed ab humorum qualitate.* Inter quos Fracaſtorius exiſtit, & ante illum Picus accerrimus contra Aſtrologos hoſtis: quorum argumentis Gauricus, Argolus, alijque multi exactè reſponderunt; ut ſuperuacaneum ſit, hic eadem repetere, prolixique diſputatione tedium generare. Quare aliqua breuiter circa materiam adhuc adiungamus.

Lib. 3. c. 11. [margin]

Lib. 1. de dieb. decret. [margin]

Lib. 3. [margin]

Diximus igitur, quod non ſemper illis determinatis diebus, nempe 7., 14. 21, &c. Criſes ſuccedunt, ad mentem Galeni. *Indicia,* (ait) *enim ſeu criſes ipſæ*

omnibus diebus accidunt, ſed nec pares numero, neque ex æquali ſede. Hoc autem
L. 1. de die. decr. c. 2. euenit, quia non ſemper Lunæ, Aſtrorumque motus ſunt in tempore æquales; aliquando verò tardius, quandoque velocius ad ſuorum locorum quadraturas
De dieb. decr. Tr. 1. perueniunt. Gauricus hoc ita confirmat. *Quoniam Luna interdum eſt velox, quandoque verò tarda motù, neceſſarium eſt, dies etiam criticos inter ſe variari, neque ſuper in eadem celebrari*. Contra Fracaſtorij errorem, qui miratur de die octaua, quæ critica fuit, item de 2. 5. ait enim ille. *Vidimus autem nos & 8. in-*
De cr. die. cauſ. c. 4. *dicatiuum fuiſſe undecimi in muliere tertiana febre laborante, verius acerbiores dies fuere* 2. 5. 8. Vnde ad ſolitam humorum cauſam concurrit, in quibus diebus materia non omnino concocta eſt, proximè tamen ut digeratur: ac proinde certis diebus criſes quaſdas imperfectè contingere, quę ſunt nunciæ criſis perfectæ atque futuræ. Obſtupeſco cum audio virum aliàs Aſtronomum peritiſſimum ſic irretitum fuiſſe, quaſi inequalitatem Lunæ in motu neſciret gnoſcere: ex qua diuerſitas in diebus Criſium accidit, ut inquit Gauricus eod. lib. tr. 1. *Fit propterea aliquando criſis die quinta quando ſcilicet Luna ad eius exagonum progreditur, die inſuper* 11, *utpote in △ ſuo*. Et paulo inferius ſubiungit alteram rationem nempe ex inequalitate motus, quem velociorem in inferiore Epycicli obtinet parte, quia tunc ſexto die ad quadratum peruenit, & tertiodecimo ad oppoſitum. Contra autem cum ſuperiorem partem ipſius Epycicli permeat, nam octaua tunc die quadraturam implet, vel etiam in nona die; quare Aſtronomi eas dies criticas cenſuere. Si hac igitur Fracaſtorius perpendiſſet alias fortaſſe cauſas non attribuiſſet, quam cœleſtes, neque minus abſurditatis habent verba illa, quæ profert eod. l. c. 13. *illud quoque* (ait) *perſpicuum eſſe poteſt, cur dierum alij praſtent principatu, alij ſint Principatu minores, & cur alij critici ſint, alij non, & alij medio modo ſe habent*. Confugit denuo ad Pytagoreorum opinionem, qui numeris dignitates, & potentiam tribuebant. Fortaſſe quidam ſunt primores in ordine, quia indicatiui tantum ſunt, ut quartus, ſeptimus, undecimus, quartodecimus &c., quidam verò medio ſe habent, nam rarò, & non crebrè criſes in illis eueniunt, ut 5, 9, 13, 17, &c. Quidam tandem omnes in potentia ſuperant vt 7, 14, 21, 27, &c. Sed non à numeris criſes eueniunt, neque ab eis dignitatem accipiunt; cum à motù Aſtrorum potentia in illis cauſetur, ut ex Gaurico ſic ha-
L. 3. c. 8. betur. *Neque enim ſeptimi, vel quarti numerus criſis auctor eſt: ſed quod Luna inouante, & immutante terrena, motum quoque circuitus, ad hos principes numeros venire contingat, meritò in ipſis tanquam ſtata alterationum tempora inueniuntur*. Colligitur ergo quantus fuit Fracaſtorij error, cum potius confuſionem, quam aliquem ordinem, in diebus decretorijs aſſignandis tradat. Rurſus criſium diuerſitates, non ſolum, ab inequali Lunæ Aſtrorumque motù contingunt, verumetiam, à differenti ægrotorum diſpoſitione, ac temperamento, utpote Gau-
L. eod. tr. 4. ricus ſcribit. *Non enim Luna excitat eamdem criſim in omnibus, quippe que diuerſos producit effectus, ſecundum diuerſas humorem, & complexionum qualitates, & diuerſis genituris, atque annuis menſtruiſque conuerſionibus*. Neque hic obſtat Fracaſtorij obiectio, nempe criſes diuerſas, ſuccedere in illis, qui eodem tempore ægrotant. Ex præcedentibus patet reſponſio, cum ipſa ſententia Gaurici: id ſcilicet euenire, quatenus virtus opificis diuerſificatur, à virtute recipientis, & è contra, ut in Solis actione quotidie experimur; ſi quidem tela radijs eius expoſita albeſcit, facies hominum verò nigreſcunt: ſic iuuenibus vapores magis afficiunt, quam ſenibus, & ſic de cæteris. Eodem modo recipientium complexiones diuerſimodè patiuntur; & licet eodem temperamento (quod eſt difficile)

inue-

inueniantur, attamen in particulari, ex varijs eorum genituris, conuerſionibus, inter ſe diuerſificantur, ſecundum eorum impreſſiones in corporibus noſtris, ut D. Thom. confirmat. *Alio modo* (inquit) *ſecundum quod imprimunt in corpora noſtra, ad quorum immutationem inſurgunt nobis aliqui motus paſſionum, vel per eorum impreſſionem efficimur habiles ad aliquas paſſiones*. Præterea aliquando diuerſificantur criſes, & acceſſiones propter alias ſtellas, ſiue bonas, ſiue malas ſecundum configurationem cum Luminaribus in eorum circuitibus: quippe poteſt dies criticus exiſtere, quando luminare malefico ſe coniunxerit, ægrotumque ad perniciem producere, ſi omnia concordauerint cum ſuis directionibus, atque conuerſionibus; Gauricus ſic ſcribit. *Quæ* (ſcilicet Luna) *inferiora hæc perturbat, quod non ex Luna ſolummodo, ſed ex locorum, atque cœleſtium ſignorum repugnantia, & planetarum congreſſibus prouenire declarabimus*. Ex his itaque liquet à quantis, & varijs cauſis criſes poſſint anteuertere, & in pluribus diuerſiſque diebus euenire. Vnde colligere poſſumus, non eſſe ſtabiles dies, criſibus tribuere; cum dependeant ab Aſtrorum motibus, maximéque ab ipſa Luna, quæ aliquando tarda, nonnunquam velox ad ſuas quadraturas diuerſis temporibus peruenit. Hinc patet maximus eorum error, qui cum illis ſtatutis diebus ſemper credant Symptomata euenire, & Luminaria æquo curſu progredi, diuerſum poſtea experiantur, ad alias vaniſſimas cauſas criſes refferunt, quam ad cœleſtes, qui ſi Aſtronomiam didiciſſent ita non loquuti fuiſſent. Aſt quæ principia locorum eligenda prò Luminarium circuitibus in ægrotorum decubitibus, perpendamus.

L. 3. con. Gent. c. 85.

Tract. 4.

Picus, & Fracaſtorius cum alijs, valdè circa hoc contra ſcientiam inſurrexerunt, & omnes mutuo conſensu ita furore laborantes clamant. Si illis ſtatutis diebus nempe 7. 14. 21. &c. Fit humorum comotio, nec per hos dies quamplurimum Luna, vel non eſt in quadratis locis, vel oppoſitis, igitur ad Lunæ motum Critici dies non pertinent, niſi fortaſſe morbi ſemper in nouilunijs accidentes; aliàs Luna minimè in quadraturis, ac oppoſitionibus, non poſſet eſſe, in quibus diuerſimodè cientur humores, ac mouebuntur. Quam ridiculoſa, vanaque ſit hæc querela, ſeù obiectio clarè etiam ineruditis patet. Etenim verum eſt non omnes morbos, in nouilunijs contingere: & quidem falſum eſt non poſſe ad ſuas quadraturas peruenire alio quoque tempore. Manifeſtum quippe eſt Luminaria cæteraque Aſtra diuerſimode influere à locis, in quibus alio ſitu priori contrario, & diuerſo lumen regerunt: quod quidem, in quadraturis, & oppoſitionibus accidit. Sicut enim mutationes eueniunt à prima quadratura reſpectu Synodalis coitus cum Sole, & in plenilunio, ita etiam pari ratione idem euenire debet, ex alio in Zodiaco, vel in mundo deducto principio, tempore initij morborum. Nam ſemper quadratum, & oppoſitio, cæterique aſpectus, reſpectu alicuius partis in Cœlo, variè hæc inferiora mouebunt: neque neceſſarium eſt intelligere ſolumodo de quadraturis ſecundum Lunæ cum Sole configurationes. *Nam illud tempus principium morbi appellamus* (inquit Gauricus) *quum iam manifeſtè febrire orſi decubuerint*: & alibi. *Principium motus Lunæ à principio ægritudinis capitur*. Quod verò ab omnibus cœli partibus principium influendi in criſibus accipiatur præter Galenum, Gauricus ita ſcribit. *Quod ſi Luna à parte Signiferi in qua quiſpiam ægrotare cœperit, ad 90 gradus peruenerit, utpote tetragonica i ſiuſmet radiationem ſiniſtram die 7 criſes, vireſque exercent, perinde ac ſi foret deuoluta à congreſſu ipſius cum Sole, ad quadratum ſiniſtrum*. Aſt hæc doctrina diffusè explicatur, à Placid. de Titis in ſua cœleſti Philoſoph:, & de Die-

Tract. 4.
Tract 3.
Tract. 1.

bus decretorijs c. 13, quo loco probat armoniam cœleſtem, cum ipſa Luna exa-
ctè conuenire. De diuerſitate verò influendi per quartas, omneſque aſpectus Lu-
næ, Galenus de dieb. decret. l. 3. c. 2. clarè edocet. Præterea neceſſarium non
exiſtimamus hic omnia repetere, cum iam ſatis à ſapientiſſimis edita fuere. Ne-
que hoc opus hæc omnia requirit: ſat enim fuit magis neceſſaria læuiter attinge-
re, ne obſcura, quæ in exemplis tradituri ſummus, videantur. At ſanè miror cur
à quibuſdam Arti Medicinæ ſtudioſis Aſtronomia ita deſtituatur ut de facili
credant nihil ad illam facultatem pertinere, cum alioquin neceſſariſſima ſit, adeo
ut ſine ipſa bonus medicus nemo exiſtat. Hoc iudicium noſtrum non eſt, ſed
Virorum doctiſſimorum, qui ſic iudicarunt: & inter alios Galenus facile Prin-
ceps ita exhortatur. *Expedit igitur medicum qui Hippocratis artis dignus futurus*
De dieb. decret. l. 2. *eſt, ſi quid aliud hoc certum perſuaſum habere experientiam iudicare naturam rem*
quamdam eſſe ordinatam, & cum materiam ſuperauerit proportionibus quibuſdam
definitis, & periodis ordinatis motiones ipſius fieri. Præterea plerique lucri cauſa
cateruatim viſitant ægrotos, multoties etiam neque viſos, læuique pulſi tactù, ſo-
lita remedia, nulla habita alia ratione ſcribunt, ferè ut omnibus unica medici-
na conueniret. Quapropter impoſſibile quem eſſe peritum medicum, qui pluri-
De dieb. decret. Trat. 1. bus medeatur, circa hoc Gauricus ſic loquitur. *Sed qui lucro ſeù quæſtui inſer-*
uiunt libenter amplectuntur ea præcepta, quæ ſedulitatem non exigunt. Ex his au-
tem colligitur, ægrotos ab uno medico multos non poſſe curari. Quis poteſt eſſe
perfectus medicus ſine aliqua rerum cœleſtium cognitione? quomodo enim iu-
dicium faciet de Criticis diebus, ſi motum Lunæ ignorabit aliorumque Aſtro-
rum curſus? profectò cæcuciet in Arte, plurimique ab ipſis medicis occiduntur
impunè, cum tempore non congruo medicinam ægrotis propinent, quæ ad mor-
tem potius, quam ad ſalutem eas perducere poteſt. Concludamus igitur cum
Marſilio Ficino in ſua Apol. uniuerſal. de vita Cœlitus comparanda. *Medici-*
nam ſine fauore cœleſti eſſe inanem.

Hic tamen fuit error quorundam Antiquorum. Nam hoc noſtro tempore
non ſolum Aſtronomia, quæ neceſſaria exiſtit, verum etiam virtutibus, quæ ſo-
lum ad ornamentum ſunt, Medici Sapientiſſimi incedunt, ut honorare eos idem
ſit ac ipſam virtutem colere. Maximum certè huius ſeculi beneficium, cum ſa-
lus contra influxum malignitatem ſecura ſit facileque reſtituatur, ut eodem tem-
pore, non ſolum ſtellarum vires agnoſcant, verum etiam dominentur. Etenim
nimis turpe eſſet; quibus mortalium vita fidenda eſt ignorarent ea, quæ Arti fun-
damenta ſunt. Siquidem apud vulgares homines, non apud ſapientes Aſtroſo-
phia contemnitur, adeo ut concludendum ſit cum ipſo Galeno. *A me itaque ve-*
ritatem ipſam quantum homini licet inuentam eſſe puto: quamquidem & Hippocra-
L. 3. c. 12. *tes prius cognouerat, ſicut & præſcriptis verbis iudicauit. Vulgare autem medico-*
rum genus præ ſegnitiæ eam ſubticuit.

De Planetarum naturis eorumque dominio. Cap. XVII.

CVm omnium animantium vita, in calore actiuo, humidoque paſſiuo con-
ſiſtat, in utrisque verò determinata, æquilibrataque proportione, alijſ-
que qualitatibus mixtis, quæ quatuor vulgares a Peripateticis determinantur, ut-
pote prima principia, quæ quidem ſimpliciſſima minime ſunt, cum ex alijs prin-
cipijs deducta Democritus alijque, qui cum eo ſentiunt, aſſerant: attamen, e x
omnibus illis cuncta corpora compaginantur, ſicut & homo, ad ſimilitudinem

Mun-

Mundi à Deo fabrefactus, cui animæ ſpiraculum, ad brutorum differentiam afflauit, ſicut ex ſacris ſcriptis habetur. De quo pulcrè Lactantius Firmianus ita ait. *Fictio enim corpore ſpirauit, et animum de vitali fonte ſpiritus ſui, qui eſt perennis; ut ipſius mundi ex contrarijs elementis ſimilitudinem gereret.* Conſtat ergo mirabili conſenſu mundum ſuperiorem, cum inferiori colligatum eſſe, & ex corpore animaque, quaſi ex cęlo, & terra homo ortum ſuum duxiſſe, ad formam, & imaginem Diuinæ Sapientiæ; ita eum Deus ornauit, ut in illo omnia compilata eſſent, & ferè Vniuerſum reſtrictum oſtenderet. Firmicus circa hoc propoſitum ita ſcribit. *Et ita hominem artificio diuinæ fabricationis expoſuit, ut in paruo corpore omnium elementorum vim, atque ſubſtantiam, natura cogente conferet, ut Diuino illo Spiritu, qui ad ſuſtentationem mortalis corporis, ex cęleſti mente deſcendit, licet fragile, ſimile tamen mundo pararet hoſpitium.* Ex hac itaque ſocietate cęli atque terrę (quorum imagine homo preditus eſt) ſuperiorem dominium tenent ea, quæ à Deo, & cęleſtibus dependent, ſupra alia quæ ſubiecta ſunt, inter quæ etiam homo repoſitus eſt; cum hac tamen diſtinctione, ut edocet D. Thom. hominem ſcilicet ordinatum eſſe ſecundum corpus, ſub corporibus cęleſtibus, ſecundum intellectum ſub Angelis, ſecundum verò voluntatem ſub Deo. Adeo ut ex his inferratur, quod ea, quæ ex elementis, vel ſimpliciſſimis principijs compoſita ſunt, ab illis ſublimioribus regantur: ita tamen mutuo partium conſenſu, & ordine, ut omnia inter ſe complexa ſint, ut citatus Sanctus eod. loco ſubiungit. *Quod tamen eſt ſecundum ordinem cęleſtium corporum, vel diſpoſitionem Angelorum, vel etiam Dei.* Quamobrem cum mundus magnus minorem regat, patet etiam hac de cauſa hominem quaſi minorem quendam Vniuerſum, ab illis corporibus luminoſis, quæ illum conſtituunt ſecundariè, poſt Optimum Deum gubernari; Iulius Firmicus citato loco, eleganter ita deducit. *Hac ex cauſa hominem quaſi minorem quendam mundum ſtellæ quinque, Sol etiam & Luna, ignita, ac ſempiterna agitatione ſuſtentant, ut Animal, quod ad imitationem mundi factum eſt ſimili diuinitatis ſubſtantia gubernetur.* Porrò cum Planetæ, certis qualitatibus, quæ ad vitam tuendam auferendamque, reſpectu materiæ recipientis, naturaliter compoſiti ſint, operæ pretium eſt aliquid de eorum naturis, qualitatibus, ac dominijs, quæ in hac infima habent ratiocinari, cum pars in Aſtroſophia fundamentalis ſit, ac recipienda, ad mentem Comitis de Verulamio, ut ſuperius ſignificauimus.

De Orig. error. c. 13.

In præfat. lib. 3. Aſtronom.

L. 3. contra Gent. c. 92.

Diximus itaque in cap. ſexto huius primi libri, quod Luminaria, ſecundum ſapientum doctrinam, ſint vitæ fontes, ex quibus viuendi potentia poſt Altiſſimum, emanat, præcipueque ab ipſo Sole, à quo actiuus calor defluit. Natura ergo illius calidiſſima, cum modica ſiccitate exiſtit, ut Origanus tradit. *Eſt enim (inquit) fons caloris, & lucis, & ſecundo paululum exiccare, viuificus enim eius calor eſt, & non vehementer ſiccus, quoniam humido iungitur.* Idem confirmat Ptolomęus Quadr. l. 1. c. 4. Validiſſime namque influit cum vicinior vertici noſtro, tum in Zodiaco, tum in Mundo extiterit. Sequitur autem poſt Solem Lunæ potentia, atque efficacia in humectando propter expanſionem ſui luminis, & ob terræ propinquitatem, à qua vapores ſubleuat, teſte Ptolomęo. *Maior autem (ait) Lunæ vis eſt humectare, eſt enim terræ proprior, à qua vapor humidus ab imo uſque ad eam aſcendit.* Ergo ſignificare infertur, ea quæ corporis ſunt; eſt quippe fons vegetabilis potentiæ, cum ab ipſa, corpora nutriantur ex ſua paſſibili materia: eſt verò naturaliter humida, cum modico calore, habita ſemper ratione quantitatis ſplendoris. Fecerunt eam antiqui gaudere per no-

Aſtro Naturali l. 1. c. 1.

Loco cit.

ctem, & unam ex fortunis conſtituerunt. Origanus loco ſuperius citato ita de ea ſcribit. *Luna ob caloris paucitatem, humidique exuberantiam parum quidem benefica, at lumine plena maxime benefica cenſetur.*

Saturni ſtella qualitate ſua naturali multum frigida eſt, & parumper ſicca, propter magnam eius à Sole elongationem, & cum maximè à terra diſtet, ubi vapores humiditateſque generantur; ideoque non reputatur humida, ſed frigida, tempore hyemis adaugebit frigus, præcipue ſi cum Luna, aut Venere copulabitur. Parumper etiam deſiccabit, cum ea quæ humiditate carent conſtipentur. Hic tamen adnotandum eſt, quod non omninò caloris Saturnus expers ſit, ſed reſpectù reliquorum planetarum ſatis minorem tenuemque habeat; rurſus in potentiam retentiuam dominatur humorique terreo præeſt, pretereaque caloris vitalis deſtructiua eſt, utpote qualitate contraria prędita.

Virtus Iouis Stellæ ab ipſo fauſto nomine agnoſcitur, ſiquidem ſine illa mortales diutius non viuerent; quippeque validiſſimè Saturni malignitatem temperat, ad mentem Almanſoris, ait enim. *Dominus quinti circuli ſcil. Venus diſoluit,*
Propoſ. 56. *quod ligat Dominus tertij, & eſt mars, Dominus autem ſecundi ſcil. Iupiter, diſſoluit, quæ ligat Dominus primi ſcil. Saturnus. Et hæc ſignificatio eſt ſuper res magnas.* Factus eſt enim natura temperata, & viuifica in calore tamen ſuper humiditatem, quam obtinet, ratio ea eſt, quia inter Saturnum, & Martem medium locum obtinet, neque tam diſtat à Sole, quin radios poſſit validè excipere, & humectare etiam ob magnum lumen, quo ſplendide fulget; moderatione tamen, cum longe diſtet à terra. Præeſt ſanguini, utpote eiuſdem qualitatis, & cordi; quamobrem cum vim calefaciendi obtineat fęcunditatem fouet, & ea, quæ ad incrementum referuntur, ut Gauricus docet Trat. 8. & tam beneficus hic Planeta reputatur, ut maior cenſeatur fortuna, qui ſi à maleficis nunquam corrumperetur, homines immortales eſſent, ſecundum eiuſdem Gaurici opinionem; ait enim ille loco citato. *Eſſent quippe homines immortales, ſi nunquam in eorum genituris Iouij ſyderis benignitas vinceretur.* Rurſus quamplurimum ab ipſo, venti gignuntur; cum ipſo aeri præſideat teſte Ptolomæo. *Quapropter* (inquit) *inſimul cale-*
Quad. lib. 1. c. 4. *facit, & humectat, & quoniam eius magis eſt calefacere, ipſæque ſuper alios cælos vehitur, author ventorum, qui res oriri faciunt exiſtit.*

Sequitur poſt Iouis circuitum, Aſtrum Martis, natura ſua feruentiſſima: urit autem calefaciendo, & propriè deſiccat, areſcitque propter magnam Solis vicinitatem, atque eius rubrum colorem. Origanus de eo ita ſcribit. *Martis eſt exic-*
Aſtrol. Nat. mem. 1. c. 1. *care, & aere facere, in calefaciendo urere. Nam & Soli vicinior eſt, & denſioris, & craſſioris ſubſtantiæ eſt, id, quod rubedo innuit.* Ideoque in irraſcibilem potentiam rubramque bilem dominatur: opponitur humido radicali Lunæ, & Veneris, ergo deſtructiuus eſt, ob exceſſum ſiccitatis caloriſue: attamen, non eſt abſolutè tam maleficus, ſicuti Saturnus; quippe in frigiditate mors conſiſtere ſoleat: in hoc tamen calor, licet exuberans, ineſt, qui ita non deſtruit, maxime ſi à Venere temperetur, atque à locis, qui longiores à vertice noſtro ſint, vel à noctis humiditate, vel à quauis alia cauſa, quæ humorem habeat: quod contrarium euenit, ſi feratur per loca, & ſigna, à quibus ratione ſitus, & diuerſitate influendi eius calor extremus augeatur, quod etiam de maiori infortuna intelligitur. Al-
Propo. 85. bumaſar circa hoc ita loquitur. *Maius infortunium Saturni eſt, cum fuerit in ſignis femininis, ſed Martis cum fuerit in maſculinis.* Præterea hæc ſtella adauget
Prop. 8. calorem, & ſiccitatem, ſi cum Sole, vel Mercurio copuletur, præcipuè tempore æſtatis, ipſe Albumaſ. *Cum fuerit*, (ait ille) *Mars cum Sole in ſignis ſeptentriona-*

libus

libus erit calor maximus. Quod ſimiliter de Saturno prædicatur contraria qualitate. Subiungit Auctor. *Similiter etiam cum Sol ierit ad Saturnum in ſignis meridionalibus erit frigus maximum*. Alijs namque tempeſtatibus, vel Mars frigiditatem modificat, vel Saturnus calorem temperat; ſed de temporum viciſſitudinibus particulari Opere, Deo bene fauente, verba faciemus.

Hinc Veneris blandæ, ac voluptuoſæ, dulciſue Stellæ natura humida atque temperatè calida, quæ tamen in caliditate à Ioue vincitur; humectare igitur validè conſtat, propter magnam copioſamque lucem, ità ut ſæpe obſeruauerim umbram gignere, de hac Ptolomæus ita ſcribit; *ergo modicum namque calefacit, quia propè Solem eſt, & humectat quantum Luna propter magnam ſui luminis quantitatem, ideoque ſibi vapores, qui ex humoribus terram circumdantibus aſcendunt attrahit*: habet etiam vim concupiſcibilem paſſionem excitandi, dominaturque ſemini pudendiſque utriuſque ſexus, omnique guſtui. Rurſus validè Marti reſiſtit, nam ſua humiditate arriditatem illius temperat, ideoque benefica, ſed minor Iouis, Fortuna exiſtit. Præterea aquas, omniaque humida, ſicut Luna ſignificat, ut Almanſor tradit. *Dominus quinti circuli ſcil. Venus ſignificat madefactiones, & pluvias*. Quad. l. 1. c. 4. Propo. 23.

Vltimò tandem Mercurius diuerſam qualitatem obtinet, prò ut magis à Sole elongatur. Quando igitur ei eſt vicinus validè deſiccat, modo ad Lunam in inferiori Epicicli parte accedens humectat, ad mentem Ptolomęi, inquit enim. *In quibuſdam humectat, eo quòd eius locus ſuperet lunari Sphæræ, quæ terræ propior exiſtit, & in horum quidem utroque eius alteratio eſt feſtina*. Conſtat igitur eſſe fortuitarum accidentium cauſam, & hoc non ſine ratione; quandoquidem ob ſuum differentem motum, magnas, & diuerſas momento temporis mutationes gignit; quippe modò velox, modò tardus, nunc retrogradus, hinc directè fluens, ſemper inconſtans ancipiti natura ſe oſtendit, ideoque cum bonis bonus, cum maleficis malus, per ſe tamen non ita optimus, ob ſiccitatem, quapręditus eſt. Rurſus diſertiuę, ſeù logiſticę facultati preeſt, illiſque rebus, quę ad mercaturam ſpectant. Porrò ventos magnos excitat, exalatione ſicca, precipuè cum Sole, & etiam cum Marte copulatus. Ptolo. loco citato ait. *Ventorum & hic auctor exiſtit ob hoc quod eius motus circa Solem citus habetur*. L. 1. c. 4.

Ex his igitur omnibus facillime intelligere poſſumus combinationem quę ſuperiora corpora habent, cum elementis vulgatis; ſiquidem caliditatis, ſiccitatis, aqueę, & aereę qualitates in illis ſunt. Quippe Saturnus terrenus, & frigidus, ſiccuſque exiſtat, ex Ioue facultas aerea, ob calidum, humidumque, emanet: à Marte, & Sole calor exuberet, cum hac obſeruatione, quod in illo, ſit deſtructivus, in hoc conſeruativus. A Venere, Lunaque, qualitates aqueę, & humidę ſignificentur, à Mercurio tandem poſitiuè nulla ſubſtantia oriatur, ſed magis ad ſiccitatem, ſe conferat, quam ad tenuem humiditatem. Ergo conijcitur duas eſſe cauſas viuificas, duaſque contrarias, & exitiales. Calor Solis, humiditaſque Lunę, cum fortunarum beneficentia, vitam fouent; frigiditas Saturni cum ariditate Martis, ad perniciem tendunt. Inſuper recipienda veniunt ea, quæ de morbis ægritudinibuſque prouenientibus, per has planetarum qualitates, ab Aſtrologis notata ſunt, ferèque omnia, qua ſub eorum dominijs aſſignarunt. Hinc ſi quis admirationem caperet, quomodo ſcil. Antiquiores, de Aſtrorum naturis tam abſtruſis determinare auſi ſint, reſpondendum eſt cum Ptolo. *Huius quidem* (ait) *ſtellæ, cæterarumque ſtellarum virium ſcientia, a ſuarum figurarum experimentis, quæ ſunt in ea tum collatione cum Sole, ac Luna procedit*, poſtea ſequitur. Quad. l. 1. c. 4.

 quitur.

quitur. *In ordinandis namque mutationum, qui ſecundum augumentum, diminutionemque differant videmus eorum quaſdam aeris qualitates uno modo, quaſdam autem alio variare.* Ab effectibus verò multa iudicamus, quarum principia ignoramus, ac compoſitiones, reddere autem de omnibus rationem, neque ſapientiſſimus poteſt; alias homines Dij eſſent. Quare madefaciat aqua, Sol ceram liquet, ac lutum conſtipet, multaque alia latentia, quis inueſtigabit? illud etenim quod in hac arte difficillimum eſt, cauſas omnes agnoſcere earumque comixtiones, de quibus periculoſum exiſtit iudicium facere. Per hoc igitur errores quamplurimi ab imperitis oriuntur, non ab arte. Vnde ſi quis tam ſapiens eſſet, ut omnes cauſàrum comixtiones diſtingueret, ac perfectè agnoſceret, nulli dubium eſſet, quin in perfectione omnes ſuas præditiones faceret. Aſt cum hoc ſoli Deo notum ſit, homini verò tantum coniecturando fas ſit, ideo cum Cice-

De Diuin. lib. 1. rone concludendum. *Quod cum facere nemo niſi Deus poſſit, relinquendum eſt homini, ut ſignis quibuſdam conſequentia declarantibus futura præſentiant.* Vtpote omninò faciendum venit, in omnibus illis artibus, quæ opinabiles, ac coniecturales ſunt. Aliàs temeritas in iudicando turpis error eſſet, maximè in rebus, quæ ad Diuinitatem pertinent. Eſt autem periculum, ne ijs neglectis, aut non intellectis, fraude iniqua, ac anili ſuperſtitione obligemur. Hoc tamen adnotandum, quod nemo bonus Aſtrologus extiterit, niſi ille, qui non ſolum ab arte, aſſiduoque ſtudio rerum naturalium, ſed etiam à quodam naturali inſtinctù,

Centil. 4. adiuctus erit, ad mentem Ptolomęi, inquit enim. *Anima ad cognitionem apta, veri plus aſſequitur, quam, qui ſupremum in modum ſe in ſcientia exercuerit.*

VNI-

VNIVERSA ASTROSOPHIA NATVRALIS:

Varijs, & hucuſque nunquam editis experimentis comprobata.

AVCTORE

ANTONIO FRANCISCO DE BONATTIS I.V.D. PATAVINO.

LIBER SECVNDVS.

LECTORI BENEVOLO.

CAP. I.

ABſoluta prima huius Operis parte (integerrime Lector) qua ſcientiæ veritatem oſtendere, eamque à ſuperſtitionibus diſtinguere, ſummorum Virorum auctoritate, naturalique ratione, conati ſummus. Si aliqua noua tibi videatur, & nunquam ab alijs ſic explicata: non hoc ab inuentione noſtra abſque fundamento credas exortum, ſed obſeruatione naturalique methodo depromptum, perſpicacique Clariſſ. Præceptoris mei ingenio emanatum eſſe, autumas. Novum autem ſub Solis luce nunquam fit, quin prius anteriori tempore factum, quandoque fuit, ut inquit Eccleſiaſ. c. 1. *Nihil ſub Sole novum, neque valet quiſquam dicere: Ecce hoc recens eſt: iam enim præceſſit in ſeculis, quæ fuerunt ante nos*. Memoria enim noſtra non eſt antiquorum temporum, niſi per traditiones, hæc verò ſeculorum ſpatio perierunt. Nil

etenim eſt, quod tempore non conſumetur. Haud mirum igitur, ſi aliquid ſcripſimus, quod adhuc traditum non fuit, vel fortaſſe deperditum extitit: neque contemptorem aliarum opinionum me teneas, ſi in aliquibus, ab Aſtrologorum præceptis diſſentientem agnoſcas; non odio, & ambitione, neque neotericæ ſcientiæ luxuria, hoc feci, ſed quia ita ratio veritaſque expoſtulabat, & ſupra omnia ad hanc operationem amplectendam propenſio, quam à natiuitate traxi, animi mei, impellebat. Cuncta verò quæ ſcripta ſunt veridica eſſe non poſſunt, præcipue in ſcientijs tam abſconditis, ac difficilioribus, neque cuncta credenda, quæ ſuperſtitionibus refferuntur, ordinique natutali repugnant, ut Nicephorus Gregora inquit, *Quæ verò concentus omnis leges recuſant, & omnes ſcientiæ limites tranſiliunt, ea nec mentis conſideratione digna ſunt, nec linguæ explicatione.* Seligere verum à falſo ſapientibus conuenit, ſtultibus proprium omnia prò fide habere. Opinionum enim commenta delet dies, iudicia natura confirmat. Nulli dubium eſt facultates omnes nugis conſpurcatas eſſe, ut ipſe Argolus fatetur, adeo uſq; difficilimum ſit ab ignominia eas vindicare; præſertim Aſtrologia tot vanitatibus, erroribuſque repleta, ut ne umbra quidem ſcientiæ appareat; quamobrem exatè examinanda, non tota recipienda eſt, neque tota repudianda. Sola autem ea quæ rationi, ac experientiæ concordant amplectenda, ad quam partem tranſitum facio, in qua multarum ſine diſcrimine natiuitatum exempla ſub oculis tibi tradam, quibus vitæ ſpatium particulariter probare aggrediar. Si verò Principium Regumque genituræ hic inſertæ non ſunt, hoc non curaui, quoniam de aliorum dictis fidem certam non habui, propter temporum fallaciam; ſolum etenim illas accepi, vel quas ego à mortuorum matriculis reſcripſi, vel ab Amicis fidatiſſimis aliunde recepi. Caſus autem ferè omnes noſtris temporibus euenerunt; ut ſi quis nobis non credat, liberè poſſit de Natorum tempore ſe certiorem facere; nihil horis æſtimatiuis adiunxi, niſi momenta illa, quæ rectificatio expoſtulauit (ut in proprio cap. demonſtraui neceſſarium eſſe) nec per nobilitatis ordinem eas ordinaui, cum promiſcuè, habita ſolum temporum ratione, expoſui; multos nobilium, pauperum miſerorumque ortus collexi, contra Argoli opinionem, qui ſolum horis Thematum Virorum illuſtriſſimorum dignitate aliqua pollentium, credidit, non verò ignobilium momentis, aſſerens, quod illorum natiuitatum ſpatia, ut ipſorum origines incerta ſunt. Aſt venia tanti Viri dicam, quod imno certiſſima ſunt, ſaltem noſtris temporibus, ob conſuetudinem, quam omnes habent horas Natorum obſeruandi, ac matriculis diligenter, prout poſſunt, adnotandi. Hoc tamen prò certò, (diſcrete Lector) habeas me non admiſiſſe mortuorum vel viuentium genituras, niſi prius oculis proprijs eorum baptiſmata exploraſſem, vel ab aliquibus incorruptæ fidei, ut dixi, aut ab eorum Genitoribus gratè recepiſſem: neque nullas eorum qui ſeculo anteacto vixerunt, habere curaui, ne ſuper incertitudinem fruſtra laborem impenderem, dubiaque fide exemplorum facta hominibus relinquerem. Accipe igitur benignè quæ ſcripſi, & ſcripturus ſum, & commiſſa errata indulgenti animo corrigas, cum mortale ſit quandoque errare. Vale, & Matheſim cole.

Hiſt. Rom. l. 9.

Diui-

Diuiſio huius ſecundi libri. *Cap. II.*

QVoniam verò in omnibus quodam ordine diuiſionis procedendum eſt; adeo, ut res magis clareſcant; hac methodo in præſenti libro ſeruabimus. In duas igitur partes illum diuidemus; in prima namque exemplorum experimenta trademus, de Natorum genituris, qui ultra vigeſimum annum vitam haud traduxerunt, inter quos plures vel mortui ex materno utero exierunt, vel paulo poſt ortum deceſſerunt; qua occaſione multa, quæ ad rectificationis ſcientiam, atque cauſam originis impulſiuam agnoſcendam, patefient: paſſimque diuerſæ Aſtrorum paſſiones, prò Artis intelligentia explicabuntur. Rurſus aliqua de illis, qui aliquandiù vixerunt Themata proponemus, adhoc, ut differentia inter beneficas, maléficaſque rectificationes facili diſtinctione inoteſcat.

In ſecunda autem parte, nonnullas eorum natiuitates dilucidabimus, qui morte violenta miſerè perierunt, in quibus varij curioſique mortis euentus patebunt, ex varijs, diuerſiſque ſyderum cauſis, & familiaritatibus: De omnibus itaque prius Radices, poſtea Directiones, deinde annorum Reuolutiones, de quibuſdam etiam, ſi notæ fuerint, lęthales Criſes diligenti calculatione ſub oculis exponemus; cum hac tamen declaratione, quod in planetarum ſupputatione, Tabulis exatiſſimis Iſmaelis Bulialdi, ac Flaminij, de Mezauachis Ephemeridibus, uſi ſumus, cum aliqua poſteriorum Mathematicorum correctione, præſertim Clariſſimi Zimermani, qui diligenter motum Solis aliarumque erraticarum, exarauit. Hinc in Figurarum Cœleſtium erectione, communem, ſeù rationalem Domorum diuiſionem (ut ſuperius demonſtrauimus) amplexi ſumus. Argoli Ephemerides non curauimus, quoniam motibus Cœleſtibus non ita, ut per nouas obſeruationes, correſpondent, præcipuè in tribus inferioribus, ſicuti recentiores Profeſſores comperti ſunt. Fateor verò, & meliores Tabulas, in lucem editas eſſe, nempe accuratiſſimas Riccioli, (à cuius Aſtronomia reformata latitudines Regionum accepimus) Caſſini, aliorumque Excellentiſſimorum ſapientum; ſed nondum eas, præſertim Caſſinianas accepimus: vel quia etiam tam maiorem Operis partem abſoluimus, parumque ab alijs Bulialdus in ſuis obſeruationibus diſcrepat, ſolum in Veneris ſtella quandoque per duos gradus diſſentit. Aſt in re tam difficili, ac laborioſa, nullis peritiſſima fides præſtanda venit; exatiſſimos namque planetarum locos, ferè impoſſibile, ut mihi videtur, eſt obſeruatione adnotare (quanquam pernobili ſpeculatione hoc noſtro æuo, ad perfectionem ferè ſit hoc redactum, ab eximio Caſſini, ingenio, elaborantis ſub feliciſſimo Chriſtianiſſimi, ac inuictiſſimi Regis, Dominatù.) Attamen experientiæ ut plurimum ſtandum conuenit. Si quis verò noſtris ſupputationibus non planè crediderit, liberum ei aliunde erit ex melioribus exarare. Præterea quia facillimum eſt in tot numerorum congerie errores non ab imperitia, ſed ab inobſeruantia committere; igitur ſi aliquos pluresve quis inuenerit, ſtatim haud me rigore damnet, aut derideat, ſed humanę hallucinationi in agendo prudenter condonet. Saltem hoc ſolatium habuero, me primum in committendis erroribus non eſſe, neque omnes à mea negligentia emanaſſe, ſed partim etiam à Typographię incuria oriri.

Notan-

Notandum ad maiorem huius operis intelligentiam, quod in Geniturarum calculis, dies adnotauimus Aſtronomicos horas verò duplices, ęſtimatiuas ſcilicet, & illas per rectificationem correctas, ſub quibus domorum lineæ erectæ ſunt.

Præterea criſes ad radicales horas ſortiti ſumus, & ferè cunctæ horam mortis, caſuſque præcedunt; cùm inſenſibilis in Zodiaco motus aliquarum horarum ſpatio ſit, præter Lunæ circuitionem, quam ſemper ad momenta reduximus. (Cum momentum mortis ad noſtram cognitionem peruenerit) Rurſus motus Æquatoris, cum gradus unus magis minuſq. ſecundum arcuum differentiam, prò una quaque die tradatur, inconſiderabilis exiſtit ab hora criſis, quæ præcedit, uſque ad occubitum, vel caſum, ita ut mente ſine calculi faſtidio; quiſque agnoſcere poſſit.

Directiones autem, ad momentum ſupputatæ ſunt, cum impercitibilis etiam motus in illis, præcisè ſine incertitudine patefieri oculis debeat. Siquidem enim, aliquid fortuitò neceſſarium prætermiſimus, perſpicaciſſimo iudicio Lectoris, relinquimus.

HIERONYMVS FACINVS N OB. VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 20 A	6. 3 S		
♃ 0. 40 S	20. 38 A		
♂ 0. 43 A	23. 4 A		
☉	19. 40 A	81. 21	235. 11
♀ 4. 37 A	28. 6 A		
☿ 2. 13 A	24. 45 A		
☽ 3. 53 A	20. 24 A		

EXPERIMENTVM PRIMVM.

INfauſta aſtrorum Fata, non ſolum huius Familiæ Nati ſortiti fuere, verum etiam nomina; cum quinque huius denominationis, paulo vitam traduxerint, vt mox exponemus.

Primus igitur in ordine, cauſam originis impulſiuam maleficum ♄ habuit, in æquali diſtantia cum ☉ ab angulo recto, & ſic rectificauit tempus, quod ab æſtimatiuo min. 59 diſtat. Rurſus ♃ à maleficis corrumpebatur; erat enim △ ♂ coniunctus, & in △ coſmico cum ♄, diſtat ♃ à 2. dom. p. 10. 15, ♄ verò à 6. dom. p. 11. 53. igitur Luminaria declinatione grauiter offendebat. ☿ non potuit auxiliari cum nemini coniungebatur; imò à △ ♄ pulſabatur, contra quem non poteſt reſiſtere, ☿ maleficus, quia in ☌ ♂, in eiuſque declinatione fuit.

CRISIS LETHALIS.

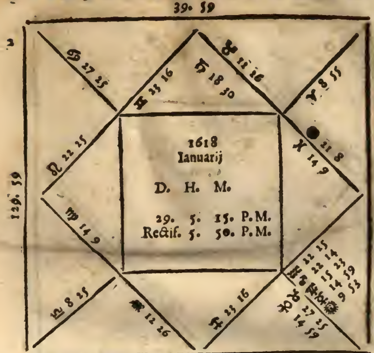
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
☊			
♃			
♂ 0.44 A	23. 43 A		
☉	21. 29 A	23. 38	
♀ 2.18 A	25. 44 A		
☿ 2.31 A	26. 0 A		
● 0. 21 S	0. 12 S		

Criſis verò. hæc eſt operatio. Arc. ſemin. Radicis eſt p. 6681, qui dat ☉ diſtantiam à 4. dom. p. 4307. Arcus ſemin. Criſis p. 6818, ergo dat diſtan. ☉ à 4. dom. p. 4396 ſeù grad. 73. 16, quibus additis loco Solis prouenirunt grad. 19. 51 ♒ in imo Cœli criſis.

☉ itaque peruenit ad partillem ☌ ♃ corrupti, immo ♄ incidit in △ coſmicis ☉, ac ♃ diſtat enim ♃ à 2. dom. p. 3. 17. ☉ ab eodem linea p. 2. 12. ♄ à 6. dom. p. 2. 47. hinc ♀ offendebatur à declin. ♂, & ☉ pariter declinabat cum illo. ● ad parallelum declin. ♄ deferebatur. malefici de △ ſe aſpiciebant, & etiam de △ coſmico. diſtat ♂ à 3. dom. p. 19. 45, ♄ à 7. dom. p. 18. 57. vnde hinc inde repetitis maleficentijs, nihil mirum, ſi poſt paucos dies paruulus è vita emigrauit.

HIE-

HIERONYMVS II. FACINVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.		
♄ 2. 17 A	15. 12 S				
♃ 0. 43 A	16. 58 A				
♂ 1. 8 A	15. 15 A				
☉	17. 50 A	19. 8			
♀ 0. 7 S	22. 34 A				
☿ 1. 56 A	18. 15 A				
☽ 3. 21 S	0. 27 A				

EXPER. II.

Cauſa rectificans huius Nati fuit ☿ maleficus, quia cum ♃ inter maleficos declinante, pariter declinabat, conſtitutus in parall. recto cum ☉, qui à ♂ ☿, & ♃ offendebatur. ♀ non adiuvabat: immo valide à △ ♄ pulſabatur, cui applicabat. ☽ quoque à ⚹ coſmico ♄, diſtat enim ille à culm: p. 6. 4; illa verò ab 8: dom. p. 6. 59. præterea ♂ tenebat angulum Occidentis. ♄. m. c.

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
☊			
♃			
♂			
☉ . . .	16. 59 A	18. 7	
♀ 0. 2 A			
☿ 1.43 A	15.43 A		
☽ 5. 9 S	18. 7 S		

Criſis verò qua deceſſit hæc eſt operatio. Arc. ſem. Radicis eſt p. 65 48, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. dom. p. 2056. Arc. ſemin. Criſis eſt p. 6487, ergo dat diſt. ☉ ab 8. domo p. 2037. ſeu p. 33. 57 quibus additis loco ☉ prouemunt p. 16. 53 ♓ prò octaua Linea.

Peruenit igitur ☉ ad partille parallelum declinationis ♃, & per conſequens ad æquidiſtantiam ab æquatore cum maleficis. ☿ qui originis cauſa fuit incidit in ☌ ♂, & in partilli declin. cum ambobus infortunijs. ♀ perfecit △ ♄. ☽ declin. malefic., & □ ☉, atque illum coſmicum. ♃ malefici. diſtat enim illa à Culm. p. 10. 43, ♃ à 7. dom. p 10. 54. Quis clarius ſi tot maleficentiæ ad huius Nati vitam dirimendam concurrerunt?

Ratio autem cur hic citius mortuus fuit, quam primus, fuit in planeta rectificante, nam in hoc immediate ☿ maleficus ☉ offendet non ſolum parallelo recto, ſed etiam declinatione, adde etiam ambas maleficorum qualita-

HIERONYMUS III.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 0 A	10. 8 S		
♃ 1.11 A	6. 59 A		
♂ 3. 8 S	20. 1 A		
☉	19. 41 A	21. 22	304. 42
♀ 3. 10 S	4. 41 A		
☿ 1.44 A	18. 0 A		
☽ 5. 17 S	12. 54 S		

tes habuiſſe. in primo verò ♄ ſolo parallelo ☉ pulſabat ſua tantum qualitate Saturnina.

EXPER. III.

Cauſa rectificans ☽ fuit in parallelo recto cum ☉, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo m. 5. diſcrepat. malefica tamen cauſa fuit, quia à ♄ declinatione offendebatur, à ♂ per △ coſmicum, abberrat ☽ ab 11. dom. p. 2. 52, ♂ verò à 7. dom. p. 2. 3, & ſic ambas inſortonarum qualitates in ☉ transferrebat, non ſolum per dictum parallelum rectum, verum etiam per □ coſmicum, quoniam ſicut illa diſtat ab 11. dom. p. 2. 52, ita ☉ longe fertur ab 8. dom. p. 2. 37. Rurſus ☉ cum ♂ ab æquatore æqualiter circuibat. benefici autem licet in ſupremo Cardine ſimul iuncti, de □ ♂ aſpicientes, attamen nulla familiaritate Luminaria fouebant, valuere tamen per paucos dies vitam nati ſuſtinere.

CRISIS LETHALIS!

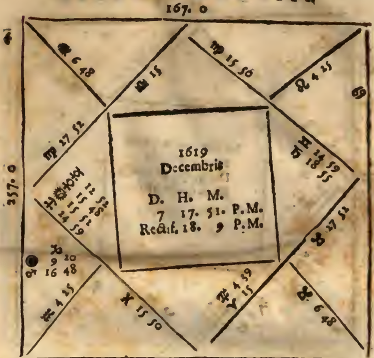
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.
♄		
♃		
♂		
☉	18. 25 A	19. 50
♀ 3 59 S	1. 0 A	
☿ 0.52 A	13. 49 A	
☽ 1. 29 S	21. 56 S	

Criſis hæc eſt operatio Arc. ſemid. ☉ Radicis eſt p. 4118, qui dat diſtantiam eiuſdem, à domi 7. p. 1473. Arc. ſemid. criſis eſt p. 4210, ergo dat diſtantiam ☉ à dom. 7. p. 1501, ſeù p. 25. 6, quibus loco ☉ demptis proueniunt in cardine occiduo p. 12. 34 ♑.

Videre igitur quiſque poteſt, ☽ cauſam originis ad exatum ⚹ ♄ perueniſſe, & ad declin. ♂, & ☍ eiuſdem mox applicuiſſe. ☉ adhuc in □ ♄. & declinatione ♂ commorabatur. ☿ maleficus erat, quia declinationi ♄ applicabat, & ♄ erat in △ coſmico ♂; diſtat enim ille ab 11. dom. p. 6. 8. ♂ verò à 7. dom. p. 2. 16, ideo ſimul applicabant.

Benefici inter ſe diſiuncti ferrebantur. nam ♀ cum latitudine à ♃ sfera elongabatur p. 10. 24, ergo extra actionem circuibat. licet etiam ſi efficaciter coniuncta adiuvare non poterat, Ex quibus igitur facta eſt Criſis lethalis.

HIERONYMUS IIII.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.38 A	21. 26 S		
♃ 1.37 A	. . .		
♂ 1.24 A	23. 50 A		
☉	22. 46 A	25. 19	254. 38
♀ 0. 2 A	22. 48 A		
☿ 1. 1 A	23. 27 A		
☽ 0. 26 S	22. 46 A		

EXPER. IV.

Venus in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit, quod per min. 18: à putatiuo diſcrepat. Malefica fuit, quoniam erat in ☍ ♄, & cum illo declinabat, atque etiam cum ♂. valuit nihilominus per menſem vitam infantuli fouere, quia ex ſe eſt planeta beneficus, & valide ☉ copulabatur. adde ♃ fuiſſe in □ coſmico cum illa, & ☉, diſtat enim ♃ a 4. domo p. 18. 49. ☉ & ♀ à prima p. 18. 0. vnde vſquequo durauit illud □, tandiu etiam vixit. praeterea ☉ erat in ☍ ♄, & ambo luminaria cum infortunijs declinab.

CRISIS LETHALIS.

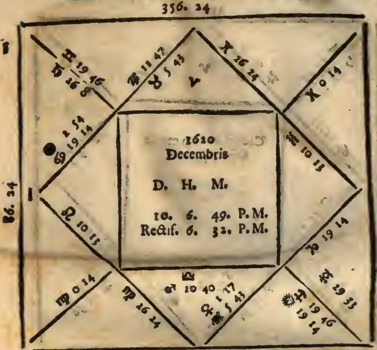

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.
♄ 1. 34 A	21. 18 S	
♃ 1. 30 A	. . . .	
♂ 1. 8 A	15. 59 A	
☉	22. 30 A	24. 58
♀ 1 12 A	22. 39 A	
☿ 2. 38 A	21. 3 A	
☽ 3. 10 S	14. 16 A	

Criſis hac eſt operatio. Arcus ſemin. eſt p. 6919, qui dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 2335, Arcus ſem. Criſis eſt p. 6898, ergo dat diſtantiam ☉ a dicta domo p. 2328, ſeu p. 38. 48, quibus à loco ☉ criſis demptis eueniunt p. 7. 42, ♐ in Linea 12.

☽ itaq; ad ☌ ♂ ferrebatur ſicut in Radice, in ☌ ☿ malefici, quia declin. cum ♄, qui de △ inducbat natura ♂. Rurſus ipſa ☽ acceſſit ad parallel. decl. ♂. ☉ inter ♄ & ☿ declinabat, & paululum excedebat parallelum obliquũ eiuſd. ♄. Praterea ☽ applicabat □ ♄. ♀ cauſa originis corrumpebatur a declinatione ♄ martialis, neque amplius □ coſmicum ♃ recipiebat, qui etiam non potuiſſet auxiliari, propter ⚹ ☿ peſſimi a quo pulſabatur, neque amplius iungebatur Soli, cum ab illo excederet.

CLARA FACINA SOROR!

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ſu.
♄ 1. 22 A	22. 6 S		
♃ 1. 24 A	13. 55 S		
♂ 1. 49 S	2. 34 A		
☉	23. 5 A	25. 44	258. 17
♀ 2. 51 S	. . . .		
☿ 2. 12 A	25. 43 A		
☾ 1. 27 A	22. 4 S		

EXPER. V.

LVna in parallelo recto cum ☉ rectificauit tempus, quod ab æſtimatiuo m. 17. diſcrepat, ſeu malefica, quia adhuc erat infrà ☌ ♄, & partiliter cum illo declinabat, applicabatque □ ♂, & △ coſmico eiuſdem, diſtat illa à 12. domo p. 13. 8. ♂ verò ab imo p. 14. 36. ſic ergo dicto parallelo recto ☉ grauiter lædebat, & declinatione. præterea ☉ applicabat ☍ ♄. & cum eo æqualiter ab æquatore circuibat: ſtatimque mortuo eſſet, ſi ♀ △ ☾ non aſpexiſſet, quo tranſacto deceſſit.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.
♄			
♃			
♂		3. 26 A	
☉	. . . .	23. 21 A	26. 5
♀	2. 16 S	8. 44 A	
☿	2.24 A	25.47 A	
☽	4.56 A	6. 28 S	

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 6944, qui dat diſtantiam ☽ ab imo Cęli p. 4990. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 6965, ergo dat diſtantiam ☉ ab imo Cæli p. 5005, ſed p. 23. 25, quibus à loco Solis criſis ademptis, emergunt p. 29. 54. ♍ pro imo Cęli.

Peruenit ergo ☽ ad ♂ declinationem, atque △ ☿ malefici, qui eſt in □ ♂, & declinatione ♄, ☉ magis ☍ eiuſdem malefici acceſſit, & adhuc infra eius declinationem manebat. Rurſus in ✱ coſmico ♂ degebat, diſtat enim ♂ à domo 5. p. 27. 11, Sol ab Occidente p. 28. 43. ♀ ſine auxilio ♃ (qui neminem iradiabat) Luminaria à tot maleficentijs minime deffendere poterat; immo lædebatur à declinatione ☽ maleficæ, & à ♄ △; quid ergo clarius in hac ſcientia expectare poſſumus?

AVGVSTINVS FACINVS.

371. 25

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 2. 53 S	1. 38 A		
♃ 0. 29 S	23. 2 A		
♂ 1. 57 S	22. 20 S		
☉	7. 41 A	8. 57	341. 51
♀ 1. 28 A	0. 12 A		
☿ 2. 18 A	15. 54 A		
☽ 2. 8 S	20. 22 A		

EXPEK. VI.

VEnus cauſa originis impulſiua apparenter in linea Orientis tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 38, attamen malefica fuit, ex declinatione ♄. & ✶ ♂. ♃ verò quia eam de □ platicè irradiabat, fuit in cauſa Puerulum per aliquod tempus vixiſſe; eo magis quoniam ☽ cum ♃ declinabat. Aſt debile auxilium, cum ipſa ☽ ad □ ♄ properaret, viciniuſq; declinationem ♂ in directione primi anni peteret, (quam non erexi, nam motus verus diei cum quadrante, prò vnico anno tribuſque menſibus oculis pateat) tunc temporis autem ☽ malefica ☉ per ✶ offendebat.

REVOLVTIO LETHALIS.

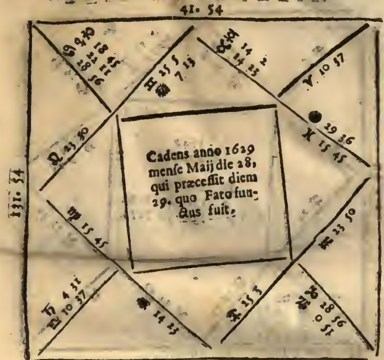
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 2. 56 S	6. 11 A		
♃ 0. 16 A	20. 26 A		
♂ 1. 25 A	16. 40 A		
☉	7. 41 A		
♀ 0. 2 A	18. 53 A		
☿ 2. 12 A	10. 38 A		
● 4. 9 A	12. 14 S		

In Reuolutione primi anni ☉ à declinatione ♄ pulſabatur, & parallelo recto, diſtat enim ☉ à Culm. p. 21. 9 ; ♄ ab imo p. 21. 17, qui ♄ naturam ♂ aſſumebat ex △; ● applicabat □ ♂, & cum ☿ declinabat, qui etiam ille parallelum rectum ♄ tangebat.

Benefici Luminaria non aſpiciebant, immo ♀ æqualiter ab æquatore diſtabat cum ♂ Saturnio.

Clare igitur patet, quod cum Luminaria à maleficis pulſantur: ſine ſufficienti fortunarum auxilio mors ſuccedit. modo ad Criſis iudicium tranſeamus.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 2.49 S	1. 12 S		
♃ 0.22 S	23. 54 A		
♂ 1.31 S	22. 52 S		
☉	21. 35 S	23. 46	
♀ 2. 38 S	25. 49 S		
☿ 4.13 A	12. 5 S		
☽ 4.54 A	4. 36 A		

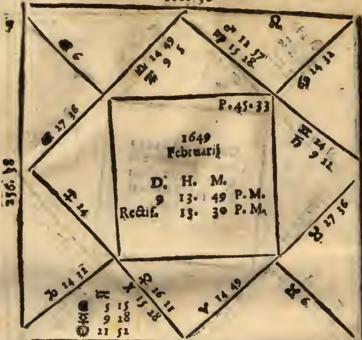
Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 4863. quæ dat diſtantiam à 2. domo p. 4212. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 6826, ergo dat diſtantiam ☉ à domo 2. p. 5912; ſeù 98.32, quibus additis loco ☉ Criſis emergunt p. 15. 95 ♍ pro Linea ſecunda.

Sol igitur ad □ fere Radicis peruenit in △ ♄. ☽ ad ☍ ♄ ferrebatur, qui □ in mundo ♂ recipiebat. diſtat enim ♂ à 12. domo p 6.95, ♄ verò à 3. domo p. 6.6, vnde ambas qualitates maleficas recipiebat.

Adde ♀, quæ fuit cauſa originis, ſe ♂ Saturnio coniunxiſſe. Solus ♃ cum ☉ declinabat, ſed vnicus aſpectus beneficus contra plures infortunarum non valet: neque ♃ □ ☽ potuit adiuvare, quoniam contra ambos maleficos, quos illa recipiebat, non ſuffecit.

CAMILLA QVAGLIATA VEN.

166. 38

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. r.
♄ 1. 25 A	20. 32 S		
♃ 1. 42 S	1. 39 A		
♂ 7. 6 S	13. 18 S		
☉	14. 17 A		224. 15
♀ 0 57 A	1. 47 A		
☿ 2. 6 A	19. 59 A		
☽ 3. 57 A	22. 51 A		

EXPER. VII.

IVpiter cauſa originis tempus correxit, quod à dato diſcrepat min. 19, in parallelo recto cum ☉ recipiebat itaque ♃ ambas qualitates maleficas, nam △ ♄ deſcribebat, qui qualitatem ♂ ex □ aſſumebat, aliquandiu tamen vixit propter beneficorum declinationem. Extinguitur morbo caduco, ex ſpirituum ſubita concutione ob ſuperuenientem qualitatem frigidam, & humidam. meritò igitur Luminaria, in quarta frigida tam in mundo, quam in Zodiaco exiſtebant, offenſa à maleficis. Nam ☉ declinabat cum ♂ Saturnio, & ☽ in eius △ in Zodiaco, & in mundo; diſtat enim ♄ à 7. dom. p. 11. 46, ☽ à 3. domo p. 10. 43. ☿ offendebatur à △ partilli ♄ ad ſignificandam ſpirituum laſionem, ex frigiditate ♄, & cum illo declinabat, ſicut etiam ☽.

ANNA MARIA ZANCHANI VERON.

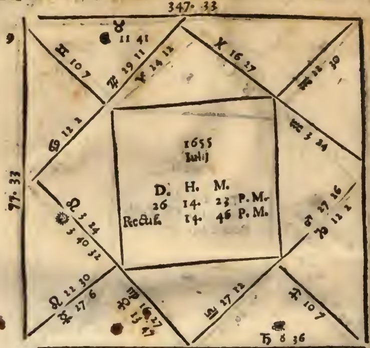

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 3 S	17. 13 S		
♃ 1. 1 A	18. 4 A		
♂ 2.47 A	21. 48 A		
☉	17. 50 S		132. 18
♀ 1. 32 S	17. 5 S		
☿ 2. 5 S	17. 0 S		
● 4. 40 A	20. 35 A		

EXPER. VIII.

LVna in parallelo apparenti ab angulis rectis cum ☉ tempus ſignauit, quod à dato diſcrepat m. 43, malefica fuit, quia declinabat cum maleficis, & ☌ ♂ applicabat, vixit tamen per tres menſes, eo quia ♃ ● de □ aſpiciebat; & pariter □ ♀ habebat, quæ fuit in ☍ ♃, ac cum illo declinabat. non potuerunt tamen benefici vitam longius protrahere, quoniam venus copulabatur cum ♄, etiam in æquatoris diſtantia, pariter ♃ inter maleficarum declinationem reperiebatur. ☉ quoque cum maleficis declinabat, & erat in △ mundano ♂ Saturnij, diſtat enim ☉ ab Aſcend: p. 19: 57, ♂ verò à 5. domo p. 18. 40. tandem admirandum eſt quomodo omnes planetæ iterratis aſpectibus ſe pulſabant, nam cuncti ab æquatore circulos parallelos faciebant, quo debili auxilio beneficorum tranſacto, è vita ad Superos puella emigrauit.

BONATTA DE BONATIS SOROR AVCT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 49 S	12. 41 A		
♃ 1.20 A	9. 59 S		
♂ 7.10 A	27. 46 A		
☉	19. 24 S	21 1	125. 59
♀ 1 7 S	7. 25 S		
☿ 0. 38 S	13. 7 S		
☽ 5. 16 S	20. 20 S		

EXPER. IX.

IVpiter in paralleſo apparenti ſemper cum ☉ rectificauit tempus, quod à dato diſcrepat mi. 23, vt recipiebat ambos maleficos ♂ per □, ♄ per declinationem. erat autem aliquantulum adiuctus à declin. ♀, ideo per tres menſes ſupra annum vnum vixit. Moritur morbo poſtularum proueniente ex corruptione ſanguinis, ideo ♃ fuit corruptus. ſicut in experimento 34. ſimiliter reperitur, præterea ☽ erat in ☍ ♄ in declin. ☉, & ☉ applicabat □ ♄, ea adhuc in ☍ ♂ commorabatur. ♀ recipiebat ✶ ♄ licet debilem, erat tamen in △ ☽ ſaturniæ, & martialis per △ coſmicum; deflectu enim

ula.

REVOLVTIO LETHALIS.

	Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄	2. 6 S	5. 48 S		
♃	0. 53 A	19. 33 S		
♂	1. 7 S	17. 48 S		
☉	. . . .	19. 24 S		
♀	0. 28 S	22. 22 S		
☿	2. 35 A	13. 59 S		
☽	4. 52 A	7. 22 A		

illa ab 11. domo p. 17. 29, ♂ verò à 7: dom: p. 15. 24. tempore autem mortis erat in exquiſito △ ♂ in Zod:, ad quem, vnius diei horarumque 6. prò anno vno & tribus menſibus, ferrebatur. ♂ communicabat cum ♄ △ coſmico, diſtat (vt notaui) ♂ à 7. domo p. 15. 24, ♄ verò à 5. domo p. 14. 24. quid amplius?

In Reuolutione ☉ erat in ☌ ♂ declinabatque cum illo, & ✶ cum ☽ Saturnia per declinationem, erat etiam ☽ martialis, per ✶ coſmicum, deflectit enim ♂ ab 11. domo p. 14. 36, ☽ ab Oriente p. 14. 30. Similiter prò morbi ſignificatione ♃. corrumpebatur à declinatione ♂, & △ ☽ peſſimæ, principalis autem læſio prouenit à ♂ ob Sanguinis aduſtionem.

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 2. 6 S	1. 35 S		
♃ 0. 58 A	20. 12 S		
♂ 0. 5 S	5. 24 A		
☉	12. 38 A	13. 12	
♀ 0. 25 S	15. 49 A		
☿ 2. 17 A	20. 51 A		
● 2. 38 S	15. 11 A		

Porrò in Criſi, cuius hæc eſt operatio Arcus Radicis ſemino: eſt p. 4139, qui dat diſtantiam à 4. domo p. 2567. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 6192, ergo dat diſtantiam ☉ ab Imo Cœli p. 3840, ſeu p. 80. 40, quibus additis loco Solis emergunt in imo, Cœli p. 23. 55. ♑.

Sol properabat ad parallelum rectum ♄. diſtat enim ♄ à Culm. p. 76. 59. ☉ verò ab imo p. 80. 40. ● erat in △ ♂, & in eius △ coſmico; qui præceſſit mortem. pariter ♃ à △ ♄ verberabatur, Solem verò non aſpiciebat Luna tantum à △ ♀ irradiabatur, ergo Fato ceſſit.

ELENA RVZENENTI VERON.

168. 27

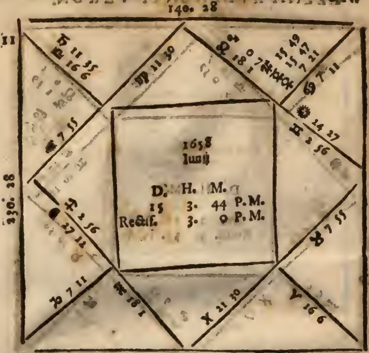
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. ræ.		
♄ 2.33 S	1. 58 S				
♃ 0. 21 A	23. 18 S				
♂ 2.41 A	1. 22 S				
☉	20. 39 S		110. 4		
♀ 6. 39 A	16. 39 S				
☿ 5.32 A	14. 28 S				
☽ 2.41 A	22. 41 A				

EXPER. X.

LVna in centro Orientis tempus ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. min. 22. Nec quis propter hanc maximam mutationem, ſtatim contra me improbet, nam in hac natiuitate nullos coſmicos parallelos, ſeu eiuſdem naturæ aſpectus, accidunt, quibus nos accomodaſſe tempus exiſtimet, ut alij in ſuis directionibus horas transtulerunt.

Statim ergò puella moritur, & iure meritò, ſi cauſa impulſiua originis maleſica fuit, destituta à beneficorum radijs, applicabat enim ✶ ♄, qui qualitate ♂ induebat per ☍, eiuſque declinationem. rurſus declinabat cum ♃ maleſico, à □ ♄ martialis. præterea ☉ ✶ ♄ applicabat. Venus autem longe, & late à ☌ ☉ & ♃ ferrebatur, (quia per maximam latitudinem coniunctiones inefficaces redantur.) Porrò ſicut cauſa ortus ☽ fuit in li-

IOANNES BAPT. RVZEN. VERON.

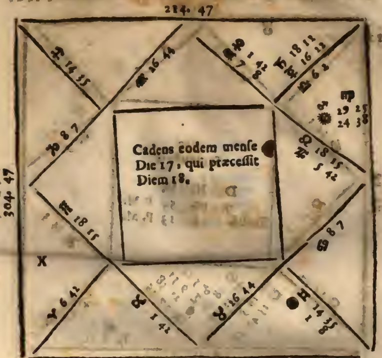
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2. 49 S	2. 0 A		
♃ 0. 13 S	22. 49 S		
♂ 1. 21 S	21. 30 S		
☉	23. 24 S	26. 11	83. 57
♀ 1 4 S	24. 23 S		
☿ 2. 6 A	20. 30 S		
☽ 1. 27 S	23. 3 A		

nea Aſcendentis, quæ multuum prò vita ualet, ſi ibi planetæ exiſtant, ſic ♃ 8. domum maleficus tenebat. omnia igitur ad ultæ deſtructionem tendebant. adde ☿ fuiſſe in ⚹ ♄.

EXPER. XI.

SAturnus malefica cauſa in parallelo apparenti recto cum ☉ rectificauit tempus, quod à dato diſcrepat m: 44, ad oſtendendam igitur puerulli ſuffocationem, ipſe ♄, rectificans ultra, parallelum dictum □ coſmico ☉ offendabat, diſtat ille ab 11. domo p. 20. 5, ☉ ab 8. do: p. 21. 31, declinabat etiam Sol cum ♂. uixit tamen per dies, propter beneficorum declinationes cum Lun in ..ibus; ♀ tamen non erat copu ata ♃ recipiebatque □ ♄, qui per ⚹ coſmicum ♂ aſſumebat qualitatem, abberat ♂ à 9. domo p. 56, ♄ ab 11. domo p. 20. 5, ideo ambas qualitates maleficas habebat.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 2.19 S	5. 0 A		
♃ 0.23 S	1. 29 S		
♂ 0.54 S	1. 4 S		
☉	2. 9 S	2. 11	
♀ 0. 27 A	12. 27 A		
☿ 1.11 A	7. 32 A		
☽ 0.22 S	23. 53 S		

Criſis uerò hæc eſt operatio Arc: ſemid: Radicis eſt p. 6971, qui dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 3214. Arc: Semid: Criſis eſt. p. 5531, ergo dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 2550, ſeu p. 40. 30, quibus additis loco Solis proueniunt in Culmine p. 7. 8. ♋.

Sol igitur erat in ☌ ♂, & declinabat cum ♄, & cum ♂. ☽ momento mortis, (nam poſt aliquas criſis horas ſucceſſit) applicabat △ ♄, & ☿ malefici per eiuſdem ☌, ad oſtendendam ſuffocationem, quod genus mortis à Nutrice dormiente paſſus fuit. adde etiam Solem offenſum octauam Cœli, ſicut ☽ ſextam peragraſſe, quæ ſituationes maleficæ, & morboſæ Aſtrologi conſtituerunt, propter vapores à Luminaribus eleuatos, ex eorum deſcenſu, & non rarefactos, propter ☉ occaſum.

COM. MATHÆVS TRENTO NOB. PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. rx.
♄ 2. 23 S	12. 8 A		
♃ 1. 12 S	4. 7 S		
♂ 0. 39 S	1. 29 A		
☉	5. 40 A	5 49	161. 51
♀ 9 23 A	6. 13 S		
☿ 4. 46 A	8. 12 S		
☽ 0. 21 A	8. 55 S		

EXPERIM. XII.

QVia ☉ platicè à ✱ ♄ pulſabatur, ideo ♃ in parallelo recto cum illo tempus rectificauit, quod à putatiuo diſcrepat h. 1. m. 19, aliàs non vixiſſet. cauſa igitur impulſiua ortus fuit benefica: ſed quoniam ♀ propter magnam latitudinem extra ♃ copulam erat, ideo non potuit ſua etiam beneficentia vitam diutius fouere, & quamquam ☉ ex declinatione aſpiceret, attamen propter eandem latitudinem, non paruum circulorum æqualitates diuerſificabantur. ☽ declinabat cum ☿ qui coniunctus ♂ eam lædebat.

Moritur igitur morbo diuturno, in acutum poſtea conuerſum; cuius lethalis directionis hæc eſt operatio. Arc: Semin: Radicis eſt p. 5651, qui, dat diſtantiam ☉ à 5. dom.o p. 2503. Arcus: directionis p. 5294, ergo dat di-

DIRECTIO LETHALIS

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.				
♄ 2.21 S	14. 38 A					
♃ 1.13 S	2. 21 S					
♂ 0.27 S	7.26 A					
☉	2. 45 A	23. 46				
♀ 7. 55 A	1. 4 S					
☿ 1.30 A	0. 8 S					
☽ 4. 56	17. 41 S					

ſtantiam Solis à 5. domo p. 2623. ſeu p. 43 43. quibus additis loco Solis proueniunt in domo 5. p. 18. [illegible].

Sol ergo in parallelo obliquo apparente cum ♂ degebat. diſtat enim ☉ ab Oriente p. 67. 12, ♂ verò ab occaſu p. 70. 2, vnde platicè ſe tangebant, & ſic per ♂ parallelum recipiebat etiam qualitatem ♄ ſ nam malefici æqualiter quoque ab angulis obliquis diſtabant. elongatur ♂ ab Oriente p. 79. 58, ♄ ab occidente 76. 52. Inſuper ☽ recipiebat □ ♂, & △ ♄. ♀ maximam adhuc latitudinem pollebat, ideo declinationem ineficacem deſcribebat, immo à ✶ ♄, & ✶ ☽ maleficæ corrumpebatur. ♃ pariter cum ☿

REVOLVTIO LETHALIS.

144. 21

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 3 A	22. 16 S		
♃ 1. 21 A	13. 0 S		
♂ 0. 6 A	10. 30 A		
☉	5. 40 S		161. 51
♀ 2. 26 A	14. 31 A		
☿ 2. 9 A	6. 55 A		
● 0. 8 S	8. 38 A		

æqualiter ab angulo recto, cum ♂ parallelum deſcribebant; nam ♂ longefertur à linea L. c. p. 10. 40. ♃ p. 10: 28, ☿ p. 10: 52, præterea ♃ manebat in □ coſmico ● maleficæ, diſtat illa ab Oriente p. 11. 16. ille verò ab imo vt ſupra.

Reuolutio eiuſdem anni peſſima exiſtebat, quippe ● valide offendebatur à ☌, & declin: ♂, neque à beneficis iuvabatur,

☉ declinabat cum ☿ Saturnio per □ in Zod: & in Mundo, eleuatur ☿ à 12: domo p. 6. 41, ♄ deprimitur à 9. domo p. 4: 34.

Venus non erat in ☍ ♃, quia extra orbitam ſuæ actiuitatis circuibat; elongatur enim in longitudine, & latitudine ſimul p. 8. 54; declinabat tamen cum illo, ſed Luminaria non aſpiciebat, ſolum □ de △ platico iradiabat Solem, at etiam ⚹ ♄ recipiebat, & tangebat declinationem ♂.

CRISIS LETHALIS.

6. 35

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 3 A	26. 16 S		
♃ 1. 23 A	13. 11 S		
♂ 0. 19 A	4. 27 A	2. 23	
☉	2. 20 A		
♀ 4. 13 A	22. 7 A		
☿ 3. 41 A	11. 29 A		
☽ 4. 53 A	15. 6 S		

Criſis hæc eſt operatio. Arcus. Semin: Radicis eſt vt ſupra, qui dat diſtantiam à 5. domo ſupradictam. Arcus Semin: Criſis eſt p. 5243. ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 25. 39. ſeù p. 42. 19, qui 6. additis loco Solis eueniunt in 5: domo p. 18. 10. ♏.

Sol igitur applicabat ☌ ♂, paralleloque declin: eiuſdem, & □ ♄. item parallelo recto, diſtat ♂ ab imo Cœli p. 3. 42, ☉ ab ead: linea p. 1. 10. Venus corrumpebatur à declinatione ♄, qui qualitatem ♂ recipiebat ex □. ☽ erat in □ coſmico ♂ Saturnij. deprimitur illa ab Aſcend: p. 4. 23. ♂ ab imo vt ſupra; ideo declinatio ſola ♃ non potuit ſufficere. Prius itaque nobilis hic iuvenis correptus fuit morbo diuturno, ex tranſacto △ ☽ cum ♄ in directione, poſtea accuta perturbatione extinctus, ex ſuccedenti □ ☽ cum ♂. In Reuolutione pariter ex ☌ ☽ cum ♂; In Criſi tandem ea-

D dem

ELENA RVZENENTA VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 23 A	20. 44 A		
♃ 1. 27 A	10. 50 S		
♂ 0. 44 S	24. 15 S		
☉	22. 32 S	25. 0	
♀ 1 46 A	20. 19 S		
☿ 1. 17 S	24. 10 S		
☽ 3. 10 A	22. 31 A		

dem ☽ ex præcedenti ☌ cum ♄. ad □ coſmicum poſtea ♂ accedens, & applicatione ✶ eiuſdem: in quo fuit ☽ tempore mortis, quæ ſucceſſit quibuſdam horis poſt criſim. Quantum ergo cauſæ inter ſe nexii colligantur, quiſque clarè videt.

EXPERIM. XIII.

IVpiter in parallelo recto apparenti cum ☉ tempus correxit, quod à dato diſcrepat m. 53. fuit enim planeta beneficus, ſed quia △ ♄ applicabat, non potuit infantula longiori vita frui. præterea Sol inter maleficorum declinationes affligebatur, ☿ erat ♂ coniunctus, & in eius declinatione ☽ tamen quia erat in decl. ♃ vixit per tempus adnotatum. erat tamen etiam ☽ offenſa à declinatione maleficorum, & □ ☿ in angulo vita conſtituta.

Dire-

DIRECTIO LETHALIS:

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	
♄	1.23 A	20. 44 A			
♃	1.27 A	10. 50 S			
♂	0.44 S	24. 15 S		25. 0	
☉	....	22. 35 S			
♀	1.46 A	20. 19 S			
☿	1.17 S	24. 10 S			
☽	3. 10 A	22. 31 A			

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemid: Radicis eſt p. 6973, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 41 17. Arcus Semid. directionis eſt p. 6900, ergo dat diſtantiam ☉ à 9: domo p. 4074, ſeù p. 62. 54, quibus demptis à loco Solis proueniunt in 9: domo p. 13. 24. ♉.

Sol igitur magis ♄ acceſſit, & ☍, in ☌ ☿ qui declinabat exquiſitè cum ♂ ☽ cũ ambobus maleficis declinabat, & erat in △ coſmico cum ♂, diſtat enim illa à 7. domo p. 25: 23, ♂ vero ab 11: domo p. 25. 27, ad accutum ſignificandum morbum, ſicut ☌ platica ☿ cum ♂ declinatioque eorum idem prænunciabat. ♃ affligebatur à □ ♄, & ✶ ♂. ♀ Luminaria non irradiabat, immo ab exquiſita declinatione ♄ lædebatur: vnde cum Luminaria, & præcipue ☉ beneficos nullo modo videret, non potuit puerula exitiali-

REVOLVTIO LETHALIS.

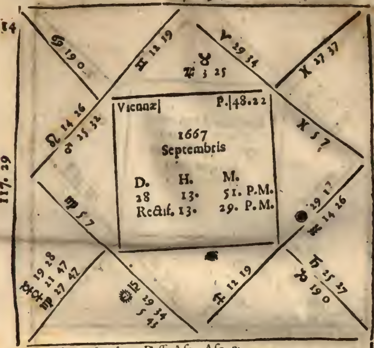
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 32 A	21. 15 S		
♃ 1. 19 A	0. 19 A		
♂ 0. 36 A	17. 22 S		
☉	23. 25 S		95. 58
♀ 3 11 A	14. 41 S		
☿ 4. 15 A	18. 56 S		
☽ 3. 19 A	3. 38 A		

bus cauſis reſiſtere, accutiſſimo morbo mortua fuit, propter ☿ martialem cum ☉ & △ mundano ☽ cum ♂, vt dixi. conſtellatio fuit in quarta aerea ſeu ſanguinea in Mundo, & in principio Colericæ in Zodiaco.

Licet autem Reuolutio non extitiſſet tam malefica, vt directio; attamen quoniam Reuolutionis vires ſuperat Directio, vt potior primaque in agendo cauſa, ideo factum fuit, non potuiſſe adiuvare vitam. Exactè tamen morbus accutus agnoſcitur, cũ ex eadem cauſa proueniat, ſicut in Directione; nempe ex ☿ Martiali ex declinatione, & cum ☉ copulato, qui ☉ recipiebat declinationem ♄, & cum ſolum à □ ♃ aſpiceretur, ſicut ☽ ex ☍, non potuit ſolus adiuvare. ☽ verò offendebatur à □ ☿ malefici. ♀ con

cum-

FERDINANDVS VENCE. ARCH. AVSTRIÆ.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.29 A	21. 36 A		
♃ 1.44 A	11. 3 S		
♂ 1.30 S	14. 28 S		
☉	2. 17 A	2. 34	185. 14
♀ 1. 33 S	4. 42 S		
☿ 0. 29 S	4. 38 S		
☽ 5. 2 A	16. 35 A		

communicabat cum ♃, immo ♂ erat copulata. Dies mortis ignoratur; ergo Criſis non ponitur.

EXPERIM. XIV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat. per minuta 22, ſed ambas qualitates, maleficas habebat Saturninam ex △ coſmico, recedebat enim ille à Culmine p. 3. 51. ♄ verò à 6. domo p. 6. 25, qualitatem ♂ à ✶ ☽ platico Martiali quæ, eſt in eius ☍. Sol erat in □ coſmico cum ♄. longe fertur ☉ à 3. domo p. 7. 56. ♄ à 6. domo vt ſupra. & magis ad partilitatem tempore mortis accedebat. Inſuper ♀ corrumpebatur à △ ♄, & properabat ad eius partilem aſpectum.

Criſis

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.
♄ 0.29 A	19. 59 A	
♃ 1. 11 A	9. 2 S	
♂ 1. 52 S	0. 9 A	
☉	21. 36 A	26. 27
♀ 1. 39 A	20. 42 A	
☿ 3. 16 S	20. 47 A	
☽ 2. 56 A	24. 52 A	

Criſis hæc eſt operatio. Arcus Semin: Radicis eſt p. 5554, qui dat Solis diſtantiam à domo 5. p. 2196, Arcus Semin: Criſis eſt p. 6987, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 2762, ſeù p. 46. 2; quibus additis loco Solis Criſis prouenıunt, in 5. domo p. 8. 46. ♓.

Sol declinabat cum ♄, & erat in □ ♂, qui Orientis angulum poſſidebat.

♃ maleficus in angulo Occidentis ex magnis inimicitijs mortem ferè violentam minabat. quippe quod erat in ☍ ♂ Saturnij, quia ♄ faciebat □ coſmicum cum ambobus dum omnes per centra Cardinum rotabantur.

♀ peſſima ♄ Martiali copulabatur in declinatione ☿, qui □ coſmicum cum ♂ deſcribebat, diſtat ♂ à 12: Cœli p. 13. 17. ☿ à 5. domo p. 10 7. ☽ tempore mortis fortaſſe inter □ ♂, & ♃ corrupta reperiebatur atque in Solis congreſſu. quoniam Criſis antecedit horas mortis.

MARIA ELISABETTA FERRA PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2.22 A	0. 5 A		
♃ 1.49 S	4. 1 A		
♂ 1.27 S	23. 42 S		
☉	2. 4 S	2. 6	4. 44
♀ 1.47 S	19. 27 S		
☿ 2. 6 A	4. 4 A		
● 5.16 S	28. 47 S		

EXPERIM. XV.

Mercurius cauſa Originis impulſiua tempus corripuit, quod à dato diſcrepat min. 29. ſed fuit maleficus, quia eodem temporis momento erat in parallelo Recto cum ♄ & licet declinationem ♃ reciperet, nihil ab illo auxiliabatur, quoniam ambas maleficorum qualitates aſſumebat, ♂ per △, ♄ per ☍. Sol à partilli ☌ ♄ affligebatur, & eiuſdem declinatione. vixit tamen per tempus adnotatum, nam ● non reperiebatur offenſa; & quia ☿ cauſa Originis ✶ ♀ recipiebat, licet multum debiliter, & à longe. Directionis igitur hæc eſt operatio. Arcus Semin: Radicis eſt p. 5274; qui dat diſtantiam ☉ à 12:domo p 3229, Arcus Semin: Directionis eſt p. 5143, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 3149, ſeù p. 52. 29, quibus à loco Solis

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 2.22 A	0. 36 A		
♃ 1. 49 S	3. 44 A		
♂ 1. 17 S	23. 54 S		
☉	4. 12 S	4. 17	
♀ 2. 10 S	21. 11 S		
☿ 1. 36 A	0. 34 S		
● 1.54 S	18. 18 S		

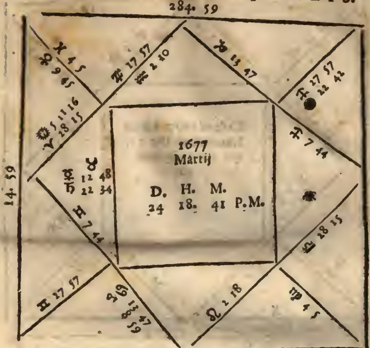
lis directionis detractis, proueniunt p. 18. 7. prò dom. 12. ♒.

Cauſa igitur impulſiua ſcilicet ☿ copulabatur ♄, & declinabat cum illo; præterea ambo ſic coniuncti ✶ ♂ aſſumebant in Mundo: diſtat enim ☿ ab Aſcend. p. 4. 0, ♄ p. 3. 15; ♂ verò à 3. domo p. 3. 47.

Sol affligebatur, à ✶ ♂ Saturnij, & ☍, & declinatione ♃ peſſimi, quia æqualiter cum ♄ ab angulis obliquis diſtabat, aberrat ergo ♄ ab ortu p. 3. 5. ♃ ab occasù p. 5. 30, & aſſumebat △ ♂.

● □ ♂ applicabat, & erat in eius △ coſmico, ſuperat enim illa 6. domum p. 17. 23, ♂ à 2. domo p. 19. 39. ♀ nihil faciebat, immò cum ♂ declinabat; quid igitur clarius?

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 2 A	16. 31 S		
♃ 0. 39 A	16. 7 A		
♂ 2. 27 S	26. 40 S		
☉	2. 4 S		
♀ 1 14 A	9. 5 A		
☿ 0. 31 S	16. 16 S		
☽ 1. 15 S	22. 3 A		

Porrò in Reuolutione, pariter ☿ (quod eſt mirabile) in eadem quarta mũndi copulabatur ♄, & cum eodem declinabat. rurſus ✶ ♂ tam in mundo, quam in Zodiaco recipiebat, diſtat enim ☿ ab Aſcend: p. 14. 33. ♂ verò à 3. domo p. 11. 2. ☉ ſimiliter læſionem ♂ per □ patiebatur. ♀ grauiter à △ ♂, & ✶ ☿ malefici paralleloque recto ♄ ſauciabatur; diſtat ♀ à Culmine p. 55. 58, ♄ verò ab imo p. 51: 13. benefici nullo pacto iuuabant. & licet ☽ ♃ ✶ reciperet, attamen, æqualem cum ♄ ab æquatore circulum rotabat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemin: Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à tertia domo p. 4101, Arcus ſemin: Criſis eſt p. 6731, ergo dat di-

E ſtantiam

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 8 A	19. 24 S		
♃ 1. 5 A	15. 44 A		
♂ 0. 24 A	21. 45 A		
☉	20. 21 A	22. 11	
♀ 1. 56 A	25. 14 A		
☿ 2. 27 S	12. 48 A		
☽ 2. 39 A	11. 38 S		

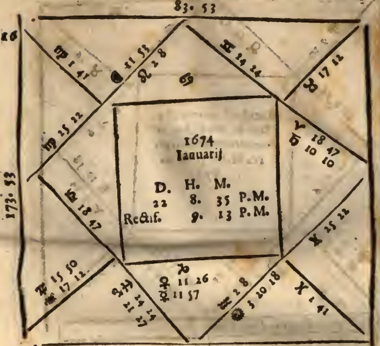
ſtan iam ☉ à 3. domo p. 5234, ſeù p. 87. 14, quibus additis loco Solis emergunt in linea 3. domus p. 27. 49. ♒.

Sol ergo coniungebatur ♂, & properabat ☍ ♄, cui ♂ erat planè oppoſitus; ♃ oppreſſus erat à △ coſmico ♄. diſtat ♃ à 3. domo p. 7. 18. ♄ ab occaſu p. 6. 18. & ⚹ coſmico ♂, eleuatur ♂ ab oriente p. 7. 4. ♃ à 3: ut ſupra. ☽ à △ ♃ offenſi lædebatur.

EXPERIM. XVI.

IVpiter in parallelo Recto cum ☉ apparenti tempus correxit, quod ab æſtimatiuo differt min: 38, qui aliquam læſionem à declinatione ☽ accipiebat, quæ in □ ♄ erat, & ☍ ☉, vixit tamen per decem annos, quoniam cauſa omninò

MARINVS DE CABALIS NOB. VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 37 A	1. 36 S		
♃ 1. 23 S	15. 18 A		
♂ 0. 12 A	23. 27 A		
☉	19. 32 A	21. 11	305. 28
♀ 0 9 S	22. 53 A		
☿ 2. 51 S	20. 8 A		
☾ 0. 41 A	16. 37 S		

omninò malefica non fuit, cum ♀ etiam ✶ reciperet: ♀ tamen declinabat cum ♂, & erat in □ ♄. Ad oſtendendum vero morbum Epylepſiæ, ſeu ſpirituum concuſſionem, quo poſt morbum ex febri ardenti cauſatum mortuus fuit. ☿ erat validè à frigido ♄ ex □ offenſus. (ſicut reperitur in exemplo ſeptimo Camillæ Quagliatæ) inter quartam humidam, & terream, in ☌ ♀ humidæ, à ♄ (ut dixi) pariter pulſatæ. Erat autem hic Puer eximiæ ſpei, & ingenii, propter ☌ ♀ & ☿, & declinationem ♀ cum ♂, orientales à Sole, quæ conſtellatio excellentiam intellectus promittebat, niſi inuida mors, à viuis abripuiſſet.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemino: Radicis eſt p. 6671, qui dat

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 2.34 A	1. 36 S		
♃ 1. 22 S	15. 37 A		
♂ 0. 21 A	23. 52 A		
☉	17. 2 A	18. 10	
♀ 0. 20 A	21. 46 A		
☿ 0. 54 S	21. 31 A		
☽ 3. 9 A	26. 37 A		

diſtantiam ☉ à 7. domo p. 3123. Arcus ſemin. Directionis eſt p. 6 490, ergo dat diſtantiam ☉ à 7. domo p. 3038, ſeù p. 50. 38, quibus additis loco ☉ directionis, emergunt in occiduo Cardine p. 3. 24 ♈.

Sol igitur ✱ ♄ perfecit, ☽ ex ☍ Martis properabat ad □ ♄, quoniam prius febre ardenti laborauit, ♀ erat offenſa à declinatione ♂, & colinico ✱ ☿ ☌, & partilli declinatione pulſabat, ad ſignificandum morbum Epylepſiæ, ex qualitate frigida à ♄, & humida, à ♀ prouenientem.

♃ ſolus ſuo □ platico cum ☉, non potuit contra tot maleficentias iuvare, quia etiam nullo pacto ☽ aſpiciebat.

Præterea in Reuolutione ☉ erat offenſus à ♂ Saturnio per ☍, parallelo obli-

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1.30 S	12. 4 S		
♃ 1.24 S	4. 51 S		
♂ 0.50 A	3. 10 A		
☼	19. 32 A		
♀ 1. 30 A	16. 33 A		
☿ 2. 3 A	20. 43 A		
☽ 4. 56 A	3. 57 A		

quo, diſtat enim ☼ ab oriente p. 19. 9, ♂ ab eodem angulo p. 18. 37, & ſic ☿ à ☼ maleſico ☌, & declinatione remanebat offenſus. ♃ corrumpebatur à declin: & ☍ ♂ Saturnij, pariter ☽ lædebatur à ♂ declinatione, prò morbo accuto ſignificando.

Demum Criſis hæc eſt operatio. Arcus Radicis eſt ut ſupra, qui dat eamdem à 2. domo diſtantiam, Arcus ſemin: Criſis eſt p. 4272, ergo dat diſtantiam à domo 7. p. 2000, ſeu p. 33:20, quibus additis loco Solis prouenit in cardine occiduo p. 22. 16. ♊.

Sol ergo declinabat cum ♂ Saturnio propter eius □, & erat in □ coſmico ♄, diſtat enim ☼ à 6. domo p. 11. 42: ♄ à 3. domo p. 14: 25, ☿ ſimiliter erat offenſus, in quarta mundi humida, a coſmico □ ♄, diſtat ♄ à 3. do-

CRISIS LETHALIS.

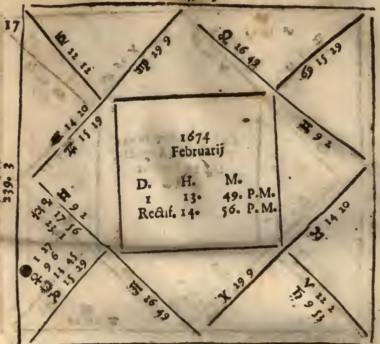
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	
♄ 1.31 S	11. 2 A		
♃ 1.26 S	8.18 S		
♂ 0. 2 S	20.14 S		
☉	17.31 S	18. 14	
♀ 2. 8 S	25.39 S		
☿ 0.38 A	16.15 S		
☾ 4.10 A	9. 3 A		

mo p. 14.23, ☿ à 6. domo p. 13:58, totum ad ſignificandam Epylepſiam; ♀ corrumpebatur à ⚹ coſmico ☉ offenſi, elleuatur illa à 7. domo p. 6. 20, ☉ vero à 5. domo p. 7. 1,

☾ licet haberet ☍ ♃, attamen erat in exquiſito ⚹ ☿ peſſimi, & ☉ offenſi, tum in Zodiaco tum in mundo, diſtat ☿ à 5. domo p. 5.45, ☾ à 3. domo p. 4. 8; properabat etiam ad ⚹ ♂, & declinationem ♄, vnde ſolus ♃ non valuit ſeruare, immo etiam ille pulſabatur, à □ coſmico ♂ Saturnij, depriuatur ♃ à 9. domo p. 0.26, ♂ à 6. domo p. 0.44, quid igitur Clarius?

E x-

BARTHOLOMÆVS RVZENENTVS VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.		
♄ 2.43 A	2. 44 S				
♃ 1.14 S	15. 18 A				
♂ 0.17 A	15. 48 A				
☉ 0.20 A	22. 49 A	25. 23	284. 57		
♀ 0. 45 A	23. 33 A				
☿ 0. 45 A	14. 37 A				
☽ 3. 4 A	25. 35 A				

EXPERIM. XVII.

SAturnus cauſa malefica tempus corripuit, in parallelo recto cum ☉, quod à putatiuo diſcrepat H. 1. m. 7. Saturnus igitur per hunc parallelum, & □ ☉ pulſabat.

☽ erat in □ coſmico ♄. diſtat enim illa à domo 3. p. 14. 2; ♄ à 5. domo p. 12. 9. ♀ non potuit adiuvare, quia ab exquiſito □ ♄ pulſabatur, qui ♄, etiam qualitatem, ♂ recipiebat ex □ coſmico aberrat ♂ à 2. domo p. 8. 48, ♄ à 5: domo p. 10. 44, & ſic ambas qualitates maleficas per aſpectus ſupradictos Luminaria recipiebant. At ♃ in aſcendente in ✶ ☉ potuit per aliquot dies, & menſes vitam ſouere, ſed cauſa originis maleficentiſſima puerulum è viuis abripuit.

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 50 A	7. 56 S		
♃ 1. 5 A	14. 17 A		
♂ 2.55 A	13. 38 S		
☉	14. 27 S	14. 6	
♀ 1.11 S	4. 31 S		
☿ 1.46 A	2. 45 S		
☽ 0. 21 A	21. 22 A		

Criſis autem hæc eſt operatio. Arcus ſemino: Radicis eſt p. 6923, qui dat diſtantiam ☉ ab Aſcend. p. 3565. Arcus ſemin: Criſis eſt 4554, ergo dat diſtantiam ſolis ab Aſcendente p. 2346, ſeu p. 39. 6, quibus demptis à loco ☉ emergunt in orientis linea p. 12. 13. ♋.

Tunc itaque tempore ☉ erat in □ coſmico ♂, diſtat enim ♂ ab 11: domo p. 18. 5, ☉ verò à 2. domo p. 17. 43, applicabat enim △ ♄; unde licet ♃ qualitatem ♂ ex ☍ infringeret, illam ♄ non poterat etiam ſolus abſtulere. ☽ ad partillem □ ♄ properabat, unde ♀ ſuo △ ad illam non potuit malignitatem maioris infortunij ſuperare. tranſiuit etiam paulo ante mortis momentum ipſa ☽ parallelum rectum ♂, qua hora fortaſſe, extinctus fuit, quoniam circiter hora Radicis ad ſuperos euolauit, diſtat ☽ à Culm. p. 50. 43 ♂ ab eodem angulo p. 56. 43.

BARTHOLOMÆVS II. RVZENEN. VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.17 A	9. 22 S		
♃ 0.40 S	22. 15 A		
♂ 1.47 S	25. 18 S		
☉	8. 2 S	8. 15	18. 56
♀ 1. 11 S	8. 51 A		
☿ 2. 52 S	14. 33 S		
☽ 4. 58 A	13. 42 A		

EXPERIM. XVIII.

IVpiter apparenter in occaſu cauſa impulſiua originis fuit, ſed peſſimus; erat autem in ☍ ♂, eiuſque declinatione, qui ♂ natura ♄ induebat per exquiſitum ⚹.

Sol erat ☌ ♄ martiali; ☽ pariter in ☍ ♄, & △ ♂ degebat, & licet ♀ ☉ aſpiceret ex declinatione, attamen, illa in declinatione ♄ ſtabat, & □ ecliptico ♂, aberrat ♂ à 2. domo p. 13. 46, ♀ ab 11. domo p. 14. 34.

CRISIS LETHALIS.

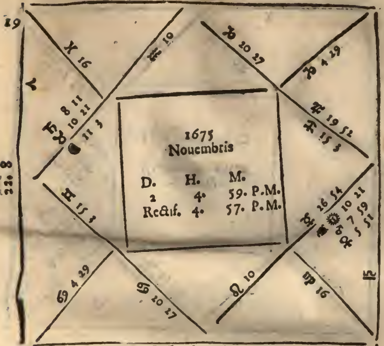

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄			
♃			
♂			
☉	8. 23 S	8. 38	
♀			
☿			
☽ 4. 37 A	18. 47 A		

In Criſi diei ſequentis, qui præceſſit mortem, ferè ſimiles cauſæ permanebant, uiciniuſque ☉ declinationem ♄ martialis petebat, Lunaque in centro 6. domus tranſiuit ☍ ♄, & ☿ malefici, qui copulabatur ♄, cum ferè omnes Puerulli per ſpirituum ſuffocationem, ſeu morbo epylepſiæ moriantur. operationem huius criſis non poſui, quoniam differentia Arcuum ſemidurnorum unius diei eſt minima, & inſenſibilis.

CÆCILIA QVAGLIATA.

292. 8

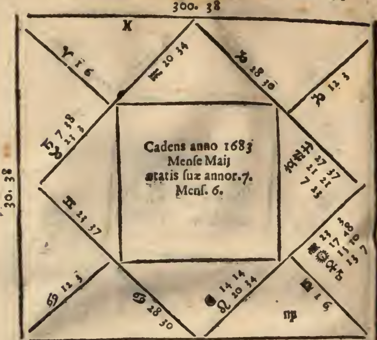

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2.46 A	11. 39 S		
♃ 0.11 S	22. 58 A		
♂ 0.14 S	13. 30 A		
☉	14. 59 A	15. 48	217. 55
♀ 1. 1 S	12. 34 A		
☿ 1. 17 A	21. 17 A		
☽ 4. 3 S	19. 2 S		

EXPERIM. XIX.

SOl in centro occaſus tempus ſignauit, quod à dato diſcrepat min. 2, erat autem ♂ coniunctus, ac altero malefico oppoſitus, habebat etiam eo momento præſentiam, ac declinationem ♀. Aſt quoniam grauiter offendebatur, per paucos annos puella uixit. Surda, & muta ab utero orta, propter maleficorum ☍ in angulis Luminaria lædentium. uixit ut dixi per aliquot infantiæ annos quoniam Luna ad declinationem ♃ ferrebatur.

DIRECTIO LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 44 A	11. 31 S		
♃ 0. 10 S	23. 4 A		
♂ 0. 10 S	15. 41 A		
☉	17. 2 A	8. 22	
♀ 0. 37 S	15. 50 A		
☿ 2. 19 A	23. 14 A		
☽ 3. 10 A	13. 44 S		

Succeſſit ergo exitialis directio, cuius hæc eſt operatio: Arcus ſemid. Radicis eſt p. 4452, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3248, Arcus ſemid: directionis eſt p. 4298, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3135, ſeu p. 52. 15, quibus additis loco ☉ proueniunt in 9. domo p. 12. 3. ♑.

☽ ad declinationem ♄ peruenit ac ad □ ♂, & ſic corrupta ſolem duplici aſpectu pulſabat, □ in Zodiaco, & ✶ in mundo, aberrat illa à 5. cœli p. 6. 20, ☉ ab occaſu p. 5. 15.

REVOLVTIO LETHALIS;

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 41 S	15. 46 S		
♃ 0. 43 S	15. 51 S		
♂ 1. 33 S	8. 54 S		
☉	14. 59 M		
♀ 2. 56 A	26. 32 A		
☿ 2. 17 A	22. 27 A		
☾ 4. 44 S	17. 11 A		

Sol adhuc opponebatur ♄, ac copulabatur ♂, & erat in eius declinatione; unde facta eſt læthalis directio, ſicut prædixi. Adde fuiſſe ☿ in paralello obliquo cum ♄, eleuatur ♄ ab Aſcendente p. 15. 25. ☿ ab occaſu p. 14. 20.

Præterea in Reuolutione, ☉ ⚹ ♂, & ♄ declinationem recipiebat, & ſic ♃ corrumpebatur à ♂, & declinatione ♄, ac & illa ☉ martialis.

☾ declinabat pariter cum ♄, ac ad ♂ □ properabat. Naturæ igitur ceſſit.

MARGARITA SEMINATA PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Aſc. R.
♄ 2. 10 A	13. 55 S		
♃ 0. 7 A	21. 55 A		
♂ 1.22 A	6. 35 A		
☉	12.52 S	13. 27	
♀ 1 30 S	23. 32 S		
☿ 2. 32 A	0. 26 S		
☽ 4. 30 A	7. 23 S		

EXPERIM. XX.

IVpiter in centro occidentis tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 1, tantum, ſed maleficus fuit quia recipiebat ✱ ♂, qui induebatur natura ♄ per ✱, Rurſus ☉ deſcribebat parallelum declinationis ♄ martialis, & applicabat eiuſdem ♂,

☽ erat in declinatione ♂, neque ♀ poterat ſubſtinere cauſam impulſiuam ♃, ſola platica, ac diſiuncta declinatione, cum ab aſpectibus luminarium occul-

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	
♄	2.10 A	15. 1 A		
♃				
♂				
☉	. . . .	14. 10 A	14. 54	
♀	1.41 S	24. 20 S		
☿				
☽	4.16 A	14. 32 A		

occultaretur. unde nil mirum, ſi poſt quatuor a natiuitate dies criſis facta fuit lethalis, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemidiurnus Radicis eſt p. 6207, qui dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 2897, Arcus ſemid. criſis eſt p. 6294, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 2938, ſeu p. 48. 58, quibus additis loco ſolis criſis emergunt p. 26. 45. ♊ in linea domus 12.

Sol igitur magis acceſſit ♂, & declinationi ♄. ☽ tam ♄ quam ☉ parallelum in aquatore, tangebat. ♃ adhuc corrumpebatur ab exquiſito ✶ ♂, & △ coſmico platicè ♄, diſtat enim ♄ ab 11. domo p. 0. 52. ♃ à 7. domo p. 3. 34, recipiebat etiam □ ☽ ſaturniæ.

ISABELLA DE LVPIS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.19 A	16. 8 S		
♃ 0.14 A	22. 22 A		
♂ 1.25 A	12. 23 S		
☉	23. 16 S	25. 58	98. 53
♀ 1.17 S	14. 31 S		
☿ 1. 6 S	20. 40 S		
☽ 4. 50 S	8. 1 A		

EXPERIM. XXI.

LVna in centro cardinis occidui impulſum dedit fœtui, ortiuum, recipiebat malos bonoſque aſpectus, ſed mali ſuperabant, cum magis ad partilſitatem tenderent; eo quia etiam ♄ fortior propter maiorem arcum, & cardinem, quem obtinebat; recipiebat igitur □ ♄, & □ coſmicum ♄; diſtat ♂ à 9. domo p. 22. 7, ☽ verò à 6. domo p. 24. 42, unde ſola ♀ oppoſitio non potuit contra duas maleficentias. valuit tamen, quia cardinem ortiuum poſſidebat; per viginti duo dies ſupra binos annos ſubſtinere infantulam, ad hanc lucem videndam; cum quia etiam Sol tum temporis ♃ parallelum recipiebat: ſed tamen diutius, non poterat viuere, quoniam ☉ ✱ ♂ deſcribebat, & ♀ □ ♄.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	Aſc. R.			
♄	2. 18 A	16. 9	S					
♃	0. 14 A	22. 24	A					
♂	1. 23 A	12. 52	S					
☉	. . . .	23. 0	S	25. 49				
♀	1. 11 S	14. 10	S					
☿	0. 53 S	19. 51	S					
☽	5. 15 S	2. 11	A					

Acceſſit igitur malefica directio tempore notato. cuius hæc eſt operatio Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6958, qui dat diſtantiam ☉ à Culmine p. 2977. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6949, ergo dat diſtantiam ☉ à Culmine 2973, ſeu p. 49. 53, quibus demptis à loco ☉ proueniunt p. 20. 11. ♉ in m. c. Luna igitur cauſa originis peruenit ad ⚹ ♄ tam in Zodiaco quam in mundo, diſtat enim illa ab 8. domo p. 3. 3, ♄ verò à Culmine p. 2. 10. ☉ adhuc in ⚹ ♂ commorabat, & recipiebat □ coſmicum ☽ maleficæ. eleuatur ille à 12. domo p. 23. 28, illa vero à 9. domo deprimitur p. 22. 25; igitur ambas qualitates maleficas cum aſſumeret, non potuit debilis ☍ ♃ adiuvare. Reitus ♀ corrumpebatur à declinatione ♂, & ♄ cum eiuſdem □; quid igitur an plus?

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.		
♄ 1.32 A	21. 18 S				
♃ 1.19 A	0. 15 A				
♂ 0.34 A	18. 3 S				
☉	23. 16 S		98. 53		
♀ 3. 11 A	15. 22 S				
☿ 4. 34 A	18. 51 S				
☽ 0. 34 A	14. 25 A				

In Reuolutione autem ☉ ☌ ☿ in declinatione ♄, qui ☿ erat in ⚹ coſmico ♂, eleuatur ♂ à 5. domo p. 5. 37. ☿ deprimitur à 7. domo p. 5. 10. Porrò ♀ pulſabatur à duplici aſpectu ♂, ☌, & declinatione. ☽ erat in △ ☿ & ☉, qui erant malefici propter declinationem ♄, & pariter diſtabat ab æquatore, cum ♀ martiali; ♃ tantùm platico □ ſolem aſpiciebat, ſed iam tranſiuit, ideo debiliter irrorabat: hinc ♄ partilliter poſſidebat 6. domũ, ſicut in Directione ☽ octauam, qui anguli peſſimi ad influendũ ſunt. Acceſſit pariter peſſima criſis cuius hæc eſt. operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à culmine ut ſupra. Arcus ſemid. criſis eſt p. 6760, ergo dat diſtantiam ☉ à culmine p. 2892, ſeu p. 48. 12, qui-

bus

CRISIS LETHALIS!

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 32 A	21. 31 S		
♃ 1. 24 A	0. 3 S		
♂ 0. 20 A	21. 17 S		
☉	20. 44 S	22. 46	
♀ 2. 45 A	19. 46 S		
☿ 2. 38 A	20. 50 S		
● 5. 0 A	11. 31 S		

bus demptis à loco ☉ criſis emergunt p. 9. 20. ♊ in m. c.

Sol itaque, pariter hic à declinatione ♄, & ♂ pulſabatur. ♀ ſimiliter corrumpebatur à declinatione maleficorum, & à ☌ ♄, paralleloque recto ♂; diſtat ♂ à culmine p. 1. 54. ♀ ab eodem angulo p. 4. 3; neque ♃ adiuvare poterat △ coſmico ● quia pariter recipiebat ✶ in mundo ♂, abberat ♂ à m. c. ut ſupra. ♃ ab 8. domo p. 2. 40, qui recipiebat etiam qualitatem ♄, cum ♂ declinaret cum illo, benefici autem non communicabant inter ſe nullo aſpectû; immo ● à ✶ martialis ♄ lædebatur, & ✶ coſmico ♂, elongatur. ♂ à m. c. ut ſupra, ● à 12. domo p. 3. 43. nil mirum igitur, ſi repetitus tot maleficentijs, Puella diro fato ceſſerit.

INNOMINATVS EX FAMILIA RVZEN.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2.30 A	15. 49 S		
♃ 0.28 A	22. 40 A		
♂ 1.32 S	24. 10 S		
☉	17. 36 A		
♀ 1. 20 S	0. 20 S		
☿ 2. 20A	24. 22 A		
☽ 3.34 S	17. 32 A		

EXPERIM. XXII.

MErcurius, qui partilliter declinabat cum ♂ impulſum dedit fœtui, qui mortuus natus non ſine ratione fuit, cum Luminaria validiſſimè momento temporis à maleficis læderentur. ☉ quippe ab ☍, & declinatione ♄ △ ♂ & ✶ ♃ peſſimi, tam in mundo, quam in Zodiaco, reperiebatur enim ille in △ ♄, & in ☍ ♂. ☽ pariter ſicut ille offenſa, immo amplius declinabat, cum ☉ & ♄. ♀ nihil faciebat. Adde tandem Luminaria angulos peſſimos tunc temporis poſſediſſe, tam ſub primo mobili, quam ſub æquatoris circulo. Ex tam claro igitur exemplo, ſi quis adhuc peruersè irridebit, aut homo inſanus erit, aut perfidia plenus.

ALBA DE COMITIBVS NOB. PATAV.

198. 4

188. 4

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 16 A	15. 17 S		
♃ 0. 33 A	19. 52 A		
♂ 3. 24 S	25. 4 S		
☉	19. 49 A	21. 32	304. 9
♀ 1. 42 S	21. 37 A		
☿ 1. 57 A	22. 23 A		
☾ 4. 50 A	8. 2 S		

EXPERIM. XXIII.

VEnus in centro orientis fuit cauſa originis, tempuſque æſtimativum à vero diſcrepat mi. 6. tantum: ſed erat in ☍ ♂, qui alterum Cardinem poſſidebat, recipiebatque malignitatem ♄ per ✶ in mundo: diſtat ♂ à 7. domo p. 4. 47, ♄ à 5. domo p. 6. 33, ideo ♀ ambas maleficas qualitates per ♂ ☍ aſſumebat. Sed quia fuit in angulo vitæ, tangens declinationem ♃, valuit fouere vitam per aliquot annos. Rurſus ☉ licet in ☍ ♃ eiuſque declinatione, attamen recipiebat □ mundanum ♄ martiali, cui applicabat, ut mox in directione dicemus.

DIRECTIO LETHALIS.

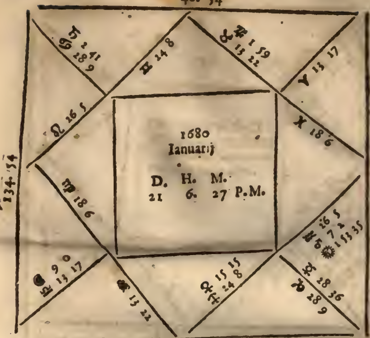
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.16 A	15. 10 S		
♃ 0.31 A	19. 41 A		
♂ 3.17 S	25. 8 S		
☉	18. 56 A	20. 27	
♀ 1. 38 S	21. 52 A		
☿ 2. 0 A	21. 14 A		
☽ 4. 24 A	9. 16 A		

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 6692, quæ dat diſtantiam ☉ ab Aſcendente p. 2350. Arcus ſemin. Directionis eſt par. 6627, ergo dat diſtantiam ☉ ab aſcendente p. 2327, ſeu p. 38. 47, quibus à loco Solis demptis prouenıunt p. 26. 50 ♊ in Oroſcopo.

Venus ergo cauſa impulſiua peruenit ad partilem ☍ ♂ Saturnij per ſupradictum ✶ coſmicum, & ad declinationem ☿ peſſimi per □ mundanum ♄. diſtat ☿ à 2. domo p. 2. 9. ♄ à 5. domo p. 2. 41. quæ maleficentia per eamdem proportionem mundanam recipiebant Sol & ♃, qui ♃ non poterat moderare malignitatem ♄ eo quia malefici inter ſe per ✶ mundanum communicabant.

Luna

REVOLVTIO LETHALIS;

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 58 A	22. 33 S		
♃ 1. 4 A	18. 44 S		
♂ 1. 4 A	19. 37 A		
☉	19. 49 A		
♀ 4. 4 S	18. 40 A		
☿ 3. 26 A	23. 52 A		
● 0. 12 A	4. 28 A		

Luna à □ mundano ♀ corruptæ offendebatur, aberrat ● à 9. domo p. 23. 18. ♀ à 12. domo p. 22. 13. adde etiam ♀ recepiſſe eodem tempore parallelum obliquum ♂, quia ab oriente elongatur illa p. 0. 15, ille ab occidente p. 0. 11. quid clarius expectare poſſimus?

In Reuolutione ☉ ad ☌ ♂ ferrebatur, eratque in eius declinatione, tangebat etiam declinationem ♄; & licet recepiſſet □ ♃, attamen ♃ erat in declinatione, & □ ♂, & ⚹ ♄ neque ſola declinatio ♀ poterat adiuvare. ☿ peſſimus per declinationem ♄ lædebat ☉ per ☌. ● inter △ ♂, & □ ♄ ferrebatur; unde patet, quod beneficentiæ, à maleficentijs ſuperabantur. Quibus omnibus peſſima criſis præceſſit diem mortis, cuius hæc eſt operatio.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 0.30 A	21. 40 S		
♃ 0.43 A	21. 44 S		
♂ 0.41 S	23. 13 S		
☉	10. 32 S	10. 55	
♀ 1.18 S	12. 56 S		
☿ 0.49 A	0. 46 A		
☽ 1. 33 A	4. 56 S		

Arcus ſemin. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ ab Oroſcopo ut ſupra. Arcuus ſemino: criſis eſt p. 4245, ergo dat diſtantiam ☉ ab Oroſcopo p. 1491, ſeu p. 24. 51, quibus demptis à loco ſolis emergunt p. 7. 46. ♌ in Oroſcopo.

Venus ſimiliter, corrumpebatur à ✶ coſmico ♂ Saturnij per ☌; aberrat enim ♂ ab oriente p. 21: 34. ♀ à 3. domo p. 22. 0 ♃ inter maleficos declinabat. ☉ lædebatur à declinatione ♀ peſſimæ, & à ☌ ☽ quæ ✶ maleficorum applicabat, & partilliter erat in □ ♃ corrupti Malefici inter ſe potentiſſimis radijs ☌, & declinatione communicabant, quod non faciebant benefici: ideo Puella cum non potuiſſet diutius reliſtere ad Superos euolauit.

E X.

BARTHOLAMÆVS III. RVZEN. VERO.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 7 A	19. 35 S		
♃ 1. 7 A	16. 12 A		
♂ 0.17 A	19. 39 A		
☉.	17. 0 A	18. 8	224. 37
♀ 1.33 A	23. 25 A		
☿ 0. 43 S	15. 31 A		
☽ 1. 17 S	16. 21 S		

EXPERIM. XXIV.

IVpiter in hac Geneſi tempus ſignauit in centro occidentis, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min: 25, ſed maleficos parallelo declinationis recipiebat, & erat in □ ☉ offenſi, ac declinatione. quoniam ☉ copulatus ♂, & ☿, & in declinatione amborum maleficorum. ☽ pariter æqualiter ab ęquatore diſtabat cum ♃ corrupto, ac ☉, & in eius ☍. attamen quoniam ♃ recipiebat ⚹ ♀ propter hoc vixit per aliquot menſes quibus tranſactis ſucceſſit criſis, cuius hæc eſt operatio.

Arcus Semi noct Radicis eſt p. 5488, qui dat diſtantiam à 3. domo p. 2529.
Arcus ſemino: criſis eſt p. 3993, ergo dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 1236,

CRISIS LETHALIS.

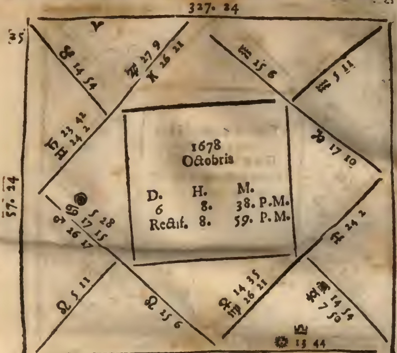

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 32 A	21. 29 S		
♃ 1. 26 A			
♂ 0. 21 A	20. 52 S		
☉	21. 18 S	23. 23	
♀ 2. 50 A	19. 12 S		
☿ 3. 0 A	20. 26 S		
☽ 3. 54 A	19. 32 S		

ſeù p. 20. 36, quibus detractis à loco ☉ emergunt in 3. domo p. 3. 51 ♋. Sol igitur partilliter peruenit ad declinationem ♄ martialis per eundem parallelum, ♀ corrupta ab ☌ ♂, & amborum maleficorum declinatione, ſicuti reperiebatur ipſa ☽, neque ♃ ſuo ⚹ ad ♂, & □ ad ☽ poterat ullo pacto vitam fouere, quoniam ſolus, atque debili, & unico aſpectu irradiabat, tum quia etiam cum ♀ non communicabat, neque cum ☉, ſicut faciunt dupliciter inter ſe malefici. Adde tempore mortis, quod hor: 12. Horolog. ſucceſſit diei ſequentis; ☽ erat in partilli declinatione maleficorum, & extra □ ♃.

E X.

IO. FRANC. DE VIGONZA BARISONVS NOB. PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.38 A	21. 45 S		
♃ 1.37 A	2. 37 A		
♂ 1. 0 S	21. 57 S		
☉	5. 27 A	5. 34	192. 38
♀ 1. 16 S	7. 16 S		
☿ 3. 20A	17. 20 A		
☽ 4. 29 A	18. 56 S		

EXPERIM. XXV.

Luna in parallelo recto ſemper apparenti cum ☉ tempus notauit, quod à dato diſcrepat minuta 21; ſed malefica, quia inter parallelum ab æquatore maleficorum meabat; qui malefici cum ſimul per dictum parallelum communicaſſent, corrumpebant ♃, ♂ ſcilicet per △, ♄ per □: attamen vixit ferè per nouem menſes, eo quia ☉ valide non offendebatur. Aſt quoniam ſola ♀ ſua declinatione, non poterat diutius fouere, ideo criſis tempore ſupra dicto facta fuit exitialis. Cuius hæc eſt operatio.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1. 3 A	20. 18 S		
♃ 1.15 A	13. 35 S		
♂ 0.22 S	1. 22 S		
☉ . . .	18. 13 S	19. 36	
♀ 0. 34 S	4. 17 S		
☿ 1.43 S	19. 15 S		
☽ 3. 43 A	16. 44 S		

Arcus ſeminoct: Radicis eſt p. 5734, qui dat diſtantiam ☉ ab I.c. p.2918. Arcus ſemino: criſis eſt p. 4224, ergo dat diſtantiam ☉ ab I.c. p. 2155, ſeu p. 35. 55, quib. demptis à loco ☉ proueniunt in I.c. criſis p. 2. 33. ♋.
Sol igitur peruenit ad declinationem ♄, & ad eius ✶, qui ♄ erat in △ ♂, ſicut ☽; neque valuit ♃ ſolo □ ☉ defendere, quia contra ambos maleficos non poteſt reſiſtere, immo corrumpebatur. ♀ autem nihil faciebat.
Cum ergo ſemper malum non ſuperetur à bono, hinc nati decedunt. dicendum rectè venit vires in Cæleſtibus eſſe, quæ multum in inferiora poſſint.

IACOBVS CHIOATVS PATAVINVS.

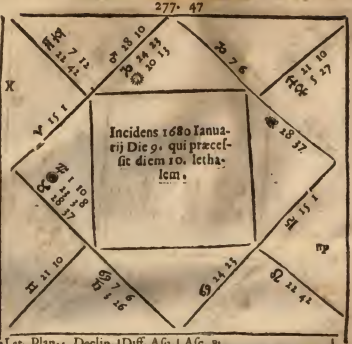
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 3 A	22. 15 S		
♃ 1.23 A	11. 54 S		
♂ 1. 9 A	22. 27 A		
☉	14. 54 A	15. 43	217. 41
♀ 5. 34 A	27. 7 A		
☿ 1. 50 A	8. 25 A		
☾ 0. 3 S	10. 8 A		

EXPERIM. XXVI.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min: 39. maleficus tamen fuit; quoniam recipiebat ✶ ♄ tam in mundo, quam in Zodiaco, aberrat enim ♃ à 4. domo p. 2. 37, ♄ verò à 7. domo p. 0. 38: aſſumebat etiam naturam ♂, quia malefici ſimul ab æquatore declinabant; neque ♀ poterat temperare ♂ ſua præſentia, cum nimis debilitaretur aſpectus ex magna latitudine. ☉ ☍ ♃ corrupti offendebatur, & △ ♄. ☾ declinabat cum ☉ offenſo, & applicabat □ coſmico ♄. diſtat enim ♄ à 6. domo p. 23. 0, ☾ à 9. domo p. 21. 6, & etiam ✶ coſmico ♂,

aber-

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 0.59 A	19. 57 S		
♃ 1. 7 A	10. 54 S		
♂ 1. 3 A	21. 38 A		
☉	21. 59 A	24. 7	
♀ 4. 23 S	16. 59 A		
☿ 0.41 S	17. 51 A		
☽ 3. 11 A	15. 40 S		

abertat ☽ à Culmine p. 9. 13, ♂ à 12. domo p. 9. 13. valuit ergo ♃ quia fortuna maior licet læſus, ſubſtinere infantulum per duos menſes.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 4457, qui dat diſtantiam ☉ ab 9. domo p. 1977. Arcus ſemid. criſis eſt p. 3953, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 1753. ſeu p. 29. 13, quibus detractis à loco ☉ criſis proveniunt p. 21. 0, ♑ in 9. domo. Sol ergo applicabat ☌ ♂, in declinatione maleficorum, & ☽ △ ♂ ſaturnij, & ✱ coſmico ♄, ellevatur ☽ à 2. domo p. 4. 59. ♄ ab Imo Cœli p. 3. 40, & Luminaria ſic offenſa inter ſe, de △ in Zodiaco pulſabantur, ac □ coſmico, diſtat ☽ à 2. domo ut ſupra, ☉ ab 11. domo p. 4. 10. ♃ quoque corrumpebatur à ✱ ♄ martialis, & □ ♂; nil

mirum

BARTHOLAMÆA MANTVANA PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ob.
♄ 0. 47 A	22. 44 S		
♃ 0. 51 A	14. 34 S		
♂ 0. 56 A	2. 52 A		
☉	1. 8 S	1. 9	2. 36
♀ 0. 4 A	14. 30 A		
☿ 1. 50 A	3. 33 A		
☽ 4. 45 S	18. 32 A		

mirum igitur ſi infortunatum aſpectibus hinc inde repetitis non potuerit diutius infantulus reſiſtere.

EXPERIM. XXVII.

LVna in æquali diſtantia ab angulis rectis cum ☉ rectificauit tempus, quod à dato per min. 33. diſcrepat, ſed quia in □ ♂, & ☿ non boni ob id non potuit eſſe cauſa benefica. potuit tamen ♀ in declinatione ♃ per annum unum menſ. 11. d. 7. fouere vitam, quoniam ✱ faciebat cum ☽, & fortaſſe vixiſſet, ſi Luminare maius non fuiſſet ab ambobus maleficis verbeberatus, à ♄ □, à ♂ declinatione, & platica ♂; acceſſit igitur.

Dire-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂ 0. 55 A	2. 18 A		
☉	1. 59 S	2. 0	
♀			
☿ 1. 45 A	2. 4 A		
● 4. 58 S	17. 38 A		

Directio cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 5469. qui dat diſtantiam ☉ à 7. domo p. 2422; Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5520, ergo dat diſtantiam ☉ à 7. domo p. 2444; ſeu p. 40; 44, quibus demptis à loco ſolis proueniunt in occidente p. 23. 54. ♒.

Sol itaque magis declinationi ♂ acceſſit, & adhuc recipiebat validè □ ♄ ſine ullo beneficorum, auxilio.

● cauſa originis etiam illa à fortunis deſerebatur, immo ✶ ♂ applicabat. tranſiuit verò ☍ ♄; ſed propter magnam latitudinem non fuit efficax, tum quia etiam recepit paulò poſt △ ♃, ideo tunc temporis non deceſſit.

Porrò

REVOLVTIO LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.12 A	22. 25 S		
♃ 0.19 A	21. 46 S		
♂ 3.38 S	11. 42 S		
☉	1. 8 S		2. 36
♀ 1. 50 S	18. 38 S		
☿ 0. 5 A	7. 7 S		
☽ 3.47 A	11. 19 S		

Porrò in Reuolutione ♃ corruptus à □ ♂, & declinatione ♄ offendebat ☉ per □. ☽ pariter per ✶, quæ etiam declinabat exquiſitè cum ♂. Rurſus malefici erant inter ſe, in parallelo recto. diſtat enim ♄ à m. c. p. 25. 45, ♂ vero ab eodem angulo p. 27. 21. ♀ autem nihil faciebat.

In Criſi verò, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra. qui dat diſtantiam ☉ à domo decima p. 2390, Arcus ſemidiurnus Criſis eſt p. 4952, ergo dat diſtantiam ☉ à 10. domo p. 2164, ſeu p. 36. 4, quibus additis loco Solis Criſis proueniunt in m. c. p. 17. 34. ♈. Sol igitur coniunctus ☿ martiali per declinationem, applicabat eiuſdem ♂. ☽ erat in exquiſito

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diſt. Aſc.	Aſc. ℞
♄	0.21 S	20. 30	S		
♃	0.20 S	23. 30	S		
♂	0.48 A	3. 5	A		
☉	. . . .	7. 16	A	7. 28	
♀	1. 14 A	12. 40	A		
☿	1.20 A	6. 47	A		
☽	4. 52 S	17. 56	A		

quiſito □ ☿ malefici, & declinationem ♄ tangebat immo ad illam ferrebatur. ♀ non aſpiciebat ☉. ♃ erat corruptus, quia □ coſmicum ♂ aſſumebat, diſtat ♂ à Culm. p. 23. 27, ♃ verò ab Aſcendente p. 24. 38. rurſus tangebat △ ☿ martialis, & ♄ declinationem, & ſic læſus ☉ de △ pulſabat. At quod peſſimum erat ☉ △ coſmicum cum ♄ deſcribebat. aberrat enim ♄ à prima p. 4. 7, ☉ autem à 9. domo p. 5. 11, quid amplius à veritate experientiæ requirimus? Sileant igitur huius nobiliſſimæ ſcientiæ accuſatores, & in profunditate dementiæ remaneant miſerrimè perpetuè occluſi.

E X-

INNOMINATVS DE LVPIS PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 40 A	22. 46 S		
♃ 0. 46 A	17. 18 S		
♂ 0. 36 A	9. 53 S		
☉	16. 2 S		41. 16
♀ 1. 42 A	2. 48 S		
☿ 2. 5 S	22. 31 S		
☽ 3. 48 A	18. 26 S		

EXPERIM. XXIIX.

PEſſimus ☿, quia in exquiſita declinationis æquidiſtantia cum ♄ circumferens, qui ♄ qualitatem ♂ per ⚹ coſmicum recipiebat, diſtat ♄ ab 11. domo p. 2. 21. ♂ à 9. domo p. 4. 41, ideo ambas qualitates infortunarum parallelo recto in ☉ refundebat. Cum igitur fuiſſet cauſa originis impulſiua, poſt duas à natiuitate horas infantulum necauit; quem à quinquaginta diebus conceptionis mater edidit.

Præterea ♃ à peſſima ☽ ⚹ verberabatur, & declinatione, recipiebat enim illa ♂ □, qui ♂ ut ſupradixi induebat natura ſaturnia per ⚹ mundanum, & ſic Solem ſua declinatione, & præſentia propè Culminem lædebat. ♀ nihil operabatur.

FILIVS CO: ALEXANDRI A' S. VITALE.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 1 S	20. 15 S		
♃ 0. 3 A	22. 2 S		
♂ 0.37 A	11. 36 A		
☉	12.39 S	13. 13	148. 57
♀ 4. 17 A	18. 43 S		
☿ 3. 52 A	0. 50 S		
☾ 4. 2 S	9. 57 A		

EXPER. XXIX.

MErcurius in centro Orientis correxit tempus, quod à putatiuo diſcrepat min. 5, fuit maleficus, quia ✶ coſmicum ♄ deſcribebat. diſtat enim ♄ à 12. domo p. 25. 10. ☿ verò à 2. domo p. 23. 58, & cum ♄ eſſet in □ ♂ ideo etiam qualitatem martialem recipiebat. pariter Sol erat in declinatione, & ✶ ♂ Saturnii. & ☾ declinabat cum ♂. Benefici debiliter coniuncti propter magnam ♀ latitudinem, Solem nullo pacto irorabant. Lunam tantum de △ videbant, quod fuit in cauſa, per aliquot dies Puerullum vixiſſe.

Aſt

CRISIS LETHALIS.

III. 8

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &
♄ 0. 4 S	19. 39 S		
♃ 0. 1 A	22. 39 S		
♂ 2.56 A	19. 50 A		
☉	2. 28 S	2. 31	
♀ 4. 38 A	16. 44 S		
☿ 0. 6 S	9. 20 S		
☽ 4. 27 S	12. 1 A		

Aſt cum acceſſit peſſima Criſis deceſſit. cuius hæc eſt operatio.

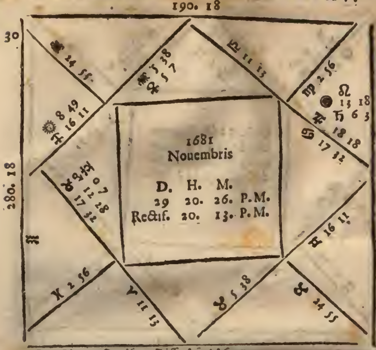
Arcus ſemidiurnus Radicis eſt p. 6193, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. domō p. 1912.

Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5551 ergo dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 1711, ſeu p. 28. 31. quibus demptis à loco ☉ criſis proueniunt in 11. domo p. 25. 19. ♌.

Sol ergo erat in ⚹ coſmico ♄, diſtat Sol ab ortu p. 22. 23, ♄ ab 11. cæli p. 22. 16. qui ♄ inducebat qualitate ♂ per declinationem, erat etiam Sol in ⚹ coſmico ♂, nam diſtat Sol ab ortu ut ſupra, ♂ à 3. domo p. 24. 2, & ſic etiam in △ coſmico eiuſdem ♄.

☽ erat

ANDREA MANTVANVS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Rt.
♄ 0. 11 S	18. 50 S		
♃ 0. 9 S	22. 25 S		
♂ 1.15 A	24. 11 A		
☼	23. 3 A	25. 44	247. 7
♀ 1. 53 S	11. 30 A		
☿ 2. 14 A	25. 45 A		
☊ 2. 2 A	14. 56 S		

☽ erat iuncta ♂ licet non efficaciter propter magnam latitudinem diuerſam. erat tamen in ✱ coſmico Solis, nam diſtat Sol à 12. domo p. 0. 56. ● à 2. domo p. 4. 1. tempore autem mortis properabat ad △ ♄ coſmicum. Venus erat corrupta à ☌ ♄. & ♃ ſolus ● △ non poterat iuvare.

EXPER. XXX.

LVna in parallelo recto cum ☼ impulſum ortivum nato dedit, tempuſque rectificauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 13, malefica attamen fuit, quia copulàta ♄ in peſſima poſitione 8. domus. ☼ quoque △ ♄ aſſumebat, & declinationem ♂: neque ♃ declinatio potuit contra ambos maleficos adiuvare. Rurſus ☿ peſſimus erat, quia in declinatione ♂, & ♀ affligebatur à ✱ ♂, & □ ♄.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 0.13	S	18. 23	A		
♃ 0.11	S	22. 39	S		
♂ 1.16	A	22. 26	A		
☉		23. 20	A	26. 4	
♀ 1. 35	S	17. 36	A		
☿ 1. 8	S	22. 23	A		
☽ 1.45	S	12. 38	A		

In Criſi verò, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus. Radicis eſt p.3856, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. domo 1991. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 3836, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 1981, ſeù p.33. 1, quibus demptis à loco ☉ criſis proueniunt in 11. domo p. 21. 6 ✱. Sol itaque magis ad declinationem ♂ acceſſit, & ☿ martialis, ♀ corrumpebatur à duplici ✱ ♂ in Zodiaco, & in mundo, diſtat illa à 12. domo p. 14. 18. ille vero à 2. domo p. 14. 54; & declinatione ♄, & ſic offenſa ☽ de □ pu ſabat, atque Luminaria duplici ✱ inter ſe aſpiciebant, in Zod: & in Vniuerſo, nam ☉ deprimitur à 12. cœli p. 15. 56. ☽ à 2. domo p. 11. 57, ſola ergo declinatio ♃ non potuit ſaluare. adde tandem ſatelitium omnium planetarum, quod ſemper eſt timendum.

PVER RVSTICVS PATAVINVS;

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 18 S	19. 50 S		
♃ 0. 17 S	23. 16 S		
♂ 0. 3 A	12. 43 A		
☉	18. 49 A		308. 31
♀ 0. 4 A	22. 45 A		
☿ 0.49 A	23. 16 A		
☽ 0. 3 S	9. 46 S		

EXPERIM. XXXI.

LIcet autem in hoc experimento cauſa originis impulſiua non videatur tam malefica, ne quis ſtatim ob id credat regulam falſam eſſe. nam in illis qui vita non fruuntur, aut Luminaria offenſa ſine beneficorum auxilio, aut cauſam originis peſſimam, ſæpeque, & ut ita dicam ſemper vtramque qualitatem deſtructiuam obtinent. hic verò ♀ licet in ☍ ♃ tempus coreziſſet, exquiſitè etiam eodem temporis momento recipiebat ✱ coſmicum ♂ partillem, ut videtur, & tangebat declinationem ♄.

Aſt quia Luminaria grauiter ab infortunijs verberabantur, ideo factum fuit, duas tantum horas infantullum vixiſſe. Quippe ſol erat in ☍ ♄, atque declinatione ☽ in declinatione ♂.

Fuit autem Infantulus ruſticis parentibus natus, parumper à vero dederunt tempus natiuitatis, eo quia Ruſtici Lo:: s à ſolis eleuatione ſupra orizontem notant.

IO. CAROLVS RVZENENTVS VERO.

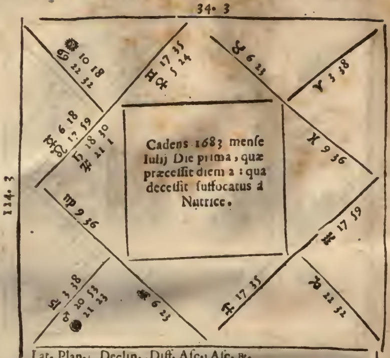

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 0. 48 S	15. 40 S		
♃ 0. 52 S	15. 21 S		
♂ 1. 54 S	0. 53 M		
☉	23. 5 A	25. 44	258. 4
♀ 2. 7 A	25. 30 A		
☿ 2. 41 S	18. 23 A		
☽ 4. 53 A	8. 55 S		

EXPER. XXXII.

CAuſa impulſiua originis fuit Sol in centro Orientis, corexitque tempus, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 55; aſt quia hic puerulus moritur ſuffocatus fortuitò à Nutriæ, ideo potens fuit Saturnus, qui per △ ☉ cauſam rectificantem offendebat. Rurſus ☿ qui ſpiritibus præeſt, verberebatur à ✶ ♂, & à platica declinatione ♄, qui ☿ affligebatur ab altero □ coſmico ♂, aberrat enim ♂ à Culm. p. 11. 38, ☿ verò ab Aſcendente p. 15. 15. Verumtamen eſt quod ♄ modificabatur a ♃, & ♂ à ♀. attamen quia potens fuit radius ♄ quia partillis ad Aſcendentem, ideo fortuitò etiam necauit; eo magis cum tempore mortis Luna ferrebatur etiam illa ad declinationem ♄, & diſiungebatur à △ ♀. ſucceſſit poſtea Criſis mortaliſſima, cuius hæc eſt operatio.

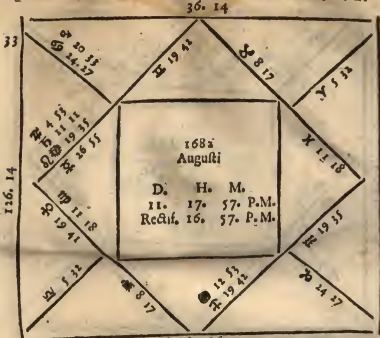
CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 59	S	16. 16	S		
♃ 0. 56	S	15. 25	S		
♂ 0. 43	A	8. 42	A		
☉		23. 7	S	25. 46	
♀ 1. 44	A	19. 39	S		
☿ 0. 10	A	18. 36	S		
☽ 4. 49	S	3. 54	A		

Arcus ſeminocturnus Radicis eſt p. 6944, qui dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 2455. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 3854, ergo dat diſt. ☉ ab 11. domo p. 1363, ſeù p. 22. 43, quibus detractis à vero loco ☉ Criſis emergunt in 11. cœli p 17. 35. ♊. ☉ ergo erat in △ coſmico ☽ peſſimæ, & tẽpore mortis fortaſſe in aſpectu partili: nam eleuatur ☉ à 12. domo p. 12. 14. ☽ ab Imo c. p. 15. 0. corrumpebatur ☽ à ♂ ☌, & ⚹ ♄. ♃ pariter erat læſus, & obſeſſus apud aſcendentem à ☌, & declinatione ♄, ac ⚹ ♂, qui malefici ſimul de ⚹ communicabant, ♀ Luminaria non aſpiciebat niſi ☿. unde ſuffocatur à Nutrice propter ♃ oppreſſionem ac ♄ potentiam in aſcendente, qui ♃ cum ſit reſpirationis cauſâ condenſatur ab ipſo ♄, ſicut etiam humiditas Lunæ a ⚹ ♄, & ♂ fermentatione, adeo ut rigidos afflatus tranſmitteret, vaporibus craſſioribus inuolutos.

FRANCISCVS DE GRASSIS VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 0. 31 S	17. 58 S		
♃ 0. 30 S	19. 36 S		
♂ 0. 54 S	22. 51 S		
☉	14. 59 S	15. 51	142. 3
♀ 1. 10 S	5. 11 S		
☿ 4. 52 A	8. 0 S		
☽ 4. 44 S	17. 45 A		

EXPERIM. XXXIII.

PAriter ☉ in hac Geneſi in centro orientis fuit originis cauſa, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 7. tantumodo, fuit pariter maleficus quia in ☌ ♄, & platica eius declinatione, ob idque moritur aluei fluxu ſignificato à potentiſſima læſione Saturni, & vomitu ob ☿ corruptionem prouenientem à ✶ ♂, & à □ ☽ ſaturniç, per △ tam in mundo, quam in Zodiaco, diſtat enim ♄ ab Aſcendente p. 8. 24. ☽ verò à 5. domo p. 6. 49, quæ læſio ♀, & ☽ ſignificauit ſuperfluitatem maleficorum humorum. Rurſus ♃ ☌ ♄, & inter maleficorum declinationem, ſignificauit febrem peſtilentem, qua extinctus fuit ex corruptione ſanguinis. tempore verò mortis ☽ ad primum annum dirigebatur ad declinationem ♃, & ♂, etiamque ♄, & ad △ ☉ oſtenſi.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 1. 1 S	14. 49 S		
♃ 0.55 S	12. 39 S		
♂ 1.20A	16. 37 A		
☉	14. 59 S	15. 51	
♀ 0. 4 S	21. 24 S		
☿ 2.14A	17. 38 S		
☽ 4.39A	2. 26 S		

Similiter in Reuolutione ☉ reperiebatur in ☌ ♄ & in eius exquiſita declinatione, ſimiliter cum ♂.

Pariter ♃ corrumpebatur à ☌ ♄ atque declinatione, qui ♄ martialis erat propter æquidiſtantiam ab æquatore cum ♂. Porrò comunicabant etiam malefici inter ſe de □ coſmico, aberrat enim ♄ ab 11. domo p. 1.4, ♂ vero à 2. domo p.4.43. Demum ☽ recipiebat □ ♄ coſmicum recedebat enim illa ab occiduo cardine p. 0.47. ♄ ab undecima ut ſupra.

Operatio criſis hæc eſt. Arcus ſeminoctur. radicis eſt p. 4449, qui dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 2757. Arcus ſeminocturnus criſis eſt p. 6938, ergo dat diſtan-

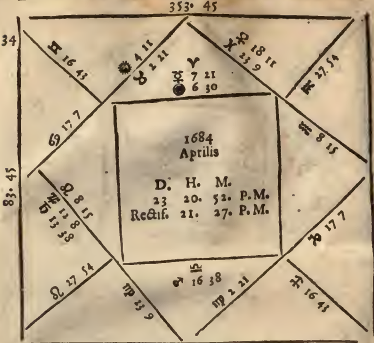
CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1.19 S	11. 29 S		
♃ 1.12 S	4. 57 S		
♂ 1.19 A	19. 55 A		
☉	23. 1 A	25. 38	
0. 22 A	23. 44 A		
☿ 1.10 S	18. 36 A		
☾ 2.57 S	12. 34 S		

diſtantiam ☉ à 3. domo p. 4299, ſeù p. 84, 59, quibus additis loco ſolis criſis proueniant in 3. domo p. 0. 0. ♓ hæc autem criſis licet non peſſima, attamen ſemper maiores influentiæ minores vincunt; hoc eſt Radices, Directiones, Reuolutioneſve, criſes ſuperant. erat tamen ☾ ☌ ♄, & ☉ in exquiſito △ coſmico eiuſdem. deflectit enim Sol ab Oriente p. 4. 1, ♄ verò à 9. domo p. 3. 41. ♃ habebat □, & præſentiam ♀, unde ſi non præceſſiſſent maleficentiæ Radicis, & Reuolutionis, non occubuiſſet. ☿ peſſimus erat, quia in □ coſmico ♄, recedit ille à 12. domo p. 5. 17, ♄ ut ſupra, recipiebatque declinationem ♂. adde ☾ declinaſſe cum ♄, unde omnis principalis læſio proueniebat à ♄.

OLIMPIA COM. TVRCHA VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 59 S	17. 43 S		
♃ 1. 1 S	18. 11 S		
♂ 1.29 S	5. 11 A		
☉	12. 38 S		
♀ 0. 20 A	5. 0 A		
☿ 2. 47 A	0. 20 S		
☾ 4. 9 S	6. 24 S		

EXPER. XXXIV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit, quod ab æſtimatiuo differt per m. 35, peſſimus fuit, quia ☌ ♄, & cum illo declinabat, atque in ⚹ ♂ ideoque peſſimus ſignificauit puſtularum morbum, ex quo deceſſit, prouenientem ex calore nimio ſanguinis. Rurſus ☉ □ coſmicum cum ♃ corrupto deſcribebat, aberrat ille ab 11. domo p. 1. 50; ♃ à 2. domo p. 3. 53. tangebat etiam □ in Zodiaco eiuſdem.

☾ declinabat cum ♂ coniuncta ☿, & quia ♀ etiam cum illa parallelum declinationis rotabat, ideo vixit per aliquot menſes, quibus tranſactis criſis

non

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.19 S	11. 30 S		
♃ 1.11 S	5. 2 S		
♂ 1.20 A	20. 28 A		
☉	22. 44 A	24. 56	
♀ 0.17 A	23. 27 A		
☿ 2. 7 S	17. 1 A		
☽ 0. 16 A	20. 48 S		

non bona die 6. ſeptembris hora 6. natiuitatis ſucceſſit, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemidiurnus Radicis eſt p. 6214, qui dat diſtantiam ☉ à Culmine p. 2462. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 3904, ergo dat diſtantiam ☉ à culmine p. 1225, ſeu p. 20. 25, quibus demptis à loco ☉ criſis emergunt in m. c. p. 25. 3. ♏.

Iupiter ſimiliter reperiebatur corruptus à ✶ ☽ martialis, per exquiſitam declinationem, & à ♀ peſſima □ ♀ vero ſic grauiter affligebatur à ✶ coſmico ♂, elongatur enim iſte a prima domo p. 6. 33, ♀ à 11. domo p. 8.23; & a △ coſmico ♄, aberrat iſte ab 8. domo p. 13. 13. ♀ 12. domo p. 9. 57.

Sol verò pariter à 12. domo p. 14. 38; unde etiam ille affligebatur.

IACOBVS ANTONIVS FRACASSINVS VERO.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Rt.
♄ 1. 32 S	12. 20 S		
♃ 1. 26 S	4. 55 S		
♂ 0. 44 A	5. 40 A		
☉.	17. 21 A	18. 33	314. 7
♀ 1. 30 A	13. 8 A		
☿ 1. 37 A	19. 34 A		
☾ 0. 32 S	20. 13 S		

EXPER. XXXV.

MAlefica ♀ propter declinationem ♄ impulſum dedit, horaque aſtimatiua, à vera antecedit per min. 8.

☾ igitur declinabat cum ☿ offenſo à ♀ ſaturnia, quæ applicabat ☍ ♄.

Sol reperiebatur in parallelo recto cum ♄, diſtat ☉ à culmine p. 8. 51. ♄ ab imo p. 11. 15. ♃ luminaria non aſpiciebat, niſi Lunam de ⚹ coſmico quo tranſacto deceſſit.

Facta igitur die 5. Februarij criſis deſtructiua, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis eſt p. 4288, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 2306, Arcus ſemid. criſis eſt p. 4389, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 2360, ſeu p. 39. 20, quibus additis loco ☉ criſis emergũt in 11. cęli p. 26. 3. ♓.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.32 S			
♃			
♂ 0.41 A	4. 6 A		
☉	15. 53 A	16. 51	
♀ 1.28 A	10. 51 A		
☿ 1. 8 A	12. 43 A		
☽ 4.54 S	1. 49 A		

♀ igitur erat in ☌ ♄ ac in eius declinatione, (quæ cauſa originis fuit) ☽ in declinatione ♂, ☉ accedebat ad declinationem ♄, & ☿, & ☽ applicabat △ cum illo, non occubuit in congreſſu ☽ cum ♄ propter magnam latitudinem, & quia etiam ferrebatur ad ♃ corpus. Adde Solem fuiſſe in parallelo recto apparenti cum ♄ longe fertur ☉ à Culm. p. 8. 10. ♄ ab I. C. p. 6. 31.

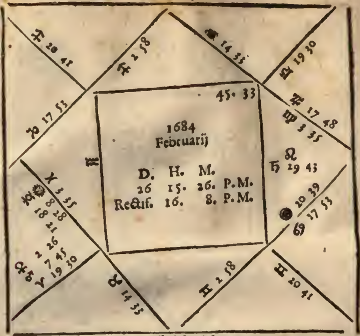
EXPERIM. XXXVI.

Lvna in △ ☿ martialis per declinationem, in æquidiſtantia recta cum ☉ cauſa impulſiua originis fuit, tempuſque ſignauit, quod ab æſtimatiuo differt per minuta 42. Sol reperiebatur in platica ☍ ♄, & ♀ ☌ cum ♂.

L Sol

NOB. PVELLA EX MARCH. GVARIENTI VER.

222. 4

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 33 S	13. 3 S		
♃ 1. 3 S	5. 59 S		
♂ 0.26 A	2. 41 S		
☉	8. 25 A		
♀ 1. 1 A	0. 2 S		
☿ 3.45 S	1. 10 A		
☾ 0. 18 A	21. 38 S		

Sol non aſpiciebatur à beneficis, niſi platica ☍ ♃ (quod magis partilis erat illa ♄) adde quod ♄, & ♂ arcus maiores poſſidebant. Et ♄ octauam peſſimam poſitionem. quidquid igitur ſit, in hac Geneſi non bene fateor omnia correſpondere.

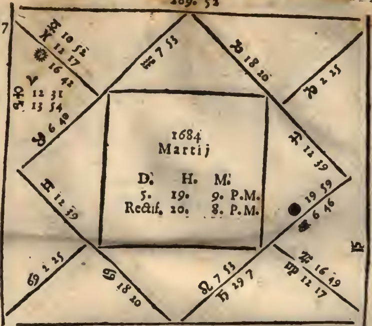
Moritur die ſequenti hora 14 horologij cum ☾ procederet ad △ ♂.

EXPERIM. XXXVII.

Luna in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 59. erat autem malefica, quoniam declinabat cum ♄, neque benefici illam nullo radio aſpiciebant, niſi ♃ debili ✶ ex defluxu ſuo.

qu

PVELLA INNOMINATA VERONENSIS.

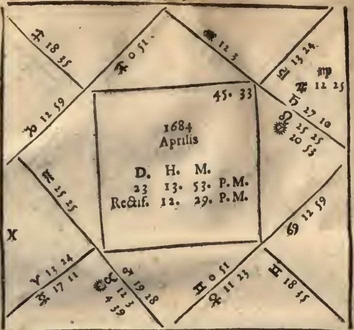

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1.33 S	13. 19 S		
♃ 1.33 S	6. 39 S		
♂ 0.18 A	4. 51 S		
☉	5. 26 A		347. 46
♀ 0.44 A	4. 11 S		
☿ 3.18 S	5. 1 S		
☽ 4.29 S	13. 27 A		

de illo tranſacto deceſſit. Obſeruandum autem eſt maximum omnium Planetarum ſatelitium, qui ab æquatore ſimul declinabant. quod ſemper timendum eſt. Notandum etiam, quod in hoc caſu ♀ reperiebatur cum ♂, & ferè omnes familiaritates Zodiacales occurrebant, quæ & in præcedenti videbantur, conuerſa tantum poſitione mundana, quæ peſſima in hoc exemplo reperiebatur. At id quod dixi de omnium familiaritate Planetarum valde exiſtimandum. cum autem iſti ſic Nati famoſi euadant, aut citò, vel magno infortunio moriantur; quia ad mentem Hermetis centiloquio 78. debemus eſſe ſuſpicioſi, atque ſolliciti, quando beneuolus, cum maleuolo eſt, neque valde confidas, quod mali malitia penitus euertatur.

FILIA INNOMINATA AVGVSTINI BERTOLINI.

219. 36

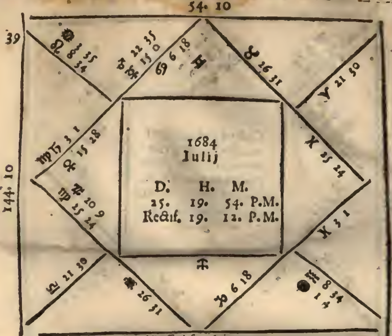
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 31 S	13. 55. S		
♃ 1.28 S	8. 17 S		
♂ 0.13 A	17. 26 S		
☉.	13. 7 S		32. 22
♀ 1.35 S	23. 47 S		
☿ 2. 14 A	4. 44 S		
☽ 2. 29 S	16. 56 S		

EXPER. XXXVIII.

PVlcherimum hoc eſt experimentum. Mortua naſcitur hæc puella impellente ♂ in parallelo recto cum ☉, tempuſque ſignauit, quod à notato differt hora 1. m. 24; Sol ergo reperiebatur, à parallelo ♂, & declinatione ♄ læſus. ☽ à □ ♂, & ☌ ♄ in peſſima poſitione mundana. præterea Luminaria inter ſe infortunia communicabant de □ coſmico, recedit ☉ ab Imo cæli p. 7. 24. ☽ ab 8. dom. o p. 4. 32. beneficia ea non fouebant, ergo non potuit, præcedentibus cauſis deſtructiuis, vitam lucemque videre.

E X.

CO. CAROLVS ANTONIVS OLIVERIVS NOB. VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 29 S	12. 17 S		
♃ 1. 11 S	5. 0 S		
♂ 1. [illegible] S	22. 38 S		
☉	19. 20 S	20. 56	126. 14
♀ 1. 56 A	3. 59 S		
☿ 2. 47 A	21. 28 S		
● 1. 18 A	21. 15 A		

EXPER. XXXIX.

SAturnus in centro orientis impulſum dedit fœtui ſignauitque momentum temporis, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 42; ultra igitur cauſam originis maleficam, Sol declinabat cum ♂, & ● martiali per declinationem cum illo, & ☿, in eius ☍ plena lumine ad angulum 6. domus & ☉ 12. dom. (peſſimæ poſitiones mundanæ) moderabatur ♃ ♂ ✶, ideo uſquequo durauit, vixit etiam. Extinguitur febre continua ex plenitudine quod ſignificabatur à ♄ cauſa impellente in angulo vitæ, & à ● martiali in oppoſitione ☉ quod clarè pate in.

Criſi

CRISIS LETHALIS.

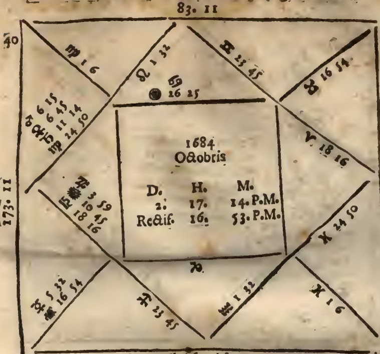

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.32 S	8. 28 S		
♃ 1. 7 S	1. 10 A		
♂ 1.18 S	8. 47 S		
☉	7. 1 A	7. 12	
♀ 4.37 A	3. 53 S		
☿ 2.57 A	18. 36 A		
☽ 4. 29 S	10. 14 A		

Criſi, quæ præceſſit mortem, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. eſt p.6656, qui dat diſtantiam Solis ab Aſcend. p.1746. Arcus ſemid. criſis eſt p.4964, ergo dat diſtantiam ☉ ab Aſcend. p.1305. ſeu p. 21: 45, quibus additis loco Solis Criſis eueniunt in Aſcend. p. 8. 54, ♏. Saturnus itaque cauſa originis peruenit ad ☌ ♂, & ☽ in Aſcend. in eorum ⚹, & ad amborum declinationem, ad oſtendendam plenitudinem materiæ peccantis, ex nimia humiditate, ac frigiditate, ex ☽, & ♄ cauſata. Porrò ☉ erat inter maleficorum æquidiſtantiam ab æquatore. ♀ etiam in ☌ infortunarum in ⚹ ☽ ad ſignificandam plenitudinem Incepit autem ęgrotare die 6. eiuſdem menſis octobris, cum ☽ iungebatur ☌ maleficorum, circa mediam noctem

eiuſdem

MARGHERITA BORELLA VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 31 S	8. 46 S		
♃ 1. 7 S	0. 21 A		
♂ 1. 17 S	10. 27 S		
☉	4. 17 A	4. 23	189. 52
♀ 5. 0 A	4. 15 S		
☿ 2. 22 A	15. 39 A		
☽ 1. 11 S	21. 29 S		

eiuſdem diei ; deceſſit verò , cum peruenit ad ✱ initij morbus, quod ſucceſſit die 10. aſtronomice aliquot horis poſt meridiem tranſactis. ut prædixit Excellentiſſimus Michael Angelus Ruzenentus medicus & Philoſophus Veronenſis.

EXPER. XL.

Venus inter maleficorum coniunctionem, in parallelo recto cum Sole correxit tempus, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 21. ſtatimque occobuiſſet, ſi benefici ſolem non aſpexiſſent, ♃ præſentia, ♀ declinatione, quod hoc tamen parum iuuauit, quia infortunæ potentiſſimis radijs jnterſe augebant malignitatem, ♂ ſcilicet, & declinatione, quibus lædebatur

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 37. S	7. 38. S		
♃ 1. 9 S	3. 5 A		
♂ 1. 21 S	3. 19 S		
☉ . ..	15. 23 A	16. 16	
♀ 0. 8 S	2. 12 S		
☿ 0. 13. S	13. 48 A		
☽ 4. 31 S	9. 32 S		

batur etiam ♀, & per conſequens ſolem parallelo recto, unde ſolus ♃ non potuit ſaluare. adde quod ☿ peſſimus erat ⚹ ♂, & ♀ læſa. ☽ verò non erat neque offenſa neque adiuvata.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſeminocturnus Radicis eſt p. 5663, qui dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 2169, Arcus ſemino: Criſis eſt p. 6375, ergo dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 2442, ſeù p. 40. 42, quibus additis loco Solis Criſis proueniunt in 3. domo p. 21. 41, ♐.

Sol ergo accedebat ad ⚹ ♄, & erat in ⚹ coſmico ♂, recedebat enim ♂ à 2. domo p. 8. 10, ☉ verò à 2. domo p. 8. 5, unde ♀ ſola non poterat adiuvare, quia etiam coniungebatur partilliter ♂. ☽ erat in declinatione ♄,

&c.

& eius ☍, neque ♃ Luminaria aſpiciebat. Solum ♂ moderabat declinatione, non verò Saturnum, quia nullo pacto poterat illum videre. adde quod ☿ erat in ⚹ coſmico ♄, & ☉, aberrat enim ☿ ab Oroſcopo p. 11. 59, ☉ ab 11. domo p. 8. 56, ideo hic ſaturnia qualitate verberatus pulſabat Solem ſua ☍.

CONCLVSIO. Cap. III.

QVadraginta ergo firmata experimentis rectificatio noſtra, luce meridiana clarior, oculis mentis, quorumcunque patet. cauſas originis impulſiuas illis, qui vita minime fruuntur, maleficas eſſe, obſeruata ſemper Luminarium læſione. Quoniam, qui rectificantem planetam infirmum, ac infortunatum, & Luminaria quoquo modo benefica, habuerit, magis vitæ ſpacium obtinebit, quam, qui Luminaria læſa, cauſaque originis malefica ſortitus fuerit. ut quiſque poteſt ex præcedentibus exemplis paccato animo eruere.

Si quis autem contradictionis ſpiritum, in hæc rabidè ſuſcitauerit, precor eum, ut priuſquam contumelioſa verba contra ſcientiam iactitet, paululum retrò proſiliens, oculos ſurſum collat, & prudenti conſideratione agnoſcat, contra quos inimicos iurgium ſummat: etſi vires proprias, cum Cælorum immenſis, rependere poſſit? profectò ſi homo rationabilis extiterit, iram dimittet, propriumque crimen indignatione damnabit, veniamque quam citius flagitauerit.

Immenſa propemodum ſpacia illa mirabilibus ſeminata corporibus, ſemper in motibus ordinata, maximum Diuinitatis argumentum proclamant. Quæ fatuitas, quæ impudentia, damnataque ambitio. contra potentiora Omnipotentis opera excandeſcere? inanis equidem conatus, & ſpirituum afflictio. Nam mihi quæſo blaterones iſti dicant. quid vnquam mali ab Aſtrologia receperint? fortaſſe, quia prognoſtica quæ inconſultè pronunciarunt falſa euenerunt ſcientiam anathematizant? an verò ars ipſa grauem calculorum laborem expoſtulans, tanquam brutalem repudiant? neſciunt equidem inuenire rationem, niſi à falſitate deductam, ſpecioſiſſimo Religionis vello adumbratam, quæ cum in firma inualidave ſit (quippeque ſecundum Religionem ſcientia deducatur) poſt multa innumeraque reſonantia verba, nullo fundamento, nexuque prolata, ſtultitiam propriam oſtendunt (cum verboſus homo demens iudicetur.

At verò neque ego ita pertinax ſum, meæque opinioni fixus vt ab aliquo ſapientiori ratione, ſed magis experientia ſuaſus, ſententiam non mutem. dixi magis experientia, quoniam rationes quiſque ſophiſticus inuenire poteſt, cum ipſa Religio verbis oppugnata ſit; experientiam verò contrariam minime timeo, cum debeat quis alterutra experimenta inuenire, quæ contra aſſertionem meam ſint: ſed caueat ne falſa, aut contra regulas, facta exiſtant. ſi de omnibus, quæ ſcripſi; ſidem ſine ulla animi dubitatione teſtari, ac oſtendere poſſim. Quamobrem nemo mente ſanus erit, qui vano la-

bore ſcientiam perdere vellit. Nam aut ſcientiam tenet, vel non. ſi poſſibilem admittit, proculdubio deſertores non amabit, & pro fatuis illos reputabit; ſi irationabilem eſſe autumat, cum eam non timeat, ſilebit, ſuæ opinioni contentus. ergo homo prudens non erit, qui contra illam inſurget.
Tandem vnico verbo dicamus; ſi vanitas eſt, ſi ſuperſtitio apparet, ſi non datur. quænam mentis flexibilitas eſt, vanitatem, ac inanem entem ir pugnare? nil aliud equidem ex hoc lucratur, niſi reſidui mentis amiſſionem.

CAP. IV.

QVartum in ordine huius libri caput ſequitur explicandum, in quo exempla de illis, qui aliquod vitæ ſpacium vixerunt demonſtrantur: & hoc ab originis cauſa impulſiua, ſeù rectificante benefico planeta, cum maiore Luminare, proceſſiſſe. Maximus certè ſcientiæ nitor, clariſſimam differentiam, ex prædictis facili methodo patefacere, naturalique rationi conſonans; quod ſi quis oſtendere falſam eam vellet, oportet prius aliam originis cauſam aſſignare, quæ citiſſima in mundo ſit, & quæ euentibus correſpondeat. At caueat, ne impoſſibile aggrediatur, cum hæc ab innumeris experimentis firmata, ac probata ſit; nihilominus cuique fas eſt inuentis addere, ad lucidiorem mortalium intelligentiam, & ſcientias proprio ingenio, ac feliciori dilucidare, cum ſemper aliquod perfectioni deſit.

IO. IACOBVS VALENTINVS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.40 S	14. 47 A		
♃ 1.42 S	3. 51 A		
♂ 1.46 S	10. 15 S		
☉	19. 9 S	20. 43	52. 48
♀ 0.31 A	19. 40 S		
☿ 3.37 A	9. 39 S		
☽ 5.12 A	7. 41 A		

EXPER. I.

IVpiter fortuna maior in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit, quod à putatiuo diſcrepat min. 27, cauſa benefica fuit ideo multum vixit; præterea Sol fons vitæ auxiliabatur etiam à ♂ ♀ eiuſque declinatione. neque ♄ ☍ obſtabat, quia ♀ non tangebat, cum eſſet extra sferæ actiuitatem: tum quia ab ambobus beneficis multiplicatis radijs Luminare maior fouebatur. ☽ etiam illa à ✶ ♀ aſpiciebatur. ergo concomitantibus radijs beneficis mirum non fuit, ſi diù hac luce functus fuit, tandem poſt multa erumnarum, (licet non timendarum) diſcrimina. Directiones mortales acceſſere tempore ſupra notato quarum hæc eſt operatio.

Arcus Radicis ſemid. eſt p. 6643, qui dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 3733.

M 2 Arcus

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2. 20 S	14. 23 A		
♃ 1. 21 S	5. 49 A		
♂ 0.19 A	8. 16 A		
☉	16. 23 S	17. 25	
♀ 1. 34 S	10. 49 S		
☿ 0. 4 A	6. 54 S		
☽ 4. 28 S	9. 36 S		

Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6425, ergo dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 3611, ſeù p. 60. 11. quibus detractis à vero loco ☉ Directionis emergunt in 9. domo p. 25. 52 ♊. Sol ergo ad □ ♄ peruenerat atque ad eius declinationem præterea ✶ ♂, tangebat ſicut etiam in mundo, nam diſtat ☉ à M. C. p. 20. 0. ♂ à 12. domo p. 22. 45. ♃ erat corruptus à ☌, & declinatione ♂, & duplici ✶ ☉ Saturnij. ♀ Luminaria non aſpiciebat neque ♃. ☽ pariter opponebatur. ♂, & ♃ corrupti, degebatque in parallelo declinationis ♂, & ſic offenſa pulſabat ☉ de △; ceſſit igitur morti morbo ultra ætatem calido, erat autem natura ſanguinea: videre enim eſt principalem offenſionem à ♂ poſſidentem angulum vitæ proceſſiſſe. & conſtellationes

REVOLVTIO LETHALIS;

348. 18

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 30 S	13. 48 S		
♃ 1. 24 S	8. 14 S		
♂ 0. 7 S	21. 12 S		
☉	19. 9 S		52. 48
♀ 2. 16 S	25. 39 S		
☿ 0. 49 A	19. 34 S		
☽ 3. 34 A	17. 39 S		

tiones in quarta calida contingiſſe.

Pariter in Reuolutione circuituum conſenſus apparet. ☉ tunc temporis repetebat □ ♄, & declinabat cum ☿ martiali per ☌; ☽ pariter lædebatur à præſentia ♂, & declinatione communicabat cum ☉, & ☿ malefico. Benefici nullo pacto poterant adiuvare. Nota, caliditatem ſignificaſſe ♂ in decl. ☉ ac ☽ & ☿ ☌ facta ergo eſt Criſis ſimiliima in læſione. cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo ut ſupra; Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4835, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. p. 2718, ſeu p. 45. 18. quibus detractis à loco ☉ emergunt in 9. domo p. 21. 16 ♑.

Sol

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.27 S	8. 17 S		
♃ 1.44 S	6. 57 A		
♂ 1.20 S	18. 32 A		
☉	9. 8 A	9. 25	
♀ 0. 6 A	18. 58 A		
☿ 2.46 S	12. 46 A		
☽ 3. 2 S	18. 0 A		

Sol ergo pulſabatur ab ☍, & declinatione ♄, & ☽ à declinatione ♂, applicabat eius ☌, & momento mortis, quod poſt aliquot horas à criſi ſucceſſit, erat in eius ferè partilli ☌. Beñefici nullo pacto Luminaria aſpiciebant. obſeruandum quod etiam hic laſio martis facta fuit ſimillima illæ reuolutionis, & illæ Radicis cum. ☽ ibi oppoſita ♂ eſſet, hic & in Reuolutione coniuncta, in angulis morboſis.

Mirabilis certe cauſarum omnium nexus? ſi quis igitur contra veritatem clamabit, fatuus credendus erit: ut inde ſuperiorum corporum virtutes, & potentias, (quoniam à Deo ſunt) proprio periculo, agnoſcat, ac fateatur.

E X.

PAVLVS GVERRA PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 57 S	17. 43 A		
♃ 1. 2 S	15. 26 A		
♂ 1. 9 S	23. 48 S		
☉	12. 14 S	12. 45	150. 9
♀ 0. 6 S	20. 24 S		
☿ 3. 49 A	11. 34 S		
☽ 4. 56 S	7. 14 A		

EXPERIM. II.

IVpiter fortuna maior in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit quod à dato diſcrepat m. 8. erat autem ipſe ♃ in declin. ♄, & △ ♂, ideo multa diſcrimina paſſus fuit; longo tempore vixit, quoniam ♀ in decurſu vitæ ad ☉ coitum properauit, diuque cum illo commorauit; declinabat etiam ☉ cum ☿, qui erat in □ ♃. Sed obſeruandum eſt, quod omnes Planetarum naturæ, ſimul communicabant, propter hoc igitur in iuventute vitam diſcriminoſam duxit, in ſenectu autem nequaquam.

Acceſſere igitur ultimæ Directiones quarum hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 4635, qui dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 2053. Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6535. ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 2894, ſeu

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 1.48 S	19. 19 A		
♃ 0.45 S	19. 31 A		
♂ 1.47 S	7. 19 S		
☉	17. 39 A	18. 55	
♀ 1. 6 S	14. 21 A		
☿ 2.47 A	25. 2 A		
☽ 5. 27 S	3. 46 A		

p. 48. 14, quibus demptis à loco ☉ directionis emergunt in 5. domo p. 1. 13 ♎.

Cum igitur amicitiæ gratia, dum ægrotaret, ad me hæc Geneſis delata eſſet, ad hoc ut iudicium, an adhuc victurus eſſet, proferrem, & cum calculum directionis labentis feciſſem, forte fortuna in numerorum tranſcriptione, locum ☽ male, à vero poſui, adeo ut in 28. 57. ♐ eam ſcripſiſſem, cum 28. 58 ♒ tunc temporis peragraſſet. unde non inſpecta Reuolutione, ſpem habere, dixi eum à morbo ſanaturum. At cum mors ſucceſſit, denuò inſpexi, & errorem magnum tranſcriptionis inueni; unde ☽ tunc temporis erat in declin. ♂, & momento mortis in □ ♄, & ☿ ſaturnij per ☌. Rurſus ☉ non

erat

REVOLUTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 9 S	6. 47 S		
♃ 1.17 S	6. 30 A		
♂ 3.21 A	25. 44 A		
☉	12. 14 S		150. 9
♀ 1.39 S	8. 2 S		
☿ 0.37 S	8. 10 S		
● 3.34 A	13. 46 S		

erat in ☌ ♀ cum illa extra ſuæ ſphæræ actiuitatem rotaſſet, declinabat cum ♄, & ♂ erat in ✶ coſm. ♄, aberrat ♂ ab I. C. p. 16. 59, ♄ à 6. domo p. 14. 56, unde cum ♄ eſſet hoc aſpectu etiam martialis ♃ ☌, & declinatione corrumpebat. decceſſit longo, & cronico morbo, quoniam maior offenſa fuit à ♄, & incepit ægrotare, cum ☾ fuit in ✶ ♄, & ☿, & cum Sol tetigit eiuſdem declinationem, moritur verò in □ ● cum eodem ♄.

Reuolutio facta fuit mortalis, quia ☉ in centro octauæ declinabat cum ☾, quæ △ ♀, & ☿ recipiebat, qui planetæ in declinatione ♄, atque eius ☌ erant. præterea ♂ □ offendebat ♀ & ☿, & ● de △, unde cum ♃ non communicaſſet cum ♀, haud poterat adiuvare, eo magis quia ☉ a beneſi-

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.40 S	4. 57 S		
♃ 1.25 S	15. 27 A		
♂ 0.53 S	23. 59 S		
☉	19. 35 S	21. 15	
♀ 0. 9 A	7. 53 S		
☿ 0. 7 A	22. 32 S		
☽ 2. 14 A	0. 0 S		

eis non iradiabatur, obſeruandum morbum prouenisse ab humido putrefacto, ut in cronicis euenit, & ☽ dediſſe impulſum cum ipſa ♀, à maleficis corrupta, ſicut etiam in directione.

Criſis hæc eſt operatio Arcus ſemin. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 5395. arcus ſemin. Criſis eſt p. 4125, ergo dat diſtant. ☉ ab 8. domo p. 4801, ſeu p. 80. 1, quibus additis loco ſolis criſis prouenniunt in 8. domo p. 17. 10 ♌.

Sol erat adhuc in △ ♄, & ♀ corrumpebatur à ✶ ♂ Saturnij per alterum ✶, erat etiam ipſa ♀ in □ coſmico ♂, aberrat ♀ ab I. C. p. 15. 59. ♂ à 7. domo p. 18. 2. adde fuiſſe tam in directione quam in criſi planeta in quar-

IACOBVS BRAIDA NOB. VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 59 A	2. 0 S		
♃ 0. 43 A	22. 13 S		
♂ 0. 39 S	13. 32 A		
☉	21. 50 A	24. 5	247. 0
♀ 2. 15 S	9. 55 A		
☿ 1. 11 A	2. 28 A		
☾ 2. 40 A	22. 52 A		

ra mundi humida, & frigida, & in omnibus, ♀ cum ☾ corrupta, ad ſigni-ficandum morbum cronicum ex humido ſuperfluo cauſatum.

EXPERIM. III.

VEnus in parallelo recto cum Sole fœtui huic impulſum originis dedit. Benefica cauſa fuit, quia non erat ☌ ♂ cum diſtaret à principio ſuæ actiuitatis ſferæ ſimul cum latitudine grad. 15 9. Sol validiſſimè defendebatur à declinatione ♃, & applicabat eius ☍, declinabatque cum ☿ iouio. ☾ pariter æqualiter ab æquatore diſtabat cum ♃, & ☿. ſed quoniam ☉ erat etiam in △ ♄, & in declinatione ☾ periculum apoplexiæ ſignificabat. Succeſſit ergo Directio cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &
♄ 1. 1 A	17. 28 A		
♃ 0.28 A	21. 46 S		
♂ 0.10 A	23. 32 A		
☉	15. 29 A	16. 23	
♀ 0. 13 A	21. 52 A		
☿ 2.16 A	20. 26 A		
☽ 2. 47 S	22. 42 S		

6845, qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 3261. Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6383, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 3041, ſeù p. 30. 41, quibus additis loco ☉ directionis, proueniunt in 6. domo p. 8. 42 ♈.

Sol itaque reperebat qualitatem maleficam ♄ per ☌, & declinationem, ſine ullo beneficorum efficaci aſpectu. ☽ à parallelo declinationis ♂ pulſabatur, & erat in parallelo recto cum ♄, diſtat enim illa à m.c. p. 7. 37, ♄ verò ab Imo Cæli p. 6. 4, qui aſpectus fuit cauſa, quod ex improuiſo apoplexiæ caſu extingueretur. & licet illa cum beneficis declinaſſet, attamen recipiebat maleficos potentioribus radijs, applicabatque enim ☍ ♄, ultrà quod Luminare maius potentiſſimè erat læſus.

Porrò

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 29 A	15. 39 S		
♃ 0. 29 A	22. 8 A		
♂ 2. 25 S	25. 9 S		
☉	21. 50 A	247. 0	
♀ 2. 11 S	6. 41 A		
☿ 2. 17 S	16. 56 A		
☽ 4. 53 A	3. 2 A		

Porrò in Reuolutione, quæ nundum ſpirabat, apparebant ſimiles cauſæ. nam ♄ pulſabat ☽ de △, & erat in ✶ ☿ Saturnij. ♃ faciebat △ cum ♄, & ♂, tangebatque ☍ eius, & cum illo declinabat. pariter ☿ ☉ ex declinatione lædebat. Aſt quoniam ♀ ♃ irotabat ideo tantum retardauit directionis effectus, adeo ut ferè in fine huius reuolutionis, ſolutus vita tantumodo expiraſſet. Cum ☽ igitur in directione peruenit ad parallelum rectum cum ♄, continuò è vita deceſſit, qui caſus ex improuiſo enaſcentes, ab aſpectibus mundanis, & æquidiſtantijs ab angulis quamplurimum naſcuntur: utpotè à cauſis citiſſimis in motu. Mortaliſſima hinc Criſis præceſſit. Cuius hæc eſt operatio.

Arcus

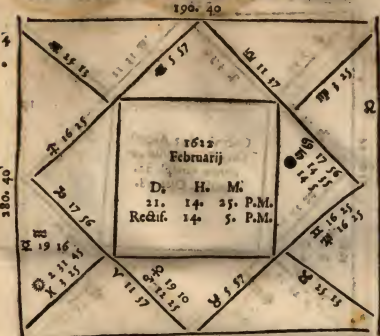
CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 6 A	19. 52 S		
♃ 1.10 A	16. 30 A		
♂ 0. 3 S	12. 18 A		
☉	5. 13 A	5. 20	
♀ 0. 4 A	14. 41 A		
☿ 1.48 A	15. 17 A		
☽ 4.43 S	13. 42 A		

Arcus ſemin. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 6. ut ſupra. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 5720; ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2729, ſeu p. 45. 29, quibus additis loco Solis Criſis emergunt in 6. domo p. 28. 40 ♏.
Pariter hic ♄ pulſabat ☉ de △, & Lunam, quæ Lun inaria inter ſe de △ communicabant. Rurſus ☽ declinabat △ coſmico cum ☉, aberrat ♄ à 12. domo p. 10. 41, ☽ verò ab 8. domo p. 12. 33: neque erat ♃ coniuncta, propter magnam latitudinem, ac longitudinem, ſicut pariter ♂ cum ♀ nimime copulabatur; immo ipſe ♂ declinabat cum ☽, & erat in □ plauco cum illa; quid ergo poterat ſola ♀ declinatio prodeſſe?

HIERONYMVS FACINVS NOB. VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 6 A	22. 37 S		
♃ 0. 18 A	22. 32 S		
♂ 0. 14 A	4. 43 S		
☉	10. 39 A	11. 2	334. 30
♀ 2. 0 S	9. 22 S		
☿ 1. 50 A	16. 50 A		
● 3. 57 A	18. 50 S		

EXPER. IV.

IVpiter in centro occidentis benefica cauſa fuit tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 20. Aſt quoniam ● copulabatur ♄, recipiebatque □ ♂ non longam vitam promittebat, ſtatimque deceſſiſſet, ſi ♂ à ♀, & ♄ à ♃ non fuiſſent moderati; cum directiones Reuolutioneſve non bonæ accellerint ſtatim vitam relinquit. Cuius directionis læthalis hæc eſt operatio.

Arcus Solis ſemino. Radicis eſt p. 6062, qui dat diſtantiam eiuſdem ab Oroſcopo p. 4567. Arcus ſemino. Directiopis eſt p. 5549, ergo dat diſtantiam ☉ ab

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 3 A	22. 44 S		
♃ 0.15 A	22. 44 S		
♂ 0. 0 S	10. 10 S		
☉	2. 26 A	17. 25	
♀ 4. 27 S	18. 40 S		
☿ 1.25 A	1. 32 A		
☽ 2. 19 S	13. 11 S		

☉ ab Oroſcopo p. 4180, ſeu p. 69. 40, quibus demptis à loco Solis prouenmiunt in Aſcendente p. 14. 15 ♑.

Sol peruenit ad △ coſmicum cum ♄. nam Sol diſtat à 2. domo p. 25. 38. ♄ verò à 6. domo p. 24. 27. in ☌ ☿, qui quidem Planeta ex ſua natura non eſt optimus, ☽ erat adhuc ♂ coniuncta, & cum illo declinabat, neque ♀ copulabatur cum diſtaret per 12. gradus ſumpta latitudinis differentia cum ipſa longitudine.

♃ erat læſus à partili declinatione ♄, & à ⚹ coſmico ☽ martialis, elongatur ☽ à 3. domo p. 15. 50. ♃ verò à 5. domo p. 16. 21; adde Saturnum partiliter angulum occidentis occupaſſe.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

240. 45

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. &c.
♄ 0.19 S	20. 13 S		
♃ 0.18 S	23. 20 S		
♂ 0.59 A	8. 29 A		
☉	14. 12 A		324. 28
♀ 0.38 A	20. 44 A		
☿ 1.57 A	19. 17 A		
☽ 1.35 A	4. 36 A		

In hac Reuolutione ♃ erat corruptus à ☌ & declinatione ♄, duplicique ⚹ ♂ tum in Zodiaco, tum in mundo, elongatur ♃ à 2. domo p. 7. 7. ♂ à 4. domo p. 4. 15, & per conſequens etiam ♄ deſcribebat eumdem coſmicum aſpectum cum ♂.

Sol recipiebat □ platicum ♂, & reperiebatur copulatus ☿ atque in eius declinatione, ut in Directione. Credendum enim eſt ☿ eſſe maleficum cum à nemine ex Planetis humidis temperetur eius ſiccitas.

☽ æqualiter diſtabat ab æquatore cum ♄ martiali, & cum ♃ corrupto. Vnde licet ☉ non eſſet efficaciter, & poſitiue à maleficis offenſus, neque dicendū ſequitur ♀ in eius ☌ fuiſſe, cum nimis propter magnam latitudinem di-

CRISIS LETHALIS!

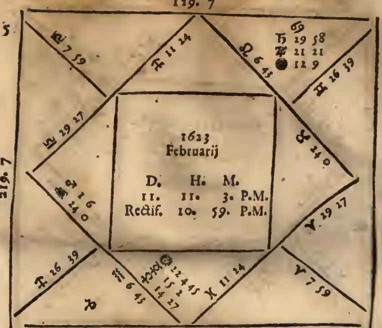
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.36 A	0. 30 S		
♃ 1.28 A	8. 18 S		
♂ 0.57 S	7. 5 S		
☉	13. 21 S	13. 59	
♀ 0. 3 S	21. 4 S		
☿ 1.38 A	16. 0 S		
● 0. 31 S	0. 55 A		

ſtaret, neque ſolo debiliſſimo exagono ad ♂, poterat adiuvare.

Succeſſit Criſis cuius hæc eſt operatio: Arcus Radicis eſt ut ſupra, qui dat eandem diſtantiam ☉ ab oroſcopo. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 4561, ergo dat diſtantiam ☉ ab oroſcopo p. 3519. ſeu p. 58. 39, quibus demptis à loco ☉ emergunt in aſcendente p. 26. 6 ♊. Similiter hic ☿ erat in declin. ☉ & △ ♄, & ſic afficiebat Luminare qualitate ſaturnina. ♃ in declinatione ♂, qui Marte, ut benè videtur ♄, & exquiſitè deſcribebat parallelum apparentem ab angulo obliquo cum eo. ♂ diſtat ab oroſcopo p. 78. 16, ♄ ab eodem angulo p. 78. 46. & ſic intendebat inter ſe malignitates. ● in declinatione, & ☍ ♄, neque ♀ ſolo □ coſmico non poterat eam defendere, communicabat etiam de □ cum ♃, attamen malefici potentioribus aſpe-

ctibus

SIGISMVNDVS NOB. PAT. EQ. HIEROS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 38 S	20. 49 S		
♃ 0. 32 S	22. 21 S		
♂ 2. 44 S	9. 46 A		
☉	14. 12 A	14. 56	324. 28
♀ 1. 47 A	18. 15 A		
☿ 2. 14 A	18. 30 A		
● 4. 39 A	18. 21 S		

ctibus, (præcedentibus Directionibus lethalibus) vincebant.

EXPERIM. V.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo differt per min. 4. exiſtit cauſa benefica, quia licet videbatur coniunctus cũ ♄, attamen ei validiſſime reſiſtit, eo magis, quod ♀ irotabat ● exquiſita declinatione, illaque defluebat in ♃. adde ☿ fuiſſe beneficum duplici radio, ♀ ☌, & declinatione. ♂ verò non communicabat cum Luminaribus; niſi cum ♄ de △ platico. ſed cum potentiores qualitates beneficorum fuiſſent reſpectu ſuorum radiorum vibratione, cum Luminaribus, ideo vixit. Tandem Directiones infauſtæ ſuperuenere, quorum hæc eſt operatio Arcus

DIRECTIO LETHALIS!

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 0.37 S	21. 10 S		
♃ 0.36 S	22. 32 S		
♂ 0.28 A	23. 36 A		
☉	8. 16 S	8. 31	
♀ 0. 13 S	12. 43 S		
☿ 1. 3 S	4. 16 S		
☽ 4. 14 A	4. 59 S		

ſemino. Radicis eſt p. 6290, qui dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 2754; Arcus ſemin. Directionis eſt p. 4889, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2146, ſeu p. 35. 46, quibus additis loco ☉ proueniunt in 6. domo p. 26. 21 ♉.

Jupiter reperiebatur corruptus inter maleficorum declinationem. item in ☌ ♄, & ſic peſſima qualitate inductus pulſabat ☉ de partilliſſimo □ Rurſus ☉ erat in □ coſmico ♂, decurrebat enim ☉ à 5. domo p. 16. 31. ♂ verò à 2. domo p. 15. 31.

☽ pariter à △ ♂ lædebatur, ideo morbo acuto extinctus fuit, propter læſionem ♂ coſmicum cum ☉, & ☽ cum illo, & ob ſanguinis inflammationem ex ♃ à maleficis pulſato.

REVOLUTIO LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 19 S	20. 13 S		
♃ 0. 18 S	23. 20 S		
♂ 0. 59 A	8. 29 A		
☉	14. 12 A		324. 28
♀ 0 33 A	20. 44 A		
☿ 1. 57 A	19. 17 A		
☽ 1. 35 A	4. 36 A		

Similiter in Reuolutione ♃ non erat bonus cum à ♂ □ pulſaretur, ac ♄ declinatione, & ſic ut poiè in directione △ coſmico ☽ offendebat, recedit enim ♃ ab Imo Cœli p. 11. 43. ☉ verò à 12. domo p. 12.22; ☽ pariter habebat □ coſmicum eiuſdem peſſimi ♃, diſtat illa ab Aſcend. p. 5. 16, ♃ verò à 5. domo p. 4. 36. ♀ peſſima opponebatur ♄, & æqualiter ab æquatore diſtabat cum illo, & cum ☿.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino: Radicis eſt ut ſupra qui dat diſtantiam Solis à 6. domo ut ſupra. Arcus Semino: Criſis eſt p. 55 05, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 20 10, ſeu p. 40. 10, quibus additis loco Solis emergunt in 6. domo p. 5. 53. ♉.

CRISIS LETHALIS.

165. 49

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.22 S	20. 35 S		
♃ 0.21 S	23. 25 S		
♂ 0.39 A	1. 28 S		
☉	1. 43 A	1. 45	
♀ 1.25 A	6. 37 A		
☿ 1. 9 A	3. 35 S		
☽ 4. 50 A	16. 45 S		

Similiter ♃ obſidebatur à maleficis à ♄ declinatione, ut in præcedentibus periodis apparet: & à ♂ □, & ☿.

Præterea ☉ verberabatur à ♂ declinatione, & △ ♄, neque ♀ poterat nullo pacto adiuvare, quia non coniuncta. ☽ licet reciperet □ ♀, eodem temporis momento etiam deſcribebat □ cum ☿ martiali, & □ coſmicum cum ♂, recedit enim ☽ ab 8. domo p. 7. 8, ♂ verò à 5. domo p. 8. 55. ad oſtendendum morbum acutum, qui potiſſimum à ♂ & ☽ progrediebatur.

Tempore autem mortis ☽ defluxit à □ ♀, & ferrebatur ad declinationem ♄. decurrebat enim tunc temporis p. 29. 35. ♊, unde paulo ſupra centrum octavæ.

E X.

FRANCISCVS BERTOLINVS VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 35 S	0. 16		
♃ 0. 26 S	23. 5 A		
♂ 2. 18 S	25. 28 S		
☉	16. 0 S	16. 54	41. 10
♀ 1. 50 S	24. 46 S		
☿ 0. 21 S	16. 54 S		
☽ 4. 44 A	12. 18 S		

EXPER. VI.

Luna in parallelo rećto cum ☉ tempus correxit, quod à dato diſcrepat min. 9. Luminaria inter ſe coniunćta validiſſimè à beneficis non fouebantur, ſolum platicum, à ♃ △ recipiebat. Aſt quia quoque ille maleficorum radios, ♄ □, ♂ ☍ aſſumebat vitam longam non promittebant, morbificamque ex ſanguinis aduſtione qualitatem ſignificabant; tunc temporis ♃ erat ſatis defenſus à ♀ declinatione, & ſicut ♃ ♄ ex □ reprimebat, ita ♂ moderabatur à ♀ declinatione fulcita ab illa ♃, ideoque in infantia extinćtus haud fuit.

Direćtionum hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6414, qui dat diſtantiam

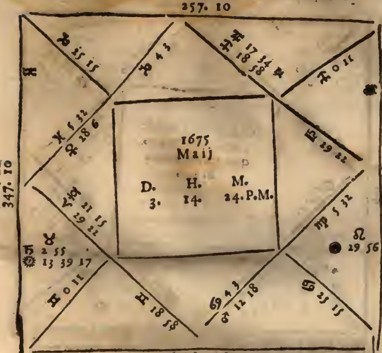
DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.45 S	0. 12 A		
♃ 0.19 S	23. 12 A		
♂ 1.27 S	18. 25 S		
☼	23. 31 S	26. 19	
♀ 1.58 S	18. 53 S		
☿ 0.42 A	21. 57 S		
☾ 1. 19 A	19. 44 A		

ſtantiam ☼ à 6. domo p. 1895. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6979, ergo dat diſtantiam ☼ à 6. domo p. 2047, ſeu p. 64. 48, quibus demptis à loco ☼ proueniunt in 6. domo p. 24. 44 ♉. Moritur ardentiſſima febre humidum radicalem abſorbente, uſque ad ſanguinis putredinem. ● & ♀, qui planetæ humidum radicalem ſignificant, potentiſſimè à cauſis exicantibus offendebantur. quippe ♂ ☌ partilliter tam in longum, quam in latum & declinatione ♀ oprimebat, Lunaque pariter ☍, & declinatione; inſuper ♄ natura ſua conſtipante de △ ● accedebat. hinc ☿ qui aduſtionem ſuam acutam à ✶ ♂, parallelo recto in ● vibrabat, nam illa recedit à 4. domo p. 64. 18, ☿ ab eodem linea p. 62. 54, qui ☿, hæc omnia in Solem declinatione transferrebat.

REVOLVTIO LETHALIS.

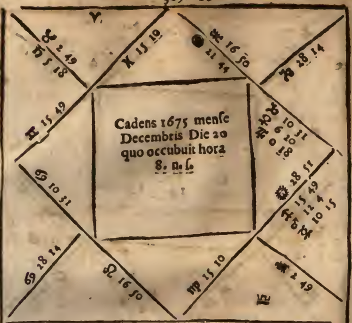
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.17 A	10. 20 S		
♃ 0.44 S	22. 12 S		
♂ 1.35 S	24. 33 A		
☉	16. 0 S		41. 10
♀ 1.43 A	2. 20 A		
☿ 2.26 A	6. 3 S		
● 3.32 A	8. 14 S		

Porrò ipſe ☉ degebat in □ coſmico ♄, d-clinat etiam à 6. domo p. 34. 7, ♄ verò à 9. domo p. 34. 17, neque ſola ☍ ♃ poterat auxiliari: tum quia ● validiſſimè oſtenſam non aſpiciebat, tum quia etiam ille □ coſmicum cum ♄ deſcribebat, aberrat enim à 12. domo p. 33. 33, ♄ à 9. domo ut ſupra. Quid agitur ſi tot repetitis, & inexplicatis radijs humanum corpus ceſſerit.

Præterea in Reuolutione ♂ augebat aduſtionem per ⚹ in ☉, ſolque adhuc in ☌ ♄. Lunaque applicabat △ eiuſdem ♄, & cum illo declinabat, atque cum ☿.

♃ æquidiſtabat ab æquatore cum ♂, qui ♂ erat in parallelo obliquo cum ♄,

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.35 A	10. 54 S		
♃ 0. 6 S	23. 26 A		
♂ 0.16 A	22. 36 A		
☉	23. 31 A	26. 19	
♀ 0. 46 A	24. 8 A		
☿ 2.40 S	15. 4 A		
☽ 1. 36 S	12. 48 A		

diſtat enim ille ab occidente p.53.14, ♄ ab oriente p.57.23, & huic aſpectui ♄ per primi mobilis motum applicabat. ♀ non communicabat cum ♃, immo illa à □ coſmico ♂ inducti qualitate ſaturnina per ſupradictum parallelum oſtendebatur; abetrat illa ab Aſcendente p. 22. 34, ♂ verò ab I.C. p. 23. 20; adde quod ad ſignificandam febrem ardentem, in Directione Planetæ erant ex parte in quadrantibus igneis Zodiaci, & mundi, ſicut in Reuolutione ♂ in igneo Zodiaci, ♃ in illo mundi.

Criſis tandem hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo 2959, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 3821, ergo dat diſtan-

diſtantiam ☼ à 9. domo p. 1763, ſeù p. 29. 23, quibus additis loco Solis
criſis prouenîunt in 9. domo p. 28. 14. ♑. ☾ pariter declinabat cum ♄, &
☿ martiali cum eſſet ei coniunctus, eratque momento mortis in ⚹ ☼,
quippe tunc temporis p. 24. 47. ♒ meabat. & ſic Sol ab illa reperiebatur of-
fenſus, & à declinatione ♂, & licet declinaſſet etiam cum beneficis. ♀ ta-
men debiliter ♃ copulabatur quoniam illa èrat fere extra ſuæ ſferæ actiui-
tatem, immo △ ♄ recipiebat, & cum ♂ declinabat. & ſi Sol applicabat
☌ ♃, ♃ quoque, ultra declinationem ♂, properabat △ ♄; unde cum ☾
omnino à beneficis eſſet deſtituta, exauſto humore radicali, qui ab ipſo
Luminare ſignificatur, criſis mortalis facta fuit.

CAROLVS II. MAGNÆ BRITANIÆ REX.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 51 S	8. 35 A		
♃ 1. 14 A	6. 28 A		
♂ 1. 3 S	16. 2 S		
☉	23. 1 S	32. 19	77. 19
♀ 2. 40 A	11. 54 S		
☿ 1. 57 S	25. 27 S		
☽ 0. 57 A	19. 41 S		

EXPER. VII.

Carolus ſecundus Magnæ Britaniæ Rex, Caroli illius filius, qui eo nomine primus inter Anglos, primuſque in mundo ab inaudita ſubditorum proditione ferro damnatus extinctuſque fuit. ille inquam, qui nimia pietate eluceſcens, in populares locum calumniæ dedit, & imoderatam clementiam morte firmauit, clavumque infelicitatis, Regiæ ſtuardorum propriæ fixit, proſperitatis verò in filio, totam, principiò fortuna, licet claudicans, deuoluit; Regioque animo huic conatui nitens, proditionis reliquias profligauit, Patriſve memoriam piè, (ut par erat) coluit, atque poſtliminio reſtituit, Regiamque Maieſtatem primæ venerationi erexit. tandem

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.44 S	8. 41 A		
♃ 1.20 A	8. 7 A		
♂ 1.11 S	12. 27 S		
☉	23. 15 S	32. 44	
♀ 3.44 A	14. 48 S		
☿ 0.51 S	20. 11 S		
☾ 5.13 A	8. 21 A		

dem ad extremum ſpiritum redactus, decurſum vitæ humanæ, curiculum, clariſſimo, religioſiſſimoque facinore, Catholicam Fidem ſcilicet, ſumma animi fortitudine, ambiente undequaque hæreſi, ſaſſus. Claudens mundo occulos, cœlo reclauſit, regnoque, in vitæ ſuæ occidente, exortum, à ſeculis demerſum, fidei lucis radios, expanſit.

Benefica igitur ♀ △ ♃ irorata in parallelo recto cum ☉ vitæ primordia aperuit materno ab utero, tempuſque verum ab æſtimatiuo correxit, diſcrepans per minuta 19. Aſt quia ♂ in Cœli parte 12. conſtitutus in exagono Solis culminantis, ideo proditiones exilia, atque occultas ſubditarum conſpirationes minabatur; eo magis quia ♄ deſcribebat □ coſducum cum

ipſo

ipſo ♂, diſtat enim ille à 3. domo p. 6. 30, ♂ verò à 12. domo p. 6. 19; attamen ♃ in angulo ſeptimæ inimicos publicabat, atque victorem Regem faciebat; cum inductus qualitate venerea, validiſſimè per △ coſmicum ♄ reprimeret. aberrat ♃ à 7. domo p. 5. 45, ♄ à 3. domo p. ut ſupra.
Tandem mors ex apoplexia ſignificabatur, à platica ☍ ♄ cum ♀ atque à parallelo recto ☿ cum eodem ♄; elongatur ille à Culmine p. 28. 28, ♄ ab Imo Cœli p. 29. 12. & cum hic morbus proueniat, à quodam humido craſſiori in cerebro exiſtenti, qui dum communicatur mucoſo generi, ex improuiſo ſpirituum animalium motum ſiſtit, auferente omnes ſenſus.
Prima igitur quæ ſucceſſit ominoſa directio, & ferè extrema prò vita Regnoque, fuit illa, in qua Rex poſt Diadematis Scotiæ inaugurationem ſeſe caſui (nimis iuſtiſſimæ cauſæ fidens) unius prælij comiſit, ambitumque triplicis coronæ, anguſtæ admodum campeſtris arenæ, pauciſſimis horis perdidit, vixque ab iminenti paricidiorum immani perfidia miraculosè (duce Religione occulta) ſe ſubripuit, & infauſtam Patris fortunam ex limine ſalutauit, profugusque per Regnum, Galiam tandem appulit: vſque quo Cœli, Principuumque beneficijs, Regno denuo reſtitutus iuſtiſſimè ſuorum inimicorum delicta, vindicta expiauit.
Inter tot igitur diſcrimina, quæ pijſſimus Rex paſſus à ſuis inique fuit, duo primaria, ultra occubitum, referemus, non quia reliquis Directiones noſtræ non correſpondeant; cum omnibus euentibus ſint ſimiles: ſed quia non omnia ex Hiſtorijs temporibus certis, atque locis inoteſcunt, tum etiam quia nimis tedioſa longaque calculatio eſſet.
Primæ verò ſupraſcriptæ Directionis hæc eſt operatio.
Arcus ſemid. Radicis eſt p. 7339, qui dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 3283; Arcus ſemid. Directionis eſt p. 7364, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 3294, ſeu p. 54. 54, quibus additis loco ☉ Directionis proueniunt in 12. domo p. 3. 29 ♍.
Sol ergo Culminans erat in ⚹ mundano cum ♂, diſtat ☉ ab 11. domo p. 25. 19, ♂ ab Oroſcopo p. 24. 28, ad oſtendendam proditionem, quia ♂ in duodecima, & exilium ob aſpectum violentum; fuit itaque repetitio Radicis, ibi autem Sol applicabat ⚹ cum ♂ in Zodiaco, hic autem in mundo; erat etiam ♂ ſaturnina qualitate inductus, quoniam exagonum ferè partillem deſcribebat.
Præterea ☾ in declinatione ♄ degebat propè centrum occaſus (quæ quidem ſituatio facit profugos), ♄ in 2. domo cum ☾ declinatione amiſſionem ſubſtantiæ prædicebat.
Attamen directiones omnino exitiales haud fuerunt, quia malefici ad libellam ferè à beneficis moderabantur, & primo?
Sol applicabat △ ♃ (in quo partillitatis aſpectu, incepit Rex mutare fortunā).
Secundo, ☾ declinabat cum ♃, & erat in ⚹ ♀. Rurſus, ſicut malefici de ⚹ inter ſe communicabant, ita benefici de potentiori aſpectu, nempe de □ coſmico, eleuatur ♃ à 6. domo p. 9. 27. ♀ à 9. domo p. 5. 21. Aſt quia Sol valide non deffendebatur, ſicut ☾, ab infortunijs, ideo anguſtias Princeps optimus paſſus fuit. adde quod ♄ moderabatur à declinatione ♃, & ♂ ab illa ♀, licet hæc fuerit ſatus inefficax.

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Bl.
♄ 0. 9 A	22. 34 S		
♃ 0. 49 S	20. 11 A		
♂ 0. 7 S	2. 38 A		
☉	23. 1 S		
♀ 2. 19 A	11. 53 S		
☿ 1. 42 S	24. 39 S		
☽ 3. 52 A	12. 58 A		

Clare in ſupraſcripta Reuolutione violentia diſcriminis apparet. quippe ☉ 1 ♃ per maleficos obſeſſo, iniquorum Iudicum ſententia ſignificabatur, quæ à Parlamentarijs furore dementiaque ebrij, pronunciata fuit poſt prælium infauſtæ initum, præmijs ingentibus in Regium caput proclamatis. Siquidem ♂ apud Aſcendentem ✶ ♃ offendebat, ♄ declinationis parallelo.

Porrò ☉ pariter a □ coſmico ♂ pulſabatur. aberrat enim ♂ à 12. cæli p. 26. 54. circiter, ☉ verò à 9. domo p. 28. 19. circiter. erat autem in 9. cæli à ♂ offenſus, & a ♄ coniuncto ☿ ex parallelo recto, declinat enim ♄ ab I. c. p. 13. 51, ☉ ab eodem angulo p. 12. 25. ideo exilium iterque coactum ſignificauit, Aſt quoniam ☽ valide erat deffenſa triplici ♀ radio, ſiquidem

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄	0. 0 A	21. 0 S		
♃	0.30 S	20. 28 A		
♂	1.20 A	20. 47 A		
☉	. . . .	3. 52 S	26. 19	
♀	1. 10 S	12. 11 S		
☿	0.57 S	0. 45 A		
☽	3.43 S	13. 53 S		

dem accipiebat eius ✱ in Zodiaco, & □ in mundo, nam deflectit illa ab 8. domo p. 15. circiter. ☽ à 5. domo par. 13. circiter. tertio declinabat æqualiter cum ea ab æquatore, ſicque benefica ♃ □ fouebat, & ✱ coſmico diſtat illa à 5. domo p. vt ſupra, ♃ à 3. domo p. 13. circiter. Attamen cum non eſſet ☉ à nullo beneficorum adiuctus ingenti periculo ſuccubuit.

Sed mirabilis cauſarum conſenſus patet in Criſi, quæ in loco conflictus celebrata fuit, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis eſt p. 7339, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3355.

Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5733, ergo dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 2621,

ſeù

ſeu p. 43. 41. quibus detractis à loco ☉ Criſis emergunt in 9. domo p. 22. 50 ♋.

Obſeruandum enim eſt quomodo ♃ ſimiliter infrà infortunarum declinationes obſidebatur, & quomodo malefici dupliciter inter ſe communicabant, declinatione ſcil. atque △ partilli.

♂ verò ſimiliter in aſcendente □ coſmico, & Zodiacali ☉ pulſabat, deprimitur ☉ à linea m. c. p. 10. 48, ♂ ab aſcendente p. 12. circiter.

Similiter hic ● benefica erat ☌ ♀, & □ ♃, item declinatione eiuſdem ♀ adiuvabatur.

Significabat exilium, ac dignitatis amiſſionem, Sol obſeſſus in Culmine Cæli, & ♄ in 9. domo in △ ♂ ad aſcendentem. quid igitur lucidius experiri poſſimus?

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.37 S	8. 56 A		
♃ 1.31 A	8. 41 A		
♂ 0.49 S	4. 19 S		
☉	18. 5 S	24. 16	
♀ 2.49 A	20. 33 S		
☿ 5.22 A	11. 13 S		
☽ 2.29 A	14. 29 S		

EXPER. VIII.

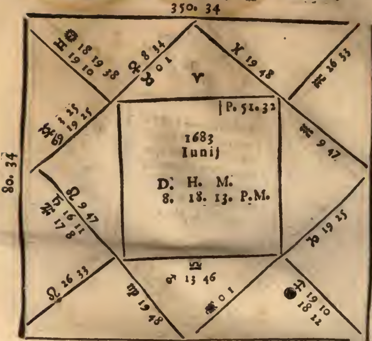
ALterius (quæ ſucceſſit tempore ſupraſcripto , & quæ mihi inotuit) Directionis , hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra , qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. ut ſupra Arcus ſemid. *Directionis* eſt *p. 6856*, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3134, ſeù p. 52. 14, quibus detractis à loco ☉ Directionis proueniunt in 9. domo p. 16. 42 ♊.

♃ obſeſſus à declinatione partilli ♄ ; & eius □ coſmico , diſtat ♃ à 5. domo p. 6. 58. ♄ à prima p. 8. 20. erat autem ♃ prope centrum quintæ , in platica ☍ ♂ , ideo à filio inſidias paſſus fuit, (cum domus quinta filios ſignificet ſecundum Auctores) & ſic ♃ obſeſſus ☽ de ✶ pullabat . ferrebatur enim

☽ ad

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Bi.
♄ 0. 59 S	16. 59 S		
♃ 0. 57 S	16. 39 S		
♂ 0. 8 A	3. 28 A		
☉	23. 1 S	32. 19	77. 19
♀ 2. 10 A	11. 25 S		
☿ 1. 54 S	25. 23 S		
☽ 3. 49 S	19. 12 A		

☽ ad □ coſmicum ♂, nam diſtat illa à 9. domo p. 33. 14. ♂ ab aſcendente p. 30. 13, quadratumque cum ☉ faciebat; aſt quia offenſiones in ſolem fortiter non perueniebant, quippe quod nullus maleficorum eum aſpiciebat, & cum ♀ declinabat, quæ adhuc non erat à △ ♄ corrupta, ideo conſpiratio euanuit.

Acceſſit Directioni omminoſa Reuolutio. nam ☉ in centro 12. domus, in ✶ ♄, & ♃ martialis per ✶, in ☍ ☽ coniunctus ♄ proditionem occultam ſignificabat, & à domeſticis, quia ☽ in centro 6. domus in △ ♄ co-n.orabat erat tamen Sol in ✶ ♃, qui auxiliabatur à □ coſmico ♀, nam eleuatur ♀ ab 11. domo p. 8. 33, ♃ à 2. domo p. 7. 21.

C.:ſis non ponitur, quoniam diem habere non potui. Q 2

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂			
☉	17. 44 S	23. 43	
♀ 2. 15 A	21. 14 S		
☿ 5. 14 A	11. 6 S		
☾ 0. 54 A	19. 33 S		

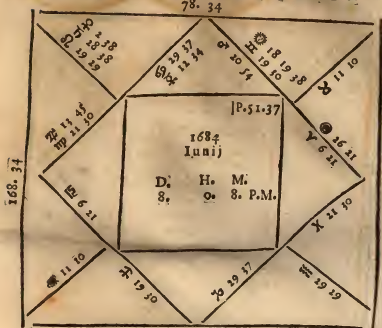
EXPERIM. IX.

DEmum huius tertiæ ultimæque Directionis, hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis ut ſupra, qui dat eamdem à 9. domo diſtantiam ut ſupra, Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5823. ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 1191, ſeu p. 51. 59, quibus demptis à loco ☉. Directionis reſultant in 9. domo p. 18. 17 ♊.

Moritur apoplexia ex humido craſſiori, in cerebro, ac ex motu ſenſuum improuiſè ceſſante. Venus corrupta, & ☾, illa à □ ♂; & duplici △ ♄ in Zodiaco, & in mundo, nam ♀ eleuatur à 9. domo p. 7. 58. ♄ à prima deprimitur p. 7. 3. ☾ verò à □ coſmico ♂, diſtat ♂ ab 11. domo p. 13. 8.

☾ ab

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄	1. 29 S	13. 23 S		
♃	1. 20 S	7. 38 S		
♂	0.40 S	23. 53 S		
☉	. . . .	23. 1 S		77. 19
♀	2. 14 S	21. 47 S		
☿	1. 23 S	24. 19 S		
●	5. 0 A	6. 29 S		

● ab 8. cœli p. 15. 22. qui ♂ induebat natura ſaturnina ex ipſo ♀ ſaturniæ □, communicabat etiam declinatione cum ♀ ad augendam humiditatem corruptam.

Præterea ☿ erat in ✱ coſmico ● peſſimæ, diſtat ☿ à m. c. p. 14. 5. ● ab 8. cœli ut ſupra, eratque iunctus ☉, ideoque ſpirituum ſuffucationem ſignificabat. Sol, ſic ☿ iunctus declinabat cum ● offenſa, ac platicum □ coſmicum cum ♄ deſcribebat aberrat ille à m. c. p. 10. 20. ♄ à prima p. 7. 3.

In Reuolutione ♂ potentiſſime triplici radio ſolem pulſabat ☌, declinatione, & parallelo recto, nam æqualiter à m. c. ut clare videtur deflectuntur. ♀ ſimiliter recipiebat declinationem ♂, & ● △ ♄, & ✱ ♂, ad oſtendendum

CRISIS PRIMA CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.24 S	7. 54 S		
♃ 1.39 S	7. 13 A		
♂ 1.26 S	17. 5 A		
☉	13. 24 A	17. 55	
♀ 0. 32 S	21. 29 A		
☿ 3.35 S	8. 24 A		
☽ 2..52 A	18. 18 S		

dum humorem putridum, neque ſola ♃ declinatio poterat ☽ ab ambobus maleficis ſaluare. Praterea ſimiliter ☿ lædebatur à declinatione ♂, tum à ⚹ coſmico ☉ corruptæ, diſtat ☿ ab 11. domo p. 17, 23, i la à 9. cœli p. 14. 49. vnde omnia conſentiunt.

Criſis prima hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui diſtantiam ☉ à 9. domo dat, ut ſupra, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4225, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 1977, ſeù p. 32. 57, quibus à loco ☉ criſis ablatis emergunt in 9. domo p. 21. 32 ♑.

Corripitur igitur apoplexia, ſed non extinguitur, duabus horis extra ſenſus iacens, uſque quo aperta colli vena, datoque vino Hermetico hora quarta

poſt

CRISIS SECVND. LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.25 S			
♃ 1.41 S			
♂ 1.25 S	17. 35 A		
☉	12. 1 A	15. 43	
♀ 0.20 S	20. 49 A		
☿ 3.33 S	10. 5 A		
☽ 1. 4 S	21. 34 S		

poſt meridiem loqutus fuit.

Verum quia morbus Apoplexiæ prouenit ex humido corrupto ad cerebrum, totum corpus reſoluens, (ut aliunde explicauimus) ex ♀, & ☽ offenſione prouenit.

Reperiebatur igitur ♀ in △ ♄, in Zodiaco, ac □ in mundo, eleuatur illa ab 8. domo p. 13. 41. ♄ à 5. domo p. 15. 37, rurſus recipiebat etiam ⚹ ♂ cui applicabat.

☽ declinabat cum ♂, & ☿ qui erat in declinatione ♄ iunctus ſoli recipiebat etiam qualitatem ♂, quoniam ☉ in eius ⚹ manebat, ſignificabat igitur ſpirituum impedimentum.

Verum

Verum quia ☽ non erat adhuc valide offenſa, neque ſol, ideo hac vice extinctus non fuit; adde etiam ♀ applicaſſe □ ♃, qui cum ♄ declinabat.

Succeſſit igitur ſecunda & ultima, quæ lethalis fuit, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis, eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à domo 9. ut ſupra, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4457, ergo dat diſtantiam Solis à 9. cœli p. 2192, ſeu p. 36. 32, quibus detractis à loco Solis criſis prouenient in 9. cœli p. 22. 2 ♑.

Venus ergo magis acceſſit ad ✶ ♂, in ☍ ☽ quæ procedebat ad △ ♂, nam hora mortis quæ die 16. erga meridiem ſucceſſit, eadem eſt cum hora Criſis, nam ſuputata eſt die 15. horis 22. 54. p. m. nempe Radicis. unde eo momento ipſa ☽ erat in exquiſito △ ♂.

☿ erat in □ ♂, & in parallelo recto cum ☽, diſtat ille à m. c. p. 16. 53. illa ab imo p. 14. 53. Sol erat ei coniunctus, & in eius declinatione.

♃ obſeſſus à declinatione ♄, atque à ♂ parallelo recto, diſtat ♂ à m. c. p. 73. 28. ♃ ab Imo cardine p. 74. 24, morabat etiam in △ ☿ offenſi, & per conſequens malignitates in ſolem diffundebat. præterea □ beneficorum debilis & iam tranſactus erat, at non profuiſſet, quoniam ♀ plus malignitatis gradus obtinebat, quam beneficentiæ, obſeruandum etiam fuiſſe tunc temporis, in parallelo recto cum ☿ martiali, deprimitur hic à m. c. p. 16. 53. ♀ ab eadem linea p. 12. 42, unde principalis læſio, ut in precedentibus prouenit ex humido corrupto, nempe ex ♀, & ☽ offenſa, ac ex ☿ læſione. quoniam etiam cum ♄ declinabat, quod erat malum ad ſignificandum ſpiritum læſionem.

COM. IOANNES BAPT. OLIVERIVS VERO.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. ℞.
♄ 0. 42 A	20. 4 A		
♃ 1. 20 S	8. 48 A		
♂ 3. 38 A	25. 52 A		
☉	19. 10 S	20. 44	123. 52
♀ 3. 1 A	19. 49 S		
☿ 3. 15 A	19. 32 S		
☾ 1. 13 S	21. 35 A		

EXPER. X.

VEnus in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 29, erat etiam ipſe Sol in ✶ coſmico, ♃ diſtat Sol à 5. domo p. 4. 44, ♃ à 7. domo p. 6. 56, & in ✶ coſmico ♀, aberrat ♀ ab I. C. p. 22. 37; Sol à 6. dom. p. 24. 14, unde erat ſatis in primordijs detenſus. Aſt quoniam ♀ declinabat cum ♄, & etiam cum illo Sol ex ☍ aſpectum faciebat, qui ♄ □ coſmicum ♂, octauam poſſidentis in ♐, diſtat ♄ ab 11 domo p. 7. 5; ♂ ab 8. domo p. 10. 10, ideo ut dixi morbo in genitalibus extinctus fuit.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemino: Radicis eſt p. 4152, qui dat diſtantiam ☉ 2 4. domo p. 1 36 ; Arcus ſemino: Directionis eſt p. 4487,

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.43 A	20. 57 A		
♃ 1. 8 S	11. 21 A		
♂ 2. 3 A	25. 26 A		
☉	5. 6 S	15. 43	
♀ 0.10 A	17. 49 A		
☿ 0.20 S	0. 13 A		
☾ 4.53 A	37. 8 A		

ergo dat diſtantiam ☉ à 4. domo p. 1470, ſeu p. 29. 36, quibus demptis à loco ☉ proueniunt in 4. cœli directionis p. 22. 30 ♌.

Sol ergo applicabat □ ♂, & à beneficis nullo aſpectu erat adiuctus, immo in parallelo recto cum ♄ erat, elongatur ☉ ab I.C. p. 24. 38, ♄ à m. c. p. 21. 43; ♀ cauſa morbi erat adhuc in declinatione ♄, & △ coſmico ♂, aberrat illa à 3. domo p. 6. 19, ♂ à 7. domo p. 2. 29, qui ♂ faciebat ✶ coſmicum cum ipſo ♄, diſtat ♄ à culm. ut ſupra, ♂ ab 8. domo p. 21. 8, vnde ambas qualitates in ♀ transferebat per dictum △ coſmicum. præterea ☾ erat adhuc in △ ♄ & applicabat ✶ ♀, in exquiſito autem ipſius ☾ △ cum ♄, incepit ægrotare, faciebat etiam tempore mortis □ coſmicum cum eodem malefico, diſtat ☾ à 5. domo p. 13. 49. ♄ ab 8. domo p. 15. 37. ☿ male

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 10 S	4. 53 A		
♃ 1. 24 S	24. 24 A		
♂ 3.47 A	24. 24 A		
☉	19. 25 S		123. 52
♀ 1. 24 S	19. 25 S		
☿ 0. 43 A	21. 44 S		
☽ 3. 56 A	11. 49 S		

maleficus erat quia in △ ♄.

In Reuolutione Sol erat in ✱ coſmico ♄, diſtat enim ☉ à 12. domo p. 6. 8. ♄ à 2. domo p. 9. 6, & ♂ eum de △ offendebat cui aſpectui applicabat.

Præterea ☽ in □ ♀ pulſabatur △ ♄ ad morbum ſignificandum, recipiebat etiam ♀ in centro 12. domus conſtituta △ ♂ licet non partilliter.

♃ Luminaria non iradiabat, niſi ♀ declinatione ſolem, quæ cum eſſet corrupta non potuit vitam fouere, immo cauſa morbifica fuit.

Criſis hæc eſt operatio Arcus ſemino: Radicis eſt p. 4152, qui dat eandem diſtantiam ☉ à 4. domo ut in directione, ergo Arcus Criſis qui eſt p. 6972 dat diſtantiam Solis à 4. cœli p. 2284, ſeu p. 38. 4, quibus demptis à loco Solis emergunt p. 26. 53. ☽ in I. C. criſis.

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 28 S	2. 8 S		
♃ 1. 12 S	15. 23 A		
♂ 0. 58 A	9. 28 A		
☉	23. 26 A	23. 43	
♀ 1. 59 A	17. 17 A		
☿ 2. 13 A	24. 46 A		
☾ 2. 6 A	24. 59 A		

Sol ergo erat in □ ♄, & applicabat ✶ ♂ qui angulum occiduum poſſidebat ☾ momento mortis erat in ✶ partilli ♂, & □ coſmico ♄, nam diſtat ♄ à 2. domo p. 4. 36, ☾ 6. 20, à 5. cœli. benefici licet inter ſeſe aſpicerent attamen nullo pacto Luminaria videbant, Immo Luminaria inter ſe declinabant, ♃ tantum debili ✶ ☾ fouebat; quod hoc non poterat prodeſſe quoniam Directio, & Reuoluiro peſſimę, præcedebant. Cum autem hanc Geneſim Excell. Philoſophus Michael Angelus Ruzenentus Veronenſis inter virtutis Amicos, dilectus, ad me miſiſſet, ſtatim mortem euenturam pronunciaui, ut ex meis litteris conſtat, quæ poſt menſem à die Iudicij ſucceſſit. hoc verò dictum ſit non ad ingenij oſtentationem, ſed ad ſcientiæ poſſibilitatem.

EX-

BARTHOLOMÆVS DE BAGAROTIS NOB. PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2. 17 A	6. 2 S		
♃ 0. 37 A	18. 36 S		
♂ 2. 19 S	21. 12 S		
☉	4. 48 A	4. 55	358. 5
♀ 0. 51 A	12. 52 A		
☿ 0. 46 S	10. 36 A		
☽ 5. 13 S	15. 0 A		

EXPERIM. XI.

IVpiter in parallelo recto apparenti cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatino diſcrepat per min. 6. tantum. fuit cauſa benefica, quia etiam in □ ♀ erat, & ☉ à declinatione ♄ atque à △ ♂ deffendebat. attamen à ſanguinis ſuffocatione mors minabatur, quoniam etiam ♀ ☌ ☿ martialis per △ applicabat, qui planeta à ♂ offenſus impedimentum ſpirituum, ex ſanguinis profluvio à vena tracta ſignificauit. Adde ſolem fuiſſe in △ coſmico eiuſdem ♂, declinat à 3. domo p. 4. 24; ♂ à 7. domo p. 2. 4.

Directionis ergo hæc eſt operatio Arcus ſemino: Radicis eſt p. 5695, qui dat ☉ diſtantiam à 2. domo p. 3151. Arcus Directionis eſt p. 4614, ergo dat

dis-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.16 A	7.44 S		
♃ 0.31 A	20. 30 S		
♂ 1.53 S	24. 1 S		
☉	12. 33 S	13. 6	
♀ 1. 33 A	1. 49 S		
☿ 1.11 A	7. 43 S		
☽ 1. 50 A	6. 38 A		

diſtantiam ☉ à 2. domo p. 25 53, ſeù p. 42: 33, quibus demptis à loco ſolis emergunt p. 20. 27. ♓ in domo ſecunda.

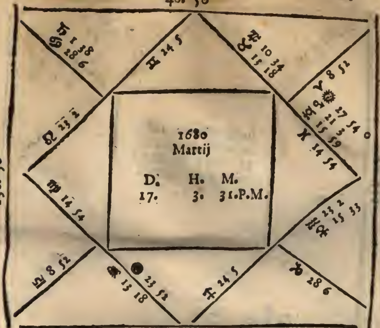
Sol adhuc in ☌ ♄ degebat (laborauit antea per aliquot annos) ſine ullo beneficorum aſpectû.

☽ erat in △ ♂, & ♄ declinatione, ☿ laſus à ☌ ♄, & eius declinatione, & □ ♂ in mundo, aberrat ☿ à 3. domo p. 11. 50, ♂ à 7. domo p. 12. 20.

Præterea ♃ corruptus à ⚹ coſmico ♄, diſtat ♃ à 5. domo p. 9. 44, ♄ à 3. domo p. 8. 4, qui ♄ induebatur qualitate martiali, per comixtionem peſſimi ☿, ex quo ſignificabatur deffectus in ſanguine cum violentia, neque poterat ♀ auxiliari ♃ ⚹, cum eſſet extra illius aſpectus actiuitatem.

Sol

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 0. 48 A	22. 43 S		
♃ 0. 52 A	14. 14 S		
♂ 0. 58 A	4. 26 A		
☉	4. 48 A		358. 5
♀ 0. 18 S	16. 5 A		
☿ 2. 9 A	7. 41 A		
☽ 1. 9 S	17. 42 A		

Sol in Reuolutione erat ☌ ♂, & ♂ ☿. rurſus ☉ applicabat □ ♄.

☽ erat in △ ♂, qui ♄ induebat natura ♄ per coſmicum □, diſtat ♄ ab 11. domo p. 7. 33; ♂ verò ab 8. domo p. *6.9;* Sol à beneficis non aſpiciebatur, neque ſola ♀ declinatio poterat ☽ à maleficis deffendere.

Morbus ſignificatur, ex ♃ ✶ cum ☿ martiali, qui ♂ alterius malefici naturam aſſumebat per ſupradictum □ coſmicum.

Criſis autem, hæc eſt operatio. Arcus ſemino: Radicis eſt, ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis à domo 5. p. 3048, Arcus ſemino Criſis eſt p. *6959,* ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. *3716,* quibus additis loco Solis criſis proueniunt in 5. domo p. 10. *16* ♓.

Sol

CRISIS LETHALIS!

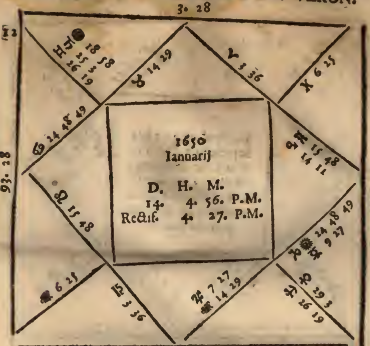

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0.23 A	21. 42 S		
♃ 0.36 A	21. 15 S		
♂ 2.51 S	5. 34 S		
☉	23. 16 A	25. 59	
♀ 1.41 A	20. 23 A		
☿ 1. 10 S	20. 53 A		
☽ 1.27 A	3. 28 S		

Sol declinabat cum ♄, & erat in △ coſmico ♂, aberrat Sol à 3. domo p. 12. 49, ♂ ab 11. domo p. 10. 26. ♃ abſceſſus à declinatione ♄ martiali per ⚹, & ☿ erat eidem ♄ oppoſitus ideo ſuffocationem ex ſanguine ſignificabant. ☽ erat in declinatione ♂, & △ ♄ applicabat in 6. domo; & fortaſsè momento mortis partillem aſpectum faciebat. ♀ igitur ſola ſua declinatione non potuit ♃ auxiliari, propter radios maleficorum repetitos in eum. Adde infortunia ſimul per ⚹ communicaſſe, quod non faciebant benefici.

E X.

PETRVS FRANC. BRAIDA NOB. VERON.

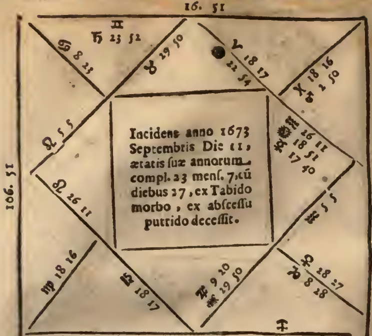

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 1. 5 A	21. 23 S		
♃ 1. 12 S	12. 56 A		
♂ 1. 10 S	15. 31 A		
☉	21. 15 A	23. 20	296. 46
♀ 0. 40 S	22. 51 A		
☿ 0. 7 A	23. 15 A		
☽ 2. 26 S	25. 10 S		

EXPER. XII.

SOl in centro occidentis tempus coripuit, quod à dato diſcrepat per min. 16, non erat omnino beneficus: attamen ♀, & ☿ iouia qualitate inducti per ⚹, ſuis declinationibus eum adiuvabant. quamobrem non vixit niſi ſupraſcriptos annos. moritur ex abſceſsù putrido in inteſtinis. hoc autem minabatur ab ☍ ♄ ad ♀ eiuſque declinatione, atque ex ☉ ☌ cum illo. Succeſſit ergo lethalis directio, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Solis Radicis eſt p. 4000, qui dat diſtantiam eiuſdem à 5. domo p. 4220, Arcus ſemid. Directionis eſt p. 4494, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 4741, ſeu p. 79. 1. quibus demptis à loco Solis directionis emergunt in 5. domo

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1. 0 A	22. 23 S		
♃ 1.16 A	15. 51 A		
♂ 1. 2 A	11. 29 A		
☉	15. 14 A	13. 6	
♀ 0. 22 A	20. 12 A		
☿ 1.32 A	17. 2 A		
☽ 1. 28 A	7. 35 S		

p. 29. 50 ☾.

Venus ergo morbi ſignificatrix in declinatione adhuc ♄ erat, & ☽ in ✶ eiuſdem malefici, quòd Luminare augebat humidum ex putrido, ex communicatione □ cum ♀.

Sol duplici △ ♄ lædebatur in Zodiaco cui applicabat; erat etiam in ☌ ☿. neque ſola ♃ declinatio ſufficiebat, quoniam ſola, & ♃ non communicabat cum altero benefico, malefici vero ſimul communicabant, nam ♂ diſtat à 9. domo p. 13. 26. ♄ à 12. cœli p. 14. 31, unde etiamqualitatem ♂ Sol accipiebat ex △ ♄ martialis. ☽ ultra ✶ ♄. recipiebat etiam ✶ cõmunicum ♂, differt illa à m. c. p. 4. 37, ♂ ab 8. cœli p. 6. 39.

Pari-

REVOLVTIO LETHALIS.

214. 46

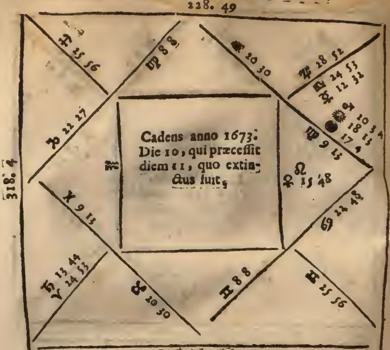

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2. 38 A	3. 18 A		
♃ 1. 32 S	5. 32 A		
♂ 0. 13 S	18. 13 S		
☉	21. 15 A		
♀ 1. 46 A	14. 37 A		
☿ 0. 22 S	16. 41 A		
☽ 5. 0 A	27. 25 A		

Pariter in Reuolutione eiuſdem anni ♀ ab ambobus maleficis lædebatur, primo à □ platico ♂, & eius parallelo obliquo, diſtat illa ab aſcendente p. 47. 33, ♂ vero ab occidente p. 47. 17.

☉ recipiebat ⚹ ♄, & △ ♂ atque eius □ coſmicum, aberrat Sol à 2. domo p. 23. 25, ♂ à 6. domo p. 23. 43. ☽ erat in parallelo recto cum ♄, deflectitur illa à m. c. p. 35. 59, ♄ ab I.C. p. 39. 20. rurſus recipiebat ⚹ ☿ martialis per declinationem, communicabatque ipſa ☽ cum ſole corrupto per coſmicum ⚹, declinat ☽ ab 11. domo p. 16. 23, Sol vero ab aſcend. p. 16: 43. ſolus ♃ ſuo ⚹ non poterat ambas qualitates maleficas moderare, ne-

CRISIS LETHALIS.

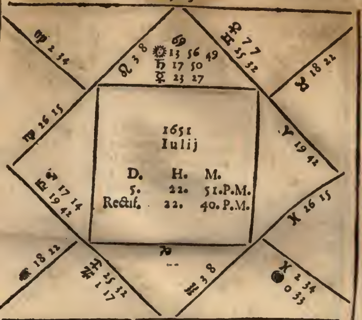
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.56 A	8. 9 S		
♃ 1.14 S	9. 58 A		
♂ 1. 4 S	4. 48 S		
☉	4. 41 S	4. 46	
♀ 1.24 A	14. 49 S		
☿ 3.54 A	8. 34 A		
● 2.34 A	2. 59 S		

que declinationem ♄ corrigere.

In Criſi cuius hæc eſt operatio Arcus ſemid. Rad. eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis à 5. domo ut ſupra. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5586, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 6005, ſeù p. 100. 5, quibus demptis à loco Solis criſis proueniunt in 5. domo p. 28. 58. ♊. Sol obſidebatur ſicut ipſa ● à ♂ ♂, & cum illo ambo, declinabant in octaua cęli, ſine ullo beneficorum auxilio; ♀ lędebatur à △ ♄. ♃ à declinatione quoque ♄, & ☿ qui duos eiuſdem malefici radios recipiebat, ☍ & declinationem.

ETRVS BONVS PATRICIVS VENETVS,

85. 3

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ o. 7 A	22. 14 S		
♃ o. 51 S	19. 39 A		
♂ o. 35 A	7. 19 A		
☉	22. 47 S	25. 20	105. 0
♀ 1. 21 A	20. 14 S		
☿ 4. 40 A	16. 52 S		
☽ 4. 3 A	15. 6 A		

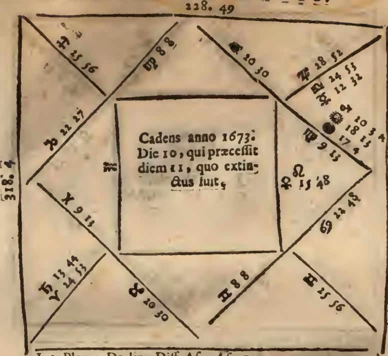
EXPERIM. XIII.

nus Iouia per ☍, & declinationem, in parallelo recto cum ☉ tempus
rtivum ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 11. eoque
ento vitam fouebat ac deffendebat Solem à læſione ex ♂, & declina-
♄, qui □ ♂ recipiebat. verum quia offenſiones graues erant, ideo
breuem prognoſticarunt.

. febre maligna cum puſtulis, à maligno humido putreſcenti ena-
, ut in Directione clare patet. Cuius hæc eſt operatio.

mid. Radicis eſt p. 6920, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3355,
s ſemid. Directionis eſt p. 6437, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p.
3121.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 2.56 A	8. 9 S		
♃ 1.14 S	9. 58 A		
♂ 1. 4 S	4. 48 S		
☼	4. 41 S	4. 46	
♀ 1.24 A	14. 49 S		
☿ 3.54 A	8. 34 A		
● 2.34 A	2. 59 S		

que declinationem ♄ corrigere.

In Criſi cuius hæc eſt operatio Arcus ſemid. Rad. eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis à 5. domo ut ſupra. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5586, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 6005, ſeù p. 100. 5, quibus demptis à loco Solis criſis proueniunt in 5. domo p. 28. 58. ♊. Sol obſidebatur ſicut ipſa ● à ♂ ☌, & cum illo ambo, declinabant in octaua cęli, ſine ullo beneficorum auxilio; ♀ lædebatur à △ ♄. ♃ à declinatione quoque ♄, & ☿ qui duos eiuſdem malefici radios recipiebat, ☍ & declinationem.

E X.

PETRVS BONVS PATRICIVS VENETVS.

Lat. Plan.	Declin.	Dift. Afc.	Afc. R.
♄ 0. 7 A	22. 14 S		
♃ 0.51 S	19. 39 A		
♂ 0.35 A	7. 19 A		
☉	22. 47 S	25. 20	105. 0
♀ 1.21 A	20. 14 S		
☿ 4.40 A	16. 52 S		
☽ 4. 3 A	15. 6 A		

EXPERIM. XIII.

VEnus Iouia per ☍, & declinationem, in parallelo recto cum ☉ tempus ortivum ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 11. eoque momento vitam fouebat ac deffendebat Solem à læſione ex ♂, & declinatione ♄, qui □ ♂ recipiebat. verum quia offenſiones graues erant, ideo vitam breuem prognoſticarunt.

Moritur. febre maligna cum puſtulis, à maligno humido putreſcenti enaſcente, ut in Directione clare patet. Cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6920, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3355,
Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6437, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3121.

DIRECTIO LETHALIS.

125. 32

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 2 A	21. 40 A		
♃ 0.45 S	19. 39 A		
♂ 1. 3 A	14. 11 A		
☉	16. 16 S	17. 17	
♀ 0.57 S	20. 39 S		
☿ 0.12 S	20. 39 S		
☽ 5. 7 S	21. 53 S		

3121, ſeù p. 52. 21, quibus demptis à loco Solis *Directionis* proueniunt in 9. domo p. 23. 26 ♊.

Sol ergo peruenit ad parallelum rectum cum ♄, aberrat enim ille ab angulo m. c. p. 12. 13. ♄ verò p. 11. 11, & tangebat ♂ declinationem.

☿ autem, ad putredinem ſignificandam, properabat ad ♄ ☌, atque cum illo declinabat, trinumque coſmicum cum ♂ faciebat, elleuatur illa à m. c. p. 15. 56. ♂ à 2. domo p. 16. 21. unde ſola ♃ declinatio non poterat ſaluare, eo magis, quoniam Luminaria non aſpiciebat.

☽ ad octauam in ♓ ♀ laſæ augebat humiditatem, quæ manebat in exquiſito ♄ ab æquatore parallelo, omneſque maleficentias in ☉ □ fundebat.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1. 0 S	23. 13 S		
♃ 0. 56 S	22. 42 S		
♂ 0. 49 A	9. 30 A		
☉	22. 47 S		
♀ 1. 36 A	20. 29 S		
☿ 1. 1 A	18. 2 S		
☽ 4. 59 S	17. 30 A		

In Reuolutione, Sol erat iunctus ♄, & cum illo declinabat, qui ♄ □ ♂ recipiebat. Aſt ♀, & ♃ declinationibus fouebant; & ☉ ☍ ♀ Iouiæ in angulis, manebat. ideo mors uſque ad huius Reuolutionis finem retardacta fuit, quod maximum eſt huius ſcientiæ experimentum.

Criſis (quæ iuxta Corcyram, vel prope eas circumfuſas inſulas ſucceſſit) hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 29 S	13. 11 S		
♃ 1. 18 S	7. 20 S		
♂ 0. 45 S	24. 13 S		
☉	23. 28 S	19. 6	
♀ 2. 0 S	18. 30 S		
☿ 0. 11 S	22. 16 S		
☽ 1. 29 S	20. 19 S		

Solis à 9. domo vt ſupra, Arcus ſemid. criſis eſt p. 6546, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 2952, ſeù p. 49. 12, quibus demptis à loco Solis proueniunt in 9. domo Criſis p. 6. 41. ♉. Sol erat ☌ iunctus in ⚹ coſmico ♄. diſtat Sol à M. C. p. 15. circiter, ♄ à 12. p. 12. circiter.

☽ forſan tempore mortis iungebatur ♄, quoniam poſt horas Criſis euenit. benefici Luminaria non aſpiciebant, ideo naturæ ceſſit.

EX-

MARCH. IOA. ANT. DE DOCT. NOB. PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2. 23 S	7. 3 S		
♃ 1. 2 A	18. 16 S		
♂ 1.19 S	22. 20 S		
☉	23. 20 S	26. 4	
♀ 0.47 A	22. 1 S		
☿ 1.42 S	23. 6 S		
☾ 4.49 A	2. 0 S		

EXPERIM. XIV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ cauſa impulſiua originis fuit, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 55. non ſol erat in ☌ declinatione, & ☿, declinabat etiam cum ♀. Aſt quia ♀ erat in □ ♄, & ☾ (licet debiliter) in eius ☌, ſignificauit breuem vitam, moritur ex ſanguinis infectione, ex ✶ ♃ cum ♂, & △ platico ♄, quod ſi ♀ ſua declinatione tunc temporis non adiuuaſſet, nec momentum quidem vixiſſet.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus Radicis eſt p. 6964, qui dat diſtantiam ☉ à domo 11. p. 4371. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6701, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 4206, ſeu p. 70. 6, quibus detra-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.18 S	6. 11 S		
♃ 1. 2 A	20. 18 S		
♂ 1.34 S	18. 41 S		
☉	19. 57 S	21. 41	
♀ 0.22 S	22. 45 S		
☿ 3.18 A	10. 16 S		
● 3. 38 A	7. 25 S		

ctis à loco Solis directionis proueniunt in domo 11. p. 21. 9 ♉.

Sol repetebat declinationem ♂, & eius corpori applicabat, eratque in ✱ coſmico ♄ diſtat Sol à 2. domo p. 18. 57. ♄ ab I. C. p. 19. 16.

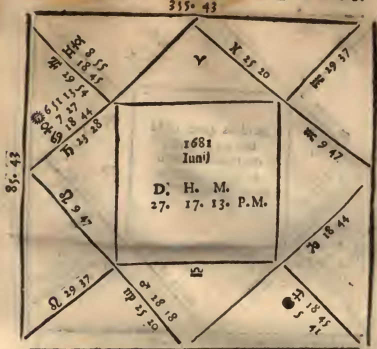
● declinabat cum ♄, & præceſſit eius coniunctio, ideo per aliquot tempus laborauit, & non perfectam ſalutem anno anteacto obtinuit.

♃ ob ſanguinis infectionem erat læſus; quippe quod declinabat cum ♂, & erat in ✱ ☉ peſſimi, & in □ ● ſaturniæ; ſola platica ♀ declinatio non ſufficiebat, tum quia etiam illa ✱ ♄ recipiebat, tum quia Luminaria non aſpiciebat.

Similiter in Reuolutione ♃ obſeſſus reperiebatur, à declinatione, ſcilicet,

♄ &

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. &c.
♄ 0. 3 A	21. 4 S		
♃ 0. 7 A	22. 24 S		
♂ 0.20 S	0. 59 S		
☉	23. 20 S		97. 28
♀ 3. 5 A	20. 14 S		
☿ 1.16 S	23. 8 S		
☽ 4. 55 S	16. 29 A		

♄ & □ ♂ ; præterea malefici ſimul de ✶ in Zodiaco & in mundo communicabant, diſtat ♄ ab Aſcend. p. 4. 44, ♂ ab I.C. p. 2. 58.

Sol declinabat cum ♃ corrupto, & ♄. ♀ non poterat adiuvare, tum quia nimis in firma eius coniunctio cũ ſole eſſet propter latitudinem, tum quia magis cum ♄, quam cum ♃ declinâſſet. ☽ erat in ☍ ☿, qui declinabat cum ♃ læſo, & Sole offenſo.

Pariter in Criſi, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ab 11. domo p. ut ſupra, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 62 15, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 39 01, ſeù p. 65. 1, quibus detractis a loco Solis Criſis emergunt in 11. domo p. 29. 13, ♃. Sol declina-

T 2 bat,

CRISIS LETHALIS.

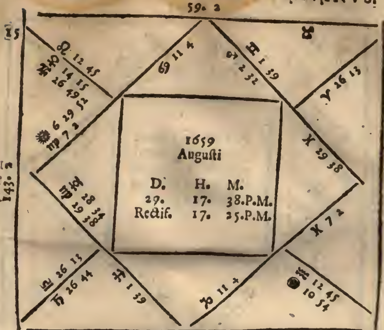

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 0.24 S	20. 34 S		
♃ 0.23 S	23. 13 S		
♂ 1.15 A	12. 53 S		
☉	12. 59 S	13. 35	
♀ 0. 54 A	12. 27 S		
☿ 1.30 S	8. 12 S		
☽ 5. 0 S	15. 40 A		

bat, & erat in ☌ ♂, ut in directione, & □ ♄ mundano, diſtat enim Sol à 2. domo p. 20. 6, ♄ à 7. domo p. 20: 7, & per conſequens, ♀ erat corrupta à ☌ ♂, & eius declinatione ac △ coſmico ♄, nam Sol ♂, & ♀ manent in eodem aſpectu cum ♄ in mundo, quia ſimul erant coniuncti. ♃ quoque à □ coſmico ♂ offendebatur, aberrat ♃ à 5. domo p. 14. 19. ♂ à 2. domo p. 13. 29, & à ♄ platica declinatione; ſed melius ♄ erat martialis per □ in Zodiaco, & △ in mundo ut diximus, unde peſſimas qualitates multoties repetitas in ſe malefici habebant.

☽ erat in tempore Criſis in △ ♄ martialis, & momento mortis in □ coſmico eiuſdem, deſcribebat enim eo tempore p. 6. 33. ♐, ergo à 9. domo diſtabat p. 12. 11. ♄ verò à 6. domo p. 10. 55. quid igitur clarius?

ANTONIVS DE NOLIS PATAVINVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. Rx.
♄ 2. 35 S	7. 57 A		
♃ 0. 54 S	13. 28 S		
♂ 1. 28 A	19. 17 S		
☉	9. 9 S	9. 26	158. 17
♀ 0. 50 S	17. 25 S		
☿ 0. 31 A	0. 6 S		
☽ 4. 59 S	12. 45 A		

EXPER. XV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus ſignauit, quod à dato diſcrepat min. 13, multumque vixiſſet niſi benefici ſimul cum maleficis communicaſſent: nam ♃ erat in partilli ✱ cum ♄, & ♀ declinabat cum ♂, & eiuſdem ✱ coſmicum recipiebat, deflectit enim illa à 12. domo p. 1. 30, ille à m. c. p. 0. 53, deſcribebat etiam □ coſmicum alterius malefici, quoniam ♄ diſtat à 3. domo p. 0. 31, illa à 12. domo ut ſupra, ideoque mortem ex morbo tabido, humoribus putreſcentibus propter nimiam totius corporis maciem, prædictæ conſtellationes ſignificabant. Adde ☽ fuiſſe in oppoſitione ♀, ſuſtentabatur tamen à ♃ declinatione.

Su-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.35 S	8. 41 A		
♃ 0.58 S	11. 59 S		
♂ 1. 6 A	21. 22 S		
☉	1. 13 S	1. 14	
♀ 1.25 S	9. 6 S		
☿ 3.39 A	12. 22 A		
☽ 0.58 S	14. 42 A		

Succeſſit igitur lethalis directio, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 5966, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 3326, Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5474, ergo dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 3057, ſeù p. 50. 57, quibus demptis à loco Solis directionis proueniunt in 11. domo p. 6. 0 ♌. Optimè igitur correſpondent conſtellationes morbificæ qualitati nam ♀ à declinatione ♄, & □ ♂, & ✱ coſmico ♄ lædebatur, aberrat enim illa à 12. domo p. 4. 59. ♄ vero à 2. domo p. 6. 31.

☽ in ✱ & declinatione ☿ Saturni per ☌ augebat ſuperfluitatem putridi humoris, atque maciei, & erat in □ coſmico ♂, declinat ♀ ab aſcend. p. 19. 36, ♂ à m. c. p. 16. 38, ideo ☽ ipſam ♀ de □ aſpiciebat. Sol pulſabatur

a □

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plen.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.30 A	21. 45 S		
♃ 0.43 A	21. 38 S		
♂ 0.44 S	22. 58 S		
☉	9. 9 S		158. 17
♀ 1.20 A	8. 41 S		
☿ 1.53 A	8. 3 A		
☽ 2.36 S	10. 15 A		

à □ coſmico ♂, elongatur Sol à 12. domo p. 21.46, ♂ à 9. domo p. 20. 44, & ✶ coſmico ☽ læſæ, diſtat illa à 2. domo p. 19. 10. ille à 12. ut ſupra. ♃ nullos adiuvabat niſi ☿ platica declinatione Luminaribus deſtitutis.

In eiuſdem anni, & pene horæ Radicis, Reuolutione, malefici iuncti obſidebant ♀ ex ✶ coſmico, quippe ♂ diſtat à 12. domo p. 19.6, illa à 2. domo p. 20. 4, & per conſequens etiam, Solem, nam diſtat à 2. domo p. 18. 0.

Similiter ☽ augebat putreſcentem humorem, ſuo ✶ ad ♀ & Solem, amboſque maleficos per △, coſmicum aſſumebat, deflectit illa à 3. domo p. 12. 56, malefici ab 11. domo p. 13. 8.

♃ obſeſſus à declinatione maleficorum, ſine ♀ præſentia, aut auxilio ſanguinis

IOANNES ANTONIVS MORVS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.20 S	8. 28 A		
♃ 0.50 S	13. 19 S		
♂ 1.20 A	19. 33 S		
☉	8. 26 S	8. 41	160. 5
♀ 0.48 S	16. 38 S		
☿ 1. 6 S	0. 28 S		
☽ 4.35 S	5. 33 A		

EXPERIM. XVI.

IVpiter cauſa originis huic Nato fuit, & ferè omnes cauſas, quas ſupraſcriptus habuit, & hic obtinuit (differentia in aliquibus fuit) nam hic moritur ex febre maligna cum puſtulis, ſeù potius veruis, ac morbillis, ex lue, ut reor, quæ puſtularum ſpecies febres malignas generant;& cum hoc oriatur ab excellentiori quadam putredine, orta ab inſigni, & maligno humido putreſcenti, ideo ad ipſam ♀ laſam, ut horum morborum cauſa;quæ ex putredine enaſcuntur, recurrendum eſt. Aſt quia veruarum ebulitiones, proueniunt ab intimo calorifico efluvio, ad cutem, exeuntes, propter hoc etiam in aliquibus diſcrepat hoc ab ſupraſcripto exemplo. Quippe

DIRECTIO LETHALIS:

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	2.17 S	9. 6 A		
♃	0.52 S	12. 49 S		
♂	0.57 A	21. 22 S		
☉	. . . .	1. 10 S	1. 11	
♀	1.20 A	8. 59 S		
☿	2.29 A	11. 21 A		
☽	0. 5 A	16. 10 A		

hic in radice occurrebat □ duplex ☉ cum ♂, in Zodiaco, & in mundo, diſtat Sol ab aſcend. p. 0. 56. ♂ à m. c. p. 0. 29. Præterea ☽ in ☍ ☉ in platico □ ♂ augebat calorem deſtructivum, in altero humidum putreſcentem, quoniam in ☍ ♀ læſæ erat.

Directionis igitur hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 4879, qui dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 2935; Arcus ſemin. Directionis eſt p. 5329, ergo dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 2310, ſeù p. 53. 30, quibus additis loco Solis directionis proueniunt in 3. domo p. 20. 35 ♒.

Hic ergo, ultra eaſdem cauſas, quæ in altero exemplo occurrebant, ☿ maleficus parallelum obliquum cum ♃ faciebat, elongatur ♃ ab aſcend. p. 26.

54. ☿

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1.35 A	22. 54 S		
♃ 1.34 A	2. 12 S		
♂ 0.19 S	23. 43 S		
☉	8. 26 S		160. 5.
♀ 0.24 A	19. 34 S		
☿ 0.36 A	2. 1 S		
☽ 4.38 S	6. 8 A		

54, ☿ ab eadem linea p. 25. 3, & ſimiliter ✱ coſmicum, diſtat ♃ à prima, ut ſupra, ☿ à 3. domo p. 27. 24, & cum illo declinabat.

Præterea ♄ magis accedebat ad ✱ ♃, ideo illius calor minuebatur.

In Reuolutione ☽ offenſa à △ ♂, qui declinabat cum ♄, ambas qualitates maleficas in Solem, ex ☍ vibrabat, atque declinatione: & hoc prò ſignificatione nimiæ fermentationis in calore.

Præterea ☉ habebat ✱ ♂ Saturnij, & ☿ □ ♄ martialis, quod hæc conſtellatio ebulitiones ad ambientem expulſas ſignificabat.

Rurſus ♃ declinabat cum ☿ Saturnio, ut in directione, & □ ♂ tangebat.

Similiter in Criſi cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Rad. eſt ut ſupra, qui

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.39 A	21. 42 S		
♃ 1.34 A	3. 24 A		
♂ 1.26 S	20. 18 S		
☉	13. 56 A	14. 39	
♀ 1. 36 S	1. 29 A		
☿ 0. 2 S	19. 11 A		
● 4. 1 S	2. 47 A		

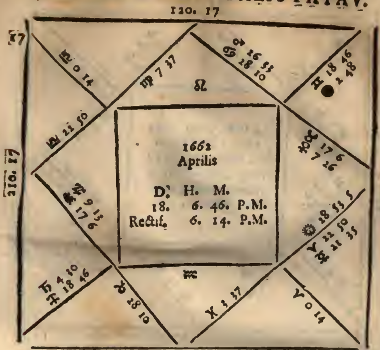
eandem diſtantiam à 3. domo dat. Arcus ſemin. Criſis eſt p.6279, ergo dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 3782, ſeù p. 63. 2, quibus additis loco ☉ Criſis proueniunt in domo 3. p. 6. 7. ♑.

Sol ergo habebat □ ♂, qui cum ♄ declinabat, ſicut in Reuolutione, ● erat in declinatione ♃ obieſſi à □ ♄ martialis.

♀ à ✶ ♂ Saturnij, malefici ſimul per declinationis parallelum communicabant, benefici nequaquam. Adde ☿ fuiſſe maleficum, quia cum infortunijs æqualiter ab equatore diſtabat, atque △ partillem cum ♃ deſcribebat.

Tempore ſeù momento mortis, ferrebatur ● ad □ ♄, & △ ☿ malefici, non jungebatur ♃ nam magnam latitudinem pollebat, unde non erat copula

ANTONIVS DE CABALIS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. Re.
♄ 2. 17 S	18. 52 A		
♃ 1. 37 S	13. 11 A		
♂ 2.25 S	23. 27 S		
☉.	11. 7 S	11. 33	26. 51
♀ 7. 6 S	20. 45 S		
☿ 6. 6 S	13. 40 S		
☾ 4.35 A	16. 18 S		

efficax ad euertendas maleficentias.

EXPERIM. XVII.

Venus in parallelo, ſemper àpparenti, recto cum ☉ horas correxit; quæ à datis diſcrepant per minuta 32, declinabat enim ☉ cum ♃, unde eo momento à □ ♂ deffendebatur.

☾ verò ☍ ♄, atque in eius declinatione ſine beneficorum auxilio vitam breuem ſignabat.

Moritur ergo morbo acuto, ex ſanguinis feruentis ebulitione, hoc conijcitur in Directione, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſecund. Radicis eſt p. 6093, qui dat diſtantiam Solis à 6. domo p. 1720,

Arcus

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.18 S	19. 37 A		
♃ 1.35 S	14. 2 A		
♂ 2. 6 S	20. 49 S		
☉	17. 26 S	18. 39	
♀ 2. 33 S	13. 7 S		
☿ 3.56 A	6. 17 S		
☽ 2. 51 S	19. 2 A		

Arcus ſemid. Directionis eſt p. 65 19, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1840, ſeù p. 30. 40, quibus demptis à loco Solis proueniunt in 6. domo p. 17. 58 ♈.

Sol itaque peruenit ad declinationem ♄ martialis triplici de radio, declinatione, △ in Zodiaco, & in mundo, aberrat enim ♂ à 9. cæli p. 26. 52, ♄ ab ortu p. 23. 10, vnde vnicus ♃ radius ſcil. oppoſitionis etiam ex deſluxu non potuit Solem defendere.

☽ declinabat cum ♄ martiali, & cum ☉, ac in eius □ erat, neque à beneficis, niſi à debiliſſimo ✶ ♀ aſpiciebatur.

Præterea Sol erat in □ mundano cum ♂, aberrat ☉ ab 8. domo p. 17. 0, ♂ verò

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 24 S	20. 37 S		
♃ 0. 23 S	23. 17 S		
♂ 0. 18 A	11. 27 S		
☉	11. 7 S		26. 51
♀ 1. 3 A	9. 57 S		
☿ 0. 20 A	4. 57 S		
☾ 1. 30 S	6. 19 S		

verò à Culmine p. 14. 8. vnde facta fuit mortalis directio propter maleficorum inter ſe repetitos radios.

In Reuolutione ☉ iunctus ♀ in 8. cœli, declinabat cum ♂, atque ambo ad □ ♄ quamcitius properabant, unde ♀ ipſa corrumpebatur.

Similiter malefici ad inuicem de □ communicabant.

☾ licet platicè, & □ coſmicum ♂ ſaturnio deſcribebat deflectit illa à 12. cœli p. 10. 42; ♂ ab 8. cœli p. 6. 35; atque cum ♀ læſa declinabat, faciebat etiam æquidiſtantiam cum ☿ Iouio per □, attamen ſolus non poterat eam ſaluare.

Maxima quidem læſio ab infortunijs inter ſe communicantibus proceſſit.

Criſis

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 30 S	18. 42 S		
♃ 0. 28 S	20. 38 S		
♂ 0. 41 S	24. 24 S		
☉	20. 37 S	22. 31	
♀ 1. 33 S	15. 31 S		
☿ 2. 18 A	11. 3 S		
☾ 1. 18 S	16. 40 A		

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis à 6. domo ut ſupra, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 6751, ergo dat diſtantiam ☼ à 6. domo p. 1907, ſeù p. 31. 47, quibus demptis à loco Solis emergunt in 6. domo p. 26. 19 ♊.

☉ ergo ♄ opponebatur, atque cum illo declinabat.

☼ ♃ læſo iungebatur, copulabatur enim ♃ ♄, & cum illo declinabat, qui maleficus naturam alterius malefici recipiebat, quoniam parallelum obliquum cum illo deſignabat, eleuatur enim ♄ ab occaſu p. 15. 24, ♂ ab eod. angulo p. 17. 5. Venus neminem aſpiciebat niſi declinatione ☉, quam non defendebat, quia erat Saturnia, contra quem maleficum ſine auxilio ♃ non valet.

QVam facilis enim ſit ex prolatis experimentis certitudinem rectificationis noſtræ agnoſcere, profectò apparet. Siquidem primi (ut iam diximus) non vixerunt, quoniam maleficam cauſam ab origine tenuere; Iſti verò aliquandiù, & aliqui eorum longæuo tempore, ſpiritus traduxerunt, prout magis beneficas ortiuaſque cauſas habuere, & Luminaria fortunarum radijs irrorata extitere. Deceſſerunt autem morte naturali, à diuerſis corporum morbis orta. Ideoque clarè etiam cauſæ illis correſpondentes in mortalibus periodis euenerunt. Neque ipſa Planetarum violentia in ijs agnoſcitur, ſicut in ſequentibus, qui morte non naturali periere, clareſcit; quamobrem dicendum ſequitur, quod omnes cœlorum cauſæ operantur ſecundum eorum mixtionem, ac proprias vires, à concauſis, vel repreſſæ, vel auctæ, vel aliquo alio modo alteratæ ſint; qua cognitio cauſarum mixtionum cum difficilima in hac ſcientia ſit, plurimi ex hoc errores naſcuntur; cum nemò aſtrorum mixtionem intellexerit, niſi prius naturales differentias mixturaſque cognouerit. Porrò ſolis ſapientiſſimis hanc exactam ingenii ſubtilitatem contingere poteſt. Neque nos preſſumere audemus communi, ac labenti cæleſtium ſtudio, ſtatim ad illam cognitionem deuenire, ad quam pauci pluribus annis ac irrequieta ſpirituum in obſeruationibus naturalibuſque ſpeculationibus conſumatione, imenſoque propemodum mentis labore, defatigati peruenere; Igitur manifeſtè patet maximam difficultatem, in pronunciandis cauſarum inter ſe mixtarum effectibus, eſſe. Haud impoſſibile tamen erit, ſi omnes Planetarum naturæ, ad primas quatuor qualitates reducentur, & quænam in familiaritatibus, cæteris præualebit ſecundum eam ad iudicium proferendum deſcendere. Duæ tamen, calor, ſcilicet, & humiditas, utpotè in illis agi, & pati occaſio exiſtat, præ cæteris conſiderantur, quæ ſi altera earum deſtruatur, vel in imenſum ſuprà alteram augeatur, profectò facile erit effectus dignoſcere; in qua quidem conſideratione ſummum in hac ſcientia latet. *Ptol. cent. 7.*

QVÆDAM PVELLA COMBVSTA.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	2. 54 S	10. 55 A		
♃	1. 34 S	7. 57 S		
♂	0. 29 A	12. 12 S		
☉	. . . .	17. 34 S		44. 39
♀	3. 20 S	26. 47 S		
☿	1. 3 S	21. 38 S		
☽	4. 0 A	8. 37 S		

EXPERIM. I.

LVna in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 11, erat autem malefica, quoniam cum ♄ declinabat, qui duplici, & potenti radio qualitatem ♂ recipiebat, per ☍ ſcil., & declinationem; neque ſola ♃ declinatio potuit adiuvare, quia Venereus non erat. tunc temporis etiam ☽ ſic læſa ☉ de □ pulſabat coſmico; diſtat enim ☉ à 6. domo p. 3. 42. ☽ à 9. domo p. 1. 37, & tempore mortis reperiebatur in ⚹ ♄, & licet properaſſet ad ☌ ♃, attamen non fuit efficax propter magnam latitudinem.

Adde ♀ fuiſſe in □ ♂, & △ ♄, & ☿ in ⚹ ♂, vnde ab ipſo ♂ principalis læſio proueniebat, ideo combuſta fuit.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.44 S	20. 11 S		
♃ 2. 0 S	2. 53 A		
♂ 1.33 S	10. 47 S		
●	17. 34 S		44. 39
♀ 0. 45 A	14. 54 S		
☿ 2.37 A	10. 42 S		
☽ 1.15 S	21. 16 A		

In Reuolutione ☼ ♄ copulabatur; & ♀ cum illo, quæ ſola non reſiſtit malignitati ♄.

● erat in declinatione eiuſdem malefici, & △ ♂ applicabat, ac △ ☿ martialis duplici △ in Zodiaco, & in mundo, deprimitur ♂ à *9*. domo p. 3. 37, ☿ à 5. domo p. 5. *91*.

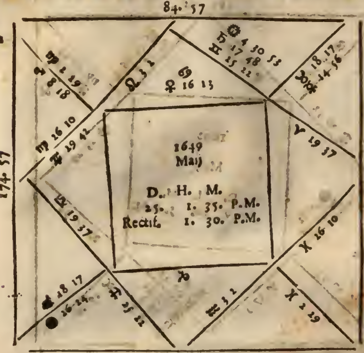
Præterea ● erat in △ coſmico ♄, nam diſtat illa ab aſcendente p. *9*. 30, ♄ à 5. domo p.8. 34, unde a tot malignitatibus non poterat niſi magnum diſcrimen enaſci.

EXPER. II.

VEnus in parallelo recto cum ☼ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo per min. 5. tantum diſcrepat, cauſa fuit benefica, quoniam à □ coſmi-

X 2 cu

HIERONYMVS TRIVISANVS NOB. PAT.

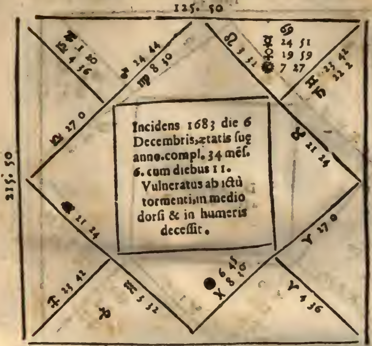
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 21 A	21. 37 S		
♃ 1. 39 S	1. 38 S		
♂ 1. 22 S	9. 46 S		
☉	21. 7 S	23. 9	62. 32
♀ 3. 13 S	23. 44 S		
☿ 2. 24 A	14. 4 S		
☽ 0. 52 S	18. 35 A		

co ♃ ſuſtentabatur, differt enim ♀ ab 11. domo p. 16. 49; ♃ à 2. domo p. 19. 55. ideoque Solem à declinatione ♄, & ✶ Martis in 12. domo, defendebat, quæ conſtellatio mortem violentam præſignificabat. Adde quod prò vita tunc temporis ☉ △ coſmicum cum ♃ deſcribebat, declinat ☉ à culm. p. 20. 51, ♃ à 2. domo p. vt ſupra.

Succeſſere igitur mortales periodi tempore ſupraſcripto, & hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6789, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo par. 2694. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6963, ergo dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 2763, ſeu p. 46. 3, quibus demptis à loco Solis directionis, prouениunt p. 21. 24. ♉ in 8. domo.

Sol ergo peruenit ad ✶ coſmicum ♂, qui induebat natura ♄ per □ aber-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.			
♄	1. 26 A	21. 51 S					
♃	1. 28 S	0. 49 S					
♂	0. 30 S	2. 34 S					
☉	. . . .	23. 19 S	26. 3				
♀	0. 4 A	22. 6 S					
☿	2. 15 S	23. 27 S					
☽	5. 12 A	13. 54 A					

rat enim Sol à 9. domo p. 13. 45; ♂ verò ab 11. domo p. 16. 14, & declinabat cum ♄ martiali, & ☿ martiali per ✶. ♀ non poterat ſola declinatione defendere.

Præterea ◉ erat in △ coſmico ♄, diſtat illa à 5. domo p. 1. 45, ♄ à 9. domo p. 1. 42, & per △ cum Sole communicabat, malefici ſimul per □ miſcebantur, quod non faciebant benefici, neque ● à nullo eorum aſpiciebatur.

♃ ad centrum duodecimæ recipiebat platicam ♂, ♂, & □ coſmicum ♄. diſtat ♄ à 9. domo p. ut ſupra, ♃ à 12. domo p. 3. 16, ideo ſignificabat pro[illegible]io iam mortem à ſeruo domeſtico, quia ♃ læſus in angulo duodecimæ.

Hinc Reuolutio ſequuta fuit, in qua ● in centro 6. domus, prò ſerui infidi ſignificatione, (nam ſexta Domus habet eamdem ſignificationis rationem.

REVOLVTIO LETHALIS

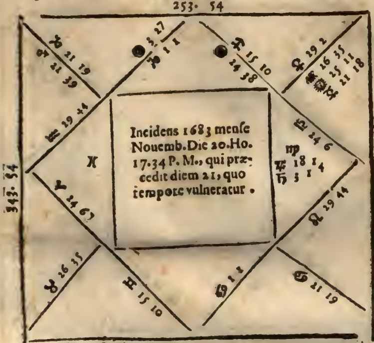
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 59 S	17. 16 S		
♃ 0. 58 S	17. 17 S		
♂ 0. 16 S	4. 25 A		
☉	21. 7 S		62. 32
♀ 2. 4 A	6. 45 S		
☿ 0. 17 S	23. 48 S		
☾ 4. 42 A	15. 24 S		

cum duodecima) declinabat cum ♄, atque erat in eius ⚹ coſmico, deflectit ☾ ab occidente, p. 21. 38; ♄ à 9. domo p. 24. 53. & per conſequens eaſdem familiaritates obtinebat cum ♃ laſo à ♂, & declinatione ♄, & ⚹ ♂.

Sol applicabat △ ♂ ſaturnij, & licet ♀ eſſet in ⚹ coſmico ☉, erat etiam in parallelo recto cum ♂ ſ. turnio, cui non reſiſtit, elongatur quippe illa ab I. C. p. 5. 21, ♂ à m. c. p. 5. 7. & malefici per ⚹ communicabant, quod non faciebant benefici, & ☾ omninò a beneficorum radijs deſtituta erat.

In prima autem qua ſucceſſit Criſi, cuius hæc eſt operatio Arcus ſemid. ſolis Radicis, eſt p. vt ſupra, qui dat diſtantiam eiuſdem ab 11. domo p. 3511, Arcus ſemid. criſis eſt p. 4158, ergo dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 2150, ſeu p. 35. 50, quibus additis loco Solis criſis prouenient in 11. domo p. 1. 1. ♑.

CRISIS PRIMA CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc.
♄ 1.16 S	11. 38 S		
♃ 1. 8 S	5. 45 S		
♂ 1.27 A	23. 12 A		
☉	19. 8 A	20. 42	
♀ 0. 21 S	19. 40 A		
☿ 1.27 S	16 45 A		
☽ 4. 32 S	18. 53 A		

Sol peruenit ad □ ♂ in Zodiaco & in mundo vt clare patet, ♂ in centro 12. domus ad ſignificandam proditionem ſerui, (repetitio radicis) ☿ in exquiſitio ✶ ♂. ♂ in △ ♃, fuit in cauſa vt in ipſo caſu non extingueretur, tum quia etiam Sol declinabat & erat iunctus cum ♀, & ☽ cum illis declinabat.

Obſeruandum eſt quod hora præciſa caſus Luna obtinebat p. 3. 27 ♑, vt notatur in Figura, (nam ſemper criſes præcedunt horam mortis ad oſtendendam præordinationem horarum Radicis, ſub quibus omnes operationes diriguntur) ideo ſuo motu peruenit ad △ ♄, vt offenſæ ſuccumberet.

Secundæ, quæ ſequuta fuit criſis mortalis, hæc eſt operatio; Arcus ſemid. Radicis eſt p. vt ſupra, qui dat eamdem diſtantiam à domo 11. Arcus ſemid. huius caſus eſt p. 3891, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 2012, ſeu p. 33. 32,

CRISIS SECVNDA LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1.19 S	11. 31 S		
♃	1.11 S	5. 3 S		
♂	1.20 A	20. 36 A		
☉	. . . .	22. 39 A	25. 9	
♀	0.17 A	23. 22 A		
☿	2. 7 S	16. 17 A		
●	2.15 A	21. 16 S		

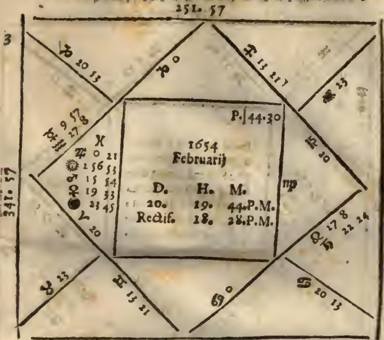
quibus additis loco Solis huius criſis emergunt in 11. domo p. 17. 42. ♑.

● ergo peruenit hora mortis ad partilem ☍ ſui locis, quem tempore caſus obtinebat, nam eo momento p. 3. 27. circiter ♋, cum tempore caſus deſcriberet p. 3. 27. ♑: fuitque dies criticus. vnde obſeruandum eſt, quomodo propter tarditatem ſui motus, dies decretorius ſucceſſit die 15, & non 14, à principio caſus enumeratus, vt vulgò credebatur.

Similem familiaritatem ipſa ● cum ♄ repetebat nempe ⚹, & cum ♂ declinabat, nulloſque beneficorum radios recipiebat.

Rurſus ☉ degebat in declinatione ipſius ♂, & ● ipſæ, recedebatque à ☌ ♀, neque □ ♃ debile poterat adiuvare Solem, nam etiam platicum □ ♄ recipiebat, diſtat Sol ab 8. domo p. 24. 30. ♄ à 6. domo p. 20. 17. ſed ● omninò à b. neficis deſerebatur.

ANTONIVS LAVARDA MAROSTICENSIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 39 S	15. 39 S		
♃ 0. 59 A	12. 19 A		
♂ c. 6 A	5. 41 A		
☉	10. 27 A	10. 26	334. 55
♀ 2. 24 S	2. 41 A		
☿ 1. 32 A	19. 18 A		
☽ 3. 4 S	0. 11 S		

EXPERIM. III.

LVna in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod à putatiuo diſcrepat p. 1. 16. Sol tunc temporis iunctus ♃ vitam fouebat. ♂ verò platice in eadem proportione inter Luminaria aliquid ominoſum portendebat, eo magis, quoniã ♄ parallelo obliquo Solem pulſabat, diſtat Sol ab aſcend. p. 4. 49, ♄ verò ab occaſu p. 4. 44, quod ſi ♀ non fuiſſet ♂ aſſociata, & ♃ Soli ſtatim natus deceſſiſſet.

Nouiſſimæ ergo periodi ſuperuenere, quarum hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 6626, qui dat diſtantiam ☋ à 12. domo p. 2564, Arcus

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1.40 S	16. 17 S		
♃ 0.47 A	9. 44 A		
♂ 0.15 S	13. 53 S		
☉	0. 22 S	0. 22	
♀ 6. 0 S	20. 48 S		
☿ 1.49 A	2. 58 A		
● 4. 35 S	17. 46 S		

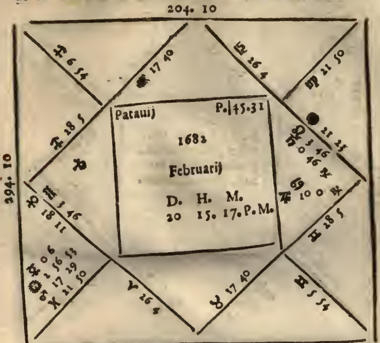
ſemin. directionis eſt p. 5378, ergo dat diſtantiam ☉ à 12 : domo p. 2081, ſeu p. 34. 41, quibus dem ptis à loco Solis directionis emergunt in 12. domo p. 26. 15. ♒.

Sol ergo peruenit ad parallelum apparentem obliquum cum ♂ & ●, quippe aberrat ille ab aſcendente p. 17. 3. ♂ ab eadem linea p. 18. 16. & ● p. 17. 49.

Luna cauſa originis acceſſit ad ♂ ☌, & ♀ propter nimiam latitudinem ♂ non copulabatur, ſed ●, quæ recipiebat ſaturninam qualitatem per declinationem, & △ coſmicum. Elongatur enim ♀ ab oriente p. 22. 48. ♄ à 5. domo par. 23. 17. ♃ nullos adiuvabat, vnde fato infelix, ſuperis permittentibus ceſſit.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0.21 S	20. 24 S		
♃ 0.20 S	20. 29 S		
♂ 0.54 A	5. 39 A		
☉	10. 26 A		334. 55
♀ 0.56 A	16. 10 A		
☿ 2. 1 A	13. 22 A		
☽ 1. 2 A	13. 27 S		

In Reuolutione Sol ad corpus ♂ procedebat, nulluſque beneficorum cum aſpiciebat, ☽ tantum ☍ ♀ habebat, ſed ex defluxu.

♄ centrum 8. domus poſſidebat: & ♃ erat coruptus à platica declinatione ♄, & △ ♂, ſed fortior fuit Directio, quam Reuolutio.

Similiter in Criſi vocis hæc eſt operatio, Arcus ſemin. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis à 12. cæli vt ſupra, Arcus ſemino. Criſis eſt p. 5280, ergo dat diſtantiam Solis à 12. domo p. 20 12, ſed par. 54. 2, quibus demptis à loco Solis criſis reſultant in domo 12. p. 8. 58. ♓.

Sol applicabat ♂ vt in Reuolutione, & in Directione ☽, quæ in hac criſi tranſlacta eius ☍ (quippe tempore mortis erat in 22. 7. ♎, quoniam hæc

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 0.23 S	11. 58 S		
♃ 0.22 S	23. 29 S		
♂ 0.33 A	4. 23 S		
☉ . ..	1. 58 S	2. 0	
♀ 1. 26 A	2. 4 A		
☿ 2.52 S	12. 12 S		
☽ 4. 13 S	7. 5 A		

criſis paulo poſt horam mortis ſupputata eſt.) accedebat ad ⚹ ♄.

Rurſus ♃ erat læſus à □ ♂, & ⚹ coſmico ♄, elongatur ♃ à 4. domo p. 6. 4. ♄ à 6. domo p. 9. 17. ☿ declinabat cum ♄, & erat in eius △, & ſic Lunam de ☍ offendebat, ac parallelo recto, declinat ☿ à m. c p. 82. 55. ☽ verò ab eodem angulo p. 84. 24, vnde ſola ♀ declinatio cum Sole non potuit ſaluare.

Ob ſeruandum quod maior læſio a ♂ prouenit, cum ipſo Sole conſigurato.

233. 10

IOSEPH GIAROLA VERON.

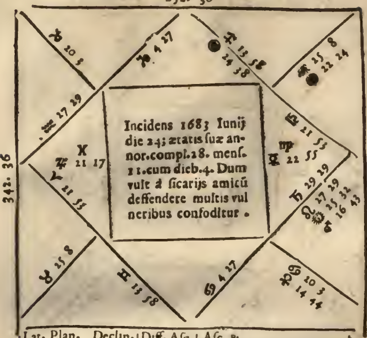
Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 27 S	14. 39 S		
♃ 1. 32 A	4. 4 A		
♂ 1. 11 S	21. 47 S		
☉	20. 39 S	22. 34	119. 45
♀ 3. 1 A	19. 23 S		
☿ 1. 49 A	16. 39 S		
☽ 4. 23 A	12. 35 A		

EXPERIM. IV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉, cum à ♂ coni unctione defendebat, tempuſque ortus ſignauit, quod ab æſtimatiuo dil crepat h. 1. 4, declinabat tunc temporis etiam ſol cum ♀. Aſt quia ☽ ♄ declinationem, atque ✶ eiuſdem, & ♂ □, ſolemque de eodem aſpectu, ſic læſa aſpiciebat, mortem violentam præſignificabat.

Infauſta igitur Directio ſuperuenit, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. 4046, qui dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 2707, Arcus ſemin.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.27 S	13. 52 S		
♃ 1.42 A	5. 1 A		
♂ 1.16 S	17. 30 S		
☉	13. 3 S	20. 42	
♀ 1. 30 A	21. 7 S		
☿ 2.32 A	0. 30 S		
☽ 5. 10 A	25. 25 A		

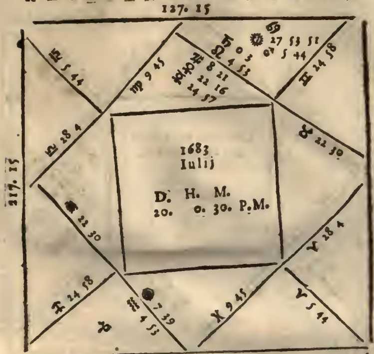
min. Directionis eſt p. 4581, ergo dat diſtantiam Solis à 5. cæli p. 3065, ſeu p. 51. 5. quibus demptis à loco ☉ proueniunt in 5. domo Direct. p. 4.27. ♋.

Luna eaſdem familiaritates repetebat, □ ſcil. ♄, & □ ☉ læſi, ac eius ✶ coſmicum, aberrat illa à 9. domo p. 2. 34. Sol ab occaſu p. 1. 57.

Sol pariter declinabat cum ♄, & erat in eius parallelo obliquo, atque ☌; diſtat enim ☉ ab occaſu vt ſupra, ♄ ab eadem linea par. 2. 0. maiſque erat adhuc cum illo coniunctus. Vnde ſolus ♃ △ ſuo cum ☽ non poterat contra tot maleficentias, hinc inde repetitas, reſiſtere, eo magis, quoniam Luminare maius à beneficorum radijs penitus deſerebatur.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0. 30 S	20. 42 S		
♃ 0. 28 S	18. 41 S		
♂ 0.40 S	24. 4 S		
☉	20. 39 S		119. 45
♀ 1. 33 S	13. 36 S		
☿ 1. 16 A	14. 4 S		
☾ 1. 31 S	13. 22 A		

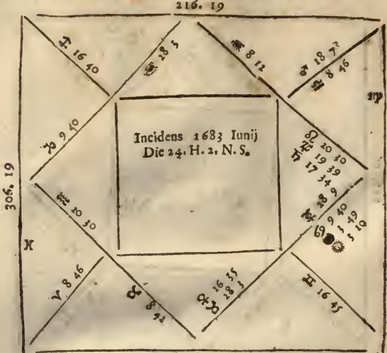
In Reuolutione quoque Sol declinabat cum ♄, eiuſque ☌ applicabat, & à beneficis, ſicut in Directione, minimè iradiabatur.

☾ opponebatur ♄, ſed etiam ♃, qui erat in eius parallelo recto, vnde propter hoc tantum funeſtum retardauit caſum, ita vt ferè cum ipſo reuolutionis fine natus expiraſſet.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt vt ſupra, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 3006. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 3822, ergo dat diſtantiam Solis ab 8. domo p. 2840, ſeù p. 47. 20, quibus additis loco Solis Criſis prouenjunt in 8. domo p. 22. 30. ♌.

Iupi-

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.59 S	15. 34 S		
♃ 0.56 S	15. 53 S		
♂ 0.33 A	5. 13 A		
☉	26. 30 S	26. 18	
♀ 0.56 A	18. 33 S		
☿ 1. 0 S	21. 36 S		
☽ 2. 46 A	22. 15 S		

Iupiter erat à maleficis obſeſſus, ☍ ſcil. & declinatione ♄, Martiſve ⚹ ☿ cum Luminaribus declinabat, qui erat Martialis propter ⚹ coſmicum, quem cum illo deſcribebat. elongatur ♂ à m. c. p. 19. 35, ☿ ab 8. domo p. 22. 21, erat quoque Saturnius, propter parallelum rectum, elongatur ☿ ab I. C. p. 81. 8, ♄ verò à m. c. p. 79. 27: neque ♀ ſuo □ coſmico ♃ poterat ſubſtinere, quia Luminaria non aſpiciebat, neque vnus contra tot maleficos radios ſufficere poterat.

EX-

117. 31

FRANCISCVS A C. S. PETRO NOB. PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 9 S	12. 4 S		
♃ 1. 15 A	2. 53 S		
♂ 0.24 A	23. 46 A		
☉	5. 9 S	5. 16	11. 57
♀ 1. 5 A	6. 57 S		
☿ 2.56 S	14. 57 S		
☽ 0. 53 S	12. 57 A		

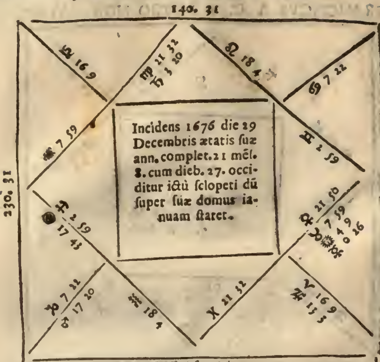
EXPERIM. V.

VEnus in centro occidentis fœtui impulſum ad originem dedit, tempúſque definiuit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat minuta 14; quoniam verò Sol tunc temporis à præſentia ♃, & declinatione ♀ ſatis deffendebatur ideo ab infraſcriptis inſortunijs vita in primordijs tutata fuit.

♃ recipiebat □ ♂ ſaturnij propter △, Lunave declinabat cum ♄ in 11; (ſignificatio amicorum) ideo mortem violentam portendebat.

Superuenit tandem ominoſa directio, cuius hæc eſt operatio, Arcus ſemin. Radicis eſt p. 5084, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. Cæli par. 1918. Arcus ſemin. Directionis eſt p. 4587, ergo dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 1730, ſeu p. 28.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 8 S	12. 22 S		
♃ 1.15 A	1. 1 S		
♂ 1.11 A	23. 35 A		
☉	17. 52 S	13. 33	
♀ 0. 3 S	18. 20 S		
☿ 0.10 S	11. 49 S		
☽ 4. 21 A	27. 17 A		

50, quibus additis loco Solis proueniunt in 8. domo Directionis p. 2. 59. ♊.

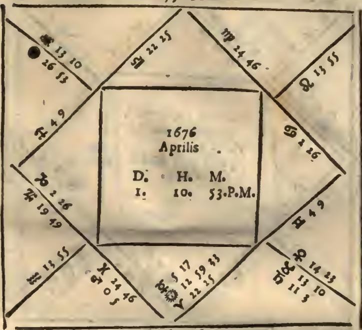
Sol ergo à □ ♄, & △ coſmico ♂ (ſignificatio aſpectus propter celeritatem mortis propria) pulſabatur; diſtat enim ☉ ab 8. domo p. 28. 50. ♂ verò à 4. domo p. 30. 44, ☿ augebat ſaturninam qualitatem in Sole, quia erat in triplici aſpectu cum eodem malefico: recipiebat ſcil. declinationem eiuſdem cum □, & △ coſmico, aberrat ♄ à m. c. p. 14. 16, ☿ à 6. domo p. 14. 17, & pariter cum ☽, diſtat ☿ à 6. domo vt ſupra, ☽ a 2. cæli p. 14. 44. & hæc cumdem aſpectum. cum ♄ deſcribebat, deficit ille, à m. c. vt ſupra, ☽ à 2. cæli vt ſupra, admirabilis ſanè cauſarum conſenſus.

Benefici ☉ non aſpiciebant, niſi ♀ ☉ ſola declinatione, quæ contra ambas infortunarum qualitates, quas ☉ recipiebat, non poterat reſiſtere; neque

REVOLVTIO LETHALIS.

175. 12

265. 12

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 12 A	13. 7 S		
♃ 0. 5 A	22. 8 A		
♂ 1. 15 A	12. 39 A		
☉	5. 9 S		11. 57
♀ 0. 30 S	16. 42 S		
☿ 1. 52 S	4. 4 S		
☽ 2. 30 A	21. 57 A		

♃ Lunam △, quia ſolus ſine ♀ teſtimonio.

In Reuolutione ♃ à duplici ♄ radio pulſabatur, △ in Zodiaco, & □ in mundo, differt ♃ à 2. domo p. 17. 23, ♄ à 5. domo p. 18. 38, induebat etiam natura ♂, quia ♄ duplici radio martialis erat, declinatione, & coſmico ✶, declinat ♃ à 2. domo p. 17. 23, ♄ à 5. domo p. vt ſupra; & ſic ♃ obſeſſus à tot maleficorum radijs ſolem dupliciter pulſabat □ in Zodiaco, & ✶ coſmico, declina ♃ à 2. domo vt ſupra, ſol à 4. domo p. 18. 14, neque ♀ poterat (praecedente directione mortali,) vnico platico aſpectu, △ debili ſcilicet, ♃ ſubſtinere.

Luna erat extra ☍ ♀ immo □ ♂ applicabat, & △ coſmicum cum ☉ of-

Z 2 fenſo

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.23 A	15. 18 S		
♃ 0.30 A	20. 59 A		
♂ 3.30 S	26. 58 S		
☼	23. 13 A	25. 55	
♀ 2. 27 S	16. 58 A		
☿ 0.21 A	23. 41 A		
● 3. 21 A	14. 55 A		

ſenſo deſcribebat, elongatur illa ab aſcendente p.8. 16. ☼ à 5. domo p.9.25, & cum ♃ corupto declinabat. ſic igitur Luminaribus inter ſe maleficentias communicantibus ad vitæ diſſolutionem tendebant.

Criſis quæ ad horam mortis ferè ſucceſſit, hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt vt ſupra, qui dat diſtantiam Solis à 5. domo p.2508; Arcus ſemin. Criſis eſt p. 6955, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 3431, ſeù p. 57. 11, quibus demptis à loco Solis criſis proueniunt in 5. domo p. 11. 52. ♒.

Sol itaque ♂ opponebatur, & erat in △ coſmico ♄, diſtat Sol ab 8. domo p. 35. 6, ♄ à 12. domo p. 35. 2.

● declinabat cum ♄ (qui erat in 11. domo) & properabat ad △ ♂, defluens à □ ♃.

CO: HIERON. MONTAGNANA NOB. PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 54 S	5. 54 S		
♃ 1. 34 A	8. 53 S		
♂ 2. 27 A	18. 8 A		
☉	13. 14 A	13. 52	212. 42
♀ 5. 48 A	28. 9 A		
☿ 1. 6 A	17. 44 A		
☽ 4. 56 A	14. 45 A		

EXPERIM. VI.

VEnus in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 21, ☿ iunctus ☉ in declinatione, & □ ♂, ac platico ⚹ ♄ in octaua, violentiam ſignificabat.

Peruenit igitur omminoſa Directio, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 4568, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. cæli p. 2180. Arcus ſemid. criſis eſt p. 4010, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 1913. ſeù p. 31. 53, quibus additis loco Solis Directionis proueniunt in 11. domo p. 6. 26. ♑.

Obſer-

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2. 1 S	5. 2 S		
♃ 1.28 A	7. 7 S		
♂ 1.22 A	11. 18 A		
☉	21. 8 A	23. 10	
♀ 2. 7 A	21. 54 A		
☿ 2.28 A	25. 56 A		
☽ 4. 41 A	22. 33 A		

Obſeruandum enim eſt Solem ad □ ♂ perueniſſe in quarta mundi ignita, & ♂ paulo ſupra aſcendentem. ☿ ad ✶ ♂ coſmicũ, diſtat ☿ à m.c. p. 5. 21. ♂ vero à 12. domo p. 5. 57, & erat etiam in □ ♄, & ſic offenſus declinabat cum ☽, & illa cum Sole.

Rurſus ☽ tempore caſus erat in p. 21. 8. [illegible] ideo in ✶ ♄, & tempore mortis cum partes 24. 8. [illegible] decurreret, erat in △ ♂ coſmico, nam diſtat illa à 9. domo p. 8. 47. ♂ ab aſcend. p. 5. 58. Succeſſit autem mors quatuor menſes poſt caſum, mortuus autem non fuit eo momento, quoniam ipſa ☽ erat conjuncta ♀, & ☉ tangebat ♃ △ coſmicum, diſtabat Sol ab angulo m. c. p. 15. 59. ♃ à 2. domo p. 12. 42, & ♄ declinabat cum eodem ♃.

Ex ipſo autem vulnere pene conualuerat, cum ſamis appetitus, à longa

REVOLVTIO LETHALIS.

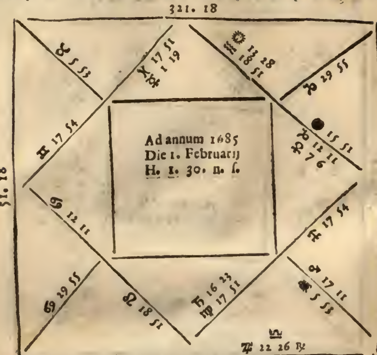

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 36 S	7. 52 S		
♃ 1. 8 S	2. 35 A		
♂ 1. 20 S	3. 8 S		
☉	13. 13 A		212. 42
♀ 0. 38 A	3. 22 S		
☿ 1. 30 A	17. 40 A		
☾ 1. 47 A	21. 24 S		

præcedenti ieiunio ſalutis cauſa, vrgeret libidini gulæ indulſit, fataque completione extinctus fuit. ex ipſa autem ♀ cum ☉ in ⚹ ♄ mundano ſignificatio ſumitur, nam diſtat ♀ ab 8. cæli p. 26. 23. ♄ à 6. domo p. 23. 49, qui ſaturnus induebat qualitate ♂ ex parallelo obliquo. eleuatur ♂ ab oroſcopo p. 5. 57. ♄ ab occidente p. 11. 54, erat autem etiam ip a ♀ in △ coſmico ♂ licet platico. diſtat illa à 9. domo p. 4. 9. ♂ ab aſcend. ut ſupra.

In Reuolutione, quæ paulo poſt horam radicis ſucceſſit, ☉ erat in □ ♂, & ♀ inter maleficorum corpora obſeſſa, (ſimilis prorſus cauſa cum Directione). ☿ iunctus ſoli, platice ille tamen) ⚹ ♄ recipiebat, vnde ſola declinatio beneficorum cum ♂ valuit tantum vt ne momento infortunij decederet; mirabile certe experimentum. In directione ♂ offenſio vrgebat, in Reuolu-

CRISIS PRIMA CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2.21 S	7. 34 S		
♃ 1.37 S	7. 16 A		
♂ 1.28 S	15. 36 A		
☉	16. 50 A	17. 33	
♀ 1. 3 S	22. 17 A		
☿ 1. 5 S	10. 2 A		
☽ 0. 45 A	23. 20 A		

tione mitigabatur. Attamen neque hic benefici Solem fouebant.

Criſis primæ hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt partes vt ſupra, qui dat diſtantiam eamdem Solis ab 11. domo. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 43 23, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. domo p. 20 63, ſeù p. 34. 23, quibus additis loco ſolis criſis eueniunt in 11. domo p. 17. 51. ♓.

Luna ad △ ♄ properabat, & tempore caſus erat in eius partilli aſpectu. ♄ erat in ✱ ♂.

Sol □ Martis recipiebat ſicut in Directione, ac cum illo declinabat, non deceſſit, quoniam ☽ erat adhuc cum ♀ corpore, licet eſſet etiam in ✱ ♂ ſaturnij, attamen declinabat cum ♀, & properabat ad □ ♃. & ♃ declinabat cum ♄. maleficentiæ tamen vincebant, vt clare patet.

CRISIS SECVNDA LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 15 S	9. 30 S		
♃ 1. 39 S	4. 43 A		
♂ 2. 15 A	23. 47 A		
☉	22. 57 S	25. 33	
♀ 0. 31 A	20. 25 S		
☿ 0. 8 A	23. 23 S		
☾ 1. 9 A	20. 58 S		

Secundæ verò, quæ ſucceſſit, hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt. p. vt ſupra qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo 2987. Arcus ſemid. criſis eſt p. 6933, ergo dat diſtantiam Solis ab 8. cæli p. 4533; ſcil. p. 75. 33, quibus demptis à loco Solis criſis emergunt in 8. domo p. 26. 51. ♓.

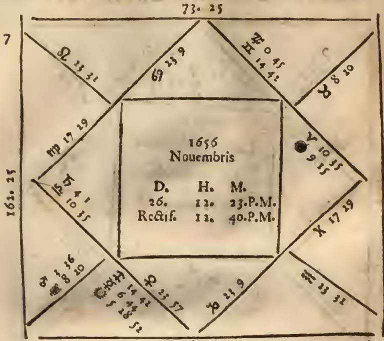
Sol itaq; erat in ☍, & declinatione ♂, & □ ♄, & ♄ in aſcendente in □ ♂.

☾ iuncta ☉ & in eius declinatione, deſluxerat ab eius ☌, & △ ♃.

☿ in ☍ ♂ ſaturnij, & in declinatione ☾, extra △ ♃, □ coſmicum ♄ deſcribebat, diſtat illa à m. c. p. 7. 4, ♄ verò ab aſcendente p. 6. 43; Significabat enim hæc conſtellatio prauitatem humoris ex nimia plenitudine.

Sol attamen licet haberet △ ♃, & ♀ præſentiam, potentiores, ac multi-

MARCH. OLIVERIVS SPOLVERINVS NOB. VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 12 S	0. 26 S	—	—
♃ 0. 56 A	19. 27 S	—	—
♂ 0. 43 S	12. 6 A	—	—
☉	21. 8 A	23. 23	243. 31
♀ 0. 53 A	24. 14 A	—	—
☿ 0. 10 S	21. 21 A	—	—
☽ 5. 0 S	0. 56 A	—	—

plices erant radij maleficorum, quam beneficorum, præcedentibus Directione, ac Reuolutione mortalibus.

EXPER. VII.

Venus in parallelo recto cum ☉ vita fruenda nato dedit, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 17. declinabat quoque cũ ♃; Verum quia ✶ ♄ recipiebat, & ☽ ad octauam eodem malefico opponebatur, atque cum eo declinabat, mortem violentam prænunciauit.

Adde ♃ ad culmen in △ ♄ fuiſſe, in ☍ ☉ claram mortem ſignificaſſe.

Operatio directionis hæc eſt: Arcus ſeminoct. Radicis eſt p. 6803, qui dat diſtantiam Solis ☉ à quinta domo p. 2840, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6951,

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.21 S	0. 7 A		
♃ 0.52 A	18. 49 S		
♂ 0.25 S	17. 56 A		
☉	23. 10 A	25. 51	
♀ 1.40 A	22. 16 A		
☿ 1.55 S	21. 38 A		
● 5. 16 S	10. 42 S		

6951, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 2902, ſeù p. 48. 22. quibus additis loco ſolis Directionis proueniunt in 5. domo p. 22. 3. ♒.

Sol ergo properabat quam citiſſime ad □ ♄. & ● in eiuſdem malefici ☍ erat in angulo. ♂ verò communicabat cum ♄ de ⚹ coſmico, aberrat ille à 2. domo p. 15. 14. ♄ à 12. cæli par. 16. 4, vnde Luminaria ambas qualitates maleficas per hanc communicationem habebant.

♃ opponebatur ♂ ſaturnio, & cum illo declinabat, vnde △ ♃ cum ♀ valuit tantum ad ſignificandam claritatem mortis. Luminaria verò deſerebantur à beneficis, & præcipue ipſa ●, dies illuſtri Fato clauſit.

Exemplum ſanè mirabile, & contra illos, qui in ſcientiam loquaciter inſurgunt,

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 29 S	10. 43 S		
♃ 1. 10 S	4. 38 S		
♂ 1. 2 S	22. 6 S		
☉	18. 13 S	21. 15	
♀ 2. 57 A	2. 0 S		
☿ 1. 32 A	20. 35 S		
☾ 4. 50 A	4. 1 A		

gunt, dicentes non poſſe omnes, qui vno prælio deſcedunt, directiones ſimiles, aut mortales tunc temporis habere. hæc experientia verum fatetur. nam ſicut huic nobili militi directiones infauſtæ acciderunt, ita omnibus alijs, quos Fatum in illa obſidione abripuit, poterant euenire. nam multis, & varijs modis Aſtra influunt in geniturisdiuerſis; licet etiam ſufficere poſſit aliquam proportionem ſimilem, generaliſſimæ Regioni iminenti, habere, vt iam in primo libro diximus.

In Reuolutione Sol declinabat cum ♂, & erat ſicut in directione in □ ♄, vnde ſola ♀ non iuvabat.

☾ applicabat ✱ ♂, ſed erat etiam in ☍, & declinatione ♃; ideo tantum vitam

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.29 S	5. 38 A		
♃ 0.28 S	18. 41 S		
♂ 0.37 S	3. 38 A		
☉	3. 42 A	3. 46	188. 33
♀ 1. 22 A	18. 57 A		
☿ 3.23 A	16. 47 A		
☽ 0. 42 S	22. 48 A		

vitam porexit. Obſeruandum quod iter extra patriam in Directione à ☽ in ☍ ♄ in centro occidentis; ſignificabatur, ſed infauſtum. In Reuolutione verò ♄ prope eundem cardinem, & ☉ in 9. cæli.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt vt ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 2. domo p. 3540, Arcus criſis eſt p. 4135, ergo dat diſtantiam ☉ à 2. domo p. 2151, ſeu p. 35. 51, quibus demptis à loco Solis criſis proueniunt in 2. cæli p. 2. 30 ♋.

Sol erat in ⚹ ♄, & declinatione ☿ martialis per ♂, & declinationem, ac à beneficis non aſpiciebatur.

☽ cum tempore mortis p. 8. 10 ♓ decurreret, erat in △ Solis offenſi, & ex-

IACOBVS DE SANTINIS CIV. A MONT. SILICE.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 29 S	5. 38 A		
♃ 0. 28 S	18. 41 S		
♂ 0. 37 S	3. 38 A		
☉	3. 42 A	3. 46	188. 33
♀ 1. 22 A	18. 57 A		
☿ 3. 23 A	16. 47 A		
☽ 0. 42 S	22. 48 A		

tra declinationem ♃; vnde cum Luminaria à fortunis deſererentur, non potuit diutius viuere: nec benefici ſimul iuncti iuvabant, neque ♂ ⚹ ad ♃, quoniam, in hos aſpectu non agit, niſi per p. 3. vt videre eſt in Tabella ſuprapoſita lib. 1. c. 12.

EXPERIM. VIII.

MErcurius iouius per □, & declinationem impulſiua originis cauſa fuit, parallelo recto cum ☉, tempus ſignauit, quod à dato diſcrepat per min. 33. Sol ♂ coniunctus aequ: declinatione ambarum infortunarum pulſatus,

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.29 S	6. 37 A		
♃ 0 31 S	18. 1 S		
♂ 0.37 S	8. 35 A		
☉	11. 46 A	13. 15	
♀ 2.31 A	25. 8 A		
☿ 2.18 A	15. 51 A		
☽ 4. 20 A	1. 4 S		

tus, Lunaque prope cardinem vitæ in ⚹ ♄ mortem violentam, tota hæc conſtellatio, & à terro ſignificauit.

Operatio ergo Directionis hæc eſt. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 5174, qui dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 2121, Arcus ſemid. directionis eſt p. 4665, ergo dat diſtantiam ☉ ab 11. domo p. 1913, ſeu p. 31. 53, quibus additis loco ſolis directionis emergunt in 11. domo p. 2. 35 ♃.

Malefici dupliciter coniuncti præſentia ſcil., & declinatione ☉ de platica ſed efficaci ♂ tangebant, ſine ullo beneficorum radio in quarta mundi ac Zodiaci ignea.

☽ recipiebat maleficentias à ſole ex ⚹ coſmico, diſtat ● à 9. domo p. 29. 38.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 3 A	22. 15 S		
♃ 1. 24 A	13. 4 S		
♂ 0. 22 A	16. 15 A		
☉	3. 42 A		188. 33
♀ 4. 30 A	23. 12 A		
☿ 3. 7 A	10. 11 A		
☽ 2. 52 A	3. 28 S		

38. ☉ ab 11. domo p. 31. 53. Videbatur tamen ☽ defenſa à □ ♀, quæ erat iouia per △. Aſt quoniam ☉ non erat adiuctus, miſerime ab amico cauſa ludi, ex accidenti occiſus fuit. præſignificauit ♀ in 11. domo in □ ☽.

Succeſſit Reuolutio ferè ad horam Radicis, in qua ♃ obſeſſus, à ✶ ♄, & ☍ ♂ reperiebatur.

Præterea ☉ à □ ♄ pulſabatur. ☽ à duplici ✶ ♂ Zodiacali, & coſmico, elongatur quippe ☽ à 9. domo p. 6. 22, ♂ ab 11. domo p. 4. 15, & ♄ communicabat cum ♂ △ coſmico, aberrat ille ab 8. domo p. 14. 21. ♂ à 12. cæli p. 34. 44. Mirabilis cauſarum nexus. ♂ ſcil. in 11. cæli, & ♀, ſignificaſſe mortem ab Amico ludi cauſa. Luminaria verò in quarta Cæli ignea ſicut in Directione.

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 57 A	22. 34 S		
♃ 1. 3 A	11. 23 S		
♂ 1. 4 A	18. 36 A		
☉	18. 42 A	20. 10	
♀ 3. 48 S	19. 34 A		
☿ 3. 26 S	18. 7 A		
☾ 3. 58 S	17. 26 A		

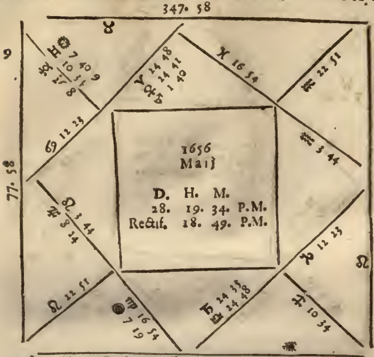
Criſi hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt, partes ut ſupra, qui dat camdem diſtantiam ſolis ab 11. cœli, Arcus ſemid. criſis eſt p. 4190, ergo dat diſtantiam ſolis ab 11. domo p. 1717, ſeù p. 28: 37, quibus additis loco ſolis criſis emergunt in 11. cœli p. 5: 16 ♓.

Sol ☌ ♂ repetebat, & eius declinationem ſicut in Radice, in eadem quarta cœli ignea. (Obſeruandum prorſus experimentum) erat etiam in △ coſmico ♄ nam diſtat ☉ à m. c. p. 3. 2. ♄ à 2. domo p. 1. 57. erat quoque in recto parallelo cum ♂, nam ♂ à c. m. deflectit p. 1. 14.

☾ declinationem ♂ habebat, & eius ✱ applicabat, & □ coſmicum ſolis deſcribebat, diſtat ☉ à m. c. ut ſupra, ☾ ab occidente p. 2. 6. & tempore

Bb mortis

BARTHOLOMÆVS MINOTIVS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 41 S	8. 21 A		
♃ 0. 48 S	19. 2 S		
♂ 1. 44 A	1. 0 A		
☉	21. 40 S	23. 52	65. 82
♀ 2. 13 A	7. 33 S		
☿ 1. 13 S	24. 41 S		
☽ 4. 50 A	4. 21 S		

moris □ coſmicum ♂ recipiebat, atque eius ✳ in Zodiaco maiori Partillitate, (quippe eo momento p. 8. 58, ♃ decurreret) deflectebat igitur ab occaſu p. 1. 18, ♂ à m. c. ut ſupra. Iupiter obſidebatur à ♄ ✳, & □ ſolis martialis; ♀ ſola ergo non poterat declinatione tantū tot malignitates deprimere.

EXPERIM. IX.

MAruvius in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 45, erat autem eo momento in ✳ coſmico ♃, elongatur ☿ ab oriente p. 16. 15, ♃ vero à 3. domo p. 14. 37, declinabat etiã

☉ cum

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.37	S	6. 56	A		
♃ 0 48	S	17. 49	S		
♂ 1.49	A	6. 24	S		
☉ . . .	.	23. 31	S	26. 19	
♀ 2.10	A	16. 40	S		
☿ 2.54	A	20. 3	S		
☽ 5. 9	A	10. 7	S		

☉ cum ♃, & erat in eius ⚹, vnde ſatis prò vita erat deffenſus.

♀ in ☍ ♄, & in eius æquali diſtantia ab æquatore, Lunaque in eius declinatione in □ ☉ aliquod omminoſum portendebat.

Succeſſere igitur directiones quarum hæc eſt operatio Arcus ſemid. Solis Radicis eſt p. 6732, qui dat diſtantiam ☉ ab oriente p. 2083, Arcus ſemid. Directionis eſt p. *6979*, ergo dat diſtantiam ☉ ab oriente p. 2159, ſeù p. 35. 59, quibus additis loco Solis emergunt in oriente p. 8. 16. ♌.

Sol ad ⚹ ♂ coſmicum acceſſir, diſtat ♂ à 9. domo p. 28. 37, ☉ ab 11. domo p. 27. 54, qui ♂ natura ſaturni induebat per exquiſitam declinationem.

☽ properabat ad △ ♂, & ad ⚹ ♄, atque momento mortis ⚹ coſmicum

Bb 2 cum

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 29 S	13. 36 S		
♃ 1. 22 S	7. 59 S		
♂ 0. 19 S	22. 44 S		
☉	21. 40 S		65. 52
♀ 2. 24 S	24. 31 S		
☿ 2. 5 S	25. 31 S		
☽ 3. 43 S	16. 53 A		

cum ☉ deſcribebat, aberat ☉ à 12. domo p. 9. 43, ☽ à 2. domo p. 9. 54.

☿ in 11. domo maleficus per ✶ ♂, & ✶ ☽ læſæ iurgia, ac offenſiones ab Amico portendebat. benefici Luminaria non aſpiciebant, neque infortunia moderabant.

In Reuolutione ☉ in 11. cæli iunctus ♂, in eius declinationis parallelo reperiebatur. ſignificatio propter rixas cum Amico.

☽ ad ☍ ♂ progrediebat, vixque □ ♄ ſuperauit. ☿ parallelum obliquum cum ♄ currebat, diſtat ☿ ab orientis linea p. 29. 43, ♄ ab eodem angulo p. 31. 43. adderat □ ♃ ad ♂, & ☽ beneficos non habebat, præcedenti peſſima Directione.

In

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.27	S	-8. 2	S		
♃ 1.44	S	7. 1	A		
♂ 1.22	S	18. 30	A		
☉		10. 17	A	10. 38	
♀ 0. 3	S	19. 54	A		
☿ 3.30	S	0. 44	A		
☽ 5.. 0	S	4. 58	S		

In Criſi. cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. vt ſupra, qui dat diſtantiam Solis à culmine p. 3046. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4762, ergo dat diſtantiam ☉ à culmine p. 2155, ſeù p. 35. 55, quibus demptis à loco ☉ proueniunt in m. c. criſis p. 27. 30. ♑.

Sol ad ☍ ♄, & eius declinationem procedebat trinumque coſmicum ♂ recipiebat, elongatur ♂ ab 8. domo p. 25. 47. ☉ verò à 12. domo p. 25. 49. beneficos autem non aſpiciebat.

☽ in centro 6. domus vix ☌ ♄ ſuperauit.

☿ pariter hic erat à △ ♂, & ab ☍ ♄ læſus, ad auferendam reſpirationem.

Obſeruandum quod Sol vbique alijque Planetæ decurrebant quartam cœli

calidam

VIRGINIA MALFATA NOB. VERO.

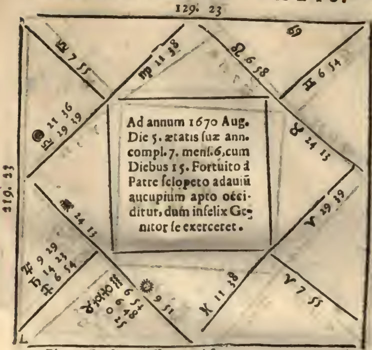
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 44 S	20. 49 A		
♃ 0. 52 S	20. 51 A		
♂ 1. 2 A	21. 59 A		
☉	19. 43 A	21. 28	304. 33
♀ 0. 57 A	21. 37 A		
☿ 1. 29 A	23. 52 A		
☾ 5. 1 S	27. 56 S		

calidam & aeream, ad caſus vehementiam prognoſticandam, quippe in Reuolutione, Directione, ac Radice quartam etiam Zodiacalem calidam poſſidebant.

EXPER. X.

VEnus in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 30. ſed quoniam non fuit cauſa benefica cum eſſet ♂ ſaturnio copulata & in declinatione maleficorum, ideo parum vixit. Infeliſiſſimo caſu extinguitur à Patre inconſulto; hoc autem à violentiſſimis declinationibus,

DIRECTIO LETHALIS.

at. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.44 S	20. 53 A		
♃ 0.52 S	21. 5 A		
♂ 1. 6 A	20. 29 A		
☉	17. 50 A	19. 8	
♀ 1. 11 A	19. 37 A		
☿ 2.15 A	22. 21 A		
☽ 1. 13 A	9. 35 A		

tionibus, atque conſtellationibus in quarta domo minabatur.

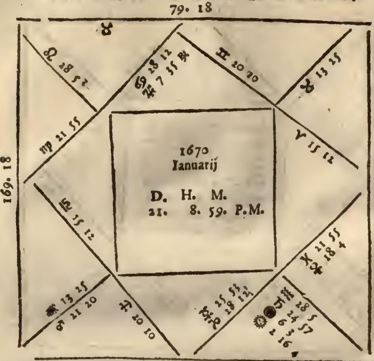
Huius directionis hæc eſt operatio. Arcus ſeminoct. Radicis eſt p. 6688. qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 3561, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6548, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 3484, quibus additis loco ſolis directionis, proueniunt in 6. cœli directionis p. 7. 55 ♈.

Sol ad parallelum rectum cum ♂ peruenit, aberrat enim ille, à 4. cœli p. 2. 57, ♂ verò ab eadem linea p. 3. 22, qui ♂ declinabat cum ♄.

Illud autem quod erat notandum, ferè omnes Planetæ ab æquatore æquidiſtaſſe, quod violentum quodam ſignificabant.

Porrò ☽ ad aſcendentem □ coſmicum cum ☿ malefico deſcribebat, diſtat quippe

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Rt.
♄ 1. 21 A	14. 32 A		
♃ 0. 7 A	23. 11 S		
♂ 1. 3 S	17. 8 A		
☉	19. 43 A		304. 33
♀ 0.26 A	5. 8 A		
☿ 1. 14 A	22. 15 A		
☽ 4. 53 A	23. 34 A		

quippe ☽ ab ortu p. 8. 3. ☿ ab I.C. p. 6. 33.

Præterea in Revolutione Sol declinabat cum ♂, qui cum ♄ per □ communicabat ☽ iuncta ſoli ✶ coſmicum cum ♂ deſcribebat, deflectit illa à 5. domo p. 7. 51, ♂ à 3. domo p. 7. 55. Sola declinatio ♃ cum ☽ non potuit contra ambas qualitates maleficas reſiſtere.

Demum in criſi, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis ut ſupra, qui dat eamdem à 6. domo diſtantiam, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 4141, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2205, ſeù p. 36. 45, quibus additis loco ſolis criſis proueniunt in 6. cœli p. 25. 34 ♍.

☿ in

CRISIS LETHALIS.

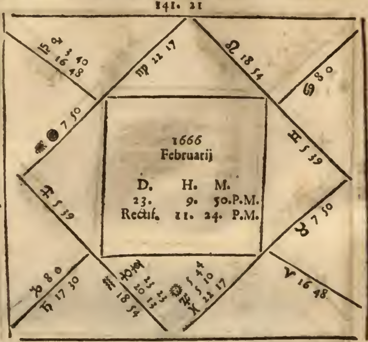
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.50 A	11. 11 A		
♃ 0.25 S	20. 32 S		
♂ 5.17 A	28. 40 A		
☉	19. 16 S	20. 16	
♀ 2. 10 A	21. 21 S		
☿ 2.23 A	18. 15 S		
☽ 1. 31 A	0. 54 A		

☿ in 4. cœli (prò ſignificatione Patris) in △ ♄ coſmico, declinabat cum ☉, diſtat ☿ à 3. domo p. 19. 46. ♄ verò ab 11. domo p. 19. 0. ♄ communicabat ⚹ cum ♂; & etiam ⚹ in mundo, diſtat quippe ♂ à m. c. p. 19. c. ♄ verò à 12. domo p. 19. 54.

☽ erat in △ coſmico ☿ malefici, nam diſtat ☿ ab I. C. p. 4. 32. ☽ à 12. cœli p. 5. 40, & cum mortis momento partes 10. 28. ♈ circiter decurreret, vix □ ♂ partillitatem ſuperauis, & omninò à △ ♃ defluxit, unde à beneficis amplius non iradiabatur, immo tunc temporis properabat ad communicanda infortunia cum ☉ de △. Verum quidem eſt ſolem non fuiſſe admodum offenſum, ſicut ☽, ſed violentiſſima fuit directionis conſtellatio, quæ

Cc vt

COM. DOMINICVS CACCIALVS NOB. VERO.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 19 S	22. 43 A		
♃ 0. 57 A	10. 34 A		
♂ 3. 35 S	1. 30 S		
☉	9. 26 A	9. 44	337. 34
♀ 1. 3 A	15. 8 A		
☿ 1. 54 S	12. 3 A		
☽ 4. 34 S	9. 51 A		

ut maior minorem criſis trahebat, tamen ſemper aliqua proportione malefica concurrente.

EXPERIM. XI.

Luna per declinationem iouia apparenter in centro orientis tempus ſignauit, quod à dato diſcrepat hor. 1. m. 34. pulcherima quidem geneſis, magnæque ſpei, niſi ſublatente cœli termino, Nobilem Iuvenem, deplorabilis ſanè caſus eum è viuis ſubſtuliſſet. Violentum in Radice vix agnoſcebatur, niſi quod malefici de □ coſmico inter ſe communicabant; abertrat ♂ ab oriente partes 34. 10, ♄ ab 1. C. p. 31. 24. & △ ex altera parte, quippe ♂ ab 11. domo elongatur p. 11. 23, ♄ à 2. domo p. 9. 30, & ex ipſo ♂ retrogrado, ad

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0.18 S	21. 52 A		
♃ 0.57 A	7. 7 A		
♂ 3.37 S	4. 6 S		
☉	2. 28 A	2. 31	
♀ 1.17 A	7. 30 A		
☿ 2. 25 A	12. 42 A		
● 1. 8 A	22. 22 S		

ad ☍ ſolis properante aliquid conijciebatur.

Superuenere autem directiones omninò à Radice diuerſæ, ex quibus edi-ſcendum eſt, quis ab inſpectione ſolæ geneſis, euentus omnes non poſſe prædicere; ut aliqui poſſibile ariolantur. Operatio directionis hæc eſt.

Arcus ſemin. Radicis eſt p. 5988, qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2463. Arcus ſemin. Directionis eſt p. 5531, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2276, ſeù p. 37. 56, quibus additis loco ſolis directionis emergunt in 6. domo p. 0. 46 ♉.

Mars ſuo retrogado motù peruenit ad ☍ ☉, & ad eius declinationem, ſol autem adhuc erat in ⚹ ♄; at ♄ faciebat parallelum obliquum cum eodem

REVOLVTIO LETHALIS:

261. 19

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 33 S	13. 0 S		
♃ 1. 31 S	6. 8 S		
♂ 0.29 A	1. 48 S		
☉	9. 26 A		337. 34
♀ 1. 7 A	1. 20 A		
☿ 3. 2 S	6. 58 A		
☾ 3. 17 A	19. 16 S		

Luminare ; elongatur ♄ ab oriente p. 77. 45 ☉ ab occidente 77. 28.

☾ in 8. cœli erat in ✶ ♂, & declinabat cum ♄, & △ in Solem offenſum proijciebat. benefici adiuvare non poterant, quoniam extra Solis coniunctionem rotabant.

In Reuolutione Sol haud non ſuperauit ☍ ♄, & ☾ erat in □ coſmico eiuſdem malefici; aberrat illa à 4. domo p. 10. 22, ♄ à 7. domo p. 13, 17, vixque ✶ ♂ ſuperauit.

Venus Solem non videbat, & ♃ adhuc ab oppoſitione longe ferrebatur.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt partes ut ſupra, qui dat diſtan-

CRISIS LETHALIS.

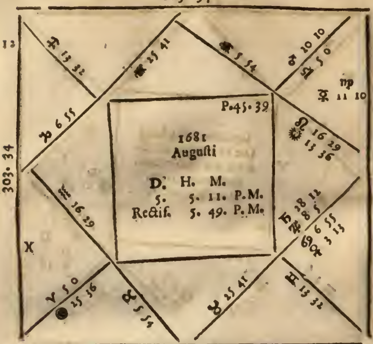

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 29 S	13. 2 S		
♃ 1. 17 S	7. 5 S		
♂ 0. 47 S	24. 18 S		
☉	23. 31 S	26. 19	
♀ 1. 41 S	17. 32 S		
☿ 1. 10 A	20. 29 S		
☽ 4. 59 S	3. 54 A		

diſtantiam ☉ à 6. domo ut ſupra. Arcus ſemino. Criſis eſt p. 3821, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1572, ſeù p. 26. 12, quibus additis loco ſolis criſis emergunt in 6. domo Criſis p. 27. 20 ♋.

Sol erat ♂ coniunctus, & declinabat cum ipſo, atque ♄ ✱ recipiebat, ● tempore mortis (cum p. 3. 13 ✱ deliberet) poſſidebat octauæ centrum, & ☐ adhuc cum ♄ deſcribebat, trinumque Solis offenſi, coſmicum verò ☐ ♂ momentò mortis deſignabat, diſtabat ● ab 8. cœli p. 28. 53. ♂ à 6. domo p. 27. 22. Nil mirum igitur ſi tot concurrentibus infortunijs, fortuitò euentu occiſus fuit.

QVIDAM PVERVLVS VICENTINVS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 1 S	20. 37 S		
♃ 0. 3 A	23. 14 S		
♂ 0.23 A	8. 16 A		
☉	16. 48 S		136. 5
♀ 5.18 A	18. 12 S		
☿ 1.19 A	6. 11 A		
☾ 1.33 S	11. 23 S		

EXPERIM. XII.

HIc fuit parvulus infans ab origine miſer, qui cum vix ſuæ ætatis quartum menſem attigiſſet, orrendo casù, à ſuibus portentosè deuoratur. Miſerima, & infeliciſſima cauſa ortus, clarè hoc denunçiabat, Saturnus ſcilicet in parallelo recto cum Sole, qui tempus à dato correxit per min. 38.

Præterea ♂ erat in ✶ coſmico ipſius ♄, diſtat ♂ à m. c. p. 15.44, ♄ ab 8. cœli p. 18. 17.

● erat in ☍ ♂ ſaturnij, & momentò mortis in □ ♄, quia prò quatuor menſibus vitæ, horæ 8. correſpondent, quibus additis illis Radicis prouehitur ☾ ad p. 29. 58. circiter ♈. ideo faciebat etiam tunc temporis □ cum ☉ coſmicum

micum, nempe ● ab I. C. diſtabat p. 5. 56, ☼ ab 8. cœli p. 4. 53, unde infortunia in ſolem traſmittebat, neque ſolus ✶ ♀ coſmicus ad ● tunc temporis valuit ſaluare.

Obſeruandum quod Luminaria, & ♄ fuiſſe in ſignis partim feralibus partim animalibus, unde ſecundum aliorum opinionem etiam ex hoc, idem prognoſticabatur.

CONCLVSIO Cap. VI.

MAxima noſtræ aſſertionis fundamenta iactauimus, multumque nitor huius ſcientiæ per experimentorũ gradus creſcens profecit. Siquidem differentia mortalium in occubitibus quæ difficilima videbatur, ad explanatam cognitionem facili demonſtratione reducemus, & hucuſque reduximus Si itaque cuiuſcumque capax ingenium, fragranti amicoque Genio, præcedentia, quæ tradidimus hauſerit, radiationumque Aſtrorum comixtiones indifferentibus miſeriarum periodis diligenter adnotauerit; proculdubio cauſas mortis violentæ efficientes, à naturali deceſsũ agnouerit. Ne itaque deſiderantis animi cupiditatem falſis verborum aductionibus deciperem, experimenta, factaque à veritate deprompta oculis expoſui, ut ſic ea legendo, conſiderandoque, in ipſius examinis decursũ veri eſtimationem acquirerent. Plenum igitur, ac nulla in genere mortis parte carens reddimus opus, omnia quæ reliqua ad promiſſionis complementum remanent prudentiæ Lectoris intimamus; ut benigno animo, deceptoribus non auditis, diuinæ ſcientiæ arcana proſequatur. Aſt ne ſermo nudus ſine diuinitatis auxilio relinquatur, contra impiorum hominum liuorem, Maieſtatem illam ſupremam inuoco ut in proprijs erroribus agnoſcant, quantum execrabile ſit cęleſtes cauſas, quæ infinita illa ſapientia, ad mundi ornatum, & propriæ potentiæ oſtentationem, ac ad hominum, cæterorumque viuentium utilitatem prouidè fabricauit, inconſideratè ſpernere, ac eorum virtutes vana garulitate velle, temeraria negatione deperdere.

DE

DE DVOBVS FVLMINATIS.

EXEMPLA.

NE quis fortaſſe credat, fulmen, quod ex conglobatis nubibus diſploditur, à bombardæ, ſeù minoris tormenti natura differre. Etenim ab eadem materia, (ſcilicet ex terra, nitro, & ſulfure) ſimili modo elicitur, ut inquit illuſtris Philoſophus dù Hamel. *Ex qua igitur materia fulmen cuditur, niſi ex terra, nitro, & ſulfure? communis quippe eſt pulueris pyrij, & fulminis materies; utriuſque affectus omninò ſunt ſimiles.* Vnde ad eius mentem nubes caua ſtat loco tormenti, adeo ut dum exhalatio ſulfurea atque nitroſa impetù diſrumpit nubis partes, tonitur, & fulgur, fulmenque efficit; quod ſi materies craſſa tenaxque ac bituminoſa ſit, & præcedentibus exhalationibus calore ſolis ſublimatis, non facile diſſipatur, & in terram vſque ruit, & obuia quæque momento temporis offendit; indeque varijs affectus fulminis oriuntur, ſecundum materiæ compoſitionem. De quibus in præſenti non eſt locus diſcerendi.

De Met. lib. 1. c. 4.

Bina igitur experimenta poſt deſcriptos ad lucem curaui mandare, adfirmandam non ſolum meam opinionem, verum etiam ad maiorem nebulonum confuſionem; qui ſtatim cum euentum aliquod mirabile audiant contra Aſtroſophiam inani verborum ſtrepitù ſureſcunt; dicentes, modo Aſtrologi Aſtra, quæ huic fulminato maligna fulſerint inueniant, & oſtendant. Profectò non poterunt (inconſultè addunt) quadrata ad tempus circũvoluere. At verò cum ſcientiam ignorent de facili eam ſpernunt. Sileant nam facta modo eis oſtendam, non verba.

Primum igitur experimentum eſt Hieronymi Spazarini Ciuis, qui cum ſuper Turrim Horologij, lætitiæ ignes ob victorias in Turcas, glorioſè, à Sereniſſima Reſpublica partas, videndi cauſa ſtaret: hora prima noctis, ex obſcuriſſima nube, momentò plenilunij, ingenti fragore, cæleſtis ſagita diſploſa, multorum admiratione, & periculo, infelici caſu ſpiritibus vitalibus interclußis, ſtatim interimitur.

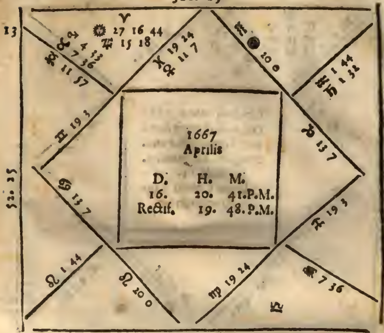
Luna cauſa originis impulſiua fuit, in medio cœli poſita, horaſve ſignauit, quæ ab æſtimatiuis differunt per min. 53. erat autem in declinatione ♄, & ♄ in □ ♂, unde ambas qualitates maleficas aſſumebat, ſubſtentabatur tamen, quia ✶ ♃ recipiebat, qui ♃ cum ♀ declinabat. Sol in declin. ♂ rotabat, & ☿ in ☌ ♂ nitroſam ſulfuream que exhalationem influebat in centro 12. domus (fuliginoſa quippe ſtatio) obſeruandum enim eſt etiam Planetæ omnes in quartis mundi calidis, & igneis extitiſſe, ſicut etiam plurimi eorum in Zodiacali quarta calida; profectò omnes ſignificationes euentui ſimiles.

Acceſſere ergo in fauſtæ directiones, quorum hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus Radicis eſt p. 6055, qui dat diſtantiam ſolis ab aſcendente p. 3106. Arcus ſemid. directionis eſt p. 6431, ergo dat diſtantiam ſolis ab Oroſcopo p. 3299, ſeù p. 54. 59, quibus additis loco ſolis directionis, proueniunt

alceas

HIERONYMVS SPAZARINVS PAT.

322. 25

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 11 A	20. 4 A		
♃ 1. 7 A	6. 5 S		
♂ 0. 8 A	12. 58 S		
☉	10. 32 S	10. 55	25. 19
♀ 0. 17 A	7. 41 A		
☿ 1. 58 S	17. 19 S		
☽ 4. 30 A	19. 8 A		

aſcendente p. 7. 3 ♋.

Sol ergo perueniſ ad proximam ☌ ♂, eiuſque declinationem, erat etiam in □ coſmico ♄; nam diſtat ☉ à 12. domo p. 18. 22. ♄ à 9. domo p. 16.18, & ♂ pariter ab eadem 12. domo p. 15. 23. mirabilis ſanè conſtellatio, nam ☉, ♂, ☿, & ♄, ſimul radijs coeuntes terream, nitroſam, ſulfureamque materiam influebant ad cudendum fulmen idonea. ☽ properabat ad □ ♄ ex defluxû ☍ ♃ inefficaci propter diuerſam latitudinem, & ♀ erat in ⚹ ♄ martialis, unde ſola debilis declin. ♃ cum ☽ nil profuit, Sole validiſſime offenſo.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0.13 A	20. 0 A		
♃ 1. 9 A	6. 49 S		
♂ 0. 7 A	17. 29 S		
☉	16. 44 S	17. 11	
♀ 1. 50 A	1. 25 S		
☿ 1. 0 A	18. 11 A		
☾ 3. 58 S	6. 51 A		

Currebat eodem anno reuolutio in malignitate inſignis. Nam ♄ in m. c. conſtitutus □ ♂ centrum occidui cardinis occupantis, aſſumebat. ♃ in aſcendente ✶ ipſius ♄ martialis acquirebat, ſicut ♂ malignitatem ex diametrò. Sol verò non erat iunctus ♀ propter magnam eiuſdem latitudinem, immo ✶ coſmicum faciebat cum ☾, quæ declinationem ♂ ſaturni recipiebat; aberrat enim ☾ à 3. domo p. 12. 37, ſol à 5. cœli p. 13. 55. ☿ ſimiliter ♄ communicabat △ in mundo, deprimitur ☿ ab occidente p. 20. 1. ♄ elleuatur ab 11. domo p. 19. 28, quid igitur plura?

Criſis verò mortalis facta fuit tempore ſupraſcripto, cuius hæc eſt operatio.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 43 S	4. 28 S		
♃ 1. 25 S	16. 31 A		
♂ 0. 38 S	20. 29 S		
☉	10. 32 S		25. 19
♀ 7. 9 S	17. 19 S		
☿ 0. 35 S	14. 4 S		
☾ 4. 35 A	21. 50 A		

tio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ſolis à m. c. p. 4037; Arcus ſemid. criſis eſt p. 5314, ergo dat diſtantiam ſolis à m. c. p. 3543, ſeu p. 59. 3, quibus demptis à loco ſolis criſis emergunt in m. c. p. 19. 16 ♌. Repetebant ergo Planetæ Radicis, ac directionis familiaritates, nam Sol, ♄, & ☿ in declinatione ☌ malignos influxus praſcfierebant. præterea Sol cum ☿ peſſimo declinabat, & ☾ erat in ☍ eorumdem in declin. ☿, & momento caſus in partili ☉ ☍, ac parallelo declin. ♄, nam p. 8. 32 ♈ decurrebat, cum la. it. merid. p. 4. 3. declinatione verò p. 0. 19. auſtrali. etiam hic ♃ torum-batur à ✱ coſmico ♄, nam ille à prima diſtat p. 12. 57, ♄ ab 11. demo p.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 21 S	0. 28 A		
♃ 0. 53 S	16. 37 S		
♂ 1. 14 S	6. 9 S		
☉	2. 31 A	2. 34	
♀ 1. 5 S	9. 32 S		
☿ 1. 50 A	3. 30 A		
☾ 4. 22 A	2. 56 A		

31. 41, & à ✶ ♂; unde ♀ cum non eſſet ♂ coniuncta, neque Luminaria aſpiceret non poterat adiuvare, neque ſola etiam potuiſſet.

Secundum exemplum eſt cuiuſdam Ruſtici Agri Patauini, qui cum vxore Ciuitatem verſus progrederet, ſtatim oborta tempeſtate, ſub quadam arbore euitandi aeris iniuriam ſimul recedunt. At bonus vir cum animo ſciſcitaret, non bene ſe tutum eo loco fore, ſub alteram vicinam arborem ſuo fato inſtante relicta vxore recedit, gliſcente igitur imbre fulmine deſuper excuſſo miſer haud ſanè de loco conſultus occiditur.

Cauſa ergo originis impulſiua Sol exoriens fuit, tempuſque ſignauit di-

ſcrepans

PETRVS BISELLVS RVST. PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0. 55 S	16. 56 S		
♃ 0. 57 S	18. 5 A		
♂ 2. 6 A	21. 39 A		
☉	17. 1 S	18. 9	135. 19
♀ 1. 33 S	14. 44 S		
☿ 1. 40 S	14. 38 S		
☽ 5. 6 A	27. 29 A		

ſcrepans à notato per minuta 2. tantum (Ruſtici enim ſolis motum prò Horologio obſeruant, ideo veriora tempora noſcunt) fuit enim in ♄ congreſsu, ac eius, & ☿ declinatione, & ♂ in □ ☿; adeo ut ſimilis conſtellatio, & in hac geneſi videatur, complicationes ſcilicet Planetarum ☉ ♄ ♂, & ☿, prò ſulfureis terreis, & nitroſis exhalationibus. vixit in primordijs vitæ, quia ♃ fuit in diametro ☉ & eius declin.; & ♀ moderabat ☿ præſentia, & ♂ ex □; eo magis quia ☽ in △ ♀ à maleficis non inficiebatur.

Superueniat demum fatalis directionis hæc eſt operatio. Arcus ſeminocturnus Radicis eſt p. 4321, qui dat diſtantiam ſolis à 3. domo p. 2677, Arcus ſemino.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 1 S	13. 52 S		
♃ 0. 59 A	19. 9 A		
♂ 2. 52 A	25. 43 A		
☉	6. 5 S	6. 14	
♀ 1. 20 S	1. 3 A		
☿ 2. 55 A	8. 20 A		
☾ 0. 16 A	4. 11 A		

ſemino. directionis eſt p. 5026, ergo dat diſtantiam ſolis à 3. domo p. 3114, ſeu p. 51. 54 quibus additis loco ſolis directionis proueniunt in 3. domo p. 6. 31 ♐.

Videre enim eſt Luminaria in cardinibus □ ♂ pulſata, præterea ♄ △ cum ♂ communicare in centro 12. domus, & alter in centro imi cœli, ☿ in ✶ coſmico ♂ ſaturnij, nam diſtat ☿ à 2. domo p. 2. 34, ♂ à 4. cœli p. 4. 7; rurſus ☿ declinabat cum ☉, & ☾ cum eodem: ideo ſol ♄, ♂ & ☿ ſimul familiaritatibus iungebãtur. benefici nullo radio Luminaria videbant, ideo neque ♃ △ venereus altero △ potuit ☿ adiuvare, quoniam Luminaria à beneficis non iradiabantur.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 9 S	7. 30 S		
♃ 1. 22 S	4. 58 A		
♂ 3. 43 A	25. 1 A		
☉	17. 1 S		135. 19
♀ 1. 32 S	14. 20 S		
☿ 1. 45 S	19. 35 S		
☽ 4. 56 S	1. 11 S		

Potuit enim tantum Reuolutio, ſatum directionis vſque ad eius ferè expirationem prorogare. nam cum non fuerit ita exitioſa malignitates diu repreſſit. Sol in platico ✶ ♃, & ♀ eiuſdem quoque benefici platico ✶ aliquantulum infortunia remorarunt; adeo ut in hac elementorum coluvie, armonia quædam conſtituta videatur, & cauſæ cauſis penſitatæ effectus inde cum quadam earum dominentur ſortiantur. Attamen & hic ♂ ſolem, & ☿ △ pulſabat, & ☽ de ✶, ♄ tantum nullo radio planetas videbat, & propter hoc non fuit exitialis.

Criſis hæc eſt operatio Arcus ſemino: Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam dat à 3. domo, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 3880, ergo dat diſtantiam

Solis

CRISIS LETHALIS.

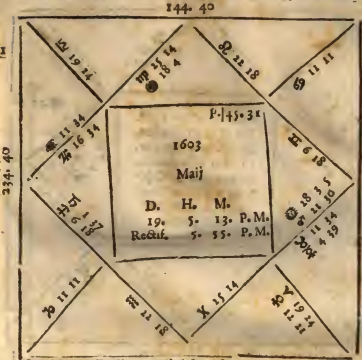
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.31 S	3. 54 S		
♃ 1.11 S	14. 39 A		
♂ 1.13 S	21. 31 S		
☉	21. 8 S	23. 10	
♀ 3. 5 A	25. 16 S		
☿ 1. 5 S	23. 7 S		
☽ 1.48 S	22. 20 S		

ſolis à 3.domo p. 2404, ſeu p. 40. 4, quibus additis loco ſolis criſis proueniunt in 3. domo p. 5. 42 ♍.

Quæ quidem criſis cum ſit in omnibus ſuis partibus mirabilis, valde obſeruationi digna videtur. Sol, itidem, ♂ & ☿ coniuncti in angulo orientis, in ſigno igneo, ac mundi quarta calida, cum ♄ complicatione ex ✶, ipſiſſimas qualitates demonſtrant, adiunctis etiam horum trium Planetarum inter ſe declinationibus.

☽ momentò mortis cum fuerit in p. 5. 45 ♋, & in declinatione ♀ non potuit nullum ſubleuamen in ſolem transfundere, adeo ut horrendo casù corpus ceſſerit.

IVLIA PATAVINA.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.17 S	18. 18 A		
♃ 1.24 S	15. 30 A		
♂ 0. 6 A	18. 6 S		
☉	19. 48 S	21. 30	55. 49
♀ 1 53 A	3. 10 S		
☿ 3. 2 A	10. 15 S		
☽ 4.54 A	0. 11 S		

EXPERIM. I.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 42, erat etiam ☉ in ✶ coſmico ♀, nam diſtat ab 8. domo p. 8. 15 ♀ à 6. domo p. 7. 3, unde tunc temporis detentus erat ab ☍ ♄, & ♂. At quoniam malefici ſimul declinabant, Lunaque in □ coſmico ♄ erat, nam aberrat illa ab 11. domo p. 7. 10, ♄ à 2. domo p. 4. 47, & in □ coſmico ☉, declinat iſte ab 8. domo p. 8. 15, ☽ ab 11. domo ut ſupra, & in △ ♂, ideo mortem violentam, ſed ex aquarum ſuffocatione, præſignarunt, quoniam principalis læſio, à ♄ proueniebat. Acceſſere ergo directiones, quarum hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6690, qui dat diſtantiam

Et ☉ à 6.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	2.18 S	17. 44 A		
♃	1.20 S	14. 56 A		
♂	0.10 S	21. 46 S		
☉	. . . .	23. 4 S	25. 42	
♀	2.31 A	11. 10 S		
☿	0.51 S	24. 14 S		
☽	4. 3 A	18. 47 S		

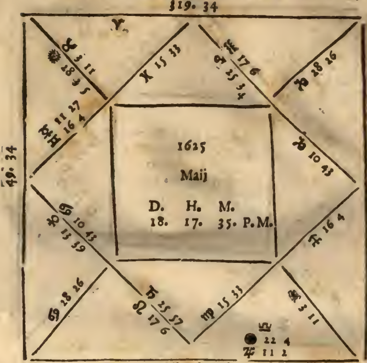
☉ à 6. domo p. 2319. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6942, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2408, ſeù p. 40. 8, quibus demptis à loco ☉ proueniunt in 6. domo p. 8. 47 ♉.

Sol ♂ iunctus cum eo declinabat, atque cum ☿, ad furorem mentis ſeù ſpiritum, ſignificandum, prò amore verò ♀ recipiebat ✶ coſmicum ♀, elongatur illa à 6. domo p. 2. 53, ☿ ab 8. domo p. 2. 5; ☽ declinabat cum ♄, qui centrum orientis poſſidebat prò ſignificatione ſuffocationis in aquis.

Quoniam verò ☽ △ ♃ recipiebat, ob id amorem ſignificabat, vita deceſſit, ſole à beneficis deſerto.

In Reuolutione malefici in cardinibus cœli interſe oppoſiti, ambo de □ Solem

REVOLUTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſſ. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.49 S	14. 28 S		
♃ 1.40 S	13. 25 A		
♂ 2.15 A	15. 9 A		
☉	19. 48 S		
♀ 4.25 S	27. 15 S		
☿ 2. 3 S	24. 16 S		
● 2.32 S	6. 16 A		

Solem 12. cœli poſſidentem, verberabant, & ♂ etiam de ✱ mundano, aberrat ♂ ab 11. domo p. 19. 58, Sol ab oriente p. 18. 1.

● iuncta ♃, & ♃ in □ ♀ amorem denunciabant, ſed quoniam ✱ ♄ martialis etiam ipſa ● recipiebat, & ſol à beneficis ſicut in directione deſerebatur, ideo à potenti ♄ læſione aquis obruta, obſecante amore, fuit.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 2588, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5696, ergo dat diſtantiam ſolis à 9. domo p. 2203, ſeu p. 36. 43, quibus additis loco ſolis criſis, emergunt in 9. domo p. 24. 35 ♉.

● iungebatur ♄, & cum illo declinabat, & fortaſſe tempore mortis, (cum

 hora

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 19 S	10. 13 S		
♃ 1. 45 S	8. 50 A		
♂ 1. 25 S	24. 2 S		
☉	4. 49 S	4. 56	
♀ 1. 33 A	3. 4 S		
☿ 2. 19 A	0. 48 A		
☾ 0. 5 A	10. 12 S		

hora ignoretur) partilliter copulabatur cum illo.

☉ à ✶ ♂ efficiebatur, & ♃ non erat ei oppoſitus.

Sola ♀ cum illo vitam non fouebat, ſed amorem nutribat, quoniam Luna auxilio fortunarum deſtituebatur.

Malefici ſimul de □ communicabant, quod non faciebant benefici. Notandum prò ſuffocatione aquarum, Lunam ♄ copulatam fuiſſe ac cum illo declinaſſe.

EXPERIM. II.

LVna in parallelo recto cum ☉ originis cauſa fuit, tempuſque finiuit, quod à dato diſcrepat min. 18, erat in □ ♀, ſed declinabat cum ♄, erat

etiam

FRANCISCVS PIAZZOLA NOB. PAT.

164. 51

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0. 24 S	22. 6 S		
♃ 0. 5 S	23. 27 A		
♂ 0. 6 A	11. 32 S		
☉	5. 52 S	6. 1	13. 38
♀ 0. 18 A	16. 5 S		
☿ 2. 49 A	5. 14 A		
☽ 4. 54 A	21. 52 A		

etiam in declinatione ♃, qui ad protrahendam vitam valuit, licet ipſe ♃ à declinatione ♄, & □ coſmico ♂ pulſaretur, diſtat ♃ à 2. domo p. 18. 22, ♂ à 5. domo p. 18. 7.

Sol declinabat cum ☿ ſaturnio per △, ex iſtis omnibus infortunijs, mors haud naturalis eruebatur, potiſſimum ab ipſa ☽ originis cauſa à ♄ læſa, in ✶ ☉.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. 5039, qui dat diſtantiam ſolis ab occaſu p. 2484, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4999, ergo dat diſtantiam ☉ ab occaſu p. 2461, ſeu p. 41. 1, quibus additis loco Solis directionis proueniunt in occaſu p. 27. 40 ♉.

Luna

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 24 S	22. 3 S		
♃ 0. 14 S	22. 47 A		
♂ 0. 4 A	12. 30 S		
☉	6. 34 S	6. 44	
♀ 0. 8 A	17. 6 S		
☿ 3. 2 A	5. 56 S		
☽ 2. 21 A	7. 15 S		

Luna cauſa originis ad ☌ ☿, & delinationem, atque △ ♄ peruenit in I. C. ſignificatio ſuffocationis.

Sol ad declinationem ☽ offenſæ, atque ☿ quadratumque platicum ♄.

♃ in declinatione ♄, & adhuc in □ coſmico ♂, diſtat ♃ à 2. domo p. 16. 59, ♂ à 5. domo p. 18. 9.

♀ non adiuvabat Luminaribus, immo ⚹ coſmicum ♄ recipiebat aberrat illa ab occidente p. 9. 42, ♄ à 9. domo p. 11. 45. Vnde & hic quoque experientia docet ſuffocationes ex aqua prouenire, ex humido, nempe à ☽, & ♀, à ♄ læſis, quoniam ♄ ſpiritus condenſat, ac virtigines cauſat, eo magis, cum læſio mercurij concurrit.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1.31 S	16. 16 S		
♃ 0.58 A	8. 35 A		
♂ 0.23 S	17. 6 S		
☉	5. 52 S		13. 38
♀ 6.44 S	22. 3 S		
☿ 0. 13 S	11. 2 S		
☽ 4.41 A	19. 13 A		

In Reuolutione pariter leſio prouenit à ♄, quippe Sol □ eius applicabat, & erat in illius △ coſmico, deflectit ☉ ab 11. domo p. 5. 53, ♄ à 3. domo p. 7. 16, qui Saturnus cum ♂ declinabat.

Luna opponebatur ♂, & ♀ læſæ, degebatque in declinatione ♂, atque ✱ coſmico ♄, elongatur illa à 6. domo p. 15. 11, ♄ à 4. domo p. 14. 23.

♀ corumpebatur à ☌ ♂, atque ☍ ☽ læſæ, augebatque humiditatem △ ♄ coſmico, diſtat ille a 4. domo p. ut ſupra, illa à 12. domo p. 11. 26, quid igitur clarius, adde Lunam, & Saturnum extitiſſe in quartis humidis, & frigidis in mundo, & ☽ etiam quoad Zodiacum.

Criſis hac eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 1 S	13. 52 S		
♃ 0. 59 A	19. 9 A		
♂ 2. 52 A	25. 43 A		
☉	6. 5 S	6. 14	
♀ 1. 20 S	1. 3 A		
☿ 2. 55 A	8. 20 A		
☽ 0. 16 A	4. 11 A		

ſemino. directioniseſt p. 5026, ergo dat diſtantiam ſolis à 3. domo p. 3114, ſeu p. 51. 54 quibus additis loco ſolis directionis proueniunt in 3. domo p. 6. 31 ♋.

Videre enim eſt Luminaria in cardinibus □ ♂ pulſata, præterea ♄ △ cum ♂ communicare in centro 12. domus, & alter in centro imi cœli, ☿ in ⚹ coſmico ♂ ſaturnij, nam diſtat ☿ à 2. domo p. 2. 34, ♂ à 4. cœli p. 4. 7; rurſus ☿ declinabat cum ☉, & ☽ cum eodem: ideo ſol ♄, ♂ & ☿ ſimul familiaritatibus iungebãtur. benefici nullo radio Luminaria videbant, ideo neque ♃ △ venereus altero △ potuit ☿ adiuvare, quoniam Luminaria à beneficis non iradiabantur.

Po-

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 9 S	7. 30 S		
♃ 1. 22 S	4. 58 A		
♂ 3. 43 A	25. 1 A		
☉	17. 1 S		135. 19
♀ 1. 32 S	14. 20 S		
☿ 1. 45 S	19. 35 S		
● 4. 56 S	1. 11 S		

Potuit enim tantum Reuolutio, ſatum directionis vſque ad eius ferè expirationem prorogare. nam cum non fuerit ita exitioſa malignitates diù repreſſit. Sol in platico ✶ ♃, & ♀ eiuſdem quoque benefici platico ✶ aliquantulum infortunia remorarunt; adeo ut in hac elementorum coluuie, armonia quadam conſtituta videatur, & cauſæ cauſis penſitatæ effectus inde cum quadam earum dominentur ſortiantur. Attamen & hic ♂ ſolem, & ☿ △ pulſabat, & ● de ✶, ♄ tantum nullo radio planetas videbat, & propter hoc non fuit exitialis.

Criſis hæc eſt operatio Arcus ſemino: Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam dat à 3. domo, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 3880, ergo dat diſtantiam

Solis

CRISIS LETHALIS.

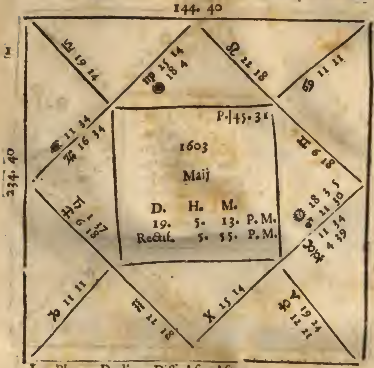
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 2.31 S	3. 54 S		
♃ 1.11 S	14. 39 A		
♂ 1.13 S	21. 31 S		
☉	21. 8 S	23. 10	
♀ 3. 5 A	25. 16 S		
☿ 1. 5 S	23. 7 S		
☾ 1. 48 S	22. 20 S		

ſolis à 3. domo p. 2404, ſeu p. 40. 4, quibus additis loco ſolis criſis proueniunt in 3. domo p. 5. 42 ♍.

Quæ quidem criſis cum ſit in omnibus ſuis partibus mirabilis, valde obſeruationi digna videtur. Sol, itidem, ♂ & ☿ coniuncti in angulo orientis, in ſigno igneo, ac mundi quarta calida, cum ♄ complicatione ex ✶, ipſiſſimas qualitates demonſtrant, adiunctis etiam horum trium Planetarum inter ſe declinationibus.

☾ momentò mortis cum fuerit in p. 5. 45 ♋, & in declinatione ♀ non potuit nullum ſubleuamen in ſolem transfundere, adeo ut horrendo casù corpus ceſſerit.

IVLIA PATAVINA.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.17 S	18. 18 A		
♃ 1.24 S	15. 30 A		
♂ 0. 6 A	18. 6 S		
☉	19. 48 S	21. 30	55. 49
♀ 1 53 A	3. 10 S		
☿ 3. 2 A	10. 15 S		
☽ 4.54 A	0. 11 S		

EXPERIM. I.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 42, erat etiam ☉ in ✶ coſmico ♀, nam diſtat ab 8. domo p. 8. 15 ♀ à 6. domo p. 7. 3, unde tunc temporis defenſus erat ab ☍ ♄, & ♂, ☍. Aſt quoniam malefici ſimul declinabant, Lunaque in □ coſmico ♄ erat, nam aberrat illa ab 11. domo p. 7. 10, ♄ à 2. domo p. 4. 47, & in □ coſmico ☉, declinat iſte ab 8. domo p. 8. 15, ☽ ab 11. domo ut ſupra, & in △ ♂, ideo mortem violentam, ſed ex aquarum ſuffocatione, præſignarunt, quoniam principalis læſio, à ♄ prouenìebat. Acceſſere ergo directiones, quarum hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6690, qui dat diſtantiam

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.18 S	17. 44 A		
♃ 1.20 S	14. 56 A		
♂ 0.10 S	21. 46 S		
☉	23. 4 S	25. 42	
♀ 2.31 A	11. 10 S		
☿ 0.51 S	24. 14 S		
☽ 4. 3 A	18. 47 S		

☉ à 6. domo p. 2319. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6942, ergo dat diſtantiam ☽ à 6. domo p. 2408, ſeù p. 40. 8, quibus demptis à loco ☉ proueniunt in 6. domo p. 8. 47 ♉.

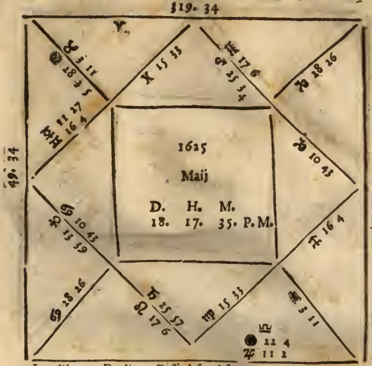
Sol ♂ iunctus cum eo declinabat, atque cum ☿, ad furorem mentis ſeù ſpiritum, ſignificandum, prò amore verò ☿ recipiebat ⚹ coſmicum ♀, elongatur illa à 6. domo p. 2. 53, ☿ ab 8. domo p. 2. 5; ☽ declinabat cum ♄, qui centrum orientis poſſidebat prò ſignificatione ſuffocationis in aquis.

Quoniam verò ☽ △ ♃ recipiebat, ob id amorem ſignificabat, vita deceſſit, ſole à beneficis deſerto.

In Reuolutione malefici in cardinibus cœli interſe oppoſiti, ambo de □

Solem

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 1.49 S	14. 28 S		
♃ 1.40 S	3. 25 A		
♂ 2.15 A	15. 9 A		
☉	19. 48 S		
♀ 4.25 S	27. 15 S		
☿ 2. 3 S	24. 16 S		
☽ 2.32 S	6. 16 A		

Solem 12. cœli poſſidentem, verberabant, & ♂ etiam de ✶ mundano, aberrat ♂ ab 11. domo p. 19. 58, Sol ab oriente p. 18. 1.

☽ iuncta ♃, & ♃ in □ ♀ amorem denunciabant, ſed quoniam ✶ ♄ martialis etiam ipſa ☽ recipiebat, & ſol à beneficis ſicut in directione deſerebatur, ideo à potenti ♄ læſione aquis obruta, obſecante amore, fuit.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 2588, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5696, ergo dat diſtantiam ſolis à 9. domo p. 2203, ſeu p. 36. 43, quibus additis loco ſolis criſis, emergunt in 9. domo p. 24. 35 ♉.

☽ iungebatur ♄, & cum illo declinabat, & fortaſſe tempore mortis, (cum

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.19 S	10. 13 S		
♃ 1.45 S	8. 50 A		
♂ 1.25 S	24. 2 S		
☉	4. 49 S	4. 56	
♀ 1.33 A	3. 4 S		
☿ 2.19 A	0. 48 A		
☾ 0. 5 A	10. 12 S		

hora ignoretur) partiliter copulabatur cum illo.

☉ à ⚹ ♂ efficiebatur, & ♃ non erat ei oppoſitus.

Sola ♀ cum illo vitam non fouebat, ſed amorem nutribat, quoniam Luna auxilio fortunarum deſtituebatur.

Malefici ſimul de □ communicabant, quod non faciebant benefici. Notandum prò ſuffocatione aquarum, Lunam ♄ copulatam fuiſſe ac cum illo declinaſſe.

EXPERIM. II.

Vna in parallelo recto cum ☉ originis cauſa fuit, tempuſque finiuit, quod à dato diſcrepat min. 18, erat in □ ♀, ſed declinabat cum ♄, erat

etiam

FRANCISCVS PIAZZOLA NOB. PAT.

164. 51

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 24 S	22. 6 S		
♃ 0. 5 S	23. 27 A		
♂ 0. 6 A	11. 32 S		
☉	5. 52 S	6. 1	13. 38
♀ 0. 18 A	16. 5 S		
☿ 2. 49 A	5. 14 A		
☾ 4. 54 A	21. 52 A		

etiam in declinatione ♃, qui ad protrahendam vitam valuit, licet ipſe ♃ à declinatione ♄, & □ coſmico ♂ pulſaretur, diſtat ♃ à 2. domo p. 18. 22, ♂ à 5. domo p. 18. 7.

Sol declinabat cum ☿ ſaturnio per △, ex iſtis omnibus infortunijs, mors haud naturalis eruebatur, potiſſimum ab ipſa ☾ originis cauſa à ♄ læſa, in ✶ ☉.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. 5039, qui dat diſtantiam ſolis ab occaſu p. 2484, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4999, ergo dat diſtantiam ☉ ab occaſu p. 2461, ſeu p. 41. 1, quibus additis loco Solis directionis proueniunt in occaſu p. 27. 40 ♉.

Luna

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 24 S	22. 3 S		
♃ 0. 14 S	22. 47 A		
♂ 0. 4 A	12. 30 S		
☉	6. 34 S	6. 44	
♀ 0. 8 A	17. 6 S		
☿ 3. 2 A	5. 56 S		
☾ 2. 21 A	7. 15 S		

Luna cauſa originis ad ☌ ☿, & delinationem, atque △ ♄ peruenit in I. C. ſignificatio ſuffocationis.

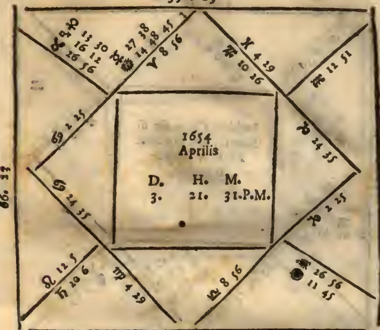
Sol ad declinationem ☾ offenſæ, atque ☿ quadratumque platicum ♄.

♃ in declinatione ♄, & adhuc in □ coſmico ♂, diſtat ♃ à 2. domo p. 16. 59, ♂ à 5. domo p. 18. 9.

♀ non adiuvabat Luminaribus, immo ⚹ coſmicum ♄ recipiebat aberrat illa ab occidente p. 9. 42, ♄ à 9. domo p. 11. 45. Vnde & hic quoque experientia docet ſuffocationes ex aqua prouenire, ex humido, nempe à ☾, & ♀, à ♄ læſis, quoniam ♄ ſpiritus condenſat, ac virtigines cauſat, eo magis, cum læſio mercurij concurrit.

In

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. Rt.
♄ 1. 31 S	16. 16 S		
♃ 0. 58 A	8. 35 A		
♂ 0. 23 S	17. 6 S		
☉	5. 52 S		13. 38
♀ 6. 44 S	22. 3 S		
☿ 0. 13 S	11. 2 S		
☽ 4. 41 A	19. 13 A		

In Reuolutione pariter leſio prouenit à ♄, quippe Sol □ eius applicabat, & erat in illius △ coſmico, deflectit ☉ ab 11. domo p. 5. 53, ♄ à 3. domo p. 7. 16, qui Saturnus cum ♂ declinabat.

Luna opponebatur ♂, & ♀ læſæ, degebatque in declinatione ♂, atque ✱ coſmico ♄, elongatur illa à 6. domo p. 15. 11, ♄ à 4. domo p. 14. 23.

♀ corumpebatur à ☌ ♂, atque ☍ ☽ læſæ, augebatque humiditatem △ ♄ coſmico, diſtat ille a 4. domo p. ut ſupra, illa à 12. domo p. 11. 26, quid igitur clarius, adde Lunam, & Saturnum extitiſſe in quartis humidis, & frigidis in mundo, & ☽ etiam quoad Zodiacum.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &		
♄ 2. 1 S	11. 14 S				
♃ 1. 7 A	0. 25 A				
♂ 0.13 S	22. 59 A				
☉	5. 28 S	5. 36			
♀ 1.26 A	4. 40 A				
☿ 1.11 A	7. 22 A				
☽ 0. 59 S	10. 24 A				

ſtantiam ☉ ab I. C. p. 1876, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 5736, ergo dat diſtantiam ☉ ab I. C. p. 2039, ſeu p. 33. 59, quibus demptis à loco ſolis emergunt. In I. c. p. 12 14 ♒.

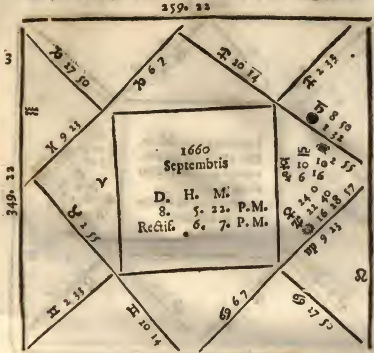
Sol platice opponebatur ♄, & à □ ♂ pulſabatur.

☽ ipſo ♄ opponebatur, & eius declinationem recipiebat, ſignificatio propria. ♀ à ♂ □, & declinatione Solis offenſi verberabatur.

Adde ♂ communicaſſe per △ coſmicum cum ♄, nam longe fertur ♄ ab 11. domo p. 10. 22, ♂ à 3. domo p. 11. 6, unde unicum □ ♃ cum ♂, coſmicū non potuit contra tot hoſtilles radios ſaluare, quia Luminaria non reſpiciebat.

E X-

MARIA AMIATA PATAVINA.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 25 S	12. 15 A		
♃ 1. 12 S	4. 2 S		
♂ 0. 38 S	1. 55 A		
☉	5. 21 S	5. 29	167. 35
♀ 9. 23 A	6. 14 A		
☿ 3. 35 A	7. 20 A		
☽ 0. 32 S	11. 33 A		

EXPERIM. III.

VEnus in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 45. Aſt quoniam non erat iuncta ♃ neque Soli propter maximam latitudinem, & ☉ ✶ coſmicum, cum ● ſaturnia, recipiebat, diſtat Sol ab 8. domo p. 46. 26, ♄ à Culmine p. 48. 22. & declinabat cum ☿ martiali, ideo breuiſſimam vitam caſumque ab alto præſignificauit, eo magis, quia ● in centro 8. cœli iuncta ♄ dupliciter corpore, & declinatione erat.

Directionis ergo hæc eſt operatio Arcus ſemid. Solis Radicis eſt p. 5729;

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2.25 S	12. 20 A		
♃ 1.12 S	3. 40 S		
♂ 0.35 S	3. 10 A		
☉	3. 40 S	3. 48	
♀ 9.32 A	6. 26 A		
☿ 4.16 A	8. 10 A		
☽ 4. 16 S	19. 6 A		

qui dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 4764, Arcus ſemid. Solis Directionis eſt p. 5628, ergo dat diſtantiam ſolis à 9. domo p. 4680, ſeù p. 61.8. quibus additis loco ſolis Directionis proueniunt in 9. cœli p. 6. 16 ♐.

Sol itaque declinabat cum ♂, & ♃, ideo ſtatim non deceſſit.

Venus non erat iuncta ☉ nec ♃ propter maximam latitudinem, recipiebat verò ♄ qualitatem ob □ ☽ ſaturniæ culminantis. erat enim ipſa ☽ in ✱ coſmico cum ♄, diſtat illa à m. c. p. 0. 49, ♄ ab 8. cœli p. 0. 59, cuius centrum poſſidebat. unde ſolus ♃ non erat ad ſaluandum ſufficiens.

In Reuolutione, ☉ erat in □ ♄, & ☽ in △, & declinatione ſolis. (Ob-

ſeru anuum

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 1 S	22. 15 A		
♃ 0. 15 A	23. 32 A		
♂ 0. 20 A	12. 15 A		
☉	5. 21 S		167. 55
♀ 1. 27 S	6. 56 S		
☿ 1. 18 S	1. 42 A		
☽ 4. 53 A	4. 17 S		

ſeruandum ſemper ♄ eſſe cauſam precipitij) ♃ erat obſeſſus, à declinatione ♄, & ⚹ ♂.

☽ erat in □ coſmico ♄, aberrat ♄ à 12. cœli p. 11. 54, ☽ à 3. domo p. 14. 16. Sola ♀ iuncta ☉ non adiuuabat, nam ♃ erat corruptus.

Primæ criſis hæc eſt operatio Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam Solis à 9. domo preſtat. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5255. ergo dat diſtantiam ſolis à 9. domo p. 4370, ſed p. 72. 50, quibus additis loco ſolis criſis, proueniunt in 9. cœli p. 18. 56 ♎.

Tempore ergo caſus (qui poſt horam criſis ſucceſſit) cum ☽ partes 4. 20. ♒ cir-

CRISIS PRIMA CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 0.55 S	22. 24 A		
♃ 0.17 A	23. 31 A		
♂ 0.33 A	17. 6 A		
☼	2. 22 A	2. 25	
♀ 1. 14 S	3. 12 A		
☿ 0.47 A	7. 59 A		
☾ 1. 24 S	20. 8 A		

♒ circuiret, deſcribebat ✶ coſmicum cum ♄, diſtabat enim illa à 12. cœli p. 14. 51, ille à m. c. p. 12. 28, & accedebat ad ♂ declinationem, unde refluens per △ in ☼ cauſa fuit præcipitij, neque ſola ♀ valuit, niſi ad protrahendam vitam, quoniam in □ ♃ erat.

Operationes verò ultimæ, & exitialis criſis hæc ſunt. Arcus Radicis, ut ſupra, & eadem à *9.* domo diſtantia. Arcus ſemid. Criſis eſt p. *4799*, ergo dat diſtantiam Solis à *9.* domo p. *3991*, ſeu p. *66.* 31, quibus additis loco ſolis criſis emergunt in *9.* domo p. 1. 28 ♑.

Sol ad ✶ coſmicum ♄ properauit, nam ille aberrat ab occaſù p. *9.* 58, ♄ à *9.*

CRISIS SECVNDA LETHALIS.

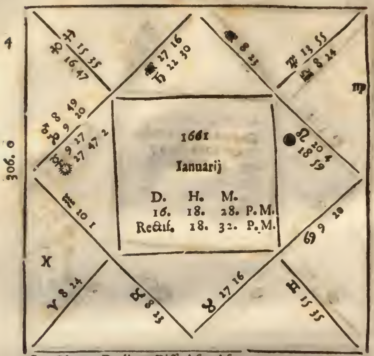
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 52 S	22. 30 A		
♃ 0. 19 A	23. 24 A		
♂ 0. 44 A	21. 0 A		
☉	9. 42 A	10. 1	
♀ 0. 44 S	12. 25 A		
☿ 1. 56 A	10. 41 A		
☽ 4. 8 S	1. 37 S		

à 9. domo p. 7. 43, atque in eius in Zodiaco.

☽ ad ⚹ ♂ ſaturnij per declinationem, unde ☿ venereus cum illa iunctis, non iuvabit, quoniam ☉ erat à beneficis deſtitutus; & quia ſola ♀ non poterat contra ambas qualitates maleficas reſiſtere.

Iupiter inter infortunarum declinationes obſeſſus reperiebatur, potius ipſam ☽ de □ affligebat, quam iuvaret, unde corpus cœleſtibus aflatibus ceſſit.

PAVLVS FASOLATVS VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.10 S	17. 20 A		
♃ 1.25 S	4. 13 A		
♂ 0.48 A	24. 1 A		
☉	20. 41 A	22. 31	299. 53
♀ 2 11 S	20. 41 A		
☿ 3 18 S	19. 54 A		
☽ 4.25 A	11. 17 S		

EXPERIM. IV.

LVna Venerea per △ in parallelo recto cum ſole tempus ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 4. Verumquia ⚹ ♄ recipiebat, & ♀ eiuſdem declinationem, atque Sol ⚹ ipſiuſmet malefici, ideo mortem ex aqua Saturni offenſiones ſignificabant: quod ſi ♃ ⚹ ♀ non fouiſſet, in infantia ad ſuperos proculdubio euolaſſet.

[illegible] cta demum ſuperuenit Directio, cuius hæc eſt operatio.

Arcus

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.15 S	16. 37 A		
♃ 1.31 S	5. 9 A		
♂ 1. 1 A	22. 54 A		
☉	14. 40 A	15. 28	
♀ 0.50 S	21. 49 A		
☿ 0.44 A	23. 7 A		
☽ 4.46 A	18. 45 S		

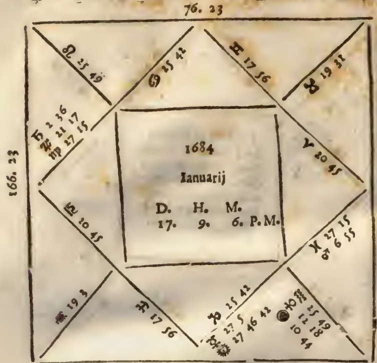
Arcus ſemin. Radicis eſt p. 6751, qui dat diſtantiam ſolis à 12. domo p. 2532, Arcus ſemin. Directionis eſt p. 6312, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 2367, ſeu p. 39. 27. quibus demptis à loco Solis, prôueniunt in 12. cœli Directionis, p. 12. 56 ♑.

Sol ad □ ♄ accedebat, atque ad eius △ in mundo, aberrat Sol ab oriente p. 4. 47, ♄ à 9. domo p. 6. 22. ipſeque ♂ communicabat cum ♄ per ✶.

☽ erat in △ coſmico ♄, elongatur enim illa à 6. domo p. 14. 46, ille à Culmine p. 13. 57, & in duplici △ cum ☉ in Zodiaco, & in mundo, quia declinat illa à 5. domo p. 4. 23, ſol ab oriente ut ſupra.

Venus

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1.29 S	11. 59 S		
♃	1.23 S	4. 44 S		
♂	0.55 A	9. 51 A		
☉	. . . .	20. 41 A		299. 53
♀	1.27 A	18. 33 A		
☿	2. 0 A	22. 48 A		
☽	1.14 A	18. 47 A		

Venus declinabat cum ♂ in □ plat́ico ♃, ſed Luminaria non aſpiciebat. neque ♃ Saturnum temperabat.

In Reuolutione maleficentiæ non videntur concurrere, niſi ſola maleficorum oppoſitio, quæ peſſima ſemper exiſtit, & pariter eorum declinatio, quæ infortunæ cum à beneficis, non reprimerentur ingentem paruere effectum (præcedente peſſima Directione, aliàs ſi bona extitiſſet directio, Reuolutio malum non indicabat) adde conſtellatio in 5. cœli humida, & Zodiacali frigida, refferta planetis humidis ſcil. ♀ & ☽ hoc etiam portendebat periculum in aquis, licet Sol non fuiſſet maleficus.

Criſis

CRISIS LETHALIS.

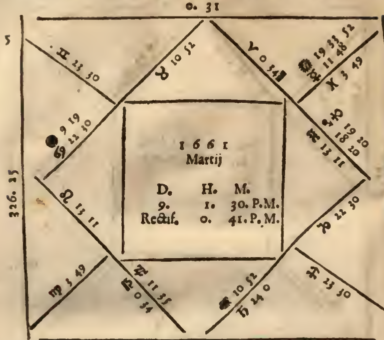

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 30 S	13. 59 S		
♃ 1. 25 S	8. 16 S		
♂ 0. 6 S	14. 9 S		
☉	18. 52 S	20. 22	
♀ 2. 15 S	23. 42 S		
☿ 0. 38 A	19. 1 S		
☽ 4. 20 A	13. 38 S		

Criſis quæ ferè ad horam mortis ſucceſſit hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 12. domo ut ſupra. Arcus ſemin. Criſis eſt p. 4178, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 1567, ſeù p. 26. 7, quibus demptis à loco Solis, emergunt in 12. cœli p. 28. 0 ♈.

Sol ergo properabat ad □ ♄, & erat iunctus ☿, qui ultra □ in Zodiaco cum ♄, erat etiam in eius △ coſmico, diſtat ☿ ab oriente p. 15. 4, ♄ à 5. domo p. 13. 33 ☽ applicabat ☍ Solis offenſi, & cum ♄ declinabat; benefici nihil præſtabant.

MARCVS LEPORINVS PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 39 S	16. 1 A		
♃ 1. 49 S	2. 56 A		
♂ 1. 12 A	4. 8 A		
☉	4. 8 A	4. 13	350. 25
♀ 0. 36 A	15. 39 A		
☿ 2. 14 A	9. 13 A		
☽ 5. 11 A	18. 1 S		

EXPERIM. V.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ originis cauſa fuit, horaſve ſignauit, quę à datis diſcrepant min. 49; ſed quoniam cum ♂ declinabat iuncto ♀ ſaturniæ per declinationem, Solque △ ♄ recipiebat coſmicum, diſtat Sol à 9. domo p. 15. 45, ♄ à 5. domo p. 13. 28, Lunaque cum eodem malefico declinabat, ideo ex ſuffocatione aquarum mortem prædicta infortunia minabant, vitamque breuem ſignabant.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 5147, qui dat diſtantiam Solis ab 8. domo p. 2163, Arcus ſemid. *Directionis* eſt p. 5343, ergo

DIRECTIO LETHALIS.

8. 49

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2.39 S	15. 58 A		
♃ 1.49 S	2. 29 A		
♂ 1.29 A	14. 44 A		
☉	0. 56 A	0. 57	
♀ 0.54 A	12. 36 A		
☿ 1.30 A	2. 26 A		
● 4. 18 S	3. 4 A		

ergo dat diſtantiam Solis ab 8. cœli p. 2245, ſeu p. 34. 5, quibus demptis à loco Solis directionis, emergunt in 8. domo p. 19. 57 ♒.

Sol iunctus ☿ erat in △ ♄, qui tripliciter cum ♂ communicabat, declinatione, ſcilicet, □ in Zodiaco, ac in mundo, diſtat namque ♂ ab 8. domo p. 4. 46, ♄ à 5. domo p. 2. 17, unde ♀ erat corrupta, à declinatione, & ☌ ♂ ſaturni; ergo læſio ♄, ac ♀ corruptæ, ob humidi ſuperfluitatem notandam, ac ipſius ☿ malefici irradiationes, ob ſpirituum ſuffocationem, & confuſionem propter ♄ condenſationem, ſemper pericula in aquis, ac præcipitia, & eiuſmodi caſus prænunciantur.

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 1 A	15. 51 A		
♃ 0.29 A	20. 23 S		
♂ 0. 6 A	7. 5 S		
☉	4. 8 A		350. 25
♀ 0.39 A	15. 31 A		
☿ 0 21 S	3. 41 S		
☽ 2.55 S	26. 4 S		

Porrò ☽ non erat efficaciter ♃ iuncta, quoniam cum latitudine ſumpta ☽ diſtabat ab ipſo p.10.24, unde ferè extra ſuæ actiuitatis Spheram circuibat applicabat verò △ ♂ ſaturnij, & erat in △ coſmico ♀ læſæ, elongatur enim ♀ ab 8. domo p. 9. 20, ☽ ab I. C. p. 8. 19.

In Reuolutione pariter ♀ læſa à ☌ declinationeque ♄, atque ✶ ♂ reperiebatur. ☽ in aſcendente in □ ♂ ſaturnij.

☉ pulſabatur à declination. ♂, & △ ☽ offenſæ. ♃ neminem reſpiciebat.

In Criſi verò, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtantiam Solis ab 8. domo ut ſupra. Arcus ſemid. Criſis eſt p 69 50.

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 1.18 A	14. 26 A		
♃ 0.15 A	23. 2 S		
♂ 0.52 S	24. 19 S		
☉	23. 32 S	26. 20	
♀ 0. 14 S	23. 44 S		
☿ 1.35 S	24. 17 S		
☽ 2. 18 A	1. 57 S		

ergo dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 2925, ſeu p. 48. 45, quibus demptis à loco Solis proueniunt in 8. linea criſis p. 11. 38 ♉.

Sol ☌ iunctus erat, & declinabat cum ♃ martiali, & ♀ & ☿. ♀ autem & ♃ in △ ♄ erant, unde cum omnes qualitates eſſent mixtæ, maleficæ ſuperiores fuere, quod eſt illud ſuſpitioni habendum, ut inquit Hermes centiloquio 78. Eſto ſuſpicioſus, atque ſolicitus, quando beneuolus eſt cum maleuolo, neque valde confidas, quod mali malitia penitus auertatur.

☽ læſio ignoratur, quia hora mortis non patuit, poterat enim eſſe in ✶ coſmico ♄.

E X.

IOANNES BONIOTVS VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 11 S	22. 5 A		
♃ 0. 10 S	22. 22 A		
♂ 2. 58 S	13. 49 S		
☉	22. 31 A	24. 59	287. 50
♀ 8. 23 S	15. 49 A		
☿ 0. 29 S	23. 2 A		
☽ 4. 46 A	6. 48 S		

EXPERIM. VI.

LVna in parallelo recto cum ☉ fatui impulſum dedit, tempuſve correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 18. eſt quoniam △ ♂ applicabat, & in △ ♄ erat mortem ex aquis nunciabat; quod ſi Luminare maior tunc temporis cum ♃ non declinaſſet, & ♃ cum ♄, ſcitius deceſſiſſet.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemin. eſt p. 6899, qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1862, Arcus ſemin. Directionis eſt p. 6600, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1802, ſeu p. 30. 2, quibus additus loco Solis Dire-

ctionis

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄	1.11 S	22. 13 A		
♃	0. 8 S	23. 15 A		
♂	2.45 S	12. 28 S		
☉	. . . .	18. 33 A	20. 0	
♀	4. 27 S	18. 46 A		
☿	1.54 A	19 37 A		
☽	2. 16 S	19. 8 A		

ctionis proueniunt in 6. domo p. 7. 9. ♓.

Venus læſa in quarta tam Zodiaci, quam mundi frigida, à ☌ ♄, & □ coſmico ♂, aberrat ♂ ab 11. domo p. 26. 16, ♀ à 3. domo p. 27. 17, & declinatione eaſdem maleficas qualitates communicabat cum ☉ & ☽, qui in quartis humidis ſicut in Directione, ita in Radice manebant.

♃ Luminaria non aſpiciebat, neque cum ♀ communicabat, immo pulſabatur à △ ♂, & duplici ♄ radio, declinatione ſcil., & parallelo recto, elongatur. ♃ ab I. C. p. 5. 30, ♄ ab eodem cardine p. 6. 24.

Adde

REVOLVTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1. 27 S	11. 45 S		
♃ 1. 20 S	4. 46 S		
♂ 1. 1 A	13. 6 A		
☉	22. 31 A		287. 50
♀ 1. 18 A	21. 58 A		
☿ 1. 26 A	24. 38 A		
☽ 3. 19 S	10. 33 S		

Adde prò ſignificatione itineris infauſti ♀ cum ♄ in 3. domo commorabant.

In Reuolutione, ☽ ♄ copulata erat, atque cum illo declinabat, ad centrum 3. domus pro itineris ſignificatione, & etiam declinationem ♂ platice tangebat in quarta mundi frigida conſtituta.

Sol in quarta mundi humida, & Zodiaci frigida in △ ♄ coſmico erat, deflectit ☉ à 6. cœli p. 14. 14, ♄ à 2. domo p. 12. 16, & ♀ in eadem quarta, coſmicum ☽ offenſæ recipiebat, aberrat ♀ à 7. p. 1. 20, ☽ à 3. domo p. 3. 28.

Criſis

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1. 31 S	13. 54 S		
♃	1. 26 S	8. 17 S		
♂	0. 3 S	18. 57 S		
☉	....	15. 15 S	14. 53	
♀	1. 52 S	25. 3 S		
☿	1. 25 A	10. 18 S		
☾	3. 48 S	16. 41 A		

Criſis hac eſt operatio. Arcus ſemin. Radicis eſt p. ut ſupra, qui eamdem diſtantiam ☉ à 6. domo preſtat, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 4507, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1229, ſeù p. 20. 29, quibus additis loco Solis criſis reſultat in domo 6. p. 1. 22 ♊.

Sol declinabat cum ♄, qui communicabat cum altero malefico de □.

Luna æquidiſtabat ab æquatore cum ♂, & ♀ à ✱ coſmico ♄ pulſabatur; declinat illa à 6. domo p. 19. 2. ♄ à 9. cœli p. 21. 4.

Hh E X.

FRANCISCA BARTOLI PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 3 A	17. 2 A		
♃ 0. 43 A	11. 22 S		
♂ 1. 41 A	2. 12 A		
☉	16. 29 A	17. 32	217. 11
♀ 1. 11 S	22. 7 A		
☿ 1. 28 A	19. 46 A		
● 4. 27 A	11. 22 A		

EXPERIM. VII.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod à dato per unicum minutum diſcrepat. Verum quia Sol erat ♄ iunctus, atque cum ipſo declinabat, & ☿ cum eodem malefico æquali pariter diſtantia ab æquatore rotabat, in quarta cœli, & Zodiaci, humida, & frigida, ideo cum ♄ condenſaret ſuo frigore, ☿ ſpiritus confundebat, & propter hoc aliquod præcipitij infortunium, prænunciabat.

Succeſſit ergo ominoſa directio, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemino: Radicis eſt p.6452, qui dat diſtantiam ☉ ab occaſu p.2375, Arcus ſemino. Directionis eſt, p.6246, ergo dat diſtantiam ☉ ab occaſu p. 2299.

DIRECTIO LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1. 3 A	16. 50 A		
♃ 0.43 A	12. 4 S		
♂ 0. 33 A	0. 17 A		
☉	13. 9 A	13. 46	
♀ 0. 36 S	21. 24 A		
☿ 1. 56 A	17. 19 A		
☽ 4. 42 S	25. 50 S		

2299, ſeu p. 38. 19, quibus additis loco Solis Directionis proueniunt in 7. domo p. 3. 33 ♈.

Luna erat in △ coſmico ♂, diſtat enim illa à culmine p. 20. 41, ♂ verò à 6. domo p. 20. 27. Significatio propria, ad præcipitis ſanguinis effuſionem.

♃ erat læſus à □ coſmico ♄, abberrat ille ab 8. domo p. 4. 30, ♄ à 5. domo p. 5. 30, qui Saturnus recipiebat alterum maleficum ex ✶ coſmico, deflectit ♂, qui cardinem, occiduum ſtringebat, p. 26. 41, ab 8. domo, ♄ verò à 6. domo p. 23. 12; altera ſignificatio ſanguinis, propter ♃ læſum.

Sol adhuc erat in congreſſu ♄, & ☿, declinabatque cum ♃ læſo, ad ſignificandum præcipitium, ex ſpirituum confuſione, propter ☿ [illegible]ionem, à

REVOLVTIO LETHAL.

252. 41

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.29 A	21. 25 S		
♃ 1.12 A	0. 36 A		
♂ 4.30 A	22. 5 S		
☉	16. 29 A		317. 11
♀ 1.12 A	17. 32 A		
☿ 3. 3 S	12. 7 A		
☽ 0.31 S	13. 51 A		

♄ declinatione, prouenientem.

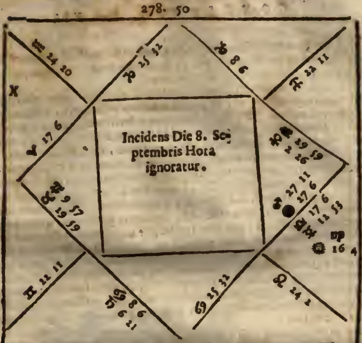
Reuolutio pariter peſſima fuit. Nam ☉ duplicem △ ♄ recipiebat, in Zodiaco, & in mundo, elongatur ☉ ab oriente p. 12. 56, ♄ à 5. domo p. 12. 38, Martique opponebatur, & per conſequens ipſa ♀ corrumpebatur, nam erat cum illo iuncta.

☽ pariter à □ ♂ lædebatur, & erat in eius ✶ coſmico, diſtat illa à 9. cœli p. 16. 54, ♂ ab occaſu p. 17. 28, & malefici ſimul declinabant.

Pariter ☿ erat in △ ♄, ideo læſus etiam hic, ſpiritus confundebat. ♃ nullos reſpiciebat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. ut ſupra, qui eam-

CRISIS LETHALIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &
♄ 1. 3 A	22. 19 S		
♃ 1.21 A	13. 34 S		
♂ 0. 7 A	10. 36 A		
☉	5. 32 S	5. 40	
♀ 2. 33 A	14. 45 A		
☿ 2.17 A	7. 13 A		
☽ 0. 33 S	0. 45 A		

dem diſtantiam ☉ ab occaſù præſtat; Arcus ſemino. Criſis eſt p. 5064. ergo dat diſtantiam ☉ ab occaſù p. 1862, ſeù p. 31. 2, quibus additis loco Solis criſis proueniunt in linea occidentis p. 17. 6 ♎.

Similiter Iupiter erat læſus ſicuti in Directione, à ✶ ♄, & declinatione ♂; qui ſanguinis effuſionem ſignificabat. Sicut etiam Luna iuncta ♂ (quæ ante tres dies ſcilicet tempore præcipitij ſortaſſe fuit in ✶ ♄).

Sol declinabat cum ☿, qui erat à □ platico ♄ læſus, & □ in mundo, diſtat ☿ ab occaſù p. 4. 13. ♄ ab I. C. p. 1. 45, unde ſpiritus confuſionem denotabat, ab ipſa ♄ condenſatione.

CON-

in hominibus influit, & inde operationes violentæ, & ſine ulla conſideratio-
ne factæ, enaſcuntur, animique vafri, ac ingenti caliditatę pleni ſcaturiunt.
Hæc autem & inumeræ aliæ Planetarum affectiones, quando ſimul per aſpe-
ctus, ac aparentes proportiones in hæc inferiora ſimul coeunt, inſenſibili, ac
fluido motù omnia permeant; quod ſi corpora prona, ac ſimili diſpoſitio-
ne inueniant ad actum aliquod eliciunt, & inde effectus tam varios procreant,
quos plerique ad ſolas naturæ operationes, & corporum humores reducunt.
cum potius ſublimis illa Aſtrorum ſubſtantia, ut nobilior, hæc omnia, quæ
ei ſubiunt, regat, ac motù ſuo, & calore certò ordine conſeruet; adeo, ut ſi
omnis Cęlorum motus ſiſteret, ex improuisò, cum cauſarum nexus diſrumpe-
retur, omnia inferiora in confuſionem abirent. Quamobrem cum una cau-
ſa ſine altera ſtare non poſſit, omnes tam inferiores, quam ſuperiores, ita ſi-
mul connexæ à Diuina illa ſapientia, ſunt, ut perpetuum ſeruent inter ſe ordi-
nem, vſquequo eodem vinculo, quo coligatæ fuerint diſſoluantur; quod hoc
ab Altiſſimo, ut eorum Optimus, Auctor, pendet.

VNI-

VNIVERSA ASTROSOPHIA NATVRALIS.

Varijs, & hucuſque nunquam editis experimentis comprobata.

AVCTORE

ANTONIO FRANCISCO DE BONATTIS I.V.D. PATAVINO.

LIBER TERTIVS.

CAP. I.

NVlli dubium eſt, quin nos ſæpius cum in certitudine conflictantes, ac veritatem quærentes, inter tot, & varias opiniones, repertaſque difficultates in hac difficillima ſcientia, aſſertionem, quam propoſuimus, probare conabamur.

Hinc mihi nebulonum malignus liuor, inuidiam, ſatiramque ex odio parare non ignorabam. At vero certitudine, (veriſimili tamen) agendi fretus omnium improborum hominum accervus non expaui, neque propter magnas difficultates quotidie enaſcentes, ac ab imperitis oppoſitæ, hoc nolui deſerrere ſtudium, gnarus quo fundamento conſtruebam; neque huius operis primum lapidem ieci, niſi prius innumeris, per tres continuos annos, experimentis, id quod dicturus, ac probaturus eram, firmaſſem ſtabilique mente contemplaſſem.

Cum igitur exatiſſimè viderem cunctis euentibus, agregationes corporum cæleſtium correſpondere: differentias, varietates, ſingulis contingentes, quam maxima potui diligentia adnotaui. omnes autem illorum natiuitates, qui deceſſerunt ab illis non exitialibus diſtinxi, & ſecundum eorum mortis genus ordinaui, ſignauique.

Modò verò ad huius tertiam operis partem tranſiens, varios colexi caſus, variaque Natorum pericula, diſcriminaque, tum à ferro, ab aquis caſuque ab alto prouenientia, è quibus ſalui non ſine mortis timore, ac morboſo labore euenerunt. quorum maior pars, immo ferè cuncti inter viuos adhuc ſpirans à quibus (ſi mihi fides non erit) quiſque poterit petere, ſi tempus, quod adnotaui, verum ſit, an eorum falſus euentus exiſtent.

Quam-

Quamobrem ſi Luminaria (& hæc eſt mea aſſertio) ſine beneficorum ſufficienti auxilio, à maleficis læſa reperiantur, vitæ ſtamen ſcindendum prænunciant, ut in præcedentibus iam demonſtratum fuit. Si verò offenſa ab infortunijs, cum à fortunarum radijs pariter deffendantur, periculum graue cum læue, ſecundum malignitatis gradum, ſignificant, attamen ultimum exitium non indicunt, ut exatè demonſtraturus ſum. Inter quas obſeruationes, animaduertendum venit, aſpectus mundanos euentus inopinatos procreare, (ut in iam ex dictis etiam patuit), præcipuè coſmicam familiaritatem ♂ cum ☉, offenſionem ex ignito tormento, aut ſanguinis effuſionem, prognoſticare; illamque ♄, ♀ læſæ, cum minoris Luminaris corruptione, ex aqua, & præcipitio, pericula nunciare; & hoc non ſolum in Directionibus, verum etiam in Reuolutionibus, Criſibuſque occurrere, inumeris inter rarras ſyderum familiaritates, modis; ut penè incredibile dictu ſit, ex ſeptem ſolum Planetarum vario & deffinito congreſsù; nempe ex eorum declinationibus, ex quinque in Zodiaco aſpectibus, tribuſque in mundo, & duobus parallelis, tot ſignificationes emanare. Quod ſi vulgarium Aſtrologorum opinionem conſiderare vellimus, inumeras fictitias cauſas, ſine ulla veritatis umbra repertas inuenimus. præterea ſequære eas idem ſit, ac ſcientiam vituperare, omninòque dependere. Quæ nam igitur dementia eſt, per falſitatis ambages probationem quærere, ſi ad paucíſſimas, ſimpliciſſimaſque cauſas, totam Artem reducere poſſumus? Quæ nam mentis obtenebratio, in vanitatis obſcuritate aſtrologicum lumen inueſtigare, ſi facili probatoque methodo, (à Deo tamen), ſcientiam non dico perfectam ſed, proximè ad complementum habemus? Motus ergo hac veritate, ſeu ſaltem probabili opinione, mundo litterario tradere ſtatui hanc doctrinam, non à mea ſola imaginatione exaratam, ſed à ratione, & experimento, & ab Auctoribus ſapientiſſimis depromptam. Quod ſi vaniſſimus labor eſſet huic ſcientiæ ſtudere, profectò tot Viri inſignes tempus non conſumpſiſſent, neque ego ſpiritus meos vigilijs, ſtudioque afflixiſſem. glorioſa tamen afflictio, ſi aliquid ad communem utilitatem perceperim, veritatemque, in Artium una hoc æuo deſerta, deriſaque, & implacabili odio impugnata, cognouerim. Clamitent modo aperto ore ad libitum vaniſſimi aeris verberatores, & unduloſo clamore hominum aures ſurdeſcant, quod nunquam hanc ſcientiam valeſcere poterunt; niſi forſaſſe apud rudes, & apud illos, qui garulitatem, ſapientiam exiſtimant.

Interim nomina ſupra qualcunque natiuitates ſupraſcripſi, ea prorſus mente, ut cuique pateat, me non falſis, aut adinuentis exemplis vſum fuiſſe, neque ad libitum, prò ut euentibus correſponderent, ea finxiſſe. Præterea haud novum, indignumque nemini hoc videatur, ſi prolatæ ſint eorum natiuitates, immò gaudere debent, ſi diuino auxilio, ita eis ſortitæ fuerint, ut pericula diſcriminaque euanuerint, & ſi fortaſſe aliquibus eorum, vita non adeo longæua à ſuperis donnata fuit, ac fortunis repleta; hoc non erit mihi imputandum, ſi nihil harum natiuitatum exempla, vel ad bonum, vel ad malum determinare poſſunt. Quinimò inquiſitionem nequaquam nullo iudicio facio, niſi in illis caſibus, quos prò affirmanda, ſeù probanda ſcientia propono. Legat igitur unuſquiſque grato, ac benigno animo, quod in hac ultima parte dicturus ſum, & unaquaque paſſione longe reiecta labores meos, niſi probare vellit, ſaltem non inficietur: qui cum nihil damni affere poſſint, opprobria non merentur; eo magis quoniam eorum finis eſt ad iuvandum, non ad neminem damnum afferendum. Stet igitur primum experimentum.

CAROLVS CALEGARIVS VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1. 35 A	21. 29 S		
♃ 1. 42 A	4. 8 S		
♂ 1. 0 A	11. 29 A		
☉	17. 41 S	18. 57	132. 56
♀ 0. 49 A	22. 24 S		
☿ 1. 24 S	21. 7 S		
☽ 4. 31 S	19. 40 S		

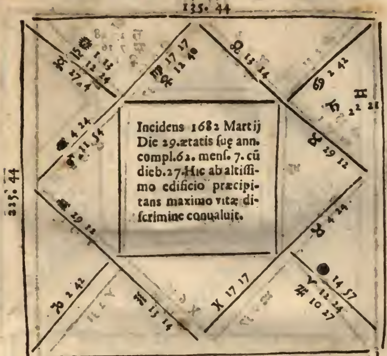
EXPERIM. I.

IVpiter in parallelo recto apparenti cum ☉ tempus correxit, horaſque ſignauit, quæ à datis diſcrepant per h. 1. 3. (dixit autem ſe natum fuiſſe in ſigno tertiæ circiter, de mane) unde hoc diſcrimen de facili à vera hora potuit eſſe.

☽ in declinatione ♄, & ☿ in eiuſdem declinatione iunctus Soli Solque in □ coſmico cum ♂, diſtat enim ille à 12. domo p. 11. 12, ♂ à 3. domo p. 8. 58, præcipitium nunciarunt, erat autem Faber murarius, à prealto enim ædificio, ubi laborabat, ruit.

Dire-

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1. 36 A	21. 42 S		
♃ 1. 53 A	2. 24 S		
♂ 1. 10 A	16. 33 A		
☉	0. 29 A	0. 29	
♀ 1. 34 S	8. 16 S		
☿ 2. 58 A	13. 13 A		
☽ 5. 0 S	10. 28 S		

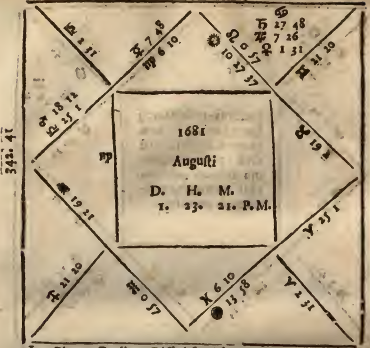
Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6537, qui dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 3490. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5429, ergo dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 2899, ſeu p. 47. 59, quibus demptis à loco ☉ Directionis emergunt in m. c. p. 13. 14 ♌.

Sol itaque ad □ coſmicum ♄ peruenit, diſtat ♄ à 9. domo p. 10. 23 ☉ à 12. cœli p. 11. 15.

☿ erat adhuc in △ eiuſdem ♄, ad ſignificandam ſpirituum offuſcationem Sol tamen auxiliabatur à declinatione ♃, & ♃ ♄ □ coſmico reprimebat, eleuatur ♄ ab 8. cœli p. 23. 9. ♃ à 5. domo p. 23. 10. ☽ licet debiliter, pro-

REVOLVTIO CASVS.

123. 11

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	0. 1 A	20. 39 S		
♃	0. 4 A	23. 15 S		
♂	0.18 A	7. 27 A		
☉	. . . .	17. 41 S		132. 56
♀	5.32 A	17. 59 S		
☿	0.56 A	7. 49 S		
●	0. 1 A	6. 22 A		

pter magnam latitudinem, erat ♃ coniuncta, & cum Mercurio declinabat, quod ſi copulatio in ipſa ecliptica, vel æquali latitudine fuiſſet cum illa ♃, fortaſſe neque præcipitaſſet.

Reuolutio erat bona, ſola ● cum ♂ declinabat, atque ☉ in ⚹ coſmico ♂ reperiebatur, eleuatur ♂ ab oriente, & à 12. deflectit p. 15.41, Sol à m. c. p. 9. 30. unde non obſtabat quoniam extra actiuitatis Spheram erat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam Solis à m. c. præbet, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5632, ergo dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 3007, ſeu p. 50. 7, quibus demptis à loco ☉ criſis emergunt in m. c. p. 19. 51 ♒.

● cum

CRISIS CASUS.

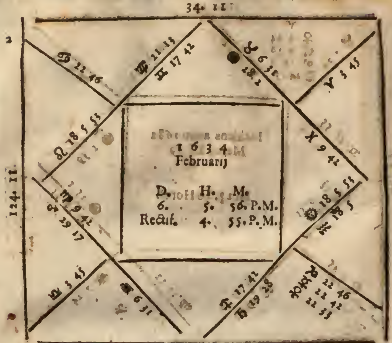
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.23 S	11. 59 S		
♃ 0.22 S	23. 27 S		
♂ 0.30 A	5. 54 S		
☉	3. 47 S	3. 52	
♀ 1. 23 A	0. 30 S		
☿ 3. 8 S	12. 21 S		
● 4: 30 S	19. 11 A		

● tempore caſus (nam criſis ſupputatio eſt poſt euentus horam, ſicut aliquando mens mea erat abſtracta) cum p. 25. 1. ♃ decurreret △ cum ♄ faciebat cui applicabat, & □ coſmicum, diſtat ♄ à 5. domo p. 19. 33, ● ab 8. p. 17. 59; ☿ lædebatur à declinatione ♄, & ecce offuſcatio mentis, cuius etiam △ applicabat.

Sol non erat offenſus immo valde à beneficis adiuctus, à ♀ præſentia, ſcilicet, & ♃ □, ac ✱ in mundo, aberrat ♃ à prima domo p. 21. 56, ☉ ab 11. domo p. 20. 46: valida tamen erat ●, & ☿ offenſio, utpote ad effectus, neceſſaria, ideo offenſioni ſuccubuit.

EX-

ANTONIA BETTELA PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 38 S	21. 28 A		
♃ 0. 18 A	22. 56 S		
♂ 4. 8 S	4. 4 S		
☉	15. 27 A	16. 21	320. 33
♀ 0. 22 A	21. 59 A		
☿ 1. 21 S	20. 16 A		
☽ 4. 20 S	24. 0 S		

EXPERIM. II.

SOl in centro occidentis in △ ♃ originis cauſa fuit, tempuſque ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 1. Verum quia ☽ culminans in □ ♂ atque declinatione ♄ degebat, aquarum pericula minabat.

Directionis igitur ſupraſcriptæ hæc eſt operatio. Arcus ſemid. ☉ Radicis eſt p. 4419, qui dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 3624, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 4037, quoniam Arcus Directionis eſt p. 4947; quæ diſtantia reducta in p. 67. 37; & detracta à loco ☉ Directionis emergunt in 5. domo p. 3. 41 ♑.

Sol ergo ad □ ♄, coſmicum peruenit, diſtat ♄ ab Cœli 5. domo p. 12. 52, ☉ vero

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Rę.
♄ 1. 36 S	21. 36 A		
♃ 0. 12 A	23. 1 S		
♂ 4. 41 S	6. 48 S		
☉	7. 21 A	7. 33	
♀ 1. 11 A	13. 41 A		
☿ 2. 2 A	16. 56 A		
☽ 0. 47 S	0. 15 A		

☉ verò ab 8. domo p. 11. 48. declinabat etiam cum ♂.

☽ erat in ☍ ♂. ☿ in ⚹ ♄ & □ coſmico, diſtat ♄ à 5. domo ut ſupra, & ☿ ab occaſu p. 11. 13, & ecce ſignificatio mentis offuſcationis, præcedente latione ♄ cum Luminaribus.

Sol auxiliabatur à □ ♃ coſmico, nam diſtat Sol ab 8 domo ut ſupra, ♃ ab 11. p. 12. 37, & à parallelo obliquo ♀; diſtat ♀ ab occaſu p. 9. 58. ☉ ab eadem linea p. 10. 34.

♄ reprimebatur ab ☍ ♃; & licet malefici de □ communicaſſent, benefici de △ potentiori ac partilli radio pariter communicabant, unde ☿ auxiliabatur à ♂, & declinatione ♀ iouta, ac △ eiuſdem ♃; & ipſa ☽ à □ ♃ coſmic

CONCLVSIO. Cap. VII.

CLare igitur quibuſcumque hæc legentibus patet, effectus omnes ſuis cauſis conſimiles eſſe, neque aliter, ſecundum rerum ordinem, poſſe euenire, quin correlationem euentibus habeat.

Præterea cum mortales omnes inumerabilibus ſubijciantur miſerijs, atque deplorandis calamitatibus; & cum ex omnibus infortunijs, maximum horrendumque, cuique ſyderaio ſit, ſubitaneæ mortis caſus, qui cum penè infinitis modis contingere poſſit, omnimodè à ſpirituum ſuffoccatione, ac repentina confuſione, vel quouis alio proprio nomine, ortum habet; adeo ut niſi perturbata ex improuiſo mente, ſpirituumque animalium vacilatione, ab inſtanti timendaque aliqua præcipitatione, vel corporis, vel diſtillantis humoris, mors repentina non ſuccedat. Quamobrem cum horum naturæ motuum cauſas, non proximas, ſed remotas, quæ proximas ſeù recipientes mouent, inquiramus, non ad alias efficientes confugere poſſumus, quam ad corporum cæleſtium effluvia; quæ cum iugiter per aeris ſpatia, vehiculo lucis, deſcendant, mixtionibus (certis periodis conſtitutis) ſuis, ſecundum recipientium modum, corpora quæque ſubeunt; illorumque, vel ad ſalutem partes laxatas, & ad corruptionem tendentes, ſtringunt, ac inſenſibili fermentatione conectunt, vel prauis humoribus praſiſtentibus, fibris ſuis diſolvunt. quæ quidem effluvia, cum in continuo motu ſint, æthercam ſubſtantiam, quæ ab ipſis fortaſſe corporibus lucidis emanat, mixtione promouent, vſque ad hæc inferiora deſcendunt.

Porrò ipſa effluvia, cũ à multiplicibus corporibus ſcaturiginem habeant, neceſſariò ſequitur, non eſſe inter ſe homogenea, ſed diuerſæ ſpeciei, & affectionum, quæ à mechanicis principijs ortum ducunt, ſicut ab Aſtrorum diuerſis coloribus, maculis, ac lumine variè modificato agnoſcitur. Propter hoc haud à veritate abhorret diuerſas qualitates in corporibus mouere, vel humores excitare. Propter hoc enim Lunaria effluvia in humidis dominantur, quoniam inſenſibiles eius atomi ad motum, tempuſque ordinatum maria ſubleuant, ac deprimunt; ideo quandocumque hoc humidum radicale, ab aliqua alia extranea cauſa alteratur, utpote à nimia aduſtione Martis, pericula ex ferro accidunt, ſi à frigiditate, ſeù iminuto calore ♄ condenſetur, caſus ab alto, ac pericula in aquis eueniunt; ſi verò Lunæ accedat Venus, tunc propter nimiam humiditatem macies generantur, ac putredines, concurrente tamen potenti laſione Saturni. ſi mars Veneri aliqua commiſſione accedat in genitalibus morbi enaſcuntur, ac eiuſmodi ex ſemine corrupto prouenientes. Si verò permodica Mercurij humiditas (nam aduſtus ferè ſemper, ob nimiam Solis vicinitatem, ſe prodit) Saturni ſiccitate, ac frigore nimis condenſetur, ſpirituum obfuſcationem procreat, inde facultatibus animalibus confuſis mors improuiſa, infinitis penè modis, prouenit; ſi verò augeatur eius ſiccitas, ac modicus eius humor exuriatur ab uredine Martis, vel a calore Solis acuto ab aliqua familiaritate eiuſdem malefici, ingenia nimio feruore prædita

in

in hominibus influit, & inde operationes violentæ, & ſine ulla conſideratione factæ, enaſcuntur, animique vafri, ac ingenti caliditate pleni ſcaturiunt. Hæc autem & innumeræ aliæ Planetarum affectiones, quando ſimul per aſpectus, ac aparentes proportiones in hæc inferiora ſimul coeunt, inſenſibili, ac fluido motu omnia permeant; quod ſi corpora prona, ac ſimili diſpoſitione inueniant ad actum aliquod eliciunt,& inde effectus tam varios procreant, quos plerique ad ſolas naturæ operationes, & corporum humores reducunt. cum potius ſublimis illa Aſtrorum ſubſtantia, ut nobilior, hæc omnia, quæ ei ſubſunt, regat, ac motu ſuo, & calore certò ordine conſeruet; adeo, ut ſi omnis Cęlorum motus ſiſteret, ex improuisò, cum cauſarum nexus diſrumperetur, omnia inferiora in confuſionem abirent. Quamobrem cum una cauſa ſine altera ſtare non poſſit, omnes tam inferiores, quam ſuperiores, ita ſimul connexæ à Diuina illa ſapientia, ſunt, ut perpetuum ſeruent inter ſe ordinem, vſquequo eodem vinculo, quo colligatæ fuerint diſſoluantur; quod hoc ab Altiſſimo, ut eorum Optimus, Auctor, pendet.

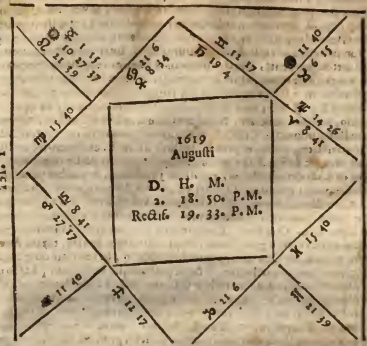
VNI-

Quamobrem ſi Luminaria (& hæc eſt mea aſſertio) ſine beneficorum ſufficienti auxilio, à maleficis læſa reperiantur, vitæ ſtamem ſcindendum prænunciant, ut in præcedentibus iam demonſtratum fuit. Si verò offenſa ab infortunijs, cum à fortunarum radijs pariter deffendantur, periculum graue cum læue, ſecundum malignitatis gradum, ſignificant, attamen ultimum exitium non indicunt, ut exatè demonſtraturus ſum. Inter quas obſeruationes, animaduertendum venit, aſpectus mundanos euentus inopinatos procreare, (ut in iam ex dictis etiam patuit), præcipuè coſmicam familiaritatem ♂ cum ☉, offenſionem ex ignito tormento, aut ſanguinis effuſionem, prognoſticare; illamque ♄, ♀ læſæ, cum minoris Luminaris corruptione, ex aqua, & præcipitio, pericula nunciare; & hoc non ſolum in Directionibus, verum etiam in Reuolutionibus, Criſibuſque occurrere, inumeris inter rarras ſyderum familiaritates, modis; ut penè incredibile dictu ſit, ex ſeptem ſolum Planetarum vario & deffinito congreſsù; nempe ex eorum declinationibus, ex quinque in Zodiaco aſpectibus, tribuſque in mundo, & duobus parallelis, tot ſignificationes emanare. Quod ſi Vulgarium Aſtrologorum opinionem conſiderare vellimus, inumeras fictitias cauſas, ſine ulla veritatis umbra repertas inuenimus. præterea ſequære eas idem ſit, ac ſcientiam vituperare, omninòque dependere. Quæ nam igitur dementia eſt, per falſitatis ambages probationem quærere, ſi ad pauciſſimas, ſimpliciſſimaſque cauſas, totam Artem reducere poſſumus? Quæ nam mentis obtenebratio, in vanitatis obſcuritate aſtrologicum lumen inueſtigare, ſi facili probatoque methodo, (à Deo tamen), ſcientiam non dicò perfectam ſed, proximè ad complementum habemus? Motus ergo hac veritate, ſeu ſaltem probabili opinione, mundo litterario tradere ſtatui hanc doctrinam, non à mea ſola imaginatione exaratam, ſed à ratione, & experimento, & ab Auctoribus ſapientiſſimis depromptam. Quod ſi vaniſſimus labor eſſet huic ſcientiæ ſtudere, profectò tot Viri inſignes tempus non conſumpſiſſent, neque ego ſpiritus meos vigilia, ſtudioque afflixiſſem. glorioſa tamen afflictio, ſi aliquid ad communem utilitatem perceperim, veritatemque, in Artium una hoc æuo deſerta, deriſaque, & implacabili odio impugnata, cognouerim. Clamitent modo aperto ore ad libitum vaniſſimi aeris verberatores, & unduloſo clamore hominum aures ſurdeſcant, quod nunquam hanc ſcientiam valeſcere poterunt; niſi fortaſſe apud rudes, & apud illos, qui garulitatem, ſapientiam exiſtimant.

Interim nomina ſupra quaſcunque natiuitates ſupraſcripſi, ea prorſus mente, ut cuique pateat, me non falſis, aut adinuentis exemplis vſum fuiſſe, neque ad libitum, prò ut euentibus correſponderent, ea finxiſſe. Præterea haud novum, indignumque nemini hoc videatur, ſi prolatæ ſint eorum natiuitates, imò gaudere debent, ſi diuino auxilio, ita eis ſortitæ fuerint, ut pericula diſcriminaque euanuerint, & ſi fortaſſe aliquibus eorum, vita non adeo longæua à ſuperis donnata fuit, ac fortunis repleta; hoc non erit mihi imputandum, ſi nihil harum natiuitatum exempla, vel ad bonum, vel ad malum determinare poſſunt. Quinimò inquiſitionem nequaquam nullo iudicio facio, niſi in illis caſibus, quos prò affirmanda, ſeu probanda ſcientia propono. Legat igitur unuſquiſque grato, ac benigno animo, quod in hac ultima parte dicturus ſum, & unaquaque paſſione longe reiecta labores meos, niſi probare vellit, ſaltem non inficietur: qui cum nihil damni affere poſſint, opprobria non merentur; eo magis quoniam eorum finis eſt ad iuuandum, non ad nemini damnum afferendum. Stet igitur primum experimentum.

CAROLVS CALEGARIVS VERON.

71. 1

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1. 35 A	21. 29 S		
♃ 1. 42 A	4. 8 S		
♂ 1. 0 A	11. 29 A		
☉	17. 41 S	18. 57	132. 56
♀ 0. 49 A	22. 24 S		
☿ 1. 24 S	21. 7 S		
☽ 4. 31 S	19. 40 S		

EXPERIM. I.

Iupiter in parallelo recto apparenti cum ☉ tempus correxit, horaſque ſignauit, quæ à datis diſcrepant per h. 1. 3. (dixit autem ſe natum fuiſſe in ſigno tertiæ circiter, de mane) unde hoc diſcrimen de facili à vera hora potuit eſſe.

☽ in declinatione ♄, & ☿ in eiuſdem declinatione iunctus Soli Solque in □ coſmico cum ♂, diſtat enim ille à 12. domo p. 11. 12, ♂ à 3. domo p. 8. 58, præcipitium nunciarunt, erat autem Faber murarius, à prealto enim ædificio, ubi laborabat, ruit.

Dire-

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1. 36 A	21. 42 S		
♃ 1. 53 A	2. 24 S		
♂ 1. 10 A	16. 33 A		
☉	0. 29 A	0. 29	
♀ 1. 34 S	8. 16 S		
☿ 2. 58 A	13. 13 A		
☽ 5. 0 S	10. 38 S		

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. 6537, qui dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 3490. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5429, ergo dat diſtantiam ☉ a m. c. p. 2899, ſeu p. 47. 59, quibus demptis à loco ☉ Directionis emergunt in m. c. p. 13. 14 ♌.

Sol itaque ad □ coſmicum ♄ peruenit, diſtat ♄ à 9. domo p. 10. 23 ☉ à 12. cœli p. 11. 15.

☿ erat adhuc in △ eiuſdem ♄, ad ſignificandam ſpirituum offuſcationem Sol tamen auxiliabatur à declinatione ♃, & ♃ ♄ □ coſmico reprimebat, eleuatur ♄ ab 8. cœli p. 23. 9. ♃ à 5. domo p. 23. 10. ☽ licet debiliter, pro-

REVOLVTIO CASVS

123. 11

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	0. 1 A	20. 39 S		
♃	0. 4 A	23. 15 S		
♂	0.18 A	7. 27 A		
☉	. . . .	17. 41 S		132. 56
♀	5.32 A	17. 59 S		
☿	0.56 A	7. 49 S		
●	0. 1 A	6. 22 A		

pter magnam latitudinem, erat ♃ coniuncta, & cum Mercurio declinabat, quod ſi copulatio in ipſa ecliptica, vel æquali latitudine fuiſſet cum illa ♃, fortaſſe neque præcipitaſſet.

Reuolutio erat bona, ſola ● cum ♂ declinabat, atque ☉ in ⚹ coſmico ♂ reperiebatur, eleuatur ♂ ab oriente, & à 12. deflectit p. 15.41, Sol à m. c. p. 9. 30. unde non obſtabat quoniam extra actiuitatis Spheram erat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam Solis à m. c. præbet, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 5632, ergo dat diſtantiam ☉ à m. c. p. 3007, ſeu p. 50. 7, quibus demptis à loco ☉ criſis emergunt in m. c. p. 19. 51 ♒.

CRISIS CASVS.

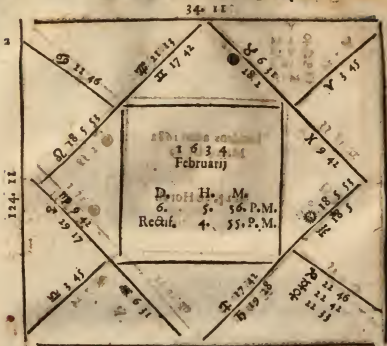
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &
♄ 0.23 S	11. 59 S		
♃ 0.22 S	23. 27 S		
♂ 0.30 A	5. 54 S		
☉	3. 47 S	3. 52	
♀ 1. 23 A	0. 30 S		
☿ 3. 8 S	12. 21 S		
☽ 4. 20 S	19. 11 A		

☽ tempore caſus (nam criſis ſupputatio eſt poſt euentus horam, ſicut aliquando mens mea erat abſtracta) cum p. 25. 1. ♃ decurreret △ cum ♄ faciebat cui applicabat, & □ coſmicum, diſtat ♄ à 5. domo p. 19. 33, ☽ ab 8. p. 17. 59; ☿ lædebatur à declinatione ♄, & ecce offuſcatio mentis, cuius etiam △ applicabat.

Sol non erat offenſus immo valde à beneficis adiuctus, à ♀ præſentia, ſcilicet, & ♃ □, ac ✶ in mundo, aberrat ♃ à prima domo p. 21. 56, ☉ ab 11. domo p. 20. 46: valida tamen erat ☽, & ☿ offenſio, ut pote ad effectus, neceſſaria, ideo offenſioni ſuccubuit.

E X.

ANTONIA BETTELA PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 1. 38 S	21. 28 A		
♃ 0. 18 A	22. 56 S		
♂ 4. 8 S	4. 4 S		
☉	15. 27 A	16. 21	320. 33
♀ 0. 22 A	21. 59 A		
☿ 1. 21 S	20. 16 A		
☽ 4. 20 S	24. 0 S		

EXPERIM. II.

SOl in centro occidentis in △ ♃ originis cauſa fuit, tempuſque ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat h. 1. 1. Verum quia ☽ culminans in □ ♂ atque declinatione ♄ degebat, aquarum pericula minabat.

Directionis igitur ſupraſcriptæ hæc eſt operatio. Arcus ſemid. ☉ Radicis eſt p. 44. 19, qui dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 36. 24, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 40. 37, quoniam Arcus Directionis eſt p. 49. 47; quæ diſtantia reducta in p. 67. 37, & detracta à loco ☉ Directionis emergunt in 5. domo p. 3. 41 ♑.

Sol ergo ad □ ♄, coſmicum peruenit, diſtat ♄ ab Cœli 5. domo p. 12. 52,

✱ vero

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 36 S	21. 36 A		
♃ 0. 12 A	23. 1 S		
♂ 4. 41 S	6. 48 S		
☉	7. 21 A	7. 33	
♀ 1. 11 A	13. 41 A		
☿ 2. 2 A	16. 56 A		
☾ 0. 47 S	0. 15 A		

☉ verò ab 8. domo p. 11. 48. declinabat etiam cum ♂.

☾ erat in ☍ ♂. ☿ in ⚹ ♄ & □ coſmico, diſtat ♄ à 5. domo ut ſupra, ☿ ab occaſu p. 11. 13, & ecce ſignificatio mentis offuſcationis, præcedente latione ♄ cum Luminaribus.

Sol auxiliabatur à □ ♃ coſmico, nam diſtat Sol ab 8 domo ut ſupra, ♃ ab 11. p. 12. 37, & à paralelo obliquo ♀; diſtat ♀ ab occaſu p. 9. 58. ☉ ab eadem linea p. 10. 34.

♄ reprimebatur ab ☍ ♃; & licet malefici de □ communicaſſent, benefici de △ potentiori ac partilli radio pariter communicabant, unde ☿ auxiliabatur à ♂, & declinatione ♀ Iouis, ac △ eiuſdem ♃; & ipſa ☾ à □ ♃ coſmi-

ALTERA DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.		Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄	1. 36 S	21. 37 A		
♃	0. 11 A	23. 2 S		
♂	4. 27 S	6. 59 S		
☉	....	6. 27 A	6. 37	
♀				
☿				
☾	3. 21 S	23. 8 S		

co irradiabatur, diſtat ♃ à m.c.p. 27. 25. ☉ ab occaſù p. 28. 6; Adde ♃ culminaſſe maiori arcu.

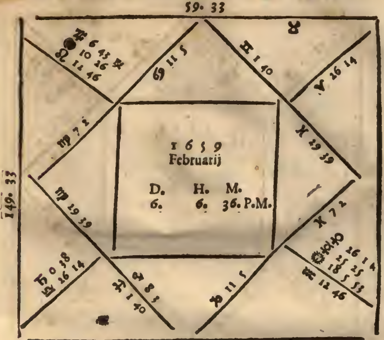
EXPERIM. III.

SEcundæ verò Directionis hęc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eandem diſtantiam à 5. domo, ut ſupra. Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5003, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 4102, ſeù p. 68. 22, quibus detractis a loco Solis Directionis proueniunt in 5. domo p. 5. 13 ♑.

Venus ergo peruenit ad partilſem exagonum cum ♄, quæ etiam adhuc △ ♂ recipiebat qualitatem, quoniam ♄ illa inducbat ex □ cum illo & cum ☉ etiam acceſſiſſet ad declinationem, eiuſdem ♄, ac ad eius parallelum re-

ctum,

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.		Declin.		Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 2. 34	S	2. 6	S		
♃ 0. 51	S	19. 29	S		
♂ 0. 32	S	21. 13	A		
☉		15. 27	A		320. 33
♀ 7. 26	S	5. 20	A		
☿ 2. 36	S	10. 38	A		
☽ 4. 43	S	13. 7	S		

ctum, diſtat ♄ ab I. C. p. 25. 56, ☽ à m. c. p. 23. 19, ideo humores prauos mouebat propter magnam humidi corruptionem, ideo febre maligna laborauit, quæ oritur ab excellentiori quadam putredine, à maligno humido prouenienie; deceſſiſſet æquidem ſi ♃ ☍ ♄ non reprexiſſet. & ♀ non habuiſſet △ ♃, & ☽ ipſius ♃ declinationem non accepiſſet.

Adde fuiſſe ♂ inæquali ab æquatore diſtantia cum ☉ ſed & ipſe à □ ♃ coſmico ut in prima adnotauimus auxiliabatur. conualuit ex hoc morbo; neque mihi poſtmodum tempus mortis inotuit. puto tamen tunc deceſſiſſe, cum ☉ ad ☍ ♂ peruenerit, & □ ♄, elapſis beneficorum auxilijs.

In Reuolutione, ☉ erat in ⚹ coſmico cum ♂, aberrat ☉ à 6. domo p. 5.

CRISIS PRIMA DECVBITVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 2. 29 S	8. 12 A		
♃ 0. 48 S	17. 49 S		
♂ 1. 46 A	11. 56 S		
☉	19. 54 S	21. 38	
♀ 1. 0 A	22. 31 S		
☿ 0. 20 S	22. 21 S		
☽ 4. 31 A	0. 31 S		

20. ♂ verò ab I. C. p. 6. 23. Venus declinabat, cum ♄, & ☽ erat in parallelo obliquo cum eodem; elongatur illa ab oriente p. 26. 36, ♄ ab eodem cardine p. 23. 6, declinabatque cum ☉, atque ei opponebatur. Verum quia ♃ ♂ & declinatione ſuperabat, Saturnique læſio inſenſibilis erat, ideo mortalis non fuit.

Criſis primæ decubitus hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt p. ut ſupra qui eamdem diſtantiam Solis à 5. dat. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 6698, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 5493, ſeu p. 91. 33, quibus demptis à loco Solis Criſis proueniunt in 5. domo p. 29. 55 ♈.

Sol applicabat □ ♂ ſignificabat hoc morbi celeritas.

Venus erat in platico △ ♄, & in eius □ coſmico, diſtat ♄ à m. c. p. 17.

CRISIS SECVNDA AD SALVTEM.

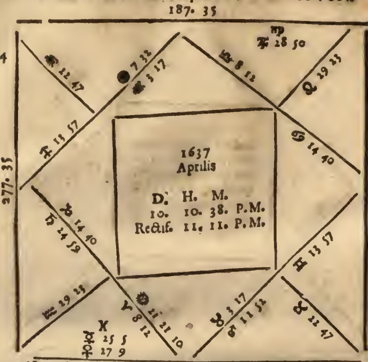
Lat. Plan.		Declin.		Diff. Aſc.	Aſc. R
♄	2.25 S	7. 58	A		
♃	0.48 S	15. 3	S		
♂	1.40 A	17. 7	S		
☉	. . . .	16. 14	S	17. 11	
♀	0. 29 A	22. 6	S		
☿	1.24 S	15. 55	S		
☾	2. 27 S	9. 3	S		

32, ♀ ab occasu p. 18. 32; & in ✳ coſmico ♂, deprimitur ♂ à 6. domo p. 13. 44, ♀ ab 8. domo p. 11. 10, ideo ex humido corrupto morbus indicabatur, eo magis quoniam præceſſit horas, (quæ ignorantur) decubitus parallelum ☾ ab angulo obliquo, cum ♄ elongatur ♄ à m. c. ut ſupra, ☾ ab eodem angulo p. 15. 25. Iupiter tamen declinatione fouebat Solem, & ✳ reprimebat ♄.

Quoniam vero ☉ properabat ad corpus ♃, & ♂ ad eiuſdem benefici □. ideo ultima Criſis ad ſalutem ſucceſſit; cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Solis Radicis, eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam à 5. domo præbet. Arcus ſemid. Solis criſis eſt p. 6431. ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 5274,

 ſeu

PETRVS LEPORINVS PATAVIN.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 5 S	21. 8 A		
♃ 1.46 S	2. 5 S		
♂ 0.10 S	15. 37 S		
☉	8. 21 S	8. 36	19. 43
♀ 1.39 A	2. 32 A		
☿ 1.50 A	2. 7 A		
☽ 4.57 A	18. 45 A		

ſeu p. 87. 54, quibus detractis à loco Solis criſis emergunt in 5. domo p. 17. 51 ♉. Sol ergo acceſſit ad corpus, & declinationem ♃. & ♂ reprimebatur à declin. ♀ & eius ⚹ coſmico, diſtat ♂ à 6. domo p. 16.45: ♀ ab 8. domo p. 16. 43. ♄ non amplius ♀ offendebat, & ☿ erat beneficus. ☉ licet in declinatione, & ☍ ♄ degeret, attamen à □ ♀ aliquo pacto auxiliabatur. aſt quoniam hora decubitus, ſalutiſve, non patuit, igitur de ☽ nihil ſtamendum venit. potuit enim eſſe, motum ad ſalutem contingiſſe quando ☉ ad ſui loci oppoſitionem, principij morbi peruenilſet, & melius quando ad locum ☍ ♃ fuiſſet.

DIRECTIO CASVS.

203. II

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 4 S	21. 4 A		
♃ 1.39 S	2. 56 S		
♂ 0.21 S	18. 48 S		
☉	13. 30 S	14. 10	
♀ 1.36 A	4. 32 S		
☿ 3. 8 A	1. 24 S		
☾ 4. 56 A	13. 9 S		

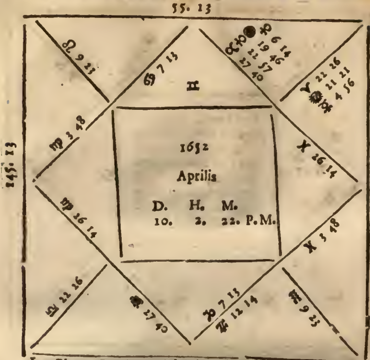
EXPERIM. IV.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 33. hoc parallelo deffendebatur à □ ♄; ſed quia ☾ ☍ opponebatur, & declinatione ♄ accedebat, ideo multa diſcrimina paſſus fuit. inter quæ duo clariora recenſebimus.

Primum igitur primæ Directioni ita correſpondet, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 4884, qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1880. Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4550, ergo dat diſtantiam Solis à 6. domo p. 1753, ſeu p. 29. 17. quibus additis loco Solis Directionis, emergunt in 6. domo p. 5. 6 ♊.

☉ peruenit ad ☌ ♂ applicans □ ♄ in declinatione ☉, ipſeque ♂ cum ♄

REVOLVTIO CASVS.

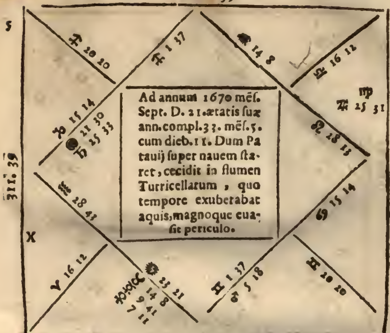
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0.20 S	21. 58 S		
♃ 0. 8 S	22. 49 A		
♂ 0. 1 A	13. 38 S		
☉	8. 21 S	8. 36	19. 43
♀ 0 49 S	19. 21 S		
☿ 1.32 A	0. 33 S		
☾ 3.10 S	20. 47 S		

de □ communicabat, ideo violentum periculum in capite paſſus fuit non deceſſit quia ♃ reprimebat ♄ de ▲, & cum ♀ declinaſſet cum illo, erat etiam ♃ venereus unde ex altero △ ♂ Lunamque deffendebat.

☉ à parallelo recto ♀ Iouiæ auxiliabatur. diſtat ☉ ab I.C. p. 10. 47. ♀ ab eodem angulo p. 9. 52. ☾ recipiebat etiam ✶ coſmicum ☿ Iouij per declinationem; diſtat ☿ ab I.C. p. 16. 36. ☾ à 6. domo p. 15. 52. adde etiam non fuiſſe tam efficacem copulam ☾ cum ♂ propter magnam ipſius ☾ latitudinem. ideo conualuit.

In Reuolutione pariter ☾ vis ſuperauit ☌ Martis ineodem ſigno, & applicabat ✶ ♄, & cum illo declinabat; ♂ autem erat in ✶ coſmico ♄, diſtat ♂ à 9. domo p. 13. 48. ♄ ab 11. domo p. 15. 26. ☉ □ ♄ recipiebat, & erat

ALTERA DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 3 S	21. 5 A		
♃ 1.42 S	3. 22 S		
♂ 0.32 S	21. 47 S		
☉	18. 40 S	20. 8	
♀ 1.33 A	12. 30 S		
☿ 1.36 A	13. 15 S		
☾ 0.27 A	22. 15 S		

fuere læſiones. Aſt ♃ deffendebat ☾ ſua declinatione. ♀ etiam illa cum ☾ declinabat, & erat in eius ☌, atque ✱ ♄. unde ambo benefici ♄ moderabant. Adde ♃ fuiſſe in △ ♂.

EXPERIM. V.

SEcundæ autem Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis, ut ſupra, qui eamdem diſtantiam à 6. Solis dat, Arcu ſemino Directionis eſt p. 4192, ergo dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 1619. ſeù p. 26. 59, quibus additis loco ☉ Directionis emergunt p. 20. 20 ♊ ☾ ad ☌ ♄ acceſſit in aſcendente in □ ☉, & per conſequens cum eodem ♄: in quadrante hyemali tam in Zodiaco, quam in mundo; ſignificatio propria aquarum: ſicut in altero caſu copulata ♂, ex violenta percuſſione:

REVOLVTIO CASVS.

192. 28

282. 28

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.28 A	11. 29 A		
♃ 0.16 S	23. 35 A		
♂ 0.11 A	23. 42 A		
☉	8. 21 S		19. 43
♀ 7.21 S	21. 0 S		
☿ 0.11 A	2. 22 A		
● 4.38 A	28. 4 A		

Praterea ipſa ● declinabat cum eodem malefico, & ♂ cum ambobus.

Sol ultra □ in Zodiaco cum ♄, erat etiam in eodem aſpectu in mundo, aberrat Sol ab I. C. p. 9. 13, ♄ ab oriente p. 9. 41. euaſit à periculo, quoniam ♃ erat in △ ♄, & ●, & Sol △ eiuſdem ♃ applicabat, & ♀ in parallelo recto cum ☉, diſtat Sol ab I. C. p. 9. 13, ♀ autem ab eodem angulo p. 6. 57; adde ☿ venereum in △ coſmico ♃ fuiſſe, nam ☿ diſtat à 5. domo p. 22. 56, ♃ a 9. domo p. 20. 41, & ♀ communicaſſe cum ♃ parallelo obliquo, diſtat illa ab occidente p. 68. 3, ♃ ab eodem cardine p. 70. 17.

In Reuolutione ● coniungebatur ♂ in eodem angulo, in △ ☉, ſed ♃ in □ ♀ dec ina..one ♂ omninò vincebat, unde potius bona quam mala fuit, multumque iuvauit.

CRISIS CASUS.

	Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1. 54 A	12. 27 A		
♃	0. 32 S	17. 16 S		
♂	3. 24 A	10. 19 S		
☉	. . . .	0. 48 S	0. 49	
♀	0. 38 S	13. 56 S		
☿	1. 0 S	2. 14 A		
☽	4. 12 A	20. 20 A		

Criſis hæc eſt ſuputatio. Arcus ſemino. Radicis ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 3178, Arcus ſemino. Criſis eſt p. 5352, ergo dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 3482, ſeu p. 58. 2, quibus demptis à loco Solis Criſis emergunt in 3. domo p. 29. 58 ♋.

♀ declinabat cum maleficis ad oſtendendum periculum in aquis, quoniam ♀ humida ſicut ☽ exiſtit, hic aut corrupta periculum ſignificauit.

Sol parallelum obliquum cum ♂ Saturnio deſcribebat, diſtat ☉ ab I. C. p. 39. 5. ♂ à m. c. p. 37. 1. Verum quia ♀ parallelum Rectum ♃ recipiebat, diſt. ♀ ab I. C. p. 5. 48. ♃ ab eodem angulo p. 8. 52, & Sol ✱ coſmicum ♃ recipiebat, aberat ♃ à 3. domo p. 10. 3. Sol à 3. domo p. 10. 12, ideo

IOANNES BARACHVS PATAVI N.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 3. 49 A	0. 20 S		
♃ 1. 40 A	8. 7 S		
♂ 1. 2 S	7. 55 S		
☉	14. 17 S	15. 2	144. 17
♀ 0. 10 S	21. 16 S		
☿ 4. 7 A	13. 35 S		
● 2. 39 S	14. 14 S		

non deceſſit ; ● læſiones determinare non poſſumus, quoniam hora caſus ignoratur. fuit tamen tempore criſis præcedentis in △ ♃.

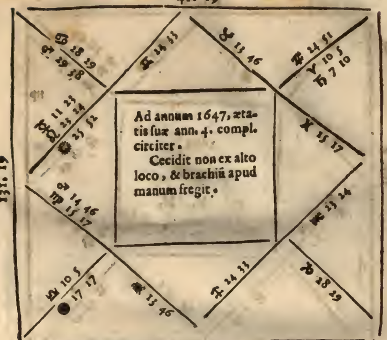
EXPERIM. VI.

VEnus Iouia per □ cum ipſo, in parallelo recto cum ☉ tempus correxit, quod ab æſtimatiuo differt per min. 24. Verum quia ☉ △ coſmicum cum ♄ ſignabat aliquod præcipuij infortunium ſignificauit, aberrat Sol ab oriente p. 2. 46, ♄ vero à 9. domo p. 2. 8.

Directionis hac eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 4498, qui dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 2601, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4587, ergo dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 2653, ſeu p. 44. 13, quibus ad-

ditis

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 49 A	0. 18 S		
♃ 1. 40 A	8. 7 S		
♂ 1. 0 S	6. 57 S		
☉	12. 57 S	13. 13	
♀ 0. 13 S	21. 30 S		
☿ 2. 58 A	14. 34 S		
☽ 1. 36 A	8. 18 A		

ditis loco Solis prouenîunt in 3. domo p. 10. 5 ♎.

☽ in declinatione ♂ vix ſuperabat ☍ ♄ (exiſtimo vero fuiſſe in partilli fere ☍ cum illo, quoniam homo non bene recordatur, cum tunc temporis eſſet admodum parvulus, niſi per alterius incertum, quo ad temporis præciſionem, dictum). Sol fuit beneficus ex △ ♃, & ♂ declinatione eiuſdem reprimebatur, ☽ etiam ad eius ☍ properabat, & ad ♀ □.

☿ attamen maleficus ex △ ♄ in declinatione Solis ſpirituum confuſionem prænunciabat; eo magis quoniam fortaſſe, ſicut dixi tunc temporis fuit etiam in ✶ ☽.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1.14 A	22. 17 S		
♃	1.19 S	2. 3 A		
♂	0.24 A	10. 39 A		
☉	. . . .	12. 0 S	12. 30	150. 48
♀	5. 0 A	17. 36 S		
☿	3.28 A	10. 50 S		
☽	4.54 A	18. 53 A		

EXPERIM. VII.

VEnus in parallelo recto cum ☉ originis cauſa fuit, & deffendebat ☉ à declinatione ♂, tempuſque ſignauit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat min. 31; verum quia ♄ de ✶ ☉ verberabat in angulis peſſimis, & ♄ △ ♂ recipiebat, aliquod infortunium in itinere, & à graſſatoribus, minabantur prædictæ conſtellationes. Obſeruandum ♃ ex □ tetigiſſe ♀, unde fortiorem cauſam impulſiuam fecit, alias non vixiſſet.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Solis Radicis eſt p. 6120, qui dat diſtantiam eiuſdem a m. c. p. 4131, Arcus ſemid. Directionis eſt p. 5787, ergo dat diſtantiam Solis à m. c. p. 3906, ſeu p. 65. 6, quibus additis loco Se-

lis

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.15 A	22. 16 S		
♃ 1.16 S	5. 33 A		
♂ 0.29 S	14. 23 A		
☉	6. 17 S	6. 27	
♀ 2.44 A	15. 36 S		
☿ 0.45 S	13. 22 S		
☽ 4. 53 S	11. 35 S		

lis Directionis, proueniunt in m. c. p. 19. 10 ♋.

Luna iuncta Solis in 8. cœli faciebat ✱ coſmicum cum ♄, aberrat enim illa ab 8. domo p. 5. 1, ♄ à 6. domo p. 4. 41, & declinabat cum ♂, qui 9. cœli tenebat.

☿ degebat in ✱ ♂, atque declinatione, & in eius ✱ coſmico, diſtat ♂ à m. c. p. 12. 6, ☿ ab 8. domo p. 10. 16, ex altera autem parte Sol declinabat cum ♃, qui ✱ ♀ recipiebat, & ♀ □ ♂ reprimebat, neque Sol directè à ♄ offendobatur, propter hoc è vita non emigrauit. Notandum ♃ fuiſſe ferè in centro 9. domus, qui ſignificauit itinerem, & multum prò ſalute iuvauit.

Criſis operatio hæc eſt. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui dat diſtan-

ciam

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 37 S	22. 52 A		
♃ 1. 2 A	16. 50 A		
♂ 0. 42 S	23. 27 S		
☉	14. 16 S	14. 47	
♀ c. 4 A	16. 57 S		
☿ 1. 15 S	14. 23 S		
☽ 4. 54 S	0. 21 A		

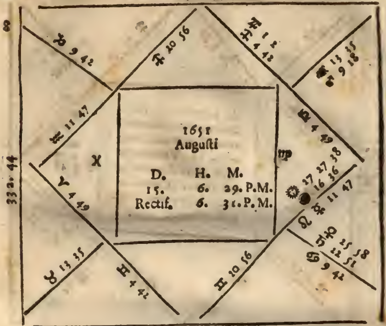
tiam ☉ ab occaſu p. 3011, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 6287, ergo Solis ab occaſu diſtantia eſt Criſis p. 3091, ſeu p. 51. 30, quibus demptis à loco Solis emergunt in cardine occiduo p. 0. 24 ♋.

Oſtenſio ab ipſa ☉ proueniebat, quæ in 9. domo conſtituta ad iter ſignificandum, hora caſus erat in partilli □ ♂ Saturnij per declinationem, & ♄ poſſidebat lineam ortinam. Aſt ☉ à △ ♃ auxiliabatur, qui ab æquatore æquidiſtabat cum ♀, quæ ♄ ☍ reſiſtebat, quia ♂ non erat coniuncta, propter magnam latitudinem,

Obſeruandum maximo, & fortuito fauore auxiliatum fuiſſe, & falſa credulitate, ita ut unus ex Aula Sereniſſimæ Mantuæ Duciſſæ puer crederetur. ♀ prope

CO. IOA. BAPTISTA LISCHA NOB. VER.

242. 44

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 2 A	21. 32 S		
♃ 0. 43 S	19. 44 A		
♂ 1. 13 A	15. 40 A		
☉	14. 5 S	14. 49	220. 33
♀ 0. 4 S	21. 8 S		
☿ 1. 30 S	18. 59 S		
☽ 4. 46 S	21. 51 S		

prope 7. domum, in ♃ declinatione, & Sol in ☍ ♃, crediderim conſtellatio-nes fuiſſe benigniores. ſicut in Directione Sol pariter cum ♃ venereo declinabat. Reuolutio non ponitur, quoniam ferè expirabat.

E X P E R I M. V I I I.

Mercurius iouius per declinationem in centro occidentis tempus corripuit, quod à dato diſcrepat per min. 2. tantum. Verum quia Sol declinabat cum ♂, & ☽ ei iuncta cum ♄, violentum accidens prognoſticabatur, erat autem tempore ortus ☽ à declinatione ♀ Iouiæ defenſa.

Superuenere Directiones quarum hæc eſt operatio. Arcus Solis ſemidiu. Radicis eſt p. 6289, qui dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 4867. Arcus ſemid.

Dire-

DIRECTIO CASUS.

263. 26

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 0 S	23. 32 S		
♃ 0. 37 S	20. 26 A		
♂ 1. 33 A	21. 40 A		
☉	2. 48 S	2. 52	
♀ 1. 21 S	11. 10 S		
☿ 0. 12 A	3. 53 A		
☽ 1. 7 S	2. 4 A		

Directionis eſt p 5572, ergo dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 4435, ſeu p. 73. 55, quibus additis loco Solis Directionis emergunt in 9. domo p. 6. 52 ♃.

Sol ergo ⚹ ♄, & ⚹ ♂ applicabat, malefici ſimul de □ communicabant, ♃ inter maleficorum declinationes obſidebatur.

Luna recipiebat ⚹ coſmicum ♄, aberat illa ab occidente p. 20. 33, ♄ à 5. domo p. 16. 30, ſed platicè, unde ferè nihil offenſa adiuvabatur à ♃ ⚹ qui fultus partili □ ♀ tam in Zodiaco quam in mundo, nam diſtat ♀ à 6. domo p. 22. 41, ♃ à 9. domo p. 24. 59, pari aſpectu reſiſtebat maleficis.

Solum igitur ☉ graviter offenſus, ſolaque ☽ declinatione deffenſus, maximum propter hoc periculum paſſus fuit, ut ſupraſcriptum eſt.

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0.31 S	17. 51 S		
♃ 0.30 S	19. 34 S		
♂ 0.56 S	22. 34 S		
☉	14. 49 S		144. 51
♀ 1. 4 S	3. 28 S		
☿ 4.49 A	8. 53 S		
☽ 2.50 S	19. 20 A		

In Reuolutione Sol in angulo peſſimo, à platica ☌ ♄ grauabatur ſed ♄ reprimebatur à ♃ præſentia, & declinatione.

☽ in ☍ ♂, & declinatione ♄ commorabat, & ♂ à ⚹ ♀ fouebatur, unde Luminaria deffenſa, & offenſa erant.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem diſtantiam Solis à 9. domo dat. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4553, ergo dat diſtantiam ☉ à 9. domo p. 3523, ſeù p. 58. 43, quibus additis loco Solis Criſis, emergunt in 9. domo p. 23. 0 ♈.

Sol pariter à platica ☍ ♄, & △ ♂ verberabatur, ſed ♄ à ☌, & declinatione ♃ conuertebatur.

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 57 S	16. 55 S		
♃ 1. 4 S	17. 20 S		
♂ 2. 28 S	8. 24 A		
☉	13. 28 A	14. 7	
♀ 8. 19 S	9. 37 A		
☿ 1. 43 A	13. 26 A		
☾ 2. 11 S	10. 45 S		

Luna in declinationě ♂ erat, & etiam à ♀ declinatione fulta, Sol tantum ♀ radium non accipiens, quia extra eius coniunctionem erat propter magnam ♀ latitudinem, ſuccubuit offenſæ.

Luna fuit in ✱ coſmico ♂ in aſcendente, nam diſtat ☾ ab ortu p. 5. 58, ♂ à 3. domo p. 4. 39.

Conualuit poſt quinque menſes, quando Luna ſcilicet in Directionis motu decurret p. 12. 41. ♎ circiter, tunc temporis enim peruenit, ad parallelum rectum, ♀ louiæ, nan. ☾ diſtabat à m. c. circiter p. 71. 19. ♀ vero ab I. C. p. 70. 51, declinabat cum Sole, unde eum valide fouebat.

E X.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 5 S	6. 15 S		
♃ 1. 47 A	7. 48 S		
♂ 2. 42 A	19. 21 A		
☉	12. 0 A	12. 30	209. 15
♀ 5. 45 A	27. 52 A		
☿ 0. 44 A	15. 44 A		
☽ 3. 3 A	5. 44 S		

EXPERIM. IX.

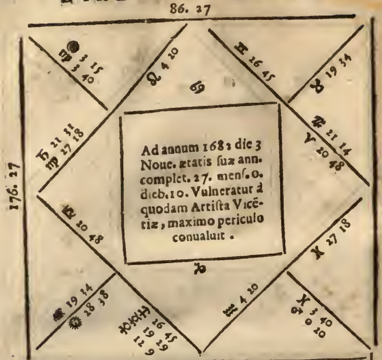
Venus in parallelo recto cum Sole originis cauſa fuit momentumve ſignauit, quod à dato diſcrepat per min. 6. tantum.

Mercurius maleficus Soli iunctus in □ ♂, & ✶ ☽ ſaturniæ per declinationem infortunium aliquod, prædicta conſtellationes ſignabant.

Venus tamen tunc temporis vitam fouebat, & ♃ declinatione ♄ temperabat.

Directionis ergo hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 61 50,

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2. 12 S	5. 24 S		
♃ 1. 45 A	6. 41 S		
♂ 1. 32 A	12. 50 S		
☉	19. 55 A	21. 39	
♀ 3. 29 A	25. 48 A		
☿ 2. 41 A	25. 47 A		
☾ 2. 48 A	7. 44 S		

qui dat diſtantiam eiuſdem à 5. domo p. 3619, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6699, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 3942, ſeu p. 65. 42, quibus additis loco Solis Directionis emergunt in 5. domo p. 4. 20 ♒.

Luna ad ferè locum Radicis reuoluta climatericum annum ſignabat, in ☍ ♂ & in declinatione ♄ in angulo 12. cœli peſſimo, & ♄ ad ortum adhuc erat. auxiliabatur tamen ipſa ☾ à ♃ △ coſmico, nam ſicut illa in centro lineæ 12. domus iacet, ita ♃ in centro octauæ; rurſus habebat etiam △ coſmicum ☿ venerei, nam diſtat ☾ ab 11. domo p. 28. 50, ☿ verò à 3. domo p. 29. 58.

Sol □ coſmicum cum ♂, ultra illum in Zodiaco cui, applicabat, deſcribebat. aberrat Sol ab I. C. p. 27. 7, ♂ ab occaſu p. 26. 58, non ceſſit tamen

naturæ

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 40 S	15. 53 S		
♃ 0. 41 S	16. 6 S		
♂ 1. 30 S	8. 51 S		
☉	12. 0 A		209. 15
♀ 2. 40 A	25. 29 A		
☿ 1. 34 A	18. 48 A		
☽ 0. 42 A	16. 27 S		

naturæ ♀ □ coſmico ♂ moderabat, nam diſtat ♀ à 3. domo p. 22. 35. ♂ à 5. domo p. 26. 0. Conualuit quando ☽ fuit intrà □ ♀.

In Reuolutione Sol erat in platico ⚹ ♂, & ⚹ in mundo, nam diſtat Sol ab cœli medio p. 35. 25. ♂ ab octaua domo p. 32. 44.

☽ declinabat cum ♄, & applicabat eius ☌, ſed eodem tempore etiam à ♃ paribus aſpectibus fulta erat, Iupiterque △ ♀ recipiebat, unde potius bona, quam mala fuit, multumque ad Directionem reprimendam iuvauit.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. ut ſupra, qui eandem diſtantiam dat, Arcus ſemin. Criſis eſt p. 6362, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 3743, ſeu p. 62. 23, quibus additis loco Solis Criſis, emergunt in 5.

domo

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0.41 S	15. 48 S		
♃ 0. 43 S	15. 47 S		
♂ 1. 33 S	8. 40 S		
☉	15. 10 A	16. 2	
♀ 2. 57 A	26. 27 A		
☿ 2. 20 A	22. 37 A		
☽ 4. 12	19. 9 A		

domo p. 13. 21 ♑,

Sol ergo cum ♄ declinabat, & erat in ✶ ♂, auxiliabatur enim à declinatione ♃, & parallelo recto ♀, diſtat Sol ab I. C. p. 23. 9. ♀ ab eodem angulo p. 22. 55.

☉ erat in □ coſmico ♂, aberrat ● à 5. domo p. 19. 59. ♂ verò à 2. domo p. 20. 3, ſed erat detenta à declinatione ♃, & copula ♀ licet non fuiſſet efficax nam tempore caſus magnam latitudinem pollebat.

Obſeruandum in omnibus proportionibus Saturnum à declinatione, vel coniunctione ♃ fuiſſe repreſſum.

E X.

LAVRENTIVS DANPHVS NOB. PAT.

39. 16

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 23 S	3. 40 A		
♃ 0. 20 S	20. 46 S		
♂ 1. 2 S	10. 30 S		
☉	14. 9 S	14. 53	144. 36
♀ 1. 10 S	4. 29 S		
☿ 1. 12 S	16. 35 S		
☽ 4. 55 S	0. 43. A		

EXPERIM. X.

IVpiter in parallelo recto cum ☉ impulſiua cauſa fuit, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo differt per min. 2. tantum. Quoniam vero Sol properabat ad corpus ♂, & ☽ eidem oppoſita cum ♄ declinabat, & ♀ in eiuſdem malefici declinatione, aliquod violentum prædictæ conſtellationes prognoſtica ant.

Succeſſit igitur Directio, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 4507, qui dat eiuſdem diſtantiam à 3. domo p. 2702. Arcus ſemi-

no.

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &
♄ 2.20 S	4. 34 A		
♃ 0.22 S	19. 27 S		
♂ 0.53 S	3. 1 S		
☉	6. 47 S	6. 58	
♀ 0. 2 S	8. 46 A		
☿ 0.40 S	1. 22 A		
☽ 4. 53 S	8. 10 A		

no. Directionis eſt p. 4982, ergo dat diſtantiam ☉ à 3. domo p. 2987, ſed, p. 49.57, quibus additis loco Solis Directionis, emergunt in 3. domo p. 7. 16 ♎.

Sol itaque apud Aſcendentem ♂ coniungebatur, & cum ♄ declinabat, erat tamen in ⚹ coſmico ♃, diſtat enim ♃ à 12. cœli p. 18. 2, ♂ verò, à 2. domo p. 14. 59, & applicabat coniunctioni ☿ iouij per ⚹.

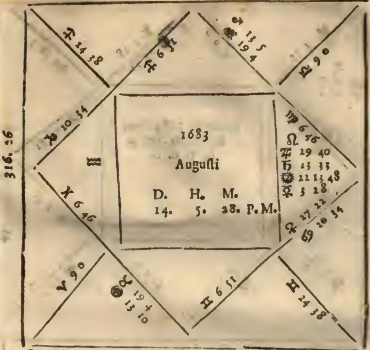
Venus copulabatur ♄, ſed erat etiam in □ coſmico ♃, aberrat ♃ ab 11. domo p. 12. 27, ♀ à 2. domo p. 13. 13.

Luna non erat offenſa, immo cum ♀ declinabat, unde grauis læſio à Sole tantùm proueniebat, qui fuit cum ♂ in quandrante Zodiaci igneo, & mundi aereo.

In

REVOLVTIO CASVS.

226. 36

Lat Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 1 S	14. 44 S		
♃ 0.55 S	12. 29 S		
♂ 1.22 A	17. 1 A		
☉	14. 9 S		144. 36
♀ 0.12 S	20. 57 S		
☿ 1.26 A	18. 3 S		
☽ 4.57 A	11. 6 S		

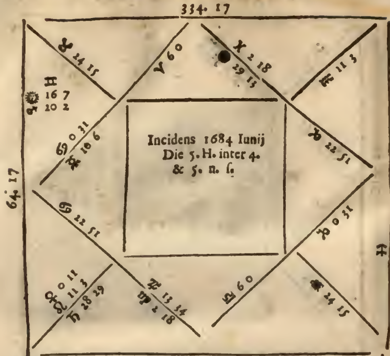
In Reuolutione Sol ♄ iunctus repericbatur, qui platice declinabat cum ♂, ♃ tamen pari radio in deffenſione erat.

☽ ♂ opponebatur, ſed cum ♃ declinabat, & △ coſmicum cum eodem faciebat, diſtat ♃ ab 8. domo p. 7. 6. ☽ ab I. C. p. 5. 54, unde licet ♀ neminem reſpiceret, ſolus ♃ vitam potuit deffendere, quoniam ♂ Solem efficacitur non lædebat.

Obſeruandum eſt, quod licet benefici non ita æqualiter deffendant Luminaria à maleficis, hoc non intereſt, dumodo ea non deſerant, quapropter mala eueniunt, cum maleficentiæ aliquo pacto ſuperant, & ſunt fortiores: a iis, ſi benefici efficaciores, tunc nihil mali, nec quidem offenſiones ſuccedunt.

Nn

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 1. 29 S	13. 26 S		
♃ 1. 20 S	7. 42 S		
♂ 0. 38 S	23. 47 S		
☉	22. 48 S	25. 21	
♀ 2. 19 S	22. 14 S		
☿ 1. 45 S	24. 54 S		
☽ 4. 42 A	4. 38 A		

dunt.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 1524. Arcus ſemino. Criſis eſt p. 3879, ergo dat diſtantiam ☉ à 12. domo p. 1312, ſeu p. 21. 52, quibus demptis, à loco Solis proueniunt in 12. cœli criſis p. 24. 15 ♉. Criſis ſuputata eſt aliquibus horis poſt momentum caſus; ☽ autem tunc temporis p. 26. 51 ♓, circuibat. unde erat in ⚹ coſmico ♂, diſtabat enim illa ab 11. domo p. 9. 9. ♂ ab oriente p. 10. 29; ſed tamen erat in declinatione ♃. Sol repetebat aſpectum Radicis, ſcilicet ☌ ♂, & in eius declinatione reperiebatur, ſed ♀ ſua declinatione, & ♃ □ Solem deffendebant.

FÆLIX MAVROCENVS NOB. VERON.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 41 S	7. 43 A		
♃ 1. 17 S	17. 28 S		
♂ 1. 46 A	8. 56 S		
☉	22. 56 S	25. 32	
♀ 1. 54 A	19. 37 S		
☿ 1. 17 A	21. 56 S		
☾ 4. 13 S	18. 6 A		

EXPERIM. XI.

Luna iouia, & venerea per declinationem in centro orientis tempus correxit, quod à dato diſcrepat min. 37. Solemque eo momento oppoſitionis aſpectû, ab infraſcriptis infortunijs defendebat, ſicut etiam ♀ ✶ coſmico, diſtat ♀ ab I. C. p. 19. 44. ☉ à 6. domo p. 19. 48.

Sol inter □ □ maleficorum coſmicos reperiebatur, aberrat Sol à 6. domo ut ſupra, ♂ à 3. domo p. 21. 11, ♄ à 9. domo p. 17. 39. Præterea malefici oppoſiti ſimul declinabant, quæ infelicitatis violentiam prognoſticabant, & aliquid infortunium à Fratre dum ♂ 3. domum occupabat.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus Solis Radicis ſemino. eſt p. 3868,

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2.47 S	6. 56 A		
♃ 1. 15 S	16. 25 S		
♂ 2. 35 A	14. 22 S		
☉	19. 22 S	21. 23	
♀ 0.48 A	22. 43 S		
☿ 1.12 S	23. 1 S		
☽ 2.48 A	4. 1 A		

qui dat diſtantiam ☉ à 5. domo p. 2253, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4117, ergo dat diſtantiam ☉ à 5. cœli p. 2398, ſeù p. 39. 58, quibus demptis à loco Solis Directionis emergunt in 5. domo p. 22. 25 ♊.

Luna cauſa originis ad ☌ ♄, & eius declinationem proceſſit. Sol ad □ coſmicum ♂, deflectit ♂ à 3. domo p. 10. 32, ☉ à 7. domo p. 11. 52, declinabat tamen cum ♀, Iupiterque ⚹ Lunam, roborabat, quæ ⚹, coſmicum ♀ recipiebat, aberrat ☽ ab 8. cœli p. 9. 6, ♀ à 5. domo p. 9. 58.

Præterea ☿ venereus per declinationem, de □ ☽ reſpiciebat, unde paribus radijs, benefici, à maleficis vitam deffendebant.

Reuolutio non ponitur cum ferè expiraſſet.

Criſis

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 34 A	22. 27 S		
♃ 0. 43 A	20. 16 S		
♂ 0. 2 S	21. 56 S		
☉	23. 11 S	25. 52	103. 37
♀ 0. 27 A	22. 44 S		
☿ 0. 52 A	22. 56 S		
☾ 3. 25 A	6. 2 S		

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis eſt p. ut ſupra, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 3053. Arcus ſemino. Criſis eſt p. 3848, ergo dat diſtantiam ab 8. cœli p. 3038, ſeu p. 50. 38, quibus additis loco Solis Criſis prouenient in 8. domo p. 0. 12 ♍.

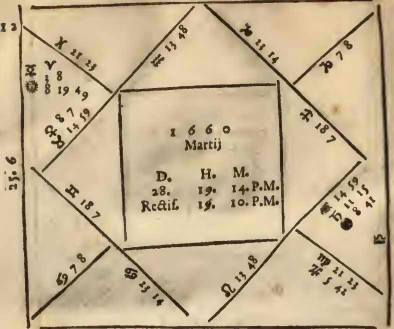
Sol ♄ coniungebatur, declinabatque cum ♂; & benefici ſuis declinationibus cum etiam roborabant, ultra ♂ ♃, & ♂.

☾ in 8. cœli applicabat ⚹ ♂, & momento caſus (cum ☾ p. 18. 1 ♍, decurreret) faciebat ⚹ coſmicum cum ♄, diſtabat enim ab 8. domo p. 17. 59, ♄ verò à 6. domo p. 20. 20.

E X.

HIERONYMVS VERONEN.

295. 6

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 19 S	13. 4 A		
♃ 1. 36 S	10. 48 S		
♂ 2. 16 S	25. 47 S		
☉	3. 19 S	3. 23	7. 39
♀ 0. 15 S	14. 30 S		
☿ 1. 42 A	0. 19 A		
● 0. 27 S	13. 58 A		

EXPERIM. XII.

VEnus Iouia per △ in parallelo recto cum ☉ cauſa ortiua fuit hora ſv☽ ſignauit, quæ ab æſtimatiuis differunt min. 4. tantum.

Sol non erat offenſus; ● verò in ☌ ♄ △ coſmicum, ♂ ad 3. domum deſcribebat, aberrat ♂ à 3. cęli p. 8. 1, ● ab occasù p. 6. 18; & fuit hæc omminoſa conſtellatio.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis Solis eſt p. 5603, qui dat diſtantiam eiuſdem à 2. domo p. 4187, Arcus ſemid. Directionis eſt p. 6101,

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.		Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞
♄	2.59 S	12. 0 A		
♃	1.35 S	11. 27 S		
♂	2. 2 S	25. 9 S		
☉	. . . .	11. 15 S	11. 41	
♀	1.26 S	22. 23 S		
☿	2.15 S	18. 50 S		
☽	5. 2 A	9. 35 S		

6101, ergo dat diſtantiam Solis à 2. domo p. 4560, ſeù p. 76. 0, quibus additis loco Solis Directionis, emergunt in 2. domo p. 15. 16 ♋.

Sol declinabat cum ♄, ſed etiam pariter ab æquatore diſtabat cum ♃.

Præterea malefici de △ ſe inuicem aſpiciebant.

☽ erat in ✶ coſmico ♄, diſtat illa ab I. C. p. 1. 3, ♄ à 6. domo p. 1.27, & in ✶ ♂ pariter coſmico, deflectit ☽ à 3. domo p. 18.30, ♂ verò ab aſcendente p. 18.43. Attamen declinabat cum ♃ venereo per □ in Zodiaco, & △ in mundo diſtat, ♀ ab aſcendente p. 17. 50, ♃ à 5. cęli p. 18. 40, unde ipſe ♂ à parallelo obliquo ♀ Iouiæ omninò reprimebatur, nam ♂ ab angulo ortiuo

aberrat,

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 12 A	22. 25 S		
♃ 0. 18 A	21. 55 S		
♂ 3. 28 S	12. 6 S		
☉	3. 19 S		7. 39
♀ 2. 9 S	20. 27 S		
☿ 0. 53 S	9. 23 S		
☽ 3. 59 A	16. 46 S		

aberrat p. 18. 43, ♀ verò 17. 50. ☽ igitur quia 3. domo occupabat, & beneficentias, ac maleficentias habebat, ideo etiam à Fratre auxiliatus fuit.

In Reuolutione ☽ vix ſuperauit ♂ ♄, ſed erat in □ ♀ Iouiæ per declinationem, unde cum poſſideret eamdem 3. domum auxilium habuit à Fratre, ſicut in Directione.

Malefici de ✱ coſmico ſe aſpiciebant, diſtat ♄ à 3. domo p. 4. 37. ♄ à 5. domo p. 3. 32.

Sol non erat offenſus immo ✱ cum ♃ faciebat, vnde ſatis Reuolutio valuit ad vitam tuendam.

Criſis

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 1 S	20. 36 S		
♃ 0. 3 A	23. 13 S		
♂ 0.23 A	8. 24 A		
☉	16. 40 S	17. 45	
♀ 5. 19 A	19. 10 S		
☿ 1. 39 A	5. 49 S		
☾ 3. 51 A	9. 19 S		

Criſis hæc eſt operatio.. Arcus ſemid. Radicis eſt p. vt ſupra, qui eamdem diſtantiam à 2. domo præſtat; Arcus ſemid. Criſis eſt p. 6465, ergo dat diſtantiam Solis à 2. domo 4831, ſeù p. 80. 31, quibus additis loco Solis criſis proueniunt in 2. domo p. 4. 35 ♏.

☾ in centro octauæ declinabat cum ♂, & erat in △ ☿ martialis propter ⚹ coſmicum, diſtat ♂ ab aſcendente p. 9. 50, ☿ ab 11. domo p. 12. 11, ſed tamen auxiliabatur à ⚹ ♀ iouiæ.

Sol non erat offenſus, unde non fuit criſis mortalis. laborauit per annum quia Sol ad partillem ♄ declinationem in Directione, properabat, & ♀ ad il-

Oo lam

SCARELLA PATAV.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 19 S	14. 15 A		
♃ 1. 15 S	1. 15 S		
♂ 0. 14 S	11. 51 A		
☼	7. 31 A	7. 44	197. 37
♀ 4. 29 A	2. 13 S		
☿ 2. 8 S	1. 18 A		
● 5. 6 S	17. 23 A		

Iam ♂ accedebat, & ☿ in ☍ ♄ erat. Quando igitur ● acceſſit ad corpus ♃ in Directione tunc ſalutem recuperauit, quod utiq; euenit poſt anni ſpatium.

EXPERIM. XIII.

LVna in △ ♀ Iouiz per declinationem, in centro occiduo tempus correxit, quod à dato differt per hor. 1. 8, erat etiam in □ ☼. Verum quia malefici ad communem coniunctionem, & declinationem properabant, Solque ad ♄ declinationem, ideo violentia, ab iſtis infortunijs prognoſticabatur in Directione clare patet.

Cuius hac eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 5864, qui dat diſtan-

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 2.16 S	14. 5 A		
♃ 1.17 S	0. 25 A		
♂ 0. 1 S	15. 19 A		
☉	14. 51 A	15. 40	
♀ 0.20 A	1. 46 S		
☿ 0.44 S	12. 52 A		
☽ 1. 2 S	12. 0 A		

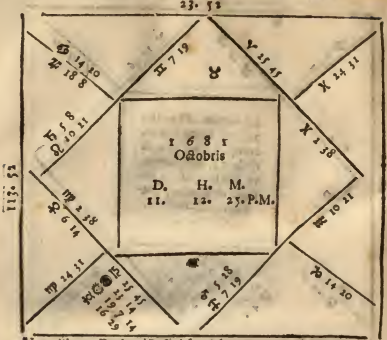
diſtantiam eiuſdem à 3. domo p.2892, Arcus ſemino. Directionis eſt p.6340, ergo dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 3126, ſeù p. 52. 6, quibus demptis à loco Solis Directionis emergunt in 3. cœli p. 17. 50 ♍.

Sol ergo ad maleficorum declinationem peruenit, & etiam ad eorum platicam coniunctionem.

☽ iuncta ☉ declinabat cum ♄ martiali. Ex altera autem parte.

Venus Iouia per declinationem pariter ab angulo recto diſtabat cum Luminaribus, diſtat autem ♀ ab I.C. p. 22. 58. Sol ab eodem angulo p. 22. 10, ☽ ab eodem pariter angulo p. 17. 57, ſed platice attamen applicabat huic radio, unde Luminaria ambas etiam qualitates beneficorum eo momento accipiebant,

REVOLVTIO CASVS:

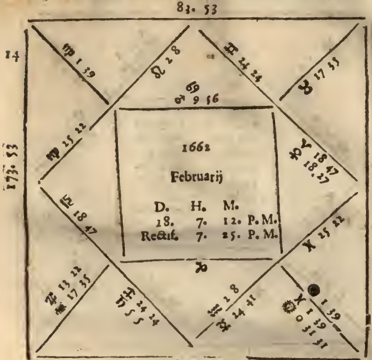

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 7 S	20. 9 S		
♃ 0. 3 S	22. 21 S		
♂ 1. 3 A	22. 19 A		
☉	7. 31 A		197. 37
♀ 0. 28 S	9. 52 S		
☿ 1. 13 S	5. 22 A		
☾ 3. 28 S	5. 56 A		

piebant, laborauit tamen grauiſſime, quoniam infortunia potentiſſime influebant. Deus autem auertat coniunctionem Solis cum infortunijs, quæ ſuccedet poſt aliquot annos, prius cum ♄, & poſtea cum ♂, ut ex Tabulis eruere quiſque poterit.

In Reuolutione pariter Luminaria coniuncta, læſionem accipiebant, quoniam ☉ □. coſmicum cum illo deſcribebat, deflectit enim ♄ ab aſcendente p. 5. 13, Sol ab ♃ C. p. 6. 38, qui ♄ communicabat cum ♂ de △, & declinatione; ſed benefici paribus ferè radijs maleficos moderabant; nam ♃ declinabat cum illis, ✳ coſmico ♀ fulto, aberrat iſta à 2. domo p. 3. 46, ♃ à 12. domo p. 3. 48, & declinabat cum Sole, & Luna, quadratoque ♂ reprimebat.

D. LEANDER BORINVS MONAC. CASS. PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1.48 S	19. 20 A		
♃ 1.22 S	14. 35 A		
♂ 4. 0 S	27. 7 S		
☉	11. 19 A	11. 46	332. 36
♀ 3.24 S	10. 23 S		
☿ 1.35 A	14. 47 A		
☾ 2.20 S	8. 47 A		

EXPERIM. XIV.

VEnus in parallelo recto cum ☉ originis cauſa fuit, horaſve ſignauit, quæ ab aſtimatiuis diſcrepant, min. 13, Luminaria quæ coniuncta ſimul erant △ ♂, & □ ♄ applicantia præcipitium prognoſticabant, quæ conſtellatio in centro 6. domus, & ♄ ac ♃ in 3. cœli Religioni natum dicauit.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 5106, qui dat eiuſdem diſtantiam ab 8. cœli p. 2895. Arcus ſemino. Directionis eſt p. 5543, ergo dat diſtantiam ☉ ab 8. cœli p. 2675, ſeu p. 44. 35, quibus additis

DIRECTIO CASVS.

	Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄	1. 50 S	19. 23 A		
♃	1. 22 S	14. 34 A		
♂	3. 5 S	26. 0 S		
☉	....	4. 8 A	4. 13	
♀	4. 59 S	17. 51 S		
☿	1. 51 A	0. 28 A		
☾	2. 35 S	11. 1 A		

ditis loco Solis Directionis emergunt in 8. cœli p. 4. 11 ♉.

Sol ergo ad □ coſmicum ♄ peruenit, ſicut in illa Caroli Calegarij (Fig. 1. huius libri) aberrat enim Sol à 6. domo p. 2. 30. ♄ à 3. domo p. 1. 16, fuit hæc conſtellatio in angulis peſſimis; prætetea △ ♂ cum eodem Luminare adhuc perdurabat, & ♀ declinabat cum ♄. Verum quia ipſa ♀ erat in ☍ ♃ ideo ✶ coſmico Solem iuvabat, diſtat ♀ ab 8. cœli p. 0. 37. Sol à 6. domo ut ſupra.

Rurſus Luna benefica iuncta ♃, ſicut fuit in illa Calegarij, multum prò vita iuvauit, & ♂ ipſe à △ ♃ reprimebatur, & Sol △ licet ex defluxi ♃ recipiebat; mirum igitur non fuit ſi ex periculo ingenti minima læſio ſecuta fuerit.

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſſ. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.17 A	22. 16 S		
♃ 0.25 A	21. 7 S		
♂ 4. 6 S	7. 31 S		
☉	11. 19 A		332. 36
♀ 0.17 A	3. 20 S		
☿ 1.47 A	18. 41 A		
● 2. 0 S	9. 57 A		

rit. ♄ fuit etiam in corde Scorpionis violentiſſima ſtella.

In Reuolutione prò offenſa, ſtabat ● iuncta Soli, in △ ♄ coſmico, diſtat illa ab 11. domo p. 3.56, ♄ à 3. domo p. 0.48, qui ♄ cum ♂ communicabat ✶ coſmico, aberrat ille ab I. C. p. 15 59, ♂ à 6. domo p. 17. 3, & ſic declinatione ♃ verberabat; ex altera deffenſionis parte.

♃ pui ✶ cum ♀ faciebat, declinabat cum ♄, & Sol non erat læſus immò □ ♃ applicabat.

In Criſi, cuius hæc eſt operatio. Arcus Solis ſemino. Radicis ut ſupra qui eandem Solis ab 8. cęli diſtantiam præſtat, Arcus ſemino. Criſis eſt p. 5308, ergo dat diſtantiam Solis ab 8. cęli p. 2517, ſeù p. 41. 57, quibus additis loco

Solis

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 12 S	22. 24 S		
♃ 0. 19 A	31. 48 S		
♂ 3. 36 S	11. 57 S		
☉	1. 30 S	1. 32	
♀ 1. 54 S	18. 57 S		
☿ 0. 3 S	5. 29 S		
☽ 4. 27 A	14. 28 S		

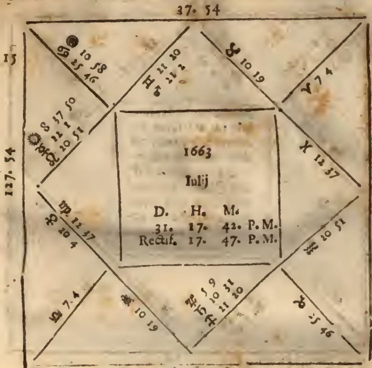
Solis criſis emergunt in 8. cęli p. 14. 55 ♉.

Sol erat in eadem copulæ proportione cum ipſo ☿, ſicut in Directione, & ☿ □ coſmicum cum ♄ deſcribebat, aberrat ♄ à m. c. p. 9. 5c. ☿ à 7. domo p. 8. 51, ſed Sol eamdem proportionem ♀, ſicut in Directione, aſſumebat ſcil. ✶ coſmicum diſtat Sol à 6. cęli p. 5. 44, ♀ ab 8. cęli p. 2. 48.

♃ declinabat cum ♄, & erat □ ♂, ſed quia etiam ♀ declinabat cum ♃ atque cum ipſo ♄ ✶ faciebat, ideo hinc inde libratis aſpectibus malum auertebatur. ☽ iuncta ♀, deffendebatur à □ ♂ coſmico, diſtat ☽ ab 8. cęli p. 8. 53. ♂ ab 11. domo p. 7. 18. & ☿ à ✶ ♃ auxiliabatur.

E X.

BERNARDINVS DE BLANCHINIS PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. re.
♄ 1.36 S	20. 31 A		
♃ 0.36 S	20. 36 A		
♂ 0. 4 S	23. 17 S		
☉	18. 10 S	19. 32	131. 4
♀ 0 44 S	4. 37 S		
☿ 5.38 A	11. 50 S		
☽ 4.18 S	27. 21 S		

EXPERIM. XV.

MErcurius in parallelo recto cum Sole tempus correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per min. 5. tantum, erat autem Sol in △ ♃, & ♄ ab eo copula moderabatur, ſicut ♂ à □ ♀. At ♃ inter maleficos declinabat, violentum ſemper ſignificauit, ſanguiniſque corruptionem.

Directionis hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus Solis Radicis eſt p.65 72, qui dat diſtantiam Solis ab 11. cœli p. 28 38, Arcus ſemid. Directionis eſt p.

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c
♄ 1.27 S	20. 40 A		
♃ 0.30 S	20. 51 A		
♂ 0.31 S	23. 57 S		
☉	11. 48 S	12. 17	
♀ 0. 53 A	6. 24 A		
☿ 0. 5 A	17. 23 S		
☽ 3. 46 A	2. 45 S		

6137, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. cœli p. 2650, ſeu p. 44. 1°, quibus demptis à loco Solis emergunt in 11. cœli p. 15. 269.

Sol ergo ad ✶ coſmicum ♂ peruenit (ſignificatio propria), diſtat Sol ab oriente p. 11. 11. ♂ ab 11. cœli p. 10. 21. ♃ erat coniunctus ♄, & cum illo ab æquatore diſtabat, platiceque cum ♂.

☽ erat in △ coſmico Solis, diſtat illa ab 8. domo p. 12. 36. Sol ab 12. domo p. 12. 58. ſed erat deffenſa ab ☍, ac declinatione ♀, ſicut Sol ab eius ✶ coſmico, aberrat ♀ à 2. domo p. 10. 53. Sol à 12. cœli ut ſupra, unde ♂ factus erat temperatus ad vitam non detimendam. & ♄ à ♃ reprimebatur, fuit

enim

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 16 S	7. 11 S		
♃ 1. 37 S	6. 43 A		
♂ 1. 31 S	13. 57 A		
☉	20. 51 A	22. 49	
♀ 2. 4 S	20. 47 A		
☿ 1. 40 A	19. 3 A		
☽ 2. 45 A	19. 37 S		

enim magis periculum quam læſio.

In Reuolutione Sol declinabat cum ♂, ac ☿ martiali per coniunctionem Luna non erat offenſa, & benefici apud aſcendentem ſimul iuncti ſtabant, Iupiterque ♂ ✱ ſuperabat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem Solis diſtantiam ab 11. cœli præſtat. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4031, ergo dat diſtantiam Solis ab 11. cœli p. 1741, ſeu p. 29. 1, quibus detractis à loco Solis criſis, proueniunt in 11. cęli p. 27. 53 ♃.

Sol declinaba cum ☿ martiali, per duplicem □ in Zod. & in mundo, aberrat ♂ à 9. cęli p. 14. 13. ☿ ab aſcendente p. 11. 55, ſed tamen Sol declinabat

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. [illegible]			
♄ 1.29 S	11. 37 S					
♃ 1.11 S	4. 38 S					
♂ 1. 1 S	21. 4 S					
☉	18. 10 S		131. 4			
♀ 2.53 A	2. 1 S					
☿ 1.57 A	20 9 S					
☾ 4. 53 A	2. 44 A					

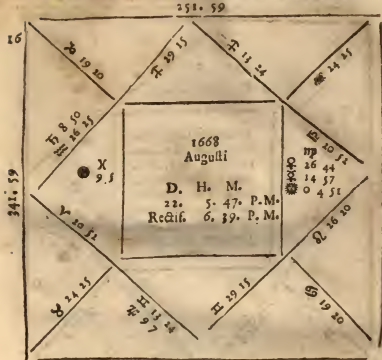
cum ♀, quæ licet □ cum ♄ deſcriberet, erat etiam in ✱ ♃, & ♃ ♄ declinat. reprimebat. ☾ erat in △ cum ☿ martialis, & tempore caſus (cum p. 13. 28. ♊ decurreret) applicabat □ ♄, ſed etiam △ ♃ in mundo, diſtabat enim ☾ ab I. C. tempore caſus p. 1. 29, ♃ ab 8. domo p. 3. 34. & cum ♀ declinabat, properabat etiam ad eius ☍, unde nihil grauioris mali minabatur Criſis.

EXPERIM. XVI.

VEnus cauſa impulſiua originis fuit, hora ſve ſignauit, quæ à datis diſcrepant]min.]52;[Luminaria declinabant cum ♃, unde viuifica erant, licet

cauſa

ANTONIVS AMIGHETTVS PAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 2 A	19. 7 A		
♃ 1. 0 A	13. 38 S		
♂ 2. 5 A	25. 35 A		
☉	11. 29 S	11. 56	152. 11
♀ 7. 11 S	3. 49 S		
☿ 4. 58 A	3. 14 S		
☽ 3. 31 A	11. 10 A		

cauſa originis ✶ ♂ reſpiceret, qui □ in mundo cum altero malefico communicabat, ♂ aberrat à culmine p. 16. 20, ♄ verò ab ortu p. 17. 35, attamen moderabatur ♄ à △ ♃. Aſt quoniam Sol ✶ coſmicum ♂ recipiebat, ideo violentia paſſus fuit, ſicut in Directione apparet, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis Solis eſt p. 6111, qui eiuſdem dat diſtantiam à 9. cœli p. 5060, Arcus ſemid. Solis Directionis eſt p. 5797, ergo dat Solis diſtantiam à 9. domo p. 4800, ſeù p. 80. 0, quibus additis loco Solis Directionis proueniunt in 9. domo p. 3. 38 ♐.

DIRECTIO CASVS.

260. 32

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 1 A	19. 19 A		
♃ 1. 0 A	14. 4 S		
♂ 2. 12 A	23. 25 A		
☉	6. 27 S	6. 37	
♀ 9. 22 A	5. 25 A		
☿ 2. 6 A	0. 12 S		
☽ 4. 53 S	14. 1 S		

Sol ergo ⚹ ♂ in mundo repetebat, diſtat enim ♂ à 9. cęli p. 1. 40. Sol verò ab occaſu p. 2. 14. Luna erat in □ eiuſdem malefici, & parallelo obliquo (ut videtur) cum Sole applicabat. ♂ erat in ⚹ ♄. Verum quia ♄ à △ ♃ reprimebatur; qui ♃ erat in □ Solis, & ♀ declinabat cum ipſo Sole, unde ambas qualitates beneficas habebat, non erat tamen ♀ Soli coniuncta propter ſuam magnam latitudinem aliàs, neque minima offenſa paſſus fuiſſet. ☽ etiam illa □ ♃ applicabat, & cum illo partilliter declinabat.

In Reuolutione ♃ inter maleficorum declinationes circuibat (quod violentum ſemper ſignificat,) habebat tamen ⚹ ♀ ex quo aſpectù roborabatur.

☽ □

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0. 32 S	17. 36 S		
♃ 0. 31 S	19. 16 S		
♂ 0. 59 S	21. 40 S		
☉	11. 29 S		152. 11
♀ 0. 43 S	0. 32 A		
☿ 3. 4 A	12. 29 S		
● 4. 22 A	5. 25 S		

● □ ♂, & □ coſmicum ♄ recipiebat, deflectit illa à m. c. p. 3. 55, ♄ ab ortu p. 6. 30, ſed etiam ♃ □ in mundo deſcribebat ut clarè patet. Iupiterque aſcendentem occupabat. Sol non erat offenſus ideo non mortalis Reuolutio fuit.

Criſis hęc eſt operatio. Arcus ſemid. Radicis eſt ut ſupra, qui eamdem Solis à 9. cœli diſtantiam prętat. Arcus ſemid. criſis eſt p. 4202, ergo dat diſtantiam Solis à 9. domo p. 3479, ſeù p. 57. 59, quibus additis loco Solis criſis emergunt in 9. cęli p. 20. 47 ♑.

Sol erat adhuc in ⚹ ♂, & duplici □ ♄. in Zodiaco, ac in mundo, aber-

iat

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Aſc.	Aſc. Re.
♄ 0.43 S	15. 37 S		
♃ 0.45 S	15. 33 S		
♂ 1. 39 S	6. 13 S		
☉	18. 32 A	19. 58	
♀ 3. 4 A	26. 13 A		
☿ 2. 32 A	25. 19 A		
☽ 5. 0 A	12. 21 S		

rat ♄ à domo 5. p. 13. 59. Sol ab occasù p. 13. 20. erat tamen deffenſus ab eodem □ ♃, & ✶ coſmico ♀, deflectit Sol ab occasù ut ſupra, ♀ à 9. domo p. 10. 59. rurſus ♃ exquiſitè copula, & declinatione reprimebat ♄.

☽ erat in □ ♄, ſed etiam in illo ♃ oppoſita Soli, & tempore casù à maleficorum radijs defluebat, ſcilicet à declinatione, & accedebat △ ♃ in mundo, nam cum deflueret p. 23. circiter eiuſdem ſigni ♉, diſtabat, ab ortù partes 13. circiter, ſicut ♃ à 5. cœli, unde Luna non erat validè, offenſa, ſed potius deffenſa.

EX.

MATHÆA DAPHINA ZAZINTENSIS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ☊.	
♄ 2. 17 A	0. 20 S			
♃ 1. 49 S	3. 17 A			
♂ 1. 16 S	23. 45 S			
☉	7. 44 S	7. 57	18. 10	
♀ 3. 3 S	15. 25 S			
☿ 0. 15 A	8. 55 S			
☽ 3. 10 A	25. 59 A			

EXPERIM. XVII.

IVpiter æqualiter deflectens ab angulis rectis cum ☉ impulſiua originis cauſa fuit, tempuſque correxit, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 4, unde Sol à ♄ læſione erat deffenſus.

☽ in aſcendente in □ coſmico cum ♄ præcipitium prognoſticabat, aberrat ☉ ab ortu p. 9. 53, ♄ ab I. C. p. 9. 59, quod ſucceſſit ad infraſcriptæ directionis tempus, cuius hæc eſt operatio.

DIRECTIO CASVS.

206. 4

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 2. 17 A	0. 32 S		
♃ 1. 47 S	2. 46 A		
♂ 1. 20 S	24. 17 S		
☉	11. 21 S	11. 48	
♀ 3. 33 S	26. 13 S		
☿ 1. 44 S	17. 42 S		
☽ 4. 59 S	23. 46 S		

Arcus ſeminocturnus Solis Radicis eſt p. 4923, qui dat diſtantiam Solis à 6. cœli p. 2582, Arcus ſemino. Directionis eſt p. 4892, ergo dat diſtantiam Solis à 6. cœli p. 2560, ſeù p. 42. 40, quibus additis loco Solis Directionis emergunt in 6. cœli p. 12. 12 ♊.

Luna ergo cum ♂ declinabat, & ✶ coſmicum cum ♄ deſignabat diſtat ille ab I.C. p. 19. 14, illa à 6. domo p. 18. 18. At ♀ △ ♃ fulta iuncta ♂ illum moderabat, & ☽ declinatione.

Sol non erat offenſus, ideo læſio minima, & inſenſibilis fuit.

In Reuolutione Sol erat ♂ oppoſitus, & cum illo ab æquatore, diſtabat tri-

REVOLVTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.59 S	16. 40 S		
♃ 1. 2 S	17. 23 S		
♂ 2. 7 S	7. 1 A		
☉	7. 44 S		18. 10
♀ 1. 6 S	9. 17 A		
☿ 2. 7 A	4. 4 A		
● 3.12 S	6. 30 S		

trinumque ♄ recipiebat in mundo, diſtat ♄ à 3. cœli p. 12. 27. Sol ab 11. domo p. 15. 58.

● pariter cum ♂ declinabat. At ♃ ♄ ☌ moderabat ac declinationis parallelo, ſicut ♀ pari radio ♂ reprimebat.

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Radicis ut ſupra, qui eandem diſtantiam Solis à 6. domo præſtat, Arcus criſis ſemino. eſt p. 4485, ergo dat Solis diſtantiam à 6. domo p. 2352, ſeù p. 39. 12, quibus additis loco Solis criſis emergunt in 6. cœli p. 21. 44 ♊.

CRISIS CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 0. 59 S	17. 39 S		
♃ 1. 0 S	17. 2 S		
♂ 1. 7 S	4. 36 A		
☉	15. 39 S	16. 35	
♀ 1. 6 A	2. 14 A		
☿ 2. 44 A	4. 55 S		
☾ 0. 30 A	18. 45 S		

Luna ergo applicabat ☌ ♄, & momento caſus quamcitius ad illam properabat, atque ad eiuſdem malefici declinationem.

♃ vero illam pari radio deffendebat; aſt quoniam ♂ ⚹ cum ♄ faciebat, ideo neceſſarium fuit ♀ auxilium, quod illa ſua declinatione ♂ præſtabat. Præterea Sol in □ partili cum ♃ commorabat, ultra eius declinationem. Concludendum igitur, non potuiſſe grauem læſionem euenire.

E X.

PAVLINA QVAGLIATA VENE.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 1.39 A	21. 36 S		
♃ 1.27 A	3. 33 A		
♂ 2.11 S	17. 39 S		
☉	21. 13 A	23. 17	
♀ 1.10 S	16. 7 A		
☿ 0.40 S	18. 9 A		
● 0. 52 A	17. 22 S		

EXPERIM. XVIII.

IVpiter in parallelo, recto cum ☉ eo momento horas ſignauit, quæ à datis diſcrepant h. 1. 8, deſtendebat Sol à declinatione ♄.

Luna verò quæ cum ♂ declinabat, & in eius □ erat, & ♄ in ⚹ ♂ præcipitium conſtellationes ſignauere in aquis, ut directione clare videtur, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 6797, qui dat diſtantiam eiuſdem à 3. domo p. 4033; Arcus ſemino. Directionis eſt p. 6835, ergo dat diſtantiam Solis

DIRECTIO CASVS.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 39 A	21. 36 S		
♃ 1. 26 A	3. 25 A		
♂ 2. 25 S	17. 40 S		
☉	21. 42 A	23. 55	
♀ 1. 2 S	17. 11 A		
☿ 0. 26 S	19. 25 A		
☽ 3. 41 A	19. 32 S		

Solis à 3. domo p. 4056, ſeù p. 67. 36, quibus demptis à loco Solis Directionis emergunt in 3. domo p. 0. 16 ♎.

Luna peruenit ad ☌ ♄, & ad eius declinationem, atque in illam quoque ♂ Sol declinabat cum ♄.

At ſalua extracta fuit, quoniam ♀, quæ cum ♃ communicabat per △ ♂, malignitatem ex □, & declinatione reprimebat.

♃ verò ♄ moderabat, & ☽ de □, declinabatque ♀ cum ☽.

Sol △ coſmicum ♃ recipiebat, diſtat ♃ à 9. domo p. 5. 42, Sol verò à 5. domo p. 6. 0. quid igitur Clarius?

In

REVOLVTIO CASVS.

261. 18

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄ 0. 25 A	21. 22 S		
♃ 0. 41 A	21. 35 S		
♂ 2. 6 S	10. 23 S		
☉	21. 13 A		243. 3
♀ 1. 0 A	24. 28 A		
☿ 1. 59 A	24. 55 A		
☽ 4. 2 S	15. 38 A		

In Reuolutione pariter Sol æqualiter cum ♄ diſtabat ab æquatore, & ☽ erat in eius ✶ in Zodiaco, ac □ in mundo, aberrat illa à 12. cœli p. 2. 47, ☉ à 9. domo p. 0. 27.

Mars quoque Solem □ offendebat, & ♄ △ coſmico, Sol eleuatur ſupra 8. domum p. 29. 23. ♄ ſupra 4. domum p. 29. 40.

At. ♃ declinabat cum ♄ & cum Sole, Solque eius ☍ applicabat, ☽ ad △ eiuſdem benefici properabat, ac ✶ coſmicum ♀ deſcribebat, deflectit ♀ à m. c. p. 3. 50, ☽ à 12. p. ut ſupra.

Criſis non ponitur quoniam dies non mihi innotuit.

CON-

C O N C L V S I O Cap. II.

Ot igitur mirabilibus experimentis, firmata nobiliſſima ſcientia, concludendum non ſine ratione, ac probabiliter venit, de Natorum pluribus euentibus prognoſticare poſſe, & præcipuè de illis, qui morboſi, vel vitæ periculoſi, vocitantur. Nam cum aer innumerabilibus cœlorum effluvijs ſic refertus, ac terræ diuerſis exhalationibus, à calore Solis, Aſtrorumque, excitatis, coninquinatus, corpora ſubiacientia, prò ut ſunt ad recipiendum diſpoſita inficiuntur; quamobrem ex hoc diuerſi in natura effectus enaſcuntur: quorum cauſæ, cum regulariter, à Philoſophis, non è Cœlis, ſed à terra ſtabiliantur, Aſtroſophiæ rationes in obſcuro conijciuntur. Aſt ſi illa ſubtiliora corpora fortiora ſunt in agendo, quam craſſiora, & ſublunaria, profectò uniuerſales mouendi cauſæ exiſtimandæ ſunt; qua propter hæc inferiora ab illis dependent, & motum recipiunt; qui motus cum abſque calore non ſit, & calor cum à Sole cæteriſque ſtellis, (prò ſua calefaciendi facultate) emanet, ad intelligentiam cuiuſque mentis peruenit, omnes è terra vapores, exhalationeſque, eo promouente; generari, qui cùm ex diuerſis terræ locis, ac mineralibus ſubleuentur, à diuerſis cœlorum cauſis præſiſtentibus, promotis, generales influxus prodeunt, qui ad indiuidua iugi circumuolutatione, peruenientes, particulares effectus, prò ut illis diſpoſita ſunt, eliciuntur. ergo cauſæ particulares non vocitantur, niſi quoad diuerſorum, ſingulariumque corporum patientiam, cum in ſemetipſis conſideratis uniuerſales ſemper ſint; quamobrem minimè à veritate abhorrere videtur, ſi per cœlorum motus cęteraque phænomena, ſapientes Natorum euentus prædixerint.

At id, quod magis, inſultantibus hanc ſcientiam, extra rationem videtur eſt, accidentium ſpecies prænoſcere, & earum cauſarum vniuerſalium ad cognitionem hominis, effectus ſpecificos reducere; qua propter parùm huic facultati credunt. Fateor etiam ego non omnes cauſas nobis eſſe notas, etſi plurimæ rerum inferiorum qualitates occultæ ſunt, eo magis poſſumus de ſuperioribus dubitare. Attamen cum omnes prædictiones, ex Aſtris eorumque motù, & lumine, certiſque proportionibus, ac deffinitis diſtantijs, eruantur; & ex his omnibus notis, tamquam ſcientiæ certiſſima principia, non prò libidine ficta, ac ab imaginatione deprompta, mirum nemini videri debet, ſi euentus ſpecifici quandoque fuerint prognoſticati. Ex iſtis autem paſſionibus naturiſque Planetarum aliarumque ſtellarum, à ſeculis, per viros ſapientiſſimos ſcientia exorta fuit, quæ cum in ſuis principijs, cauſiſque nota ſit, quam Philoſophia rerum inferiorum, cuius principia, vel realiter agnita non ſunt, vel ad libidinem ficta, cum ſenſui haud pateant, non abſque ergo ratione, ac aduerſariorum pace diſcerendum de illa quiſque poterit.

Hoc tamen verum eſt, regulæ, quæ ad ſcientiam inuentæ fuere, plurimas earum, aut falſas, aut non probabiles exiſtere; ideo quæ rationi, & experientiæ non congruunt reijciendæ omninò veniunt. quas verò ſecuti ſummus naturali methodo, ac experimentis correſpondent, ut clarè hucuſq; demonſtrauimus, & omnibus difficultatibus, quoad vitæ conſeruationem, ac deſtructionem pertinentibus ſatisfecimus. ſat enim erit, ſi aliquid in tam difficillima, ac laborioſa ſcientia, ad probabilitatem diximus, ad hoc, ut ne hoc Opus legentibus inſulſum, & incredibilis labor ad ſolam vanitatem impenſus mini-

mè

mè videatur. At verò cum hoc opus iam abſolutum crediderim, non ince-
ptum reperio. Argumentum quam maximum, experientia diluendum nobis
reſtat, adeo, ut ſi in hoc obſeruationes defficiant, tamquam à fundamentis,
excuſſa tota machina corruat. illud dico indiſolubile argumentum, quod
in primo libro cap. 3. arg. 10. ratione conati ſummus diſcindere: hoc eſt Ge- *argum. to.* 11. 12.
mellorum ortus diuerſa ut plerumque euenire ſolet ſortiri diſcrimina; non
oriuntur ut iam diximus uno momento, neque ſapius una eadem hora, qua-
re ex hoc temporis interuallo, varietates maximæ, cum in mundo, tum etiam
in Zodiaco eueniunt. Aſpectus enim illi, qui vocitantur mundani, quia in
circulo Æquatoris fiunt, ſpatio quadrantis unius horæ omninò mutantur; cum
16. minuta horaria, ad quatuor gradus circuli Æquatoris correſpōdeant, tan-
tum enim ſpatiū Spheræ actiuitatis in aſpectibus mundanis tribuitur, ut iam
diximus L. 1. c. 12. undè manifeſtè cuique patere poteſt, quæ differentia in-
ter Gemellos, ex hoc tempore eueniat, neque temerè hæc profferre audemus,
cum experimenta nobis non deſint ad noſtram ſententiam confirmandam,
quæ prò huius vniuerſi operis corouide ponere decretauimus. Vndecim in
numero ſunt; neque plura curauimus ponere, cum hæc abundè ad proban-
dum ſufficiant. ſi autem quis vellet in alijs experiri, afferat exempla, & ean-
dem veritatem demonſtrabimus, cum hac tamen cautione, ut dicant quis ex
duobus pluribuſque gemellis ſit primus, quis ſecundus natus, cum citrà hanc
obſeruationem, operatio fieri nequeat; ſit igitur primum experimentum.

LVDOVICVS SCAFVS VER. PRIM. NAT.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 1. 57 A	19. 48 S		
♃ 1. 10 A	14. 48 A		
♂ 0. 54 S	10. 17 S		
☉	16. 42 S	17. 47	136. 24
♀ 1. 26 S	14. 52 S		
☿ 1. 31 A	19. 45 S		
☽ 1. 47 A	16. 33 A		

EXPERIM. I.

MErcurius in linea ortiua cauſa impulſiua originis primi fętus fuit, correxitque tempus, quod à dato differt per min. 7. tantum. maleficus ☿ erat, quoniam partilliter declinabat cum ♄, & recipiebat ✶ ♂ ſine ullo beneficorum auxilio, ideo ſuffocationis cauſa fuit ob ſpirituum deffectus. Sol platice tangebat declinationem ♄, & deſcribebat ✶ coſmicum ♂, deflectit Sol ab ortu p. 19. 0, ♂ à 3. domo p. 15. 52. ſed ſufficiens fuit cauſa peſſima originis ad vitam huius infantuli arripiendam. Adde quod ♃ cadebat in 8. domum, unde ex hoc vires deperdebat.

Suc-

CRISIS LETHALIS:

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 2. 1 A			
♃ 1. 12 A			
♂ 0. 27 S	3. 3 A		
☉	8. 34 S	8. 50	
♀ 1. 15 S	3. 9 S		
☿ 1. 38 S	10. 2 S		
☾ 4. 54 A	8. 44 A		

Succeſſit ergo Criſis, cuius hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 4333, qui dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 1372. Arcus ſemino. Criſis eſt p. 4870, ergo dat diſtantiam Solis à 3. domo p. 1474, ſeù grad. 24. 34, quibus additis loco Solis criſis, proueniunt in 3. domo p. 2. 39 ♎.

Mercurius ergo cauſa originis, & mortis ſignificatrix, peruenit ad ♂ ☉ in □ ♄, ☾ ad declinationem eiuſdem malefici ☿, & ♂ ad △ ♄, unde ♀ corrumpebatur à declinatione ♂ Saturni; quid lucidius igitur poſſumus expectare? fatendum ergo eſt, quod cum malefica cauſa eſt originis impulſiua, præcipue in gemellorum genituris, alter eorum qui eam ſic obtinet, vità non fruatur, & in criſibus quæ poſtea ſuccedunt (ni in ipſa natiuitatis die, aut ho-

CATHERINA SOROR SECVNDA NATA.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂			
☉			136. 31
♀			
☿			
●			

ra moriantur) ſi repetitio fiet ſimilis Radici, extinguentur, quæ prò directionibus habendæ fuerint.

EXPERIM. II.

IN hac vero ſecunda ex gemellis genitura, cauſa impulſiua non fuit malefica, ſed benefica. Sol quippe fons vitæ, in centro orientis conſtitutus tempus correxit, quod ab æſtimatiuo differt per min. 9. irroratus enim erat à declinatione ♀ iouiæ per ☍, alterque beneficorum cardinem occiduum poſſidebat; neque ♂ Solem de ✶ mundano, ut in primo natu, offendebat, neque ☿ ſpiritus lædebat non rectificans, ut in primo. Rurſus hic ● inter beneficorum □ mundanos repericbatur; abberrat ♀ ab ortu p. 10. 14. ● à 4. do. no

ANTONIVS DE FVSATIS PRIM. NAT. VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R
♄ 0. 17 S	19. 42 A		
♃ 0.16 S	23. 12 S		
♂ 0. 6 A	14. 50 A		
☉	20. 38 A	22. 33	300. 8
♀ 0. 19 S	23. 7 A		
☿ 0. 18 S	23. 5 A		
● 4. 25 A	9. 53 S		

p. 9. 55. ♃ à 7. domo p. 9. 34. unde nil mirum ſi vixit, & adhuc fortaſſe viuit. Notandum itaque eſt quanta differentia ab ipſa poſitione mundana enaſcatur, & qui aſpectus generantur in mundo, qui alteri gemellorum poſſunt accidere, alteri non. Sileant ergo qui inconſultè argumentum hoc contra ſcientiam aducunt, & damnent propriam ignauiam cum neſciant quid dicant.

EXPERIM. III.

LVna in parallelo recto cum Sole rectificauit tempus primi Nati, quod à dato diſcrepat per minuta 14. ſed malefica fuit, quia in □ ♄, & in □ cosmico ♂ reperiebatur, diſtât enim ● ab 11. domo p. 11. 43, ♂ verò ab 8. domo p. 16. 0, licet platice, ſine beneficorum irradiatione. Præterea Sol ad

CRISIS LETHALIS.

350. 19

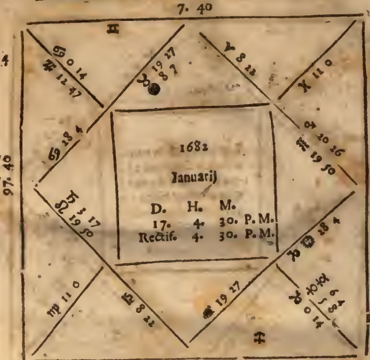
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. &c.
♄			
♃			
♂			
☉	20. 13 A	22. 1	
♀			
☿			
☽ 5.0 A	16. 24 S		

☍ ♄ properabat & æquidiſtabat cum illo ab æquatore, neque ♃ erat illi oppoſitus, quia nimis longe ab actiuitatis ſfera circuibat. ♀ tantum ☽ de △ ex defluxu aſpiciebat quo tranſacto. Criſis ſucceſſit lethalis, cuius hæc eſt operatio.

Arcus ſemid. Radicis Solis eſt p. 4047, qui dat diſtantiam ☉ à 6. domo p. 2794. Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4079, ergo dat diſtantiam Solis à 6. domo p. 2813, ſeu p. 46 43, quibus demptis à loco Solis criſis emergunt in 6. cęli p. 13. 7 ♐. Sol itaque magis ad ☍ ♄ acceſſit, & ad eius declinationem, ☽ cauſa originis ad ✶ ♄, & momento mortis, quæ aliquot horis poſt celebratam cri-

ſim

DOMINICVS FRATER SECVND. NAT.

Lat Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂			
☉	20. 37 A	22. 31	300. 11
♀			
☿			
☾			

ſim ſucceſſit ad □ ♂ coſmicum, & ✶ coſmicum eiuſdem ♄ properauit, nam tantum diſtabat ♂ à 9. cęli quantum ☾ à 12. domo, & ♄ à 2. domo.

EXPERIM. IV.

SOl in centro occidentis tempus corripuit ſecundi Nati, quod nihil ab ęſtimatiuo diſcrepat, cum ocaſum Solis notauerint. fuit maleficus quia Saturnius, ut iam in primo dixi, Lunaque pariter □ ♄ recipiebat. Prius verò iſte deceſſit, quia Sol fons vitæ offenſus ſine ullo fortunarum auxilio in angulo impulſum dedit origini, in altero vero exemplo, Luna quæ aliqualiter recipiebat △ ♀ fuit cauſa rectificans, ideo una die plus vitæ functus fuit.

Criſis

CRISIS LETHALIS

8. 19

Lat. Plan.	Declin.	Diſt. Asc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂ 0. 6 A	14. 34 A		
☉	20. 25 A	22. 16	
♀.			
☿			
☽ 4. 51 A	13. 29 S		

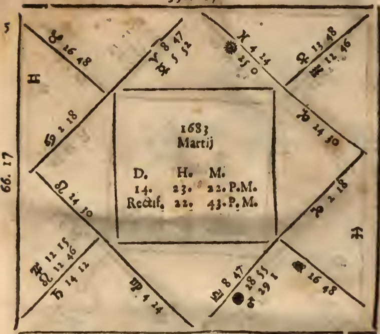
Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus Solis Radicis eſt p. 4045. qui dat diſtantiam à 5. domo p. 4117, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4064, ergo dat diſtantiam Solis à 5. domo p. 4132, ſeù p. 68. 52, quibus demptis à loco Solis proueniunt in 5. domo criſis partes 20. 12 ♋.

Sol cauſa originis impulſiua declinans cum ♄, △ coſmicum, ☽ martiali deſcribebat, diſtat ☽ ab 11. domo p. 0. 56. Sol ab occaſu p. 0. 30, qui aſpectus in primo natù non poterat euenire propter diuerſam mundi poſitionem, ex diſcrepanti hora ortus proueniente, unde alteri die 19, alteri dies 18. facti ſunt critici.

☽ ut diximus erat martialis ex □ partilli cum illo, ac declinatione.

VENTVRA NAVARA PRIM. NAT. VER.

336. 17

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞
♄ 0. 58 S	17. 33 S		
♃ 1. 3 S	18. 11 S		
♂ 2. 35 S	8. 45 A		
☉	2. 0 A		355. 25
♀ 4. 38 S	12. 17 A		
☿ 3. 19 S	5. 22 S		
☽ 4. 5 S	6. 45 A		

E X P E R I M. V.

SOrores Iudeæ gemino partu natæ, prima eorum orta viuit, altera deceſſit: quia benefica cauſa, quæ vixit ſortita fuit, quam altera ſecunda non obtinuit. Prima igitur nata ♀ benefica iouia ex ☍, Saturno reſiſtens, in parallelo recto cum Sole tempus correxit, quod à dato diſcrepat per minuta 39. ☽ non erat in efficaciſſima ☌ cum ♂ propter magnam latitudinem licet valida fuiſſet, & ego exiſtimo puellam non diu vixiſſe.

Notandum maximum horarum interuallum inter has puerullas gemellas extitiſſe, nam una poſt alteram ſpatio 9. horar. ad lucem exiuit.

Sſ E X.

INNOMINATA SOROR SECVNDA NATA.

Lat. Plan.		Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. Re.
♄				
♃				
♂	2.34 S	8. 45 A		
☉		1. 50 A	1. 52	355. 49
♀				
☿				
☽	4.58 S	8. 36 A		

EXPERIM. VI.

IN hac autem ſecunda nata cauſa originis fuit ☽ in centro orientis, notauitque tempus, quod ab æſtimatiuo diſcrepat per minuta 28. Malefica fuit ab exquiſito □ coſmico ♄, quia ſicut illa erat in centro ortus, ita ♄ occupabat centrum Cœli m. & erat in partilli declinatione ♂, quæ peſſimæ familiaritates, in prima non ceciderunt. Præterea in hac malefici de □ coſmico communicabant, declinat enim ♄ ab 11. domo p. 33. 59, ♂ verò à 2. domo p. 31. 3. Vixit per 7. dies quoniam benefici erant oppoſiti; Solque validè non lædebatur. mors prouenit à cauſa impellente malefica.

CRISIS LETHALIS.

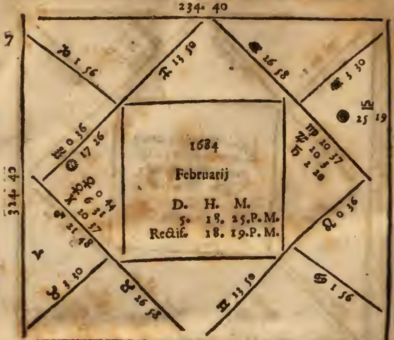
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄ 0.58 S	17. 38 S		
♃			
♂ 2. 30 S	8. 24 A		
☉	0. 56 S	0. 56	
♀ 3.21 S	12. 6 A		
☿ 2.59 S	2. 52 S		
☾ 0.59 S	18. 53 A		

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemino. Solis Radicis eſt p. 5512, qui dat diſtantiam Solis ab occasù p. 2383, Arcus ſemino. Criſis eſt p. 5344, ergo dat diſtantiam Solis ab occasù p. 2310, ſeù p. 38. 30, quibus additis loco Solis criſis emergunt in occidente p. 10. 51 ♉.

Luna peruenit ad parallelum declinationis , & adhuc erat in △ platico ♂, & ✶ coſmico ☉, diſtat ☾ à 4. domo p. 17. 14, Sol verò à 6. domo p. 18. 50, unde etiam ille corrumpebatur ab illa, addito altero ✶ in Zodiaco; applicabat etiam ☍ ♄, neque ♀ copulabatur, nam extra actiuitatis Sphæram degebat, neque ♀ amplius tangebat ☍ ♃. ergo ille ſolus non poterat reſiſtere

S ſ 2 ♄, &

ANTONIVS BARBVS PRIM. NAT. VER.

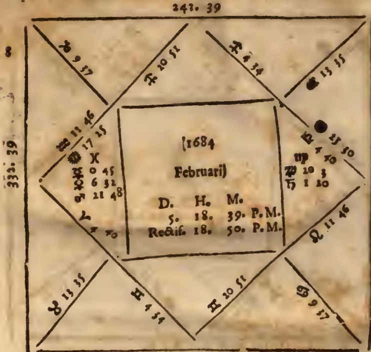
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ſu.
♄ 1. 32 S	12. 28 S		
♃ 1. 27 S	5. 18 S		
♂ 0. 41 A	3. 53 A		
☉	15. 40 A		319. 54
♀ 1. 28 A	10. 31 A		
☿ 1. 8 A	12. 25 A		
☽ 5. 0 S	5. 11 A		

♄, & oppoſitione ☽ malefica, & ✶ platico ♂ in mundo, recedebat hic ab ortu p. 13. 0, ♃ à Culmine p. 10. 8.

EXPERIM. VII.

VEnus ſaturnia duplici radio, ☍ ſcilicet, & declinatione, in parallelo recto cum Sole originis cauſa fuit, tempuſque ſignauit primi Nati, quod à putatiuo diſcrepat minuta 6, quæ ♀ cum teſtimonium ♃ non haberet, extinctus fuit die ſequenti poſt mediam noctem (cum ☽ p. 6. 23 ♒ decurreret) tunc temporis enim à declinatione ♃ defluxerat, accedebatque ad illam ♄, obtinebat enim p. 4. 54, latitudinis Borealis, unde ab Æquatore ex parte meridionali declinabat p. 9. 4, meliuſque ad illam ♀ corruptæ accedebat, &

ANTONIVS MARIA FRATER SECVN. NATVS.

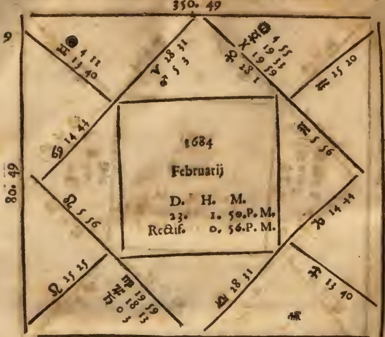
Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄			
♃			
♂			
☉			
♀			
☿			
●			

in eius △ reperiebatur, & ad ✶ coſmicum ♄, diſtabat eo momento ● à m. c. p. 21 circiter, ♄ ab 8. domo p. 20 circiter, facta additione aliqua parte Æquatoris pro una die, & horis. Sol acceſſit ad declinationem ♄, & ☿ declinabat cum eodem malefico, ♃ non potuit adiuvare, quia ♄ non moderabat, neque Luminaria aſpiciebat. Moritur poſt ſecundum Natum quoniam beneficus licet læſus cauſa impulſiua originis fuit.

EXPERIM. VIII.

IN hac ſecunda Geneſi Maleficus ♂ licet ♃ oppoſitus, in parallelo recto cum Sole tempus correxit, quod à dato differt minuto 11 habebat etiam ♂ qualitatem alterius malefici quia Sol erat Saturnius, ut iam diximus, Mo-

ELISABETTA BECHERLA PRIM. NATA VER.

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Asc.	Asc. R.
♄ 1. 33 S	12. 58 S		
♃ 1. 31 S	5. 49 S		
♂ 0. 29 A	1. 34 S		
☉	9. 45 A	10. 4	336. 46
♀ 1. 7 A	1. 49 A		
☿ 2. 54 S	1. 29 A		
☽ 4. 56 A	16. 9 S		

ritur eadem die, hora prima noctis ſequentis (cum ☽ p. 3. 17 ♏ luſtraret) quæ ad △ ♀ corruptæ properabat, & ⚹ cum ♄ in Zodiaco faciebat, unde hic puer deceſſit in ⚹ Zodiacali ☽ cum ♄. frater autem primus in ⚹ ♄ cum ☽ in mundo. Notandum hic eſt quia ambo ferè eadem hora naſcuntur, moriuntur etiam paruo inter eos interuallo conſtituto.

EXPERIM. IX.

Mars in parallelo recto cum Sole horas ſignauit ortiuas, quæ ab æſtimatiuis diſcrepant minuta 54, maleficus fuit, attamen ♀ platice iunctus declinabat cum illa, & cum ☿ ſquio propter oppoſitionem, moritur igitur poſt ſororem ſecundam natam.

CRISIS LETHALIS

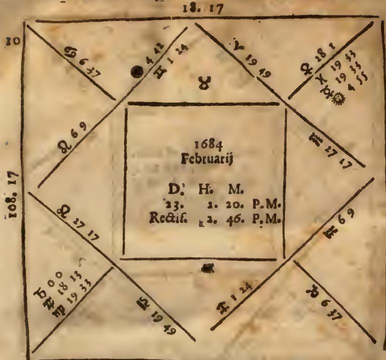

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂ 0.26 A	2. 31 S		
☉	8. 39 A	8. 55	
♀ 1. 1 A	0. 15 A		
☿			
☾ 0. 7 S	23. 6 S		

Criſis hæc eſt operatio. Arcus ſemidiurnus Solis Radicis eſt p. 4756, qui dat diſtantiam ☉ ab 8. domo p. 1736, Arcus ſemid. Criſis eſt p. 4865, ergo dat diſtantiam Solis ab 8. cœli p. 1761, ſeù p. 29. 21, quibus demptis à loco Solis criſis emergunt in 8. cœli p. 8. 32 ♒.

Luminaria iam grauiter à natiuitate læſa erant, Sol ab ☍ ♄, & ☾ à platico eius □ ac ✶ ♂. tempore autem mortis (cum ☾ p. 16. 55 ♋ in aſcendente, decurreret) acceſſit ad ✶ coſmicum ♄, deflectebat enim illa à 2. domo p. 21. 37 ♄ ab I.C. p. 23. 48, & ad platicum □ coſmicum ♂. diſtabat ♂ ab 11. domo p. 25. 29, illa à 2. domo p. ut ſupra, unde ſolus ✶ ♃ non potuit eam ab ambobus maleficis deffendere.

MARGARITA SOROR SECVNDA NATA.

Lat. Pla.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. R.
♄			
♃			
♂			
☉			
♀			
☿			
☽			

Præterea Sol faciebat parallelum rectum cum ♂, eleuatur Sol à m. c. p. 15. 41, ♂ ab eodem angulo p. 13. 45. ♀ coniuncta ♂, ac in eius declinatione, Luminaria non aſpiciebat.

EXPERIM. X.

Vna martialis per ✱, ſaturnia per □ coſmicum, nam diſtat illa ab 11. domo p. 3. 18, ♄ à 2. domo p. 2. 43, in parallelo recto cum Sole conſtituta tempus ſignauit, quod à dato per minuta 26 diſcrepat. Moritur citius quam primus, (nempe die ſequenti H. 9. noctis) quoniam cauſa originis ab ambobus maleficis obſidebatur, & ſic ☉ □ paralleloque ſupradicto pulſabat, quod hoc in primo non ſuccedebat.

GEMELLÆ SIMVL ORTÆ VNICO CORDE.

308. 26

Lat. Plan.	Declin.	Diff. Aſc.	Aſc. ℞.
♄ 2. 27 S	2. 8 S		
♃ 1. 56 S	14. 39 A		
♂ 1. 2 A	9. 44 A		
☉ . . .	23. 27 A		275. 59
♀ 2. 1 A	17. 30 A		
☿ 2. 20 A	25. 3 A		
☽ 1. 37 A	25. 6 A		

Tempore mortis, Luna p. 23. 23 ♊ circuibat, unde ✱ coſmicum ♂ recipiebat, diſtabat enim illa eo momento à 12. cœli p. 16. circiter, ♂ à m. c. p. 15. circiter. (addita parte circuli Æquatoris, prò una die, & horis) & ſimiliter ad □ ♄ mundanum accedebat, aberrat ♄ tempore occubitus à 3. domo p. 16. circiter, illa à 12. domo ut ſupra.

Primus igitur natus prior in tempore deceſſit, quoniam maiora ſimul concurrerunt infortunia.

EXPERIM. XI.

CVm autem, etſi prò ſcientiæ veritate ex adductis experimentis animus meus valde crederet; attamen niſi aliquid, ad demonſtrandos gemello-

rum ortus poſſibiles in euentuum diuerſitatibus, inconcuſſum prò fundamento reperirem, adhuc anſa laborabam. Fortè fortuna votis meis ariſit. Labente igitur ab Vniuerſi redemptione anno octuageſimoquinto ſupra milleſimum, & ſexcenteſimum, peruenit Patauium Iacobus Boſcaratus, ex turre Merlare: cui cum ex vxore, admirabili caſu, Gemellæ ortæ eſſent ſimul in parte cordis iunctæ, in reliquis verò membris geminatæ, & in omnibus perfectæ, ſpecioſis faciebus, nullam monſtruoſitatem habentes, niſi quod cor unum ambas viuificabat. Nouitate caſus pauper homo obſtupefactus, poſt filiarum mortem, cui infrà à natiuitate horam ambæ ſuccubuere, cogitauit, & non fruſtra, dolori ſuo lucro mederi; ideo circumferens eorum corpora, ex hominum curioſitate lucrabatur. Acceſſi igitur ad eorum Matrem perijque ab ea tempus natalitium, quod mihi lubentius ſignificauit, fidemque Sacerdotis demonſtrauit. Reſpice quæſo quiſquis es, qui hæc benignis oculis lexeris, ſi magis deſiderabile exemplum expectare potuerim. Ambæ Puellæ eodem momentò naſcuntur unico prædítæ corde, ambæ eodem tempore moriuntur; ergo ſi ita eſt, quod aliter fieri non poteſt, quid vanius contra ſcientiam inſurgere? unde ſi reperirentur, vel melius dicam, ſi dari poſſet, duos ſimul eodem momento oriri, affirmarem eoſdem etiam caſus paſſuros.

Tria igitur in hac Genitura fundamenta ex allatis probata, ac demum in præſenti aſſerta agnoſcuntur. Primum cauſa originis malefica nunquam vitam præbere. Secundum Luminaria ſine beneficorum ſufficienti auxilio vitales ſpiritus negare. Tertium Gemelli ſimul nati, ſine exiguo temporis interuallo, ſimul etiam mori. Hæc omnia examinanda hic veniunt.

Cauſa igitur huius fœtus, (qui unicus dici poteſt) ſtella ♂ fuit in momento poſita in parallelo recto cum Sole; aſt quia fuit malefica ſtatim etiam ſubripuit vitam. Hinc pariter Luminaria copulata, in centro octauæ cœli poſita, ab ambobus infortunijs obſidebantur, à ♂ ⚹, & duplici □ ♄ in Zodiaco, ac in mundo, diſtat enim Sol à 9. domo p. 14. 17. ● ab eadem parte p. 15. 21. ♄ à 6. domo p. 14. 29. Verum quia benefici inter ſe de □ lucem reflectebant gratioſam ſpeciei formam nato tribuerunt, quinimmò ⚹ coſmicus ♀ cum Luminaribus fuit in cauſa, ut per exiguum horæ ſpatium vixerit, diſtant enim Luminaria à 9. cœli p. ut ſupra, ♀ ab 11. domo p. 12. 48.

Concluſio totius Operis, Cap. III.

TIbi igitur patuit, Lector humaniſſime, quam facilis nobis fuit tanti obiecti ſolutio, & quam apertè experimentis confirmauimus, probauimuſque gemellorum ortus, diuerſitatem; neque ulterius clarioribus demonſtrationibus progredi poſſumus quæ neceſſariæ ad vitæ terminum, non dico præciſum conijciendum in hac ſcientia ſint. Tria ſupra centum experimenta, quæ ultra trecenta in ſe continent, ad generalem Aſtroſophiæ poſſibilitatem adduxi, ac inter innumera, ea elegi, quibus varia circa indiuiduorum vitam, diſcrimina paſſibilia probantur, ab Aſtris, tamquam à ſecundis cauſis originem duxiſſe. Quamobrem huius ſcientiæ acerrimi hoſtes, tot alia experimenta in contrarium rependant, & demonſtrent aſſertionem noſtram falſam exiſtere, quod utique eis continuò adherebo. Neque mihi erit moleſtum, ſententiam meam in aliam ſaniorem vertere, ſi tamen rationibus non ſolum, verum etiam exemplis, mihi demonſtrata probataque fuerit; cum viuamus omnes ſimul,

ſimul, & ad eodocendum, & ad diſcendum. Facilè eſt enim in errorem cadere, & opiniones proprias exiſtimare. Interim, ſi quæ alia, ſaniori meliorique fundamento veritas extiterit, ad eam quam libenter amplectendam paratus ſum. Caueat verò, ſi quis contra hæc, quæ ſcripſi, inſurrexerit, ne ſolo ſcientiæ odio, aut nimis tedioſo labore, linguam veneno imbutam, acuto ſatyricoque diſputationis certamine exerceat; quoniam ſtultitiam ſuam potius patefaciet, quam virtute ſcientifica veritatem clareſcat; attamen, ſi quæ in contrarium in lucem adduxerit, non expectet, ut ſtatim nos furore ducti reſpondeamus. Nam ſi res expoſtulauerit utique reſpondebimus; ſi verò verboſa diſertatio erit, (ut reor) faſtidium nobis haud attulerit, ſed ſilentio inſanam garulitatem damnabimus. Vlterius ſi quis curioſus petierit, cur hæc nos expoſuimus, cum in alia fortaſſe ſcientia magis pingui, nos exercere debuiſſemus; reſpondebimus, ac profectò certiorem facimus. Quod licet paupertas undequaque horrendis laruis nos circundet, quæ malorum extremum cenſetur, Genio tamen indulſimus, licet ſciam ex hac ſcientia non poſſe mihi diuitias promittere: cum non ſit in illa æſtimatione, utpotè aliæ, quæ innumeris falſitatibus, & cauillationibus repletæ, pauperum ſanguinem, ac diuitum facultates infinito iurgium tedio, parato aſtu exauriunt; neque me mouent diuitiæ acquirendæ, ſi nullos unquam has artes ſequentes, ſuis in poſteris bonum (potius dixerim malum) cumulatum perdurare videam. Quæ moleſtiæ eos præmant, quæ inſidiæ eos vallent, quæ ſuſpiriones, propria loquendi conſcientia, eos tandem afficiant, de facili quiſque cogitare poteſt, cum innumeros hoſtes lucrentur, ſemper in continuo dolore, ac ſtimulata conſcientia viuunt; ut exclamare poſſim cum Pio II. Pont. Max. *Quietam vitam non aurum ipſum, non gemmas præbere.* Et quæſo quæ commoda, quæ gaudia afferre mihi poteſt continua in alienis iurgijs occupatio? niſi profectò ſpirituum afflictiones animique angores, propriæque vitæ obſidionem. At equidem affirmarem tales (qui ex alienis diſsidijs viuunt) ſe ipſos neſcire viuere, & ad extremum diem quam citiſſimè properantes, tunc enim incipiunt viuere cum deſinendum eſt. *Quæ tam ſtulta* (dicebat Seneca) *mortalitatis obliuio in quinquageſimum ſeſſageſimum annum differre ſana conſilia, & inde velle vitam inchoare, quo pauci perduxerunt?* tempus enim breuiſſimum eſt, & continuè fluit, unde melius eſt vacare occupationibus, quam illis licet cum ingenti lucro inſeruire, & ſecuritatem in paupertate inuenire, quam continuam animi agitationem in diuitijs pati. Quæ culpa enim eſt illius, qui cum à natiuitate miſerias traxit, omnes vitæ ſuæ dies in egeſtate viuere debet? & cum in ſui ortus momentò prò miſeriarum cumulo ſydera infauſta fulxerint, inhumane quidem eſt, ac impiè Ariſtarcico dẽte afflictiones afflictionibus addere, quoniam ſtrepitoſis magiſterijs non incumbat, & infamis cauilationibus non inſeruiat? profectò neque omnes ad illam artem, aut alteram naſcuntur, neque omnes diuites, glorioſique euadunt. Status, tempora, conſuetudines, mores, Ciuitatem, & cuncta quæ hominum cætum conſtituunt conſideranda veniunt, omnibuſque his rebus ſingulis, & uniuerſis hinc inde libratis, ac diligenter ſcrutatis, de facili quiſque ad iudicium profferendum veniet, quid utilius, in hac vita ſit faciendum; & reiectis impoſſibilitatibus, & illis, quæ ad plebeios ſpectant, pauca, aut nihil boni remanebit, ex quo liber homo, & à vana ambitione alienus, & animi caliditate exutus, honeſtè paupertati ſuæ conſulere poſſit. Ergo *melior eſt pauper ambulans in ſimplicitate ſua,*

Plutar. de amore parem erga liberos.

Platina in eius vita.

Cap. 3 de breuit. vitæ.

Prouerb. c. 28.

ſua, quam diues in prauis itineribus. Porrò mihi ignotum non eſt, quantum apud vulgares homines impotentes contemptù, ac ludibrio notentur, & quāti diuites licet ſegnitia, ac infami ignauia præditi exiſtimentur. Iſti ſunt Sapientes, & ab eorum ore tanquam ab Oraculo pendent; ab omnibus amantur, & officioſis ſalutationibus, (quanquam non veris) proſequuntur. Ille protectionis, hic iurgium cauſa, potentes, & verboſos homines colit; & iſti ſic clientum magno numero inflati, neque diuitias labiles cogitant, neque ho-
Sene. de vita beatæ, 23. neſtati ſtudent, quin opes cumulent; ſiue ſint alieno ſanguine cruentę, ſiue iniuria partę, ſiue ſordidis quęſtibus accumulatę: hoc inquam parui faciunt. Magna equidem inſania hęc eſt; neque mihi unquam animus erit his artibus facultates quęrere, licet miſerima conditione coactus. Aſſuetus enim ſum uſque à natiuitate infimam fortunam pati, neque ſemel felicitates expertus fui; hoc verò grauiſſimum mihi non eſt; *cum unum habeat aſſidua infelici-*
Sene. de conſol. c. 2. *tas bonum, quod quos ſæpe vexat nouiſſimè indurat*. Hinc ſi poſt mala, bona ſperare licet; profectò ex illis ſum, ut aliquando poſſim, non immenſa theſaura expectare, ſed in bonis medietatem illam, quę neque in paupertatem cadere facit, neque procul à paupertate diuellit. Pręterea quid me ocioſum derides, ſi inter forenſem turbam ventoſus communi fronte non deſcendam? aut Domi prò Oraculo ſedens cuique de populo ad me, quaſi ad Aram, ſupplex ſuis in rebus conſilium quęrens, omnibus ęqualiter (ſi tamen holocauſta dederint) reſponſa profferam? hanc, tibi reſpondeo, me virtutem non habere, neque me naturam in hac loquendi facultate, generaſſe, ut ad illud officium aptitudinem haberem.

At quæſo, ſi animaduerterimus, qui nam ſint, qui ſic in alios clamitant, profectò agnouerimus illos ipſos eſſe verè ocioſos, qui nullo negotio impliciti aliorum actiones attentè perluſtrant. *Improbum genus hominum & maligno repletum ſpiritù!* qui cum ſolos ſemetipſos videre vellint, cęteros tanquam ſtultos, vanoſque homines exiſtimant; ſoli virtutem ſapiunt, ſoli ſapientiam colunt. (Potius dixerim dementiam, ac vaniſſimam ſuperbiam) cum ſuperbus ac arrogans vocetur indoctus. Neque verò per hoc exiſtiment me ſapientem credere; & ea ſequere, quæ optima ſunt. In profundo errorum ambulant, qui vana iactatione ſe extolunt; ideoque nuſquam hæc mihi venit in mentem ambitio, ex qua ſuper alios eminere preſumerem. Pręterea neque ſolam Aſtrorum ſcientiam unicam diſciplinam ſequendam cenſeo; neque per hoc, quod naturali inclinatione eam nobili ſtudio ſequar, cæteros ad eam colendam perſuadere velim. Nobiliſſimæ & aliæ ſcientificæ facultates exiſtunt, quibus quiſque ad apicem gloriæ aſcendere poteſt nomenque ſuum æternitati donare, ultra opes, quas cogere poteſt immenſas. At verò ſi theſaura ex Aſtroſophia non ęmanant, nihilominus hunc bonum in ſe Ars fouet, quod nemini infeſta ſit, neque aliena detrahit, aliaque mala producat. Siquidem hæc ſcientia, aut Principibus, aut pauperibus conuenit, per illam enim Principes à curis defatigatos ſpiritus ſubleuant; pauperes autem in ea quandoquè ſolantur; & licet in illis nobiliſſimum ornamentum exiſtat, & in ijs vana occupatio vocetur, tamen in utriſque eadem eſt, neque ſui eſſentiam deperdit. Opinio autem hominum aliquando virtutem prò vitio ſumit, & cum in maiori viuentium numero ruſtis cognitio inſideat, erroneæ credulitates ad poſteros antiquantur; ex hoc enim ſcientiæ, & facultates, quæ impoſſibiles apud vulgum videntur æſtimationem

tionem ſuam amiſerunt. Nil mirum igitur ſi prò contemptu, (qui priſcis temporibus vocabantur ſapientes) vaniloqui homines prædicentur. Glorior igitur hoc vaniloquentiæ nomen ſequutum à me fuiſſe, experimentis verò, infirmam loquentiam vertiſſe. Moxque ſileant huiuſmodi ſcientiæ detractores, & ſe ipſos aſpiciant, quoniam exactè proprium errorem agnoſcent, libeloſque ſuos innumeris fatuitatibus plenos damnent: & ſi nolint ſequant eos in verborum vanitate, quod ſemper apud intelligentes in deriſione erunt; Quamobrem, ſuauiſſimè Lector, ſi quandoque eorum quiſquillas lexeris, ne dedigneris, & hac mea quæ ſcripſi perpendere, quod facile agnoſces, quę maior vanitas, ſit, aut hanc ſcientiam falſam credere, aut ratione & experimento probabilem concedere; in tui igitur arbitrium erit utram opinionem amplecti; cum interim mihi ſatis fuit indefeſſo, ac geniali ſtudio, hæc quæ de ſyderum afflatibus tradidi, ad litterariam lucem demandaſſe. Vale, & bonum Genium in litteris cole.

INDEX
CAPITVLORVM ASTROSOPHIÆ
PRIMI LIBRI.

DE Syderum contemptoribus, eorumque certitudine in infimis agentiũ. cap. 1.
De varijs opinionibus circa ſtellarum influxus, & quæ nam ſit admittenda. 2.
Argumenta in contrarium adducta diluuntur, ſaſſimque ſcientia probatur, & defenditur. 3.
De generalibus, & particularibus influxibus. 4.
Quæ ſequenda ſint, & quæ reijcienda in Aſtrologia. 5.
Quæ Apbetæ intelligantur, & quæ Anaretæ. 6.
De Directionibus. 7.
De rectificatione geniturarum, deque incertitudine horarum, quæ notantur. 8.
De Reuolutionum viribus. 9.
De ratione Antiſciorum, ſeu Declinationum. 10.
De parallelis, & æquidiſtantijs mundanis. 11.
Quid ſtatuendum ſit circa luminis actiuitatem in Planetis. 12.
Quid ſit intelligendum circa cæleſtes domos. 13.
De dierum criticorum cauſis. 14.
De modo influendi Solis, & Lunæ per eorũ quartas, & de circuituum conſensũ in hæc inferiora. 15.
De criticis momentis, eorumq; principijs. 16.
De Planetarum naturis, eorumque dominio. 17.

INDEX CAPITVLORVM ET EXEMPLORVM
SECVNDI LIBRI.

AD Lectorem. cap. 1.
Diuiſio ſecundi libri. 2.

Hic ſequitur ordo eorum, qui in infantia, aut pueritia, vel in ipſo limine vitæ occubuerunt.

Hieronymus Facinus Nob. Veronen. Exemplum ſeu Experim. 1.
Hieronymus II. Frater. 2.
Hieronymus III. Frater. 3.
Hieronymus IV. Frater. 4.
Clara Facina Soror. 5.
Auguſtinus Facinus Frater. 6.
Camilla Quagliata Veneta. 7.
Anna Maria Zanchani Veron. 8.
Bonata de Bonattis Soror Authoris. 9.
Elena Ruzenenti Veron. 10.
Ioannes Baptiſta Ruzenentus Frater. 11.
Com. Matthæus Trento Nob. Patav. 12.
Elena Ruzenenta Veron. 13.
Ferdinandus Venceslaus Archiducus Auſtriæ Filius Cæſaris. 14.
Maria Eliſabetha Fera Patauina. 15.
Marinus de Caballis Nob. Veron. 16.
Bartholamæus Ruzenentus Veron. 17.
Bartholamæus II. Frater. 18.
Cæcilia Quagliata Veneta. 19.
Margarita Seminata Patauina. 20.
Iſabella de Lupis Patauina. 21.
Innominatus ex Familia Ruzenenta. 22.

Alba

Alba Comitiſſa de Comitibus Nob. Patauina. 23.
Bartholamæus I I I. Ruzenentus Veron. 24.
Ioannes Franciſcus de Vigonza Bariſonus Nob. Patauinus. 25.
Iacobus Chiwatus Patauinus. 26.
Barthola mæa Mantuana Patauina. 27.
Innominatus de Lupis Patauinus. 28.
Filius Com. Alexandri à S. Vitale Parmenſis Nob. 29.
Andrea Mantuanus Patauinus. 30.
Quidam Puerulus Ruſticus Patauinus. 31.
Ioannes Carolus Ruzenentus Veron. 32.
Franciſcus de Graſſis Veron. 33.
Olimpia Com. Turca Nob. Veron. 34.
Iacobus Antonius Fracaſſinus Veron. 35.
Nob. Puella Filia March. Guarientis Veronenſis. 36.
Quædam Puella innominata Veron. 37.
Filia innominata Auguſtini Bartholini Veronenſis. 38.
Carolus Antonius Com. Oliuerius Nob. Veronenſis. 39.
Margarita Borella Veron. 40.
Concluſio. cap. 3.

In capite IV. ſequuntur exempla de illis, qui aliquandiu vitam traduxerunt, & morte naturali deceſſerunt.

Ioannes Iacobus Valentinus Patauinus. experim. 1.
Paulus Guerra Patauinus. 2.
Iacobus Braida Nob. Veron. 3.
Hieronymus Facinus Nob. Veron. 4.
Sigiſmundus Trento Nob. Pat. Æq. Hyeroſol. 5.
Franciſcus Bartolinus Veron. 6.
Carolus II. Magnæ Britaniæ Rex. 7.8.9.
Com. Io. Baptiſta Oliuerius Nob. Veron. 10.
Bartolamæus de Bagarotis Nob. Patav. 11.
Petrus Franciſcus Braida Nob. Veron. 12.
Petrus Bonus Patritius Venetus. 13.
Ioannes Antonius de Doctoribus Marchio Nob. Patauinus. 14.
Antonius de Nolis Patauinus. 15.
Ioannes Antonius Morus Patauinus. 16.
Antonius de Cabalis Patauinus. 17.
Concluſio. cap. 5.

In ſecunda huius libri parte ſequuntur exempla eorum qui morte violenta perierunt; & primo de illis qui ferro, aut igne extincti fuere.

Quædam Puella combuſta Patauina. Exemp. 1.
Hieronymus Triuiſanus Nob. Patauinus. 2.
Antonius Lauarda Maroſticenſis. 3.
Ioſeph Giarola Veronenſis. 4.
Franciſcus à Campo S. Petro Nob. Patauinus. 5.
Hieronymus Montagnana Com. Nob. Patauinus. 6.
Oliuerius Spoluerinus March. Nob. Veronenſis. 7.
Iacobus de Santinis Ciu. à Mont. ſcilice. 8.
Bartholamæus Minocius Patauinus. 9.
Virginia Malfata Nob. Veronenſis. 10.
Dominicus Caccialus Com. Nob. Veron. 11.
Quidam Puerulus Vicentinus. 12.
Hieronymus Spazzarinus Nob. Patav. 13.
Petrus Biſellus Ruſticus Patauinus. 14.
Concluſio. cap. 6.

Sequuntur exempla de illis qui aquis, aut præcipitio obruti fuere.

Iulia Patauina. Exemp. 1.
Franciſcus Piazzola Nob. Patav. 2.
Maria Amiatta Patauina. 3.
Paulus Faſolatus Veronenſis. 4.
Marcus Leporinus Patauinus. 5.
Ioannes Boniotus Veronenſis. 6.
Franciſca Bartols Patauina. 7.
Concluſio. cap. 7.

IN-

F

INDEX CAPITVLORVM ET EXEMPLORVM

TERTII ET VLTIMI LIBRI.

Præfatio. cap. 1.

Ordo ſequitur eorum qui varia diſcrimina paſſi ſunt, ſed adhuc viuunt.

Carolus Calegarius Veron. Exem. 1.
Antonia Bettela Patauina. 2. 3.
Petrus Leporinus Patauinus. 4. 5.
Ioannes Barachus Patauinus. 6.
Rochus de Dominis Philoſoph. & Med. Patauinus. 7.
Ioannes Baptiſta Liſcha Nob. Veron. 8.
Patritius Venetus. 9.
Laurentius Danphus Nob. Patav. 10.
Fælix Maurocenus Nob. Veron. 11.
Scarel'a Patauinus. 13.
D. Leander Borinus Monac. Caſſ. Patav. 14.
Bernardinus de Blanchinis Patav. 15.
Antonius Amighetus Patauinus. 16.
Mathæa Daphina Zazintenſis. 17.
Paulina Quagliata Veneta. 18.
Concluſio. cap. 12.

Sequuntur in hac ultima parte exempla Gemellorum.

Ludouicus Scaffus Veronenſis primus natus. Exemp. 1.
Chatarina Soror ſecunda nata. 2.
Antonius de Fuſatis primus natus Veronenſis. 3.
Dominicus Frater ſecundus natus. 4.
Ventura Nauara prima nata Veron. 5.
Innominata Soror ſecunda nata. 6.
Antonius Barbo primus natus Veron. 7.
Antonius Maria frater ſecundus natus. 8.
Eliſabetha Becherla prima nata Veron. 9.
Margharita Soror ſecunda nata. 10.
Gemellæ ſimul ortæ unico corde. 11.
Concluſio totius operis. cap. 3.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ... VITTORIO EMAN ...

(A) il discorso del Cardinale [illegible] tradotto in latino presso [illegible] cap. [illegible] 2. [illegible] fol 522 ad 537